(هوالله)

کتاب استنساخ الواح مبارک جمال قدم جلّ ذکره الاعظم که به اوامر مطاعه ولی امرالله
حضرت ثوقی ربانی ارواح المخلصین له الفدا از روی اصل نسخهٔ موجوده در شیراز
که بنظر اعضاء محفل مقدس روحانی رسیده و دقت تامه نموده اند نوشته شده
بتاریخ یوم السلطان هفدهم شهر العلا سنه ۸۳ مطابق سیم رمضان سنه ۱۳۴۴ بیت و هفتم حوت سنه ۱۳۰۴
ش

جناب تابرزک علیه بهاء الله

(بسم الذی به ماج عرف الرحمن فی الامکان)

کتاب انزله الرحمن لمن حضر کتابه لدی المظلوم اذ کان بین ایدی المشرکین الذین
نقضوا عهد الله ومیثاقه وجادلوا بایاته وحاربوا بنفسه بعد اذ اتی من افق الاقتدار
بسلطان مبین تالله قد ظهر المکنون والقوم لا یفقهون واتی المختار والاشرار هم
لا یعرفون قد نبذوا امر الله وراءهم الا انهم من الاخسرین من قلم الله رب العالمین
طوبی لقلم تحرک علی ذکری ولوجه توجه الی شطری ولقلب اقبل الی افقی وسمع
النداء اذ ارتفع بین الارض والسماء ولید اخذت کتابی المبین اشکر الله بما ایدک
وعونک وانزل لک ما یجد منه المخلصون عرف قمیصه المنیر قد غفر الله الذین
اردت غفرانهم فضلا من عنده وهو الفضال الکریم کذلک اظهرت اصداف
البرهان

البرهان لئالی العرفان اذا رایت قم وقل لک الحمد یا الٰهی بما ذکرتنی اذ کنت مظلوما و
اقبلت الی اذ کنت مسجونا اسئلک باسرار کتابک واثار قلمک وانوار وجهک
بان تجعلنی مستقیما ثابتا راسخا علی امرک الذی به ارتعدت فرائص العالم و
اضطربت افئدة الامم الا الذین اقبلوا الیک بوجه منیر وقلب منیر لا الٰه الا
(انت الغفور الکریم)

جناب لابزرگ) (علیه بهاء الله ٣

(هو الشاهد الخبیر)

کتاب نزل اذ کان المظلوم فی حزن مبین قد حبس الظالمون اولیائی فی الطاء
وفی دیار اخری بذلک ناح سکان الفردوس الاعلی واهل الجنة العلیا یشهد
بذلک لسان العظمة فی مقامه الرفیع یا بزرگ ان استمع النداء من شطر
السجن ثم انظر فی الذین یدعون الایمان بالرحمن وینکرون هذا النبأ الذی
بشر به الله بالسن المقربین هذا ذکر خضعت له الاذکار ونور لا تطفئه
شئونات الذین کفروا بالله العلی العظیم انا نوصی الکل بالصبر والاصطبار
ونأخذ الظالمین امرا من لدنا وانا الآخذ الشدید ان افرح بما ذکرت

لدی المظلوم وانزل لک ما تجد منه عرف بیان ربک المبین العلیم هل تقدر
احد ان یبدل ما اراده الله لا و اسمی المهیمن علی من فی السموات والارضین
کذالک زینا لوح الکتاب بطراز ذکری العزیز البدیع البهاء علی من اقبل
(الی افقی وتشبث بذیلی المنیر)

شر جناب محمد حسین علیه بهاء الله

(بسمه الذاکر العلیم) ٣

یا محمد قبل حسین کن مستعدا لنزول عنایة الله رب العالمین ان الرحمن اراد
ان یقذف لک لئالی العرفان من بحر فضله العزیز المنیع هل من ذی بصر یشهد
ویری هل من ذی سمع یسمع ندائی الاحلی من الافق الاعلی هل من ذی قلب یقبل
الی سدرة المنتهی علی شأن لا تضعفه سطوة الملوک ولا ضوضاء الملوک
ینطق بالحکمة والبیان فی الامکان یشهد بما شهد الله انه لا اله الا هو
القوی الغالب المقتدر العلیم الحکیم یا حسین قد ذکرک لدی المظلوم
فی السجن الاعظم وانزل لک ما لا یعادله کتب العالم یشهد بذلک
مالک القدم ولکن الناس اکثرهم من الغافلین انا نادینا من افق البرهان
من فی

من فی الامکان منهم من اخذه ضعف بیان ربه علی شأن نبذ اعند الناس شوقاً
للقاء الله ربّ العرش العظیم ومنهم من تحیّر وتوقف ومنهم من سرع وطار و
اجاب مولاه القدیم ومنهم من اعرض وانکر الی ان کفر بالله العزیز الحمید ومنهم من
افتی علیه بظلم ناح به کل عارف بصیر انّا دعوناهم الی کوثر الحیوان وهم حکموا
علی سفک دمی بظلم مبین کذلک اشرقت شمس التبیان من افق سماء
بیان ربّک الرحمن انّک اذا فزت بانوارها سبّح بحمد ربّک وقل لک
الحمد یا الٰه العالمین طوبی لک وللذین ما منعتهم الدنیا وزخارفها من هذا الافق
المنیر کبّر اجائی من قبلی انّا نوصیهم بالحکمة التی انزلنا حکمها فی کتابی البدیع
(زرقان) (جناب فریدون علیه بهاء الله

(هو الظاهر من افق الملکوت) ۴

ذکر من لدنّا لمن ذکرناه من قبل لیفرح ویکون من الشاکرین یا فریدون انّا
ذکرناک وندکرک فضلاً من عندنا وندکر من اقبل الی افقی وطار فی هوائی انّه سمّی
بالرّفیع فی کتابی العظیم یا رفیع ان افرح بایاتی الکبری ثمّ استقم علی امر ربّک
مالک الوری لعمر الله انّا نرفع الامر بسلطان مبین لاتحزن عما لعب به

الصبيان فی ارض الطآء انّه يظهر امره كيف يشآء لا تمنعه جنود الارض كلّها يشهد بذلك
ناطق بالحقّ من لدن مقتدر قدير انّا اخذنا الّذی افتی علی اوليائی ثمّ اخذنا من كان
اكبر منه انّ ربّك لهو العليم الحكيم يحكم كيف يشآء كما حكم فی اوّل الأمر انّه
اقرء كتاب الله لتعرف ما نزّل من ملكوته البديع كن مستقيمًا علی امره وناطقًا
باسمه وهاديًا الی صراطه المستقيم يا بديع لو تجد حلاوة بيانی ليأخذك سكر كوثر
عرفانی علی شأن لا يمنعك ضوضآء كلّ عالم ولا زاجر كلّ عارف بعيد تغنی
الدنيا وما فيها ويبقی ما نزّل لك من قلمی الأعلی فی هذا المقام الكريم البهآء عليك

(وعلی الّذی انزل لنا له هذا اللوح المبين والحمد لله ربّ العالمين)

(الاقدم الاقدم)

ان يا قلم نريك تحبّ الاختصار فی الالواح ای ونفسك يا بری المختار لو اذن واتيته تكفيها كلمة
واحدة انّها لظهور الاحديّة لمن فی الارضين والسموات وانّها لمغناطيس الاعظم بين الامم
ينزع التراب ويجذب اهل الفؤاد كلّ من اراد المراد يحبّ ان يتشرّف بذكره من الاذكار
من لدن مالك الايجاد لذا نزّل لكلّ واحد ما يفرح به فی ايام ربّك انّه لهو العزيز الكرام

(طوبی لمن فاز بهذا الفضل اذ ظهر فصل الخطاب)

قد استقر جمال القدم علی العرش الاعظم
و انطق لسان العظمة و الکبریاء عند رؤیة
المنتهی من فی الارض و السماء
فو عظمتی و جمالی قد ظهر من کان فی
ازل الآزال مختفیاً فی کنائز العز و الاجلال
لا انه لهو المحبوب قد اتی بحق العالمین

جناب محمد صادق) (علیه بهاء الله ۶

(هو المبین العلیم الحکیم)

حمد حضرت مقصود یرا سزاست که از قطرهٔ مکنونهٔ در کلمهٔ علیا عالم را بحیات تازهٔ
جدیده مزین فرمود طوبی از برای نفسیکه باین زندگی فائز شد که فی الحقیقه بطراز پایندگی
ظاهر و مشهود است الصلوة و الثناء و التکبیر و البهاء علی اولیاء الله الذین ما منعتهم
شبهات العلماء و لا اشارات الجهلاء سمعوا و سرعوا و قالوا لک الحمد یا مولی
الوری و مالک ملکوت الاسماء بما ظهرت و اظهرت امرک المبین و نبأک العظیم و
یشرب الکل بما قدر لهم من لدی الله رب العالمین جناب عندلیب علیه بهائی
ذکرترا نمود ذکرناک بهذا اللوح البدیع و اقبلنا الیک من شطر السجن و اظهرنا لک
لئالی الحکمة و البیان من اصداف عمان ربک الفضال الکریم یوم یوم فضل و عنایت

دیوم نصرت وخدمت ولکن بجنود اعمال واخلاق سیف واسبابش وحرب ومهماتش از کتاب
محو شد این فضل اعظم وعنایت کبری مخصوص این ظهور است باید نفوس مستقیمه که از کاس حمرا
کوثر بقا آشامیده اند باعمال طیبه واخلاق مرضیه حقرا نصرت نمایند اولیای آن ارضرا از قبل
مظلوم تکبیر برسان ثم اظهر لهم ما ظهر من خزائن قلمی لینفرحوا ویکونوا من الشاکرین این یومرا
شبه ومثلی نبوده ونیست واز اولیا باید ظاهر شود آنچه که لایق این یوم اعظم اناذکرناک
بما لا یعادله شیئی من الاشیاء وقبلنا منک ما ارسلته فضلا من عندنا وعنایة
من لدنا ان ربک هو المقتدر علی ما یشاء لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم الخبیر
البهاء من لدنا علیک وعلی الذین ما منعتهم شئونات الاعداء ولا سطوة الامراء من النفرات

(الی الله رب العرش العظیم)

زرقان جناب حاجی عبدالمجید علیه بهاء الله

(بسم المهیمن علی الاسماء)

چند یومیست که کوم الله مقر عرش واقع شده واین آن مقامیست که در کتب قبل
مذکور ومسطور ندای روح در این مقام مرتفع وانبیای الهی کل را بظهور در این مقام بشارت
داده اند این است تل الهی از یومیکه خلق شده تا این ایام منتظر کاس لقا بوده

الحمد لله بآن فائز شد و در مقامات متعدده ندای نفع و عرف ذکر ساطع و نور
وجه لامع ظاهر شد آنچه در کتب الهی از قبل مسطور بود طوبی للعارفین و ویل
للغافلین یا عبد الحمد همدکن مقصود عالمیان را که ترا تائید فرمود و بعنایت
مخصوصه فائز نمود قد سمعنا ذکرک و ثنائک و رأینا اقبالک و قیامک علی
حب الله و خدمة امره ذکرناک بهذا الکتاب المبین هذا لوح لاح من افقه
شمس عنایتی ان اشکر الله بهذا الفضل العظیم دوستان آن ارض را
بکبیر میرسانیم و بما ینبغی لایام الله امر مینمائیم تا کل بطراز عز مزین شوند و بخدمت
امر بکمال حکمت قیام نمایند جمیع عالم منتظر بودند که باین ظهور اعظم فائز شوند
و باصغاء کلمهٔ از کلماتش مؤید گردند ولکن باین مقام اعلی فائز نشدند الا من
شاء الله ان اشکر ربک الفضال الکریم انه ایدک و جعلک فائزاً بما هو
المقصود فی کتب الله العزیز الحمید و نذکر من سمیناه بالرفیع البدیع فی کتابی المنیع
انا ذکرناه فی الواح شتی بذکر یجد منه المخلصون عرف البقاء فضلاً من لدنا و انا المقتدر علی
ما نرید البهاء المشرق من افق عنایتی علیکم و علی الذین اقبلوا الی الله فی هذا الیوم الذی
فیه اخذ الاضطراب سکان الجنات الا من حفظه الله مالک یوم الدین ٭

١٥٢

٨ (بسم ربنا الاقدس الاعظم الاعلی الاعلی)

سبحانک یا من وفیت بمیثاقک وعهدک ووعدک واظهرت ما کان
مکنونا فی خزینة قدرتک ومخزونا فی علمک اسئلک بنور وجهک ونار
سدرتک بان تقدر لمن اقبل الیک کل خیر کان مسطورا فی کتابک ایک
فانصر اجتنک ثم الذی نصرهم ای رب تری لا ملجأ لهم الا انت ولا مهرب
الا الیک فانقذهم یا الهی من ایادی الاعداء ثم احفظهم بقدرتک
یا من فی قبضتک ملکوت القدرة والاقتدار لا اله الا انت القوی الغالب القدیر
زرقان جناب بابا مستی بکریم علیه بهاء الله

٩ (هو الفرد الخبیر)

کتاب نزل بالحق ویهدی الناس الی الصراط المستقیم الذی اظهره الله فی یوم
العزیز البدیع یا اهل البهاء ان اذکروا اذ بحن اسمی واولیائی فی ارض الطاء با
اکتبت ایدی الظالمین انا الذی وفی علیهم فی اول مرة هو من سمی بصادق ا
خذناه بقهر من عندنا ورجعناه الی مقره فی اسفل السافلین ثم اخذنا اکبر منه
اذا اسکنت نار البغضاء وهدرت حامة الامر علی الاغصان انه لا اله الا هو المقتدر
القدیر

القدیر لا یمنعه شیئی عن امره یفعل ما یشآء ویحکم ما یرید وهو المقتدر المختار یشهد بذ
لک اظهر فی الارض من قبل ومن بعد طوبی لعارف بصیر انا نوصیک بالاستقامة
الکبری ان ربک لهو الناصح الغفور الکریم کن علی شأن لا تمنعک ضوضآء
العلمآء الذین افتوا علی وعلی اولیائی من دون بینة ولا کتاب من الله رب العلمین
(بنام خداوند بیمانند)
یا فتح الله کتابت بلحاظ عنایت مجوب آفاق فائز وبعد حاضر تلقآء وجه آنچه دراو
مذکور بود عرض نمود هر نفسی الیوم بعرفان الله فائز شد او از اهل سفینه حمرا در کتاب ۱۰
الهی مذکور است قدر این مقام اعلی را بدان خلق عالم بنوحه وندبه لقای این یوم مبارک را
از حق جل جلاله سائل وآمل بعضه وچون فجر یوم الله از افق مشیت مالک اسما طالع شد
کل معرض مشاهده شدند الا من شآء الله قل لک الحمد یا الهی بما عرفتنی واشهدتنی و
علمتنی وسقیتنی کوثر عرفانک اسئلک بان تکتب لی من قلم فضلک اجر من فاز بلقائک
ایرب انت الذی یطوف کل ذی کرم حول اسمک الکریم وکل ذی رحمة حول اسمک الرحیم
اسئلک بان لا تحجبنی عما اراده من بحر فضلک وسمآء عنایتک انک انت المقتدر
(المتعالی العلیم الحکیم)

بنام گوینده دانا

۱۱

ای فریدون الحمد لله از فضل الهی بجوار ایمان فائز شدی و بافق اعلی توجه نمودی ولکن
محک الهی لم یزل ولایزال مابین عباد بوده و خواهد بود و همچنین میزان الهی در کل حین شهود است
باید در کل احیان بحق جل و علا پناه برد و توفیق خواست تا مؤید شود باستقامت بر آنچه
ادراک نمود و عمل بآنچه در کتاب الهی از قلم اعلی نازل شده اگر نفسی در جمیع عمر بعبادت
مشغول شود و از صفاتیکه سبب ارتفاع امر الله است محروم ماند آن عبادت حاصلی ندارد
و ثمری نخواهد بخشید ای فریدون آسمان امر الهی بآفتاب امانت روشنست بجمال امانت
متمسک شو و بذیل صداقت متشبث این دو دونیر اعظمند که از افق قلم اعلی طالع شده اند
و در آسمان حکم سلطان امکان مشرق و مضیئند انشاء الله باین مقام فائز شوی
و بذکر دوست ناطق گردی انه لهو الذاکر الناصح العزیز الحکیم)

زرقان جناب فتح الله علیه بهاء الله

(هو الاقدم الاعظم)

۱۲

شهد الله انه لا اله الا هو لم یزال کان مقدساً عن الامثال والاشباه و امر الکل بما
ینفعهم فی المبدء و المآل من الناس من سمع و اجاب و منهم من اعرض علی شأن
زقی

افتی علی الله رب الارباب یا ملاء الارض اتقوا الله ولا تتبعوا اهوآء علمائکم لعمر الله
انهم فی ضلالهم القدیم یعبدون اهوائهم معرضین عن الفرد الخبیر انک اذا سمعت
ندائی قل وجهک شطر افقی الاعلی وقل لک الحمد یا مالک الاسمآء بما اسمعتنی ندائک
وعرفتنی ایاک اسئلک باسمک الاعظم بان تجعلنی فی کل الاحوال متمسکا بحبلک
وتشبثا بذیلک ومشتعلا بنار حبک ومنجذبا من حلاوة بیانک انک انت المقتدر علی ما
تشآء وفی قبضتک ملکوت الانشآء لا اله الا انت القوی الغالب القدیر)

۹

شیراز بواسطهٔ جناب نشادی علیه ۹

جناب آقا محمد حسن بلورفروش علیه ۹ ۱۳

صحیفة قد هوالشاهد السامع العلیم الخبیر المهیمن القیوم

حمد حضرت قیوم را لایق وسزاست که بایادی عطا رحیق مختوم را بر عالمیان
مبذول داشت امواج دریای غضب رحمتش را منع ننمود و زباحیر ملوک وسلاطین
لسان عظمتش را از نطق باز نداشت اوست متکلم طور و مالک ظهور که بکلمهٔ
علیا اصحاب قبور را حیات تازه بخشید و بخدمت باز داشت ولا یعرفهم الا

من ینطق فی السجن الاعظم امام وجوه الامم قد اتی الملک الملک لله المهیمن
القیوم التکبیر والبهاء والنور والضیاء علی ایادی احرار الله الذین نصروا امره
فی البلاد والدیار اولئک عباد جعلناهم مفاتیح ابواب العلم والعرفان فی الامکان
تعالی الرحمن الذی ایدهم علی القیام علی خدمة امره المحکم المتین قد حضر حضرة تغصنی
بکتابک الذی ارسلته الی المجیب علیه بهائی وعنایتی وقرأه امام وجهی اجبناک
بایات انجذبت بها الاشیاء ونادت الذرات امام الوجوه الملک لله المقتدر
العزیز المختار لو یسئلک احد عن البهاء قل لعمر الله انه تحت براثن البغضاء و
یذکر اولیائه بما لا ینقطع عرفه بدوام الله مالک الاسر والاجهار یا فضل الله اسمع
النداء من افق عکاء انه لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العزیز العلام لا یعزب
عن علمه من شیئ یشهد ویری وهو العزیز الوهاب طوبی لک بما ذکرت ربک
فی حین احاطته الاحزاب من کل الجهات قل هذا یوم النصر انصروه بالذکر والبیان
بهذا ما حکم به الرحمن فی الزبر والالواح قد بکت عیون الاصفیاء فی الفردوس الاعلی
بما ورد علی اولیاء الله فی مدینة الیاء کذلک قضی الامر من لدی الله رب الارباب
لعمر الله بذلک نصر الله امره ورفعه الی مقام انقطعت عنه الاذکار سوف یرون المخلصون
قدرة الله

قدرة الله وسلطانه کذلک نطق لسان العظمة اذ کان یمشی فی قصر جعله الله
مشرق الانوار یا علی قبل محمد انا ذکرناک من قبل بلوح فاحت به نفحات
الله فی الاشطار قد کنت مذکورًا لدی العرش بایات زلت بها الاقدام
الا الذین احاطتهم عنایات ربهم مالک الرقاب نسئل الله تبارک وتعالی
ان یؤلف بک بین القلوب ویؤیدک فی کل الاحوال اقرأ ما انزلناه فی کتابنا
الاقدس وبشر به عبادی الذین قاموا علی خدمة امری وطاروا فی هوائی ونطقوا
بما نطق به لسان عظمتی فی اعلی المقام قل یا قوم هذا یوم التبلیغ ضعوا ما عندکم
متمسکین بحبل الله مالک یوم القیام البهآء من لدنا علیک وعلی الذین
یجونک لوجه الله المهیمن علی المشرق والمقام یا محمد قبل حسن اولیای ارض هاویم
لازال در نظر بوده وهستند مابین مظلوم وایشان حجابی نه یشهد بذلک ام الکتاب
وعن ورائه لسان الله العزیز الفیاض یا اولیائی امروز روز نصرت است وروز بیانات
بتبلیغ امر الهی مشغول شوید ودر جمیع احوال بروح وریحان وحکمت وبیان از حق
بخواهید که باجمیع غایت حضرت قیوم بارشده عطا نماید شاید غافلهای عالم
بدریای آگاهی راه یابند وبرخدمت قیام کنند یا حزب الله واولیائه واصفیائه

آنچه راکه از آن رایحهٔ فساد استشمام شود از آن اجتناب نمایید و بطراز صبر و اصطبار
خود را مزین دارید لعمر الله حقوق اعمال شما باطل شده و نمیشود و نزد امین مکنون
و مخزونست افرحوا بهذه الکلمة التی لا تعادلها کلمات العالم شهد بذلک مالک
القدم فی هذا الحین المبین انا اردنا ان نذکر فی هذا الحین من سمی بجواد فی کتاب الله
الناطق فی المآب یا جواد ظاهر شد آنچه که شبه آنرا عین عالم ندیده و سمع امکان
نشنیده ولکن بعضی از متوهمین مشاهده میشوند بمثابه اهل بیان و فرقان بحبل ظنون
متمسکند و از انوار نیر ایقان محروم بگو ای قوم امروز بحر معانی موّاج و آفتاب علم
الهی مشرق و لائح برخود و امر رحم ننمائید مجد و سبب اختلاف نشوید باتفاق ظهور
واحده ناظر باشید اینست مقام توحید حقیقی و نور حکمت ربانی حزب قبل هیچوقت
ربی احد نبودند و نمیتوانند در یوم جزا آن شد که دیدید و شنیدید طوبی لک ولمن
سمع ندائی و هام فی ایام الله ربّ الارباب اولیا را از قبل مظلوم ذکر نما و بآنچه از سماء
رحمت رحمانی و فضل سبحانی نازل شده بشارت ده لیجدنهم بیان الرحمن و یقربهم
الیه فی کل الاحیان یا قلم اذکر من اجتنی و بند ما سوائی تمسکا بما نزل فی الزبر
والالواح انا نحب ان نختم البیان فی هذا اللوح بذکره لیفرح بعنایة ربه مالک
الایجاد

الایجاد نشهد انه فاز بما کان مذکورًا مرقومًا من القلم الاعلی فی کتاب الله العزیز
الوهاب یا ایها الناظر الی الوجه ندای مظلوم را بلسان پارسی شنو این ایام
وارد شده آنچه که قلب عالم محزون مشاهده میشود شهادت نفوس مطمئنه
سبب اعلای کلمه بوده وهست ولکن بعضی افعال آنچه را که لایق ذکر نه سبحان
الله نفوسیکه خود را مطلع باستقامت میدانستند مشرق اوهام مشاهده میشوند دعا
در حق اینمظلوم لازم یا حیدر قبل علی لو یسئلک احد عن المصباح قل تالله بین
الاریاح ولو یسئلک احد عن اشتداده قل تحت السیاف الضغینه آیا کتاب
اقدس را قرائت ننموده اند وآیا عرف آیات را نیافته اند ذلت وزحمت وشهادت
ونقمت وعذاب در سبیل الهی شهدیست احلی ونعمتیست عظمی ولکن ظنون بعضی
از اولیا قلب را گداخت لعمری قد ذابت بالاکباد بما احاطت امواج البغضاء
سفینة الله مولی الوری اولیای حقیقی را تکبیر وسلام وذکر وبهاء برسان از حق
میطلبیم کل را تائید فرماید بر آنچه سبب اعلای کلمة الله است انه قدیر و
توانا در جمیع احوال تهذیب نفوس مشغول انه یعلمکم ویحفظکم وینصرکم بصفوف
الحکمة والبیان من لدن الله العزیز المنان البهاء المشرق من افق سماء ملکوتی

علیک وعلی اولیائی الذین نبذوا الوری وراءهم وقاموا امام الوجوه وقالوا اللّٰه ربنا
وربّ آبائنا وربّ العرش العظیم والکرسیّ الرّفیع طوبی لعلی قبل اکبر الّذی اخبرناه
من قبل باسره ویرد علیه من جنود الظّالمین اسیر آن نفوس سطوت راضیه از
قبل از قلم اعلی جاری انّا اخبرناه بذلک فضلاً من لدن اللّٰه المقتدر القدیر طوبی لمن
یذکره ویعینه ویجیبه فی هذا الیوم المبارک العزیز البدیع کبّر من قبلی علی ضلعه وبشّرها
بعنایتی ورحمتی الّتی سبقت الاشیاء لا اله الّا هو انّه لهو العلیم الحکیم وتذکر فی هذا الحین
من سمّی بامین فی کتابی المبین نسئل اللّٰه ان یحفظه من شرّ الغافلین وینصره
بجنود العالمین ویقرّبه الیه فی کلّ حین انّه هو ارحم الراحمین الحمد للّٰه
رب العالمین

هم

جناب آقا محمّد حسن الّذی اراد الاذن

هو الامر الحاکم العلیم

١٤ یا محمّد حسن قد ذکرک من فاز بحضوری وشرب رحیق بیانی وهدی النّاس الی
صراطی ذکرناک بهذا الکتاب المبین وسئل ربّ العرش وانثری لک اذن الحضور

اذا

اذا اشرق نیر الاذن من افق سماء امر ربک المقتدر القدیر اقبل الی الافق الاعلی
وتمسک بالحکمة فی التبلیغ کذلک نطق لسان الامر العلیم الحکیم

هـ م جناب محمّد حسن علیه بهاء الله

هو الحق علّام الغیوب

۱۵ یا محمّد قبل حسن قلم اعلی در جمیع احیان بذکر دوستان مشغول الحمد لله نور مشرق
ومکنون ظاهر ومخزون باهر وایات نازل وفرات جاری ومائده مشهود مع
ذلک نفوس عارفه که مقامات عنایات حقرا ادراک نمایند قلیل مشاهده میشوند کثرت
عنایت ونعمت سبب غفلت شده ارحق بطلب کلرا انبار مجتمش مشتغل نماید
واز دریای اگاهی قسمت عطا فرماید تا کل بمقام فضل ورحمت وشفقت مقصود
عالمیان اطلاع یابند وبذکر وثنایش ناطق گردند انه یسمع ویجیب وهو السمیع
البصیر جناب امین ذکر دوستان الهی را که دران ارض ساکنند نموده وبخصوص
هریک عنایت الهی ظاهر نسئله تعالی بان یوفقکم ویؤیدکم ویرزقکم خیر الآخرة

والاولی انّه لهو الجواد الکریم الحمد لله العلیم الحکیم

ص م محمّد قبل حسن

۱۶ هو المشرق من افق البقآء

شهد الله انّه لا اله الّا هو والّذی اتی فی العالم انّه هو الاسم الاعظم الّذی باخذت الزّلازل قبائل الارض وانصعق من فی السّموات الّا من شآء الله ربّ العالمین قد ذکر ذکرک لدی المظلوم ونزّل لک هذا اللّوح المبین اذا فزت به وثبرت رحیق بیانه ان اشکر الله وقل لک الحمد یا من بک ظهر الصّراط ونصب المیزان ونطقت السّدرة وصاحت الصّخرة وقامت القیمة وتمّت السّاعة وبرز کلّ امر حکیم

جناب حسن علیه بهآء الله

۱۷ بسم النّاظر من الافق الاعلی

قلم اعلی بلسان پارسی اهل انشا را بافق اعلی هدایت میفرماید طوبی

ازبرای صاحب بصر یکه دید و شناخت و صاحب گوشیکه شنید و برخواست و صاحب
قلبیکه اقبال نمود و صاحب وجهیکه توجه کرد امروز ام الکتاب ظاهر و ناطق است و لوح
محفوظ حول ظهور طائف و ذاکر ایبندگان حق قدر این یوم را بدانید و خود را از نفحی تش
محروم ننمائید بر حقیقی ازبرای نفسی است که رحیق مختوم را باسم حضرت قیوم اخذ نمود و
اشامید و خسران عظیم ازبرای کسی است که از فیوضات نامتناهیهٔ الهیه محروم
و ممنوع شد ان اشکر ربک وانه ذکرک اذ کان مظلوماً بین العباد و مسجوناً فی
سجنه العظیم نیکوست حال نفسیکه بذیل کرم متشبث شد و از عالم و عالمیان فارغ
و آزاد گشت طوبی للمنقطعین

جناب ملا رحمة الله

هو الظاهر الناطق فی ملکوت البیان

۱۸

هذا کتاب من لدنا الی عبد من العباد لیجذبه الی مقر القرب والقدس واللقاء
ویسقیه الرحیق المختوم الذی فک ختامه باسم الله المهیمن العزیز القیوم لعل

یدع الدنیا ویتوجه الی الافق الاعلی ثم انه ینادی فیه مولی الوری انه لا اله الا هو المقتدر
علی ما کان ومایکون ایاک ان تحجبک اوهام العباد عن مالک الایجاد دعهم
وما عندهم وتوجه بالقلب الانور الی منظر الاکبر هذا خیر لک عما عندک وعما تراه یشهد
بذلک عباد مکرمون ضع الاوهام ثم خذ کتاب الیقین باسم ربک مالک الوجود
لعمری لا ینفعک الیوم ما عند الناس ان اقصد فی قلبک المقصد الاقصی انه لمطلع ایات
ربک الغنی الودود امروز سید روزهاست وغیب مکنون بمظهر امرش ظاهر
وناطق هر نفسی ندای اورا استماع نمود وبشطرش متوجه شد اوراست مقبلین در کتاب
علیین مذکور ودون آن مردود بوده وخواهد بود میزان اکبر ظاهر ومحبت کبری باهر
جمیع باین میزان سنجیده شده ومیشوند انشاء الله از نفحات ایام الهی قسمت برید
وسبب اعلاء کلمة الله شوید تا جمیع بحر اعظم فائز شوند واز حجبات تقلید واوهام فارغ
گردند قل اللهم اسلک باسمک الذی به سخرت الافاق بان تعرفنی مطلع امرک و
مظهر ایاک ثم ایدنی علی نصرة امرک بین خلقک انک انت المقتدر علی ما تشاء

لااله الا انت العليم الحكيم

قد استقر جمال القدم على العرش الاعظم اذ نطق
لسان العظمة والكبريآء عند سدرة المنتهى مخاطبًا
لمن فى الارض والسمآء انى عظمتى وجمالى قد ظهر
من كان فى ازل الازال مختفيًا فى كنائز العزة
والاجلال انه لهو المحبوب قد اتى لحيوة العالمين

جناب عبدالرحمن عليه بهآء الله

هو السامع فى افقه الاعلى ١٩

كتاب انزله مولى الورى ليقرب العباد الى افقه ويزينهم بطراز حبه ويذكرهم بآياته ويبشرهم برحمته التى سبقت من فى السموات والارضين يا عبدالرحمن اسمع ندآء مالك الامكان وسلطان الاديان انه يذكرك من شطر السجن بما يقربك الى المقام الاعلى والذروة العليا ان ربك هو الغفور الرحيم قد حضر كتاب من فاز بلقائى وقام لدى باب عظمتى

ونطق بثنائی بین عبادی وتمسک بحبل خدمتی بین خلقی ذکرناک بلوح یشهد لک فیکل
عالم من عوالم ربک العلیم الخبیر لا یعادل بکلمة من کلمات ربک ما فی العالم یشهد
بذلک مالک القدم فی سجنه العظیم اشکر الله ربک بما ایدک علی الاقبال ورفع مقامک
بذکره الحکیم نوصیک بحفظ هذا المقام باسم ربک وبالاستقامة علی امره المحکم المتین انه
من لدنا علیک وعلی الذین فازوا بعرفان الله رب العالمین

جناب میرزا محمد رضا علیه بهاء الله

بسمی المشرق من افق العالم

۳۰ قل لک الحمد یا اله الکائنات ومربی الممکنات بما اسمعتنی ندائک الاحلی واریتنی
امواج بحر بیانک یا مولی الوری وهدیتنی الی صراطک المستقیم ونورت قلبی بنور
نباک العظیم الذی به ارتعدت فرائص المشرکین الذین انکروا ظهورک ونقضوا عهدک
وجادلوا بایاتک ایرب انا عبدک اکون معترفا بوحدانیتک وفردانیتک وبما انزلته
فی کتابک اسئلک بانوار وجهک واسرار بحر علمک بان تؤیدنی علی استقامة لا تمنعها

شبهات العلمآء ولا اشارات الفقهآء ولا سطوة الامرآء انک انت المقتدر الذی لا

تضعفک حوادث العالم ولا ضوضاء الامم لا اله الا انت

القوی الغالب القدیر

جناب محمد رضا علیه بهاء الله

هو الظاهر الناطق فی السجن الاعظم

۲۱

قل سبحانک اللهم یا کنز الفقرآء ومعین الضعفآء ومالک الارض والسمآء والمستوی

علی عرش تفعل ما تشآء اشهد بما شهد لسان ارادتک فی ملکوت بیانک

و اعترف بما انزلته فی زبرک وکتبک والواحک ایرب اسلک بالصحیفة التی

زینتها بانوار بیانک وکتبت فیها لاولیائک ما ینبغی لهم فی ایامک وباسمک الظاهر

الناطق المکنون ونورک المشرق الساطع المخزون بان تؤیدنی علی التمسک بعروتک

الوثقی بحیث لا تمنعنی جنود ارضک وسمائک ولا سطوة الظالمین من خلقک ایرب

انا عبدک وابن عبدک قد سمعت ندائک واقبلت الیک ووجدت عرف قمیصک

وسرعت بقلبی الیک اسئلک ان لاتخیبنی عما قدرته لامنائک انک انت المقتدر

العزیز الوهاب

ش جناب رمضان علیه بهاء الله

بنام خداوند یکتا

۲۲ یا رمضان سلمان ذکرت انمود وارفع اعلی نازل شد از برای تو انچه مقصودهای عالم

از احصای قیمتش عاجز وقاصرند حق لایفعل مایشاء بوده وهست ذکر مینماید هر که

را اراده فرماید وان ذکر اثر وثمرش در جمیع عوالم باذکور بوده وخواهد بود اعرف

هذا المقام الاعلی وکن من الشاکرین وصیت مینمائیم ترا ودوستان حق را با عملیکه

ابصار ازان روشن وافئده ازان مسرور گردد البهاء علی اهل البهاء آنچنان

ما نقضوا میثاق الله رب العالمین

بسمه المتکبر العزیز المحبوب الوحید

سبحان الذی قد انزل النقطة فی ارض السرور والکل بامره یعجبون قل انما الحق

قد طلع

قد طلع فی هیکل العبودیّة ولکن الکلّ لا یشهدون قل انّما القائم قد اشرق من افق البهآء
وانّا له شاهدون قل یا اهل البیان تالله انّ المنتظر قد ظهر وانّا له ملهمون قل
انّما المجالس قد ابرز وانّا له ناظرون قل الله قاهر فوق عباده والکلّ الیه یحشرون
هو الله لا اله الّا هو والکلّ الیه یرجعون وله یسجد من فی السموات ومن فی الارض وانّا
کنّا له عابدون هو الّذی یشهد کلّ ما اکتسبت ایدی النّاس وانّا کنّا شاهدون سبحان
الّذی یحیی ویمیت ثمّ یمیت ویحیی بفضله کیف یشآء وانّا کنّا به مخلصون ولله یسجد
کلّ من فی البهآء والعمآء وانّا کنّا له ساجدون قل یا اهل البیان اسمعوا ندآء ذلک
الطیر المستدف فی جوّ ملکوت الکلمات بالسّر البدیع ان کنتم عالمون ان
یا قمیص البهآء وطلعة البدیع وسرّ العمآء فی ارض الادنی اسمع ندائی ولا تکن من القانطین
فاعلم کلّ ما وصّیناک فی ذلک الکتاب حقّ لا ریب فیه ولا تکن من الغافلین
واذا القیت الاجساد فانشرها بین یدیهم لعلّ الله یجعلهم من عباده الصّالحین والحمد لله
ربّ العالمین محبوب خداذوالقرنین اسکندر نوری ملاحظه کند وزبانی تفصیل احوال را

خطاب بکسنا ۲۴

باو بگویند

ش جناب عبدالرحمن علیه بهاء الله

هوالمقتدر المهیمن علی العالم

۲۴ یا اهل الارض دعوا ما عندکم انه قد اتی بسلطان مبین لا ینفعکم الیوم شیئ الا بامره العزیز البدیع قد تزین العالم باسمه الاعظم طوبی لمقبل اقبل وویل للمعرضین هذا هو الذی وعدتم به فی کتب الله العلیم الحکیم تفکروا یا قوم ثم اقرأوا ما انزلناه بالحق انه یهدیکم الی صراط المستقیم تمسکوا بحبل عنایة ربکم ودعوا ما امرتم به من لدن کل جاهل مریب ان الذین یدعون العلم لعمر الله انهم فی ضلال عظیم قد ماج بحر العلم امام عیونکم توجهوا الیه بامر من لدی الله الفرد الخبیر انه یؤیدکم کما ایدنا اولیائه من قبل ویقدر لکم ما یعجز عن احصائه کل محص علیم

هو الله العزیز

۲۵ لوح مسطور از سماء عنایت نازل شد ومستورات معانی را چون شمس جانی از افق

معنوی

عکس صفحه دیگر کتاب علی الظاهر

معنوی ظاهر و آشکار فرمود بیدلیل راه نمود ولی جبرئیل قلب خریز را بسبیل سرور
هدایت فرمود انشاء الله تا سراج الهی در مشکاة سرمدی روشنست انجال حقیقی بر
مسند جلال ابدی مستقر

هم جناب حاجی محمد ابراهیم علیه بهاء الله

لسبی المشرق من افق الامکان

۳۶ در جمیع احیان قلم رحمن بذکر دوستان مشغول بعضی شنیدند و بعمل بان فائز شدند
و برخی باوهام وظنون ناس تمسک جستند و از غایة قصوی و افق اعلی و سدرهٔ منتهی
محروم و ممنوع گشتند وجمعی شنیدند و دعوی استقامت نمودند ولکن چون امتحان بمیان
آمد بنعیب خلق از حق جل جلاله اعراض نمودند و بطنین ذباب از عزیز وهاب
محجوب شدند اینست شان نفوسیکه بکوثر وفا فائز نشدند و از بحر انصاف نصیب
برنداشتند حال حق ترا باستقامت دعوت میفرماید انشاء الله بان فائز باشی
و بر جنش مستقیم مشاهده شوی

ه م جناب حاجی ابراهیم

هو الاقدس الاعظم الا علی

٢٧

هذا کتاب ینطق بالحق فی العالم ویدع الامم الی الله رب العالمین قل انا ارسلنا الاحمد
والکاظم لیبشر الظهور الله وسلطانه فی هذا الیوم الذی کان مذکوراً فی صحف الله
العلیم الحکیم لعمر الله قد اتت الساعه وظهرت الحاقه وصاح الناقور ونفخ فی الصور
ونصعق من فی السموات والارض الا من شاء ربک المقتدر القدیر قل تالله هذا
یوم قد مرت نسمة الرحمن وتضوعت رائحة المسک من هذا المقام الکریم قل قد
اخذت الزلازل کل القبائل ومرت الجبال وقام الناس لرب العالمین هذا
یوم فیه سمع نداء متکلم الطور وانه من افق الظهور ینطق انه لا اله الا هو العلیم الخبیر ان
الذی اعترض انه اعترض علی الله فی کل الاعصار یشهد بذلک من عنده هذا الکتاب المبین
قل ان الکتاب ینطق ولکن الناس اکثرهم من الغافلین قل ان المیزان یشهد ولکن الناس
اکثرهم من الراقدین قل ان الصراط ینادی فی وسط الاجواء ویقول الی الی یا ملأ الارض
ولا تکونوا

ولا تکونوا من الغافلین طوبی لنفس خرق الاحجاب باسم ربه التواب وطلع
عن خلف غمام الاوهام باسمه المقتدر لعمر الله لو تسمع ندائی باذن الفطرة لیناصک
اهتزاز کلمتی علی شأن تصیح فی العرا وتقول لبیک لبیک یا من نادیتنی من افق سجنک
ولبیک لبیک یا ایها المظلوم بین ایدی الظالمین

بنام مقصود عالم

۲۸ یا ابراهیم باینکلمهٔ مبارکه که بمثابهٔ آفتابست از برای آسمان بیان ناظر باش
کن لی لاکون لک وبشکر وثنا قیام نما چه که ترا بمجر اعظم هدایت نمود وبذکر قلم اعلی
فائز فرمود قل لک الثنآء ولک البهآء ولک العظمة والکبریآء یا محبوب
السموات والارضین

جناب آقا محمد جواد علیه بهآء الله

بسمی المشتعل بنار حبی

۲۹ الحمد لله الذی اظهر ما کان مکنونا فی علمه واطلق الاشیآء انه لا اله الا انا المهیمن القیوم

یا محمد قبل جواد قد اتی المیعاد والموعود باعلی النداء من سجن عکاء ینادی اهل ناسوت الانشاء
ویدعوهم الی افق الله المشرق المنیر بدل الله السجن بالبقعة العلیا و اظهر فیه قدرته وسلطانه
ولکن اکثر القوم من الغافلین قد ذکرک من طاف البلاد لاظهار کلمتی وانتشار امری
ذکرناک وانزلنا لک ما قرت به عیون المقربین اذا فرت بکتابی قل لک الحمد یا الهی بما
هدیتنی الی صراطک ونورت قلبی بنور اثارک اسئلک بامرک المبرم و اسمک الاعظم
الذی به اضطربت افئدة الامم ان تقدر لی خیر الاخرة و الاولی ثم اغفر لابی ولی بجودک
وکرمک الذی احاط من فی السموات والارضین ایرب انا عبدک وابن عبدک
متمسکا بحبلک اسئلک ان لا تخیبنی عن بدائع جودک وکرمک انک انت
المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القوی القدیر

ص ۳ ده جناب حاجی سید میرزا علیه بهاء الله

بسم الله العلی العظیم

ربی ربی فی البر اذکرک وفی البحر اسبحک وعلی الجبال انادیک وعلی التلال اهجد ۳۰
لک

لک ایرب عطشی الیحق کوثر لقائک ونار حبی تطلب رحیق وصالک ایرب
عذاب العالم مانعنی عن عذب عرفانک وبلاء الامم ما ابعدنی عن بحر قربک سبحانک
بان تقدر لاحبائک ما یقربهم الیک ویبعدهم من دونک انک انت الذی تفعل ما تشاء
وتحکم ما تریده وانک انت العزیز الحمید

جناب حاجی محمد ابراهیم علیه بهاء الله الابهی

هو الشاهد الخبیر

۳۱ کتاب انزله مالک الرقاب لمن آمن بالله العزیز الوهاب انه یهدی العباد الی الصراط
الاعظم ویقربهم الی افق الظهور هذا المقام الذی جعله الله من اعلی المقام انا اظهرنا الامر وانزلنا
من سماء البیان ما انجذبت به افئدة الابرار یا سمی تضوع عرف المقصود وبدائع
الصنعة الادیان الا من شاء الله فالق الاصباح یا ملأ الارض اتقوا الرحمن
ولا تتبعوا الذین کفروا بنعمة الله بعد انزالها کذلک نطق لسان العظمة امراً من عنده وهو
العزیز العلام انا سمعنا ذکرک ذکرناک ورأینا اقبالک اقبلنا الیک من شطر السجن امراً من

لدی الله رب الارباب کذلک انتشرت آثار قلمی الاعلی فی هذا الیوم الذی جعله الله سید الایام البهاء من لدنا علیک وعلی الذین شربوا رحیق الوحی من ایادی عطاء ربهم العزیز المنان

جناب میرزا هادی ن ق

هو الحافظ وهو الهادی

۳۲

ایا اهل ارض صریر قلم اعلی را نشنیده اند وبحفیف سدرهٔ منتهی فائز نگشته اند بگو امروز بحر بیان موّاج وافتاب حقیقت مشرق خود را محروم مسازید قصد مقصد اقصی ودرجهٔ علیا نمائید امروز روزیست که جمیع کتب ورسل بآن بشارت داده اند واگاه نموده اند یا هادی از قبل باثر قلم اعلی فائز شدی وبانوار آفتاب حقیقت منقطع قدام تسنا الیک من قبل لوحًا لاحت من افقه شمس عنایة ربک المشفق الکریم لعمر الله عالم بیک کلمه از کلمات الهی معادله ننماید قدر بیان رحمن را بدان وچون جان حفظش نما ایکاش اهل ارض بطراز انصاف مزیّن میگشتند ویک لوح از الواح حق جلّ جلاله را تلاوت مینمودند وانصاف میدادند امروز روزیست عظیم چه که نبأ عظیم در او ظاهر گشته والّم

الکتاب

الکتاب از اعلی افق عالم نطق نموده و مینماید طوبی از برای نفسیکه شبهات علما و اشارات
فقها او را از مالک اسما منع ننمود جمیع منتسبین را یعنی نفوسیکه بکتاب الهی تمسک
نموده اند و بافق اعلی ناظرند از قبل مظلوم تکبیر برسان و بعنایت حق جل جلاله بشارت
ده نسئله تعالی ان یکتب لمن اقبل و فاز ما قدره لاصفیائه واولیائه انه لا اله الا هو
الفضال العلیم الخبیر

امة الله ضلع جناب حاجی سید میرزا علیهما بهاء الله

بنام خداوند مهربان ۳۳

یا امتی طوبی از برای اذن تو چه که در ایام الهی باصغاء کلمهٔ یا امتی فائز شده این نعمت اعظم
نعمتهای الهی بوده و هست فی الحقیقه در مقام اول و رتبهٔ اولی قوهٔ سامعه محض اصغاء کلمهٔ
مبارکه موجود طوبی از برای نفسیکه آلایش دنیا و الوان آن او را از توجه منع ننمود و از قربت
باز نداشت قولی لک الحمد یا الهی بما اسمعتنی ندائک و هدیتنی الی صراطک و سقیتنی کوثر
حبک اسئلک بکتابک المکنون الذی ما اطلع به الا نفسک ان تقدر لامتک هذه و امتک

الاخری خیر الآخرة والاولی ایرب لاتمنع امائک عن التقرب الی بحر بیانک والتوجه الی

افق ظهورک انک انت الفضال الکریم لااله الا انت الغفور الرحیم

جناب میرزا هادی ن ق باشی علیه بهاء الله

هو المستوی علی العرش

۳۴ قد ارتفع النعیق ونعب الغراب والمغلون فی حیلة ونفاق قد نبذوا کتاب الله

عن ورائهم واتخذوا کتاب انفسهم الا انهم من الخاسرین فی کتاب الله رب الارباب

قل یا ملأ الارض اتقوا الله ولا تتبعوا الذین انکروا نعمة الله وبرهانه وافتوا علیه وعلی اولیائه

من دون بینة ولا کتاب طوبی لسمیع سمع النداء ولناطق نطق بهذا الاسم الاعظم والمقبل

اخبر هذا النبأ الذی به زلت الاقدام انا وجدناک علی حب ذکرناک وسمعنا ذکرک ونادیناک

ورأینا اقبالک اقبلنا الیک الیک من هذا الشطر الذی جعله الله مشرق الانوار کذلک

غنت حمامة الامر وغردت طیر البقاء علی الغصن من لدی الله مولی الانام

۳۵ قل یا الهی لک الحمد بما اخذنی عرف عنایتک وقلبتنی نفحات رحمتک الی شطر

الطافک

الطافک ایرب فاشربنی من انامل عطائک الکوثر الذی من شرب منه انقطع عما
سواک طائراً فی هواء انقطاعک وناظراً الی شطر افقک ومواهبک ایرب فاجعلنی
فی کل الاحوال مستعداً للقیام علی خدمتک والاقبال الی کعبة امرک وجمالک لو تریدنی
بنات ریاض فضلک لتحرکنی ارياح مشیتک کیف تشاء بحیث لا یبقی فی قبضتی اختیار
الحرکة والسکون انک انت الذی باسمک ظهر السر المکنون والاسم المخزون وفک الأ
الختوم وتعطر به ما کان ومایکون ایرب قد سرع الظمان الی کوثر فضالک واراد
المسکین التغمس فی بحر غنائک فوعزتک یا محبوب العالمین ومقصود العارفین قد
اخذنی حزن الفراق فی الایام التی فیها اشرقت شمس الوصال لبریتک فاکتب لی اجر من
فاز بحضورک ودخل ساحة العرش باذنک وحضر لدی الوجه بامرک ایرب اسئلک
باسمک الذی به انارت الارضون والسموات بان تجعلنی راضیاً بما قدرته فی الوحی بحیث
لن اجد فی نفسی مراد الا ما انت اردته لسلطانک ومشیة الا ما انت قضیته بمشیتک
الی من اتوجه یا الهی بعد الذی لا اجد سبیلا الا ما بینته لاصفیائک یشهد کل الذرات

باکنت انت الله لا اله الا انت لم تزل کنت مقتدرا علی ما تشآء وحاکما علی ما ترید قدر لی
یا الهی ما یجعلنی فی کل الاحوال متوجها الی شطرک ومتمسکا بحبل فضلک ومنادیا باسمک ومنتظرا
ما یجری من قلمک ایرب انا الفقیر وانت الغنی المتعال فارحمنی ببدائع رحمتک وثم ارسل علی
فی کل آن ما احییت به قلوب الموحدین من خلقک والمخلصین من بریتک انک انت
المقتدر المتعالی العلیم الحکیم

جناب میرزا ابوالحسن علیه بهآء الله

هو الکتاب المبین

۳۶ هذا یوم فیه ظهرت الاسرار وجرت الانهار ونطق لسان العظمة فی سجن عکآء لملک
والملکوت لله رب الارباب انا انزلنا الآیات واظهرنا البینات والقوم اکثرهم فی
غفلة وضلال قل انا ما ادعینا النبوة ولا الوصایة ولا ما عند القوم یشهد بذلک القیوم و
من عنده علم الاسرار یا ایها المذکور لدی المسجون قد ورد علینا فی السجن ما ناحت به الاشیآء
یشهد بذلک کتاب الله امام وجوه الاحزاب ضع ما عند القوم وخذ کتاب الله بقوة

بمعنا

لا تمنعها شبهات الذین کفروا بالمبدء والمآب قل انه لهو الحق واظهر ما کان مکنونا
فی ازل الآزال طهر بقوادم الانقطاع فی هذا الهواء ثم اذکر ربک فی العشی والاشراق
قل یا قوم قد اتی الیوم الذی کان مذکورا مرقوما من قلم الله فی الزبر والالواح انک لا تحزن من
شیئ تمسک بالبیان ثم انصر به ربک منزل الآیات انک اذا سمعت ندائی الاحلی وصریر
قلمی الاعلی من سجن عکا، قل الهی الهی تری المظلوم بین الاعداء اسئلک بسلطانک الذی
غلب الاسماء ان تجعلنی مستقیما علی امرک وناطقا بثنائک وقائما علی خدمة اولیائک ثم
افتح علی وجهی باب رحمتک انک انت المقتدر العزیز الوهاب

جناب جلال علیه بهاء الله نی

هو الله تعالی شانه العظمة والکبریاء

۳۷ حمد مقدس از ادراک اولین و آخرین مالک یوم الدین را لایق و سزاست
که بکلمهٔ علیا نطق فرمود و بان کلمه مفقود علم وجود بر افراخت و معدوم رایت هستی
و بان کلمه بحر عرفان ظاهر و امواج بیان باهر هستی عالم بان معلق و منوط احدی بعرفان

آن کلمه علی ما هی علیها فائز نه از یک نقطهٔ از نقاط آن علم اولین و آخرین ظاهر اوست
مطلع کتب الهی و مشرق وحی صمدانی و مصدر احکام و اوامر ربانی اوست صاحب
چهار ارکان در هر رکنی اسراری مکنون و کنوزی مخزون و چون آن نقطه نزد اشراقات
انوار افتاب اسم اعظم خاضع شد بفضل او ارتقا از قرب و وصال مزین فرمود
و از ان باظاهر و بها متصل و باین نقطه جمیع اشیا باذن الحق ناطق سبحانک یا
موجد النقطه و مقدرها و مزینها و حافظها و ناصرها اشهد بما شهد بسان عظمتک و انک
مستویا علی عرش البیان فی صدر الامکان و اعترف بما جری من قلمک الاعلی
بین الوری اسئلک باسرار المکنونة فی علمک و ایاتک المخزونة فی الواحک و بامرک
الذی به ارتعدت فرائص الاسماء و طمئنت افئدة اهل البهاء بان تنزل علی من
اقبل الیک و تمسک بک من سماء رحمتک امطار عنایتک اسئلک یا مولی العالم
و مالک القدم بنفحات ایاتک و انوار فجر ظهورک و بنباتک التی بها قام اهل التصور و بایاتک التی
بها ظهر حکم النشور و نفخ فی الصور بان تجعلنی مویدا علی ذکرک و ثنائک و مستقیما علی حبک و لائذا
بحضرتک

بحضرتک وتشبثا بذیل ردائ کرمک انک انت الذی لم تمنعک حوادث العالم ولا شبہات
الامم لا الہ الا انت المقتدر القدیر ثم اسئلک یا مالک الاسمائ وفاطر السمائ بان تؤید
اہل البہائ علی الاستقامۃ علی حبک بحیث لا تخوفہم سطوۃ الظالمین ولا اعراض المعتدین
الذین صعدوا المنابر باسمک وقالوا فی حقک ما ناح بہ اہل سرادق عظمتک وخباء مجدک
بعد ما خلقتہا لذکرک وثنائک انت الذی رایت وسمعت ما نطقوا علیہا فی ایامک
وصبرت بعد قدرتک وسترت بعد اقتدارک ایرب ایدّ عبادک الغافلین علی النظر الی
ما ظہر من عندک والتوجہ الی افقک انت الذی سبقت رحمتک واحاط فضلک و
سمیت نفسک بالرحمن وبالرحیم وبالغفور وبالکریم ایرب قدّر لاولیائک خیر الاخرۃ
والاولی لا الہ الا انت رب العرش والثری ثم اغفر لہم بجودک الذی سبق الوجود لا الہ الا
انت العلیم الحکیم ایرب ترى عبادک واماءک اقبلوا الیک راجین بدائع فضلک
اسئلک باسمک الغفار بان تغفر لہم بجودک وکرمک وباسمک الکریم قدّر لہم ما یقربہم الیک
انک انت المقتدر علی ما تشائ وانت العزیز الوہاب یا جلال انا سمعنا نداء احبائی

وآبائی کبّر من قبلی علی وجوههم و وجوههن وذکّرهم بآیاتی وبشّرهم برحمتی الّتی سبقت من فی السّموات
والارضین یا جلال علیک بهآء الله الغنیّ المتعال نامه‌های شما از قبل وبعد رسید هرحرفی از آن
گواهی داد بر اقبال وتوجّه وتمسّک آن جناب یا جلال امروز غیر ایّام است وبیانش غیر بیان
هر نفسی نبضات کلمهٔ علیا که از قلم اعلی در سجن عکّا جاریشده فائز شود وبیابد او از عالم وعالمیان منقطع
گردد وبقلب وجان بحق تشبّث نماید طوبی از برای نفوسیکه حجبات عالم ایشانرا منع ننمود و
شبهات امم از توجّه واقبال باز نداشت لله امحمد انجناب قصد بحر اعظم نمود وبآنچه از قلم قدم
در کتب امم نازل فائز گشت رسید ودیدار اشنید وافق را مشاهده نمود واعتراف کرد بآنچه
لسان عظمت بان نطق فرمود طوبی لک ولاولیائی فی الآنون ولهآء الّذین ما نقضوا عهدی وما قی اقبلوا
وشربوا رحیق الوحی من ایادی عطائی انّا ذکرناهم من قبل وذکرهم فی هذا الحین لیجذبهم الذکر الی الافق
الاکبری لئلّا تزلّ اقدامهم عن صراط الله ربّ العالمین جمیعرا از قبل مظلوم تکبیر برسان ولعنایت حق
جلّ جلاله بشارت ده انّه لا یعزب عن علمه من شیی لیسمع ویری وهو السّمیع البصیر امروز
مدّای عباد با صغا فائز وجواب در کلّ حین از افق ملکوت بیان نازل جناب اسم الله علیه بهآئی

ذکر

ذکر جناب ملا شفیع وشمار امکرر نموده ودر هر کرّه بآثار قلم اعلی فائز این مظلوم لازال اولیا را ذکر نموده
ومینماید قسم بآفتاب حقیقت که از افق سما ظهور مشرق است هر اسمی نزد مظلوم مذکور او بذکر حق
جلّ جلاله فائز عالم قابل ظهور مراتب اولیا نبوده ونیست همت بزرگ وفارس قوی ولکن میدان
غیر وسیع از حق میطلبیم وبطلبید عباد خود را محروم ننماید واز فیوضات ایام نصیب عطا فرماید اوست
کریمیکه عالم را از برای عبادش خلق فرموده سزاوار انکه در لیالی وایام السن مقربین ومخلصین بذکر
وثنایش ناطق شود هذا ینبغی لمن اقبل الیه ووجد عرف بیانه وحلاوة ذکره العزیز البدیع

الحمد لله رب العرش العظیم

ش جناب علی شاه علیه بهاء الله

هو الناطق مع البصیر

۳۸

حضرت باری میفرماید در جمیع احیان عباد را بما یقربهم وینفعهم آگاه نمودیم مقصود انکه الوان
فانیهٔ مختلفهٔ عالم امم را از نعمت باقیه ومائدهٔ سمائیه منع ننماید بگو یوم المآب ظاهر وامّ
الکتاب بی ستر وحجاب تکلّم مینماید بانچه که کل را از فقر وضعف واوهام بآفاق غنا

وقدرت وایقان راه نماید یاایتها المقبل الی ملکوتی ملاحظه نما حق جل جلاله چه اراده
نموده وناس چه عمل نموده ومینمایند ندعوهم الی الله ویدعوننی الی اهوائهم الا انهم
من اصحاب السعیر بهائی علیکم وعلی من معکم فی هذا الامر الذی به اشرقت الافاق وظهر
کل امر مبین

ش جناب محمدعلی علیه بهاء الله

هوالناطق بالفضل

۳۹ شهد المظلوم انه لااله الاهو والذی اتی بالحق انه لهوالذی به قرت عین محمد رسول الله
ومعشر النبیین والمرسلین وبه ظهر ما کان مکنونا فی العلم ومخزونا فی ازل الازال وانا
الصادق العلیم قد حضر کتابک فی السجن واجابک المظلوم بهذا اللوح المبین
الذی اذا نزل نطقت الاشیاء الملک لله رب العالمین طوبی لک بما اقبلت
وعرفت وسمعت وشربت رحیق الایمان من ایادی عطاء ربک الکریم ان احفظ
هذا المقام الاعظم ثم اشکر ربک فی البکور والاصیل

هوالناطق

هو الناطق فی الملکوت

قل سبحانک یا من بک سرع کل حبیب الی شطر المحبوب وکل قاصد الی مقر المقصود بسلک ۴۰
بالاسم الذی به انجذب المقربون واقبلوا الی سهام الاعداء فی حبک ورضائک بان توئیدنی
علی ما تحب وترضی ایرب انت الذی بک ماجت بحار العرفان وهاجت عرف سمک
الرحمن اسلک بالکلمة الاولی ونفسک العلیا بان ترزقنی کوثر الاستقامة من ایادی عطائک
وکتب لی من قلم التقدیر اجر من فاز بلقائک ایرب انت الکریم وانا السائل بیابک
قدر لی ما ینفعنی فی کل عوالمک ویحفظنی عن اشارات الذین کفروا بک وبایاتک انک انت
الذی لا یعزب عن علمک من شیئ ولا یعجزک شیئ تفعل ما تشاء وتحکم ما ترید انک انت
العزیز الحمید

ش جناب مشهدی باقر علیه بهاء الله

بسمی المهیمن علی الاسماء ۴۱

کتاب انزله الرحمن لمن آمن بالله رب العالمین لیجذبه الی مقام القرب والقدس

والجمال ویعرفه ما ینبغی لایام الله العلیم الخبیر انا سمعنا ذکرک ذکرناک من قلمی الاعلی
ورایناک اقبالک اقبلنا الیک من هذا المقام الرفیع طوبی لنفس قصد المقصد الاقصی ولوجه
توجه الی الله العزیز الحمید ان افرح بما ذکرت لدی المظلوم وفزت بآیات الله المهیمن
الحق المبین انه لا یعادلها شیئ لا فی الارض ولا فی السماء یشهد بذلک کل عارف بصیر
البهاء علی اهل البهاء الذین ما نقضوا میثاق الله مالک هذا الیوم البدیع

ش ا ستی سکینه علیها بهاء الله

۴۲ هو العزیز الحکیم

شهد قلمی الاعلی انی انا المظلوم لا اله الا هو المهیمن القیوم طوبی لمن فاز بندائی
واجاب ما نطق به قلمی وعمل بما نزل فی کتابی البدیع اشهد لمن اقبل الی وجهی انه اقبل الی الله
رب العالمین طوبی لامة سمعت وفازت انها من اهل الفردوس لدی الله العزیز الحکیم قولی
لک الحمد یا الهی بما ایدتنی علی خدمة امرک وتقیدتنی کوثر عنایتک اسئلک بخفیف سدرة
المنتهی واسرار کتابک یا مالک الاسماء بان تجعل امتک هذه مستقیمة علی امرک انک

انت

انت علی کلّ شیئٍ قدیر البهآء علیک وعلی کلّ امة آمنت بالفرد الخبیر

جناب مشهدی حسن علیه بهآء الله

بسمی المهیمن علی الاسمآء

۴۳ انّا وجدنا لامّ الکتاب لساناً ینطق بالحق ویدعو النّاس الی الله ربّ العالمین طوبی لمقبل ما منعته شبهات اهل البیان وما خوّفته ضوضآء الظالمین قد ظهر الحق واظهر ما اراده انّه لهو المقتدر الذی لم تمنعه شئونات الخلق یشهد بذلک کلّ منصف بصیر قل یا قوم ضعوا ما عندکم وخذوا ما امرتم به من لدی الله العزیز الحمید ایّاکم ان تمنعکم الزخارف عن الافق الاعلی او التکالیف والتّالد عن هذا النّبأ العظیم خذ کتاب الله بقوّة من عنده ولا تکن من الخائفین کذلک امرنا الذین اٰمنوا من قبل وفی هذا الحین انّا ذکرنا الذین اٰمنوا واریناهم افق الاعلی واسمعناهم ندآء الاحلی وانا الشاهد العلیم نسئل الله ان یؤیّدهم علی حفظ ما اوتوا من لدن علیم حکیم کذلک طارت طیر البیان فی حدیقة المعانی شوقاً للقاء الله ربّ العالمین البهآء المشرق من افق سمآء عنایتی علیک وعلی الذین ما انکروا حجة الله وبرهانه المبین

جناب نقاش باشی علیه بهاء الله

هوالمنادی بین الارض والسماء

۴۴ ان المظلوم اراد ان یرسل الیک کلمة من امّ الکتاب وموجاً من امواج بحر رحمة ربک
مالک الرقاب اذا ذکرناک والذین آمنوا بذکر انجذب به افئدة الابرار یا ایها الناظر الی
الوجه ان المظلوم مبین انیاب الذئاب یدع الناس الی الله مالک یوم المآب انه کان
قاعداً اقامته ید الاقتدار وکان صامتاً انطقه امر الله رب الارباب وورد علیه فی سبیل الله
ما تساقطت به النجوم وصاح به السحاب قد قام علی الامر باستقامة ما منعه ظلم العالم وما خوفته
ضغائن الاشرار قد نطق بما اراد امام وجوه العباد واهتز به ملکوت الفؤاد نسئل الله ان یؤیدک
ویوفقک علی ما یحب ویرضی ویجعلک ناطقاً باسمه وناظراً الی افقه ومنقطعاً عن دونه ومتشبثاً
باذیال ردآء رحمته التی سبقت الارض والسموات قد اقبل المظلوم فی هذا اللیل الیک وانزل
لک ما غردت به عنادل العرفان علی اعلی الاغصان الملک لله المقتدر العزیز المنان
انک اذا سمعت صریر قلمی ووجدت عرف بیانی قل الهی الهی اسئلک بابهائک الاعظم

الذی

الذی به سخرت العالم ان تؤیدنی علی ذکرک وثنائک واتمسک بحبلک ایرب قد قبلت
الیک منقطعاً عن دونک اسئلک بانوار وجهک ان تؤید عبادک علی خدمتک وخدمة
اولیائک ثم اسئلک یا مالک الوجود والمهیمن علی الغیب والشهود بمآلی عما علمک
واسرارک المکنونة فی الواحک بان تجعلنی من الذین نصروا امرک بحکمتک والبیان
وعملوا ما امرتهم به فی الکتاب ایرب تری القاصد قصد مقرک الاقصی والسائل باب
کرمک یا مولی الوری اسئلک ان تکتب لی خیر الآخرة والاولی انک انت الله لا الٰه
الا انت المقتدر العلیم الحکیم

امة الله ضلع نقاشش باشی

بسم الله الامنع الاقدس العلی الابهی

۴۵ قولی الهی الهی انا امتک وابنة امتک واشهد بعظمتک وسلطانک وبعزک وقدرتک
وکبریائک وانک انت الله لا الٰه الا انت لم تزل کنت مهیمناً علی عبادک وامائک ومقتدراً
علی من فی ارضک وسمائک اسئلک برحمتک التی سبقت الکائنات وبفضلک

الذی احاط المکنات وبتالی بحر علمک وبانوار وجهک بان تجعلنی فیکل الاحوال مقبلة
الی افقک الاعلی ومتمسکة بحبل عنایتک یا مولی الاسمآء وفاطر السمآء ثم اسئلک بان تقدر
لی خیر الاخرة والاولی وما ینبغی لبحر کرمک وسمآء جودک یا من فی قبضتک ازمة المواهب والعطیا
لا اله الا انت الغفور الکریم واحمدک اذ انک انت مقصود العارفین
انه الله ضلع جناب نقاش باشی علیهما بهآء الله

بنام حذاوند یکتا

۴۹ یا ورقتی اسمعی ندائی من شطر سجنی انه لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم الحکیم لازال نزد مظلوم
مذکور بوده وهستی ازحق میطلبیم ترا تائید فرماید براستقامت برامرش انه هو المقتدر القدیر
رجال ارض اکثری ازمدینهٔ معانی محرومند وتو الحمد لله بآن فائز قدر این نعمت کبری وعطیهٔ
عظمی را بدان وقولی الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی الی صراطک ونورت قلبی بنور معرفتک
وانزلت لی امطار رحمتک اسئلک بنورک الذی به اشرقت الارض والسمآء وبنارک
التی ارتفعت نداآنها من سدرة الوفآء بان توفقنی فیکل الاحوال علی ذکرک وثنائک

و اتمسک بحبل عطائک انک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الا انت الغفور الکریم
ثم اسئلک یا اله الاسمآء و فاطر السمآء بقیامک علی امرک و بندائک بین عبادک بان تکتب
لامتک هذه ما کتبته للورقات الطائفات حول عرشک انک انت المقتدر القدیر
و بالاجابة جدیر یا امتی اما آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان اردنا ان نذکر فی
هذا الحین ورقتی بنت من سمی با شرف علیه بهائی نسئل الله بان یؤیدها علی ما ینبغی لتقدیس
امره انه هو المؤید الکریم یا ورقتی قد حضر لدی المظلوم کتابک الذی ارسلته الی من اختار
لنفسه مقاماً فی ظله قربناه و اجبناک لوشآء الله یرسله الیک فضلاً من عنده و هو
الفضال الغفور الرحیم

جناب حاجی سید میرزا علیه بهاء الله

۴۷ بنام ندا کننده از افق اعلی مرتفع

حمد حضرت مقصودیرا لائق و سزاست که عباد پژمرده بل مرده را بنفحات آیات
و کوثر بینات حیات جدید عطا فرمود و از نائم صبح ظهور اشیارا تازه و خرم نمود

اوست قادریکه قوت عالم وسطوت امم او را ازاراده باز نداشت جل سلطانه وعز برهانه

یا سید قبل میرزا اسمع ما ارتفع من هذا المقام الاعلی انه یجذبک ویقربک الی الله رب

العالمین امروز نفحات وحی متضوع وروایات آیات منصوب واعلام هدایت مشهود

ولکن قوم غافل ومحجوب جناب اخوی یعنی اسد علیه بهائی چندیست درجوار قباب عظمت

ساکن وبخدمت بستان مشغول اینخدمت لوجه الله بوده چه که مخصوص بهت اربرای

تفرج اولیا وصفیا اگرچه از ظلم ظالمین فرصت نیافته اند بر تفرج در اشیاء این خاکدان

ترابی ولکن چون نیت پاک بود سر لولاک از جوهر خاک ظاهر وهویدا ارجو میطلبیم کلتا فائز

فرماید بآنچه که سبب ارتفاع وجود وارتقاء نفوس است هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون

باری جناب اخوی بامانهٔ آنجناب حاضر وعبد حاضر لدی الوجه بتمامه ذکر نمود وبعد از قرائت

واطلاع این لوح ابدع اعظم از سماء ارادهٔ مالک قدم نازل طوبی لاذن سمعت او

تسمع ولعین رأت ولید اخذت کتاب الله المهیمن القیوم انک اذا شربت رحیق

البیان من کاس عطاء ربک الرحمن قل یا مالک الادیان اسئلک بمشارق وحیک

ومظاهر الهامک ومطالع آیاتک ان تؤید عبدک هذا علی استقامة لاتمنعها ضوضآء العلمآء
ولاتخوفها زمازیر الجهلآء انک انت المقتدر علی ماتشآء ایرتب ترسی للمحتاج قصد بحر کرمک
والفقیر شمس فضلک وقدرله مایغنی لسمآء عطائک وبحر جودک انک انت المقتدر العزیز المنان

لااله الاانت المهیمن المختار

بسمی العلیم الحکیم

٤٨ سبحان الذی اظهر نفسه وانزل الکتاب ولکن الناس اکثرهم من الغافلین قد نبذوا کتاب الله
عن ورآئهم واتبعوا کل شیطان مرید قد ترکوا کاس الله وشربوا من تصدید قل یاقوم اما
تسمعون ماارتفع من سدرة المنتهی واماترون مااشرق من الافق الاعلی خافوا الله
ولاتکونوا من الغافلین هذه نسمة الله تمر من فجر الظهور قوموا ولاتکونوا من الراقدین
ان ارفعوا رؤسکم ثم انظروا الی مشرق وحی الله لتجدنکم انوار الوجه الی مقر تنطق ذراته قد اتی
الرحمن وتجلی علی مقامه العزیز المنیع طوبی لک بما اقبلت الی البحر الاعظم واجبت مولاک
القدیم الذی قام علیه المشرکون وافتی علیه العلمآء بظلم ناح به الملاء الاعلی وسکان الفردوس

ولكن القوم اكثرهم من الغافلين البهآء الظاهر من افق عنايتي عليك وعلى من اخذ كأس

العرفان رغماً لانف المشركين وشرب منها باسمي القوي الغالب القدير

جناب محمد علي اخ الصاد

بسم الله الاعز الارفع الاعلى

٤٩

ذكر الله من شجرة الامر قد كان حينئذ على ابدع الالحان مرفوعا وانه لسر الاعظم بين

السموات والارض ونبأ العظيم فهذا السر الذي كان عن افق القدس مشهودا وينطق

فيكل شيئ بانني انا الله لااله الاهو وانه كان على كل شئ محيطا ان ياخادم الله اسمع نداء

ربك من هذه الطير التي طارت فيهذه السماء التي انبسطت في هذا الفضاء الذي ظهر بالحق

امر من لدنا بانه لااله الاهو وان الذي ينطق بالحق انه لظهور الله وسره وبطون الله وامره

وحجة الله وكلمته لمن على الارض جميعا انك فاشهد بما شهد الله فيهذا اللوح انه ان هذا الخير

لك عما خلق في الابداع وذوت في الاختراع وكان الله على ذلك شهيدا ولا تمس ربك

العلي الاعلى وانه مانساك وان فضله كان عليك كثيرا فطوبى لكم بما اخذتم كلمات الله

وحفظتموها

وحفظهم عن مس کل مشرک مردود اکذلک یختص الله من یشآء بفضله ویحبط اعمال الذین هم
کفروا واشرکوا وجعلوا انفسهم عن رضوان القدس محروما. دع المشرکین بانفسهم ثم اذکر ربک
فی کل الایام وانه یکفیک بالحق ویؤیدک علی الامر لسلطان مبینا. طوبی لکم یا اهل خبآء
المجد بما ارتدت الیکم لحظات الله وقلبکم عن شمال الوهم الی یمین قدس بهیا وانزل علیکم
الکتاب وعرفکم مظهر نفسه وجعلکم من الذین هم اتخذوا الی ذی العرش سبیلا ان اشکر ربک بما
ایدک علی امره ورزقک من اثماره التی ظهرت من سدرة لهبآء انه کان علی کل شیئ قدیرا

والبهآء علیک وعلی من کان معک وکان علی حب ربک مستقیما

جبیب علیه ذکر الله

الاعظم الاعظم

۵۰ اتحزن من شیئ بعد الذی ادرکت البلایا فی حبی والرزایا فی سبیلی فوعمری لو تعرف وتنظر
بعینی تطیر شوقک الی سمآء فرحی وملکوت ابتهاجی وجبروت سروری وغنایتی من این یاتیکم
الحزن امن الدنیا بعد الذی ترونها فانیة فانیة امن بعدکم عن ساحتی بعد الذی یشهد لسان

الرحمن بانکم معه فیکل الاحیان ان افرح وقل یرب لک الحمد بما ذکرتنی فی نبئک وارسلت
الی لوحا لا یعادله ما فی ارضک و استنشق منه رائحة رحمتک بامن بیدک ملکوت السموات
والارضین

خادمی یا فاطمة علی علیه ذکر الله

بسم الله الاعز الاقدس الابهی ۵۱

ان یا خادمی ان استمع ندائی من شطر سجنی بانی انا المظلوم الفرید ان اذکرایام وصالی وما معه
من لسانی واذ تمشی عن ورائی ان ربک یذکرک کما ذکرک من قبل ان ربک لهو الغفور الرحیم
طوبی لک بما وفیت میثاقی وتمسکت بعهدی وما نبذت ذکری بعد الذی اعرض عنی من خلق بقولی
العزیز البدیع لا تحزن ان اجرک علینا ولکن نوصیک بما وصینا به عبادنا المقربین لا تأس
علی ما فات ولا تبتأس بما ارتکبه عبادنا الذین کفروا بآیات الله بعد الذی اتی الحق بسلطان مبین ولا
تستمع ما لا یحسن ان یستمع فاتبع الفضل من لدی الله العلی الحکیم ان اعمل ما ینبغی لایام ربک
فیما جند اهل النفحات التی ارسلناها فیکل الاحیان الی الذین اتخذوا الرحمن ونبذوا الاکوان عن
ورائهم

ورائهم الا انتم من المخلصین طوبی لکم بما ذقتم کأس البلایا فی سبیلی وسکنتم دیار الغربة

لا سمی سوف تجدون انفسکم فی مقر قدس عند ربکم العلی العظیم

ص جناب محمد قبل حسین علیه بهاء الله

بنام بیننده شنوا ۵۲

بشنو ندای حسین را که مابین ارض وسما مرتفع گشته ای حسین ستارهای حقیقی

معنوی که از افق آسمان عرفان الهی طالع بودند بسبب ظلم ظالمان غروب نمودند و قصد رفیق

اعلی کردند ظلم بمقامی رسید که صیحه صخره و نوحه سدره را هر صاحب گوشی اصغا نمود ولکن حق

مطلع ظلم و نقما را مهلت مداد و اخذ نمود وسوف یأخذ الذین ظلموا فی الارض من دون

بینة ولا کتاب مبین ان افرح بما ایدک علی عرفانه وذکرک من قبل وفیما انحین بتوجه

وایاک بطراز رحمته التی سبقت العالمین کن علی شأن لا یمنعک شئی عن الله مقصود

العارفین البهاء علیک وعلی من فاز بنصحی وعمل بما نزل فی کتابی

العظیم

(س جناب آقا حسینعلی علیه بهاء الله)

این چند کلمه با خط اصل لوح مغایرت است

۵۳

بسمی الناطق العلیم

انوار یوم الهی عالم را منور نموده و آثار ظهور بهائیش از جمیع جهات هویدا معذلک خلق غافل محجوب و ممنوع ایکاش باین اکتفا مینمودند بلکه باجنحهٔ هوی طائرند و بنفس امّاره متمسک تقوسیکه سالها باسم حق مذکور و در ظلش بتسبیح بجمال بعضا ظاهر بگوئید دوستان از حق غافل نشوید و در کل حین باو متمسک و متشبث گردید تا شما را بجنود غیب و شهاده حفظ فرماید امر عظیم است و امتحان لازال بوده و خواهد بود قل ان احفظوا انفسکم باسم ربکم و تمسکوا بحبله المتین

الحمد لله رب العالمین

جناب حاجی عبد الله علیه بهاء الله

۵۴

هو السامع المجیب

کتاب نزّل بالحق من لدی الله رب العالمین انه لا من آله الا هو یفعل ما یشآء و یحکم ما یرید و هو الفرد الواحد العلیم الحکیم تبارک الذی انزل الآیات فضلاً من عنده و هو المتفضل الکریم لا یعزب

عن علمه من شیئ یشهد و یری و هو السمیع البصیر انک یا ایها المذکور لدی المظلوم اسمع ندائی انه
یقربک الی الله العزیز الودود لا تمنعه سطوة العباد یشهد بذلک من عنده کتاب مبین یا عبد اشکر ربک بما اقبل الیک وجه القدم من شطر سجنه الاعظم و ذکرک بما لا یعادله الاشیاء کلها
کذلک نطق اللسان فی ملکوت البیان فضلاً من لدی الله رب العالمین خذ کتابی من ید عنایتی و قل
الهی الهی لک الحمد و لک البهاء بما انزلت علی عبدک هذا من سماء مشیتک آیات عظمتک سلک
بسلطانک الذی احاط العالم ان تقدر لی یا مقصدی فی کل عالم من عوالمک کما انت الفضال الکریم

لا اله الا انت الغفور الرحیم

۵۵ امة الله ضلع المهاجر الی الله

الاقدس الاعظم الالهی

سبحانک یا الهی و محبوبی و مالکی تری عین البهاء ناظرة الی افق رحمتک و عنایتک و یده مرتفعة الی سماء
جودک و مواهبک و رجله قائماً علی امرک و اثبات تمسک فی مملکتک و دموعه سائلة بما ورد علیه من
اعادی نفسک و طغاة بریتک و زفراته مرتفعات بما شهد و رای من الذین کفروا بایاتک ایرب

تراه غریباً فی دیارک واسیراً فی بلادک ومسجوناً بین المشرکین اسئلک باسمک الذی به سخرت الاقلام وفاضت
نعمات رحمتک بین الانام وبه طیرت العاشقین فیهوآء قریبک والعافک وسقیت الموحدین کوثر فضلک
ومواهبک بان تنزل علی امتک ما تطمئن به قلوبهم وتستضیئ به وجوههم انک انت المقتدر المتعالی
العزیز الحکیم

جناب حاجی رجعلی علیه بهآء الله

لسمی المقدس عن الذکر والبیان

۵۶

حمد خداوند یکتائی را لایق وسزاست که بغواص ارادهٔ مطلقهٔ لئالی حکمت وبیان را از اصداف
بحر انسان ظاهر فرمود واوست مقتدریکه حجبات غافلین وشبهات معرضین اورا از انوار ظهور رب العالمین
محروم نساخت جلت عظمته وجل اقتداره ولا الٰه غیره هذا کتاب من لدنا الی الذی حضر امام
وجهی الوجه وفاز بایام الله رب العالمین قل یا قوم قد ظهر یوم الله واتی الموعود بسلطان مبین خذوا
ما انزله الله بقوة لا تضعفها جنود الارض کلها یشهد بذلک الکتاب الاعظم الذی یمشی فی السجن ویخطب انه
لا الٰه الا انا الفضال الکریم انا اذا سمعت النداء من الافق الاعلی قل لبیک اللهم یا مالک الاسماء

وفاطر

وفاطر السماء اسئلک بمصباح امرک الذی به نورت العالم وبیاک الاعلی وصریر قلمک الاعلی ان
تجعلنی ناطقا بذکرک وممتسکا بحبلک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القوی القدیر ایرب
تری الفقیر اقبل الی بحر عطائک والمریض الی کوثر شفائک اسئلک ان لا تخیبه عما قدرته للمقربین من
عبادک والمخلصین من خلقک انک انت العزیز العظیم ایرب لا تمنعنی عن بدائع فضلک ولا
تجعلنی ممنوعا محروما عما قدرته للمقربین والمخلصین انک انت الله لا اله الا انت المقتدر المسلط
الذی احاط من فی السموات والارضین

ش رجب

هو المقدس عن الانکار ۵۷

قل سبحانک اللهم یا الهی انا الذی توجهت الیک وتقربت الی افق ظهورک وسمعت ندائک
الاحلی الذی ارتفع من سدرة المنتهی اسئلک یا مالک القدم وخالق الامم بان تجعلنی فی کل الاحوال
ناظرا الیک ومنقطعا عن دونک ثم وفقنی علی العمل فی رضائک وما امرتنی به فی الواحک انک انت الذی
لم تزل کنت فی علو القدرة والقوة وسمو الرفعة والعظمة لا اله الا انت العلیم الحکیم

ش جناب شیخ رضا علیه بهاء الله

بنام دوست یکتا

۵۸

امروز حق جل جلاله بر عرش اعظم مستوی و جمیع ذرات از کل جهات بقدرتی مالک الاسماء و الصفات ناطق جمیع عباد باید الیوم باعمالیکه لایق ایام الهی باشد قیام نمایند و عمل کنند فوض امورک الیه و توکل علیه او پناه اوست دانا عنایت میفرماید انچه را که سزاوار است و بحکمتش مطابق دع کل الاذکار و تمسک بذکره الحکیم حق جل جلاله کریمیست و انچه را عباد بطلبند عطا میفرماید ولکن امروز روز تشبث نیست و روز تمسک نه الا باسمه و جلبه قسم بافتاب افق تقدیس که یک کلمه از قلم اعلی درباره نفسی جاری شود محبوب تر است از صد هزار اولاد صالح ایدوستان جهد نمائید تا انچه لایق است فائز گردید و مالک شوید کلمه را که از تغییر و فنا مقدس و منزهست طوبی لک بما فزت بذکری فی هذا الیوم ان اشکر ربک بهذا الفضل العظیم الحمد لله العلیم الحکیم

ش جناب رجبعلی خیاط

بسمی الاقدس الابهی

۵۹

قد ظهر کتاب الفجر و فیه رقم من القلم الاعلی الملک لمالک الورای و انه ینطق انه لا اله الا هو المقتدر القدیر

قد انزل انه

قد انزل الله الکتب لهذا الیوم وارسل الرسل لهذا الامر المبارک البدیع قد اظهر الامر الذی عجز عن ذکره العالم الا من اتی بسلطان مبین قل انه لهو الذی اتی بالحق بسلطان غلب من فی السموات والارض انه لهو العزیز العلیم انا نذکر فیکل الاحیان من فی الامکان خالصاً لوجه الله رب العالمین کذلک ارسلنا الیک بحوراً من المعانی لتشرب باسمی العزیز المنیع اذا فزت وزرت قل لک الحمد یا اله من فی السموات والارضین

۲ نظیر وانه لهو الذی

حسینعلی

لمن تقرب ورجع مع الرفیع بلربته المختار

بسم الله الاعظم الابهی

۶۰

ذکر من لدنا لمن هاجر الی الله وتقرب بحر الاعظم اذ کان فی السجن بین ایدی المشرکین فلما بلغ شاطی البحر امرناه بالرجوع مع عبدنا الرفیع ومنعناه عن الورود بما اکتسبت ایدی الظالمین ان یا عبد طوبی لک بما سمعت امر الله وفزت بما امرت من لدن عزیز حکیم قد کتب لک جزاء ما عملت فی سبیله انه ولی المحسنین قد قبلنا هجرتک وتوجهک الی الله ربک ورب العالمین ان افرح بهذه البشارة التی لاحت واشرقت من افق ارادة ربک القدیم لاتحزن من رجوعک

انه نفس الایاب بما انبعث فیه حکم ربک المقتدر القدیر طوبی لک وللذین لایرون رضآ
انفسهم بل رضی الله وما اراده فی لوح عظیم کذلک ذکرناک فضلاً من عندنا وانا الغفور الکریم

انما البهآء علیک وعلی الذین آمنوا بالله اذا تی بالحق بسلطان عظیم

ن ج حا جی کا ظم

الاعظم الابهی ۶۱

سبحان الذی نزل الحکم کیف شاء انه لهو الحاکم علی ما اراد یا احبائی ان اعملوا بما امرتم به فی الکتاب
قد کتب لکم الصیام فشهر العلآء صوموا لوجه ربکم العزیز المتعال کفوا انفسکم من الطلوع الی الغروب کذلک
حکم المحبوب من لدی الله المقتدر المختار لیس لاحد ان یتجاوز عن حدود الله وسننه ولا لاحد ان
یتبع الاوهام طوبی لمن عمل وامری حبآ لجمالی وویل لمن غفل عن شرق الامر فی ایام ربه العزیز الوهاب
قد صام الذین یطوفون حول العرش فی سنین معدودات کذلک ینبئکم مولیکم القدیم لتقوموا علی
ما امرتم به من الاعمال لیس علی المسافر والمریض من حرج هذا من فضلی علی العباد لتشکروا
یا قوم بما ینفعکم فی الدنیا والآخرة ولا تتبعوا الذین هاموا فی بیدآء الضلال ان اشکر ربک

بما ذکرت

بما ذکرت لدی العرش و توجه الیک طرف ربک العزیز المنان

اخوی جناب مهاجر الی الله آقا محمد حسین علیه بهاء الله

هو الابهی

۶۲

ای طیر معنوی حمد کن خدا را که در کل احیان بین یدی الرحمن مذکوری و در قلوب احبای الهی حاضر و مشکور اگرچه در ظاهر مهجوری لکن فی الحقیقه طائف کعبهٔ حضور لم یزل چشم عنایت حق بر آن مقبل الی الله باز و بلحاظ الطاف بنهایت محبوب ملحوظ بوده و هستید آنی فراموش نشده و نخواهید شد فاطمئن بذلک لیلاً و نهاراً جناب آقا محمد علی بذکر انجناب مشغولند وازحق کل سائل و آمل که توفیقی عنایت فرماید که بانچه منتهای آرزوی انجناب و کل احبای الهی بوده موفق و نائل گردید جمیع احبای الهیرا صغیراً و کبیراً تکبیر ابدع ابهی برسانید و الروح و البهاء علیکم

ص ح

هو الشاهد الناطق العلیم

۶۳

یا محمد قبل حسین امروز روز اقبال و توجه و ذکر و ثنا و خدمت بهت انشاء الله از نسایم ربیع

الهی تازه وخرم باشی وبذکر محبوب عالمیان ناطق قسم بآفتاب افق ظهور یک ذکر الیوم اعز است عند الله
از ذکر خلق کثیر که در غیر این ایام واقع شود تمسک بحبل عنایة ربک وتوکل علیه انه یؤید من یشاء امراً
من لدنه وهو الفعّال الکریم ارخ جل جلاله بطلب تا تو واهل آن ارض را از فریق ناعقین وضوضاء
کاذبین وخادعین حفظ فرماید انه هو المقتدر العلیم الحکیم انا نکبر من هذا المقام علیک
وعلی جمیع الذین اجابوا اذ سمعوا ندائی الغریز البدیع

ش جناب ر جعلی

بنام خداوند یکتا

۶۴

عریضهات باصغاء مالک اسماء فائز نیکوست لسانیکه بذکر دوست یکتا ناطق شد وبصریکه
بافق اعلی توجه نمود امروز جمیع من علی الارض در صقع واحد مشاهده میشوند نفسیکه بکلمهٔ مبارکهٔ
بلی فائز شد از اهل فردوس اعلی محسوب متوقفین ومعرضین ومنکرین ومشرکین از اهل نار مذکور
ایدوستان جهد نمائید تا بامریکه سبب ارتفاع امر الله است فائز شوید در ایتحاکدان فانی کسب مقام باقی
نمائید اینست وصیت دوست یکتا اهل بهارا احمد کن محبوب عالمیان را که تر امؤید فرمود بر امریکه اکثر

اهل ارض از آن ممنوع و محرومند ان احمد الله بما حضر کتابک لدی العرش و نزل لک هذا اللوح

المبین الحمد لله رب العالمین

ام جناب صادق

الاقدس الابهی

۶۵

یا امتی ان اسمعی ندائی فو عظمتی و جلالی لا یرتفع النداء من فم البهاء بما ورد علیه من الاشقیاء و ما یرتفع لم یکن الا من شوقه و اشتیاقه الی ذکر ربک العزیز الحکیم ان اصبری و لا تجزعی فیما ورد علیک فی سبیلی و قد قدر الله لک و لاماته اجر من فاز بلقائه و زار جماله انه ولی المحسنات و مولی المحسنین ان اشکری ربک فی العسر و الیسر لعمری کل من علی الارض فان و یبقی الملک لربک المقتدر القدیر ان افرحی باسمی ثم اذکری ربک فی آناء اللیل و اطراف النهار کذلک امرک ربک المختار لا اله الا هو

العزیز الحکیم و الحمد لله رب

العالمین

ص جناب محمد کاظم

الاقدس الاقدس ۶۶

قد نطق لسان غیبی فی جبروت عصمتی انه لا الله الا انا المهیمن علی العالمین والذی ظهر انه لمشرق الغیب لاریب انه اتی بسلطان مبین به استقام امری ونصب صراطی ووضع میزانی وظهر ما هو المکنون فی لوحی الحفیظ وبه قرت ابصار الذین نطقوا بذکری وجاؤا بآیاتی وظهروا ببیناتی طوبی لمن توجه الیه ویل لمن انکره واعرض عما نزل من عنده انه من اشقی الخلق یشهد بذلک لسانی الناطق الصادق الامین

جناب رجعلی الذی فاز

بنام خداوند مهربان ۶۷

امروز باید شاربان رحیق معانی در کل احیان باقی رحمن ناظر باشند وبکمال استقامت وحکمت کوثر بیانرا براهل امکان مبذول دارند قسم بجبرا اعظم که در انفاس نفوس مقدسه تأثیرات کلیه مستور است علی شأن یؤثر فی الاشیاء کلها ایدوستان تا وقت باقی دولت بیزوالرا از دست

دست مدهید آنچه مشاهده میشود فانی ومعدوم خواهد شد مگر امریکه لله ظاهر شود ونفسیکه لله برآید عالم عالم جدید وعالم عالم توجه تا علم کلمهٔ علیا بر اعلام مرتفع شود اگرچه بفضل لله مرتفع بوده وخواهد بود وحق بنفسه نصرت امرش نموده وخواهد نمود ولکن مقصود انکه نفوسیکه از ملاء اعلی محسوبند بشرافت کبری فائز شوند واز هیچ فضلی محروم نمانند انه لهو الناصح المبین العلیم مذابت اصفا شد وآنچه بتحوا باجابت مقرون انه غفار الذین اردت لهم الغفران وقبل حضورک فی السجن انه لهو المعط الکریم

الحمد لله العزیز العلیم

ش جناب حسنعلی علیه بهاء الله

هو الناطق مع المجیب ۶۸

حق جل جلاله لازال مظلومیترا دوست داشته ودارد لذا برا او وارد شده ومیشود آنچه که سبب صیحه زند وروح الامین نوحه نماید امنیت انمقامیکه زفرات مقربین صعود نموده وعبرات مخلصین نازل شده اگر ارادهٔ حق جل جلاله تعلق نمیگرفت احدی قادر بر تعدی بر او نبود کل در قبضه قدرتش اسیرند ونزد ظهور قوتش ضعیف وذلیل طوبی لک بما اقبلت وفزت بهذا اللوح البدیع

البهآء علیک و علی الذین آمنوا بالفرد الخبیر

ماه بیگم

الاقدس الاعظم ۶۹

ای امة الله کتابت بساحت اقدس وصل و بلحاظ عنایت الله فائز و آنا ذکرت فی وحدتک وغربتک اینمقام را شکر لازم چه که حق بنفسه وحدت و غربت اختیار نموده و در سجن اعظم منزل گزیده وما ذکرت این الطافک فی حق هذه الجاریه الطافک و سبقت داشته و خواهد داشت از جملهٔ ان تائید فرمود تا بر عرفان مطلع امرش مع انکه اکثری رجال از او غافل و محروم شده اند و اینمقامیست که معادله ننماید با و آنچه موجود است ان اشکری ربک بهذا الفضل العظیم نفحات عنایات الهیه کلرا احاطه فرموده هر نفسی بتمامها بآن اقبال نمود از لسان و قلبش انهار حلم و حکمت جاری نسئل الله بان یوفق الکل علی ذلک و آنا ماسئلت فی ابویک بخلع غفران مزینند هذا من فضله علیک بما حضر کتابک لدی العرش و دعوت الله ربک و رب العالمین ان اثبتی علی الامر ثم احفظی ما اعطیناک فی رؤیاک و قولی یا الهی اسئلک باسمک المهیمن علی الاسماء ثبتنی علی حبک و ذکرک و قدرلی ما ینبغی

لرحمتک

لرحمتک التی سبقت العالمین

ارض ص قانته

هو العزیز ٧٠

ان یا ایتها الطلعة المتجلیة من انوار صبح الاحدیة والمستحکیة عن اشراق افق الازلیة اشهد
بانی قرئت وعرفت ما غنت ورقاء حبک علی افنان سدرة قلبک وطلعت وحصیت بما
اهتزت طیر شوقک علی اغصان شجرة فؤادک وسمعت نغمات القرب عنها وترنیات الوصل
منها فنیئاً لک یا جوهرة العمائیة فیما صبرت فی امرالله ووفیت بمیثاقک وما غفلت
عن ذکر ربک فی خفیات سرک وسرادقات روحک ومسک فی سبل ربک من الباساء والضراء
ما لا یطلع به احد الا الله وکنت مع کل ذلک صابرة راضیة مرضیة بحیث فدیت نفسک
وروحک وجسدک حین الذی انقطعت عن کل من فی السموات والارض وسافرت فی الله
وهاجرت مع عبده والتی کانت مخزونة فی جواهر روح العماء ومکنونة فی کبد البهاء وجاهدت فی سبیل الله
حتی وردت فی ارض القدس امین الروح وادی العظمة بقعة الطور فاران النور حوریب الظهور وسمعت

مذاء الجبار فی غصن من النار بانه هو الله المقتدر المهیمن القهار وادرکت حین الذی تشققت ارض
الهویه وتفطرت سماء الاحدیه واندکت جبال الصمدیه وانقطعت حبال المعرفه واظلمت شمس
العمائیه وخسفت قمر السنائیه وانعدمت ارواح المجرده وانهدمت نفوس المقدسه وشهدت
کل ذلک وادرکت کل هذا وما اعرضت عن الله ربک فی شأن وما نسیته فلشیء کانک قبلت
بکلک الی الله واعرضت بتمامک عما سواه واتکلت علی الله فی اولک واخراک وجهرک
ونجواک اذا فاحمد الله الذی کذلک خلقک وسواک وجعلک من الراضیات واما مشکیت
عنی فی حبی ایاک اعلم بان حبک ایای هو جوهر حبی ایاک بحیث لم یکن بینهما من وصل ولا من فصل
یلقی واستلقی فی ذلک ولا تشکی فیه ولا تکنی من القانطات واما ذکرت فی ذکر ما ذکرت
لا تلتفتی الیه ولا الی الذین یدعونه فوالله احب کل العباد الذین آمنوا بالله وهاجروا فی سبیله
وجاهدوا فی امره وتعارجوا الی مرکز البقا فی قطب العما حتی دخلوا حرم الهویه وبیت الاحدیه
فوعمرک شوقی الیهم واشتیاقی بهم کشوق الروح الی النور وذوق الغیب الی الظهور بل ازید
من ذلک وکذلک انقطعت عن هولاء الذین ابتغوا اهواء انفسهم وما یشعرون فی امر ولم
یکن

یکن اهتمهم فی الدنیا الا تقدیم انفسهم علی عباد الله وجلوسهم فی صدور المجالس وافتخارهم وادعائهم
فیما لا یعرفه ولا یدرکه قل ویل لکم بای حجة آمنتم بالله وبای جهة اعرضتم عنه وبای دلیل اجتمعوا
علی هذا العبد الذی لو تدورن فی اقطار العالم من شرق الارض وغربها لن تجدوا مثله عبداً
خاضعاً لله وخاشعاً لنفسه مع کل ذلک ما استحییتم عن الله ومظاهر امره وفعلتم به ما فعلتم وورثتم
علیه ما وردتم وخالفتم فی عهدکم ونقضتم میثاقکم وجاحدتم بالذی آمنتم به واعرضتم عن الذی
هاجرتم معه قل لهم توبوا الی الله وارجعوا الی ما امرتم فان ملک الدنیا ومتاعها فانیة لا تقاربها
وما عند الله باقیه وهذا خیر لکم ان انتم تعلمون المنزول من الهاء بعد الباء

ص جناب باقر علیه بهاء الله

الاقدس الامنع الاعظم ٧١

انا نزلنا مرة ما لا یعرفه احد الا من شاء الله وفی مقام نزلنا الآیات علی شان یعرفها العباد
وما اراد بها ربهم العلیم الخبیر لعمری نحب ان ینطق بکلمات یعرفها کل من اقبل الی الله کذلک تقتضی
رحمتی التی سبقت العالمین ان اشکروا الله بما ینطق المحبوب علی لسانکم ان هذا لفضل عظیم ان الذین

بعدوا الیوم عن فضل الله ورحمته اولئک فی ضلال مبین والذین اقبلوا واعترفوا بما نزل فی الالواح
انهم من الفائزین من الناس من اخذ الظلمة لنفسه نوراً ومنهم من ضل فی هیاکل الضلال ولا یکونن
من الشاعرین قد ارتفع النداء علی شأن سمعت الذرات ولکن الناس اکثرهم من الغافلین قد
اشرقت شمس البیان علی شان احاطت الامکان اشراقها ولکن الناس اکثرهم من المعرضین یرون بهاء الله
وسلطانه وینکرونه بما اتبعوا کل جاهل بعید قل یا قوم خافوا الله ولا تنظروا الوجه بابصارکم بل بهذا البصر المنیر
کذلک امرتم فی کل الالواح ان انتم من الفقهین انک لا تحزن من الذین کفروا بالله وما ورد علینا من
جنود الظالمین ان اشکر فی کل الاحیان وتوکل علیه انه مع عباده المتوکلین

الاعظم الابهی

٧٢ مخاطب معلوم نیست

یا عبد ان اشکر الله بما حضر اسمک لدی الوجه وتوجه الیه بحاظ ربک العلیم الحکیم لو تعرف
قدر هذا المقام لتطیر من الشوق وتصیح بهذا الاسم بین العالمین لما امرنا الناس بالحکمة تراهم بعض المهمات
لئلا تاخذ نار الاشتیاق عن کفهم زمام الاختیار ان ربک لهو الحاکم علی ما یرید ان اذکر الله ربک ثم
اشکره بما انزل علیک ما یبقی به ذکرک بدوام الملک والملکوت انه لهو الغفور الرحیم یا اجائی ان

افرحوا

افرحوا باسمی ثم اذکروا ربکم العزیز الحمید لاتحزنوا من الذین اعرضوا سوف یاخذهم الله بقهر من عنده
انه مهلک قرون الاولین ویرفع اسمائکم بالحق انه لهو المقتدر القدیر

ص با قر

الاقدس الاقدس ۷۳

قد سمعنا ما نادیت به المظلوم اذ کان بین ایدی المشرکین ووجدنا من ندائک عرف حبک مولی
العالمین طوبی للسانک بما تحرک بثنائه مولاک ولصدرک بما استنار من انوار محبته هذا الجمال المشرق المنیر
نسئل الله بان یوفقک فی کل الاحیان علی ذکره وثنائه ویؤیدک علی الاستقامة علی ما انت علیه انه
لهو المقتدر القدیر طوبی لک بما وجدنا کتابک مقدسا عن ذکر غیری هذا ینبغی لمن اقر الیوم بهذا الامر البدیع
ان یذکر من ذکره ویرفع من خضع بسلطنته وقتداره انه لارحم الراحمین انما البهاء علیک وعلی عباد الله المخلصین

بنام خداوند یکتا

۷۴ مخاطب معلوم نیست

همه عالم حقراد وست داشته ودارند کل با و مقبلند وخود را از او میدانند عاصی نظر بفضل
وبخشش او مطمئن ومطیع بمحبت وعنایتش مشتعل ومسرور همه او را میطلبند واز او غافلند

چه که سبل مختلف شده ولکن سبیل او نزد اهل بصر واضح و آشکار قل الهنا معبودا ترا ذکر مینمایم
وبحبل عنایت متمسک وبذیل رحمت متشبثم از تو آمرزش قدیمترا میطلبم وفضل عمیمترا میجویم سالک
بانوار انبیا تگ ورسلک بان تؤیدنی علی ذکرک وثنا تگ والعمل بما امرتنی به فی کتابک
انک انت المقتدر علی ما تشآء لااله الا انت الغفور الکریم امة الله را از قبل مظلوم ذکر
نما ارحق میطلبیم اورا مؤید فرماید بر ذکر وثنا و ما نزل فی کتابه المبین

بسم الظاهر فوق کل شیئ ۷۵

هذا کتاب من الله الی الذی آمن بربه واهتدی بهدی الروح وکان من المهتدین
فی الالواح مذکورا وانطقه الله بثنآء نفسه بین العباد وعرفه مظهر نفسه فی ایام کان الکل فیها
عن نفحات الروح محرومالا الذینهم اخذهم بفضل وعصمهم عن ظلمات التی کانت روایح الکفر
فیها عن جمة الشرک مرسولا ان یا عبد قد حضر بین یدینا کتابک وبلغنا ما انت علیه من حب الله و
کذلک ینبغی للذینهم آمنوا بالله وانقطعوا عما یکرهه رضاه وکسروا اصنام الشرک بقوة الله وتوجهوا
الی شطر القدس بقلوبهم اولئک عباد الذین یعشهم مقاما کان بالحق محمودا ان اشکر الله ربک بما

ادرک

ایدک علی عرفان مظهر نفسه بعد الذی انصعقت الطورین علی تراب الغفلة وانعدمت النورین فی
تیه الشرک وکذلک قضی الامر من لدن مهیمن قیوما قل یا قوم خافوا عن الله ولا تشرکوا بالذی
تسجدون لوجهه فیکل عشی وبکورا ولا تعترضوا علی الذی تذکرونه فیکل الایام وتقرؤن ما ینزل من عنده
فی الواح عز محفوظا فاجهد فی نفسک لئلا یزلک وساوس الشیطان عن سبیل ربک الرحمن لانه
قد ظهر فیکل مدینة بقمیص وهیکل وکذلک اخبرناک بالحق لتکون مطلعا بما کان عن اعین الغافلین مستورا
فسوف یرتفع النداء فیکل مدینة وتجد الناس خائفین وجلین من سطوة الامر وکذلک کان الامر
فی الالواح مقتضیا ایاک ان تحزن فیما ورد علیک فی سبیل الله وان ربک لن یغرب من
علمه من شیئ وانه کان بکل شیئ علیما ان اصبر ثم اصطبر وتوکل علی الله فیکل الامور وانه کان
علیک رقیبا وان وجدت من مقبل فالق علیه کلمات ربک وان وجدت من
معرض لا تلتفت الیه ولا تجادل معه وکن علی حکمة تنیعا کذلک امرناک واذکرناک
لتفرح فی نفسک وتکون متذکرا بذکر ربک فیکل حین والبهاء علیک وعلی الذین
ما منعتهم الدخول فی حرم القدس حجبات کل مشرک بعیدا

ش جناب هدایة الله علیه بهآء الله

۷۶ هوالمشرق من افق اللوح باسمه القدیر

کتابٌ من لدنا لمن تضوع من ذکره عرف محبة ربه العلیم الخبیر لیجذبه ببیان الرحمن الی مقام یسمع من ما یذکر
اریاحه انه لااله الا انا الفرد الواحد العزیز العظیم یا ایها المقبل ان افرح بما تشرف کتابک باصغاء
مالک الاسماء فیهذا المقام الذی سمی بالاسماء الحسنی فی الصحیفة الحمرآء وبسماء هذه السماء فی لوحی الحفیظ و
وجدنا منه عرف خلوصک واقبالک وتوجهک الی الافق الاعلی مطلع اشراق شمس اسمی الابهی و
اجبناک بلوح تجد منه رائحة عنایة ربک الکریم طوبی لک بما اردت القیام علی خدمة ربک ثم لک
الانام انه یؤیدک فضلاً من عنده وهو الفضال القدیم ان انظر ثم اذکر فیما انزله الرحمن فی الفرقان
یوم یقوم الناس لرب العالمین فلما لاح وسطع انوار فجر الیوم اعرض عنه العلمآء والعرفآء الا من
اقبل الی بظلم مبین قد کانوا منتظرین فی اللیالی والایام ظهور مظهر نفسه الرحمن فلما ظهر بالحق اعرضوا
عنه وجادلوا بآیاته التی احاطت السموات والارضین قد ارتکبوا ما لا ارتکبه علمآء الاصنام اذ اتی محمد
رسول الله وعلمآء الیهود اذ اتی الروح بامر مبین کذلک قضی الامر ولکن القوم اکثرهم من الجاهلین قد

نبذوا الکتاب الله عن ورائهم بما اتبعوا کل جاهل مریب قم علی خدمته الامر بالحکمة والبیان وذکر من فی الامکان بالاصلاح واشرق من افق ارادة الله رب العالمین لاتحزن من الفراق وسطوته انه یکتب لمن اراد اجر لقائه العزیز المنیع انه یری ویحکم عنده علم کل شیئ فی کتاب عزیز طوبی للسان نطق بالحق وللقلب اقبل الی الافق الاعلی وللقلم بما جری آثار ربه الغفور الرحیم قل ان یا قوم ناعق بالواح النار دعوها عن ورائکم مقبلین الی الله العزیز الجمیل البهاء علیک وعلی الذین ما منعتهم کتب العالم ولا ضوضاء الامم عن هذا الکتاب الاعظم الذی ینطق انه لا اله الا انا السامع البصیر

ش جناب میرزا هدایت علیه بهاء الله

هو الآمر القدیم

انا جعلناک من الذین فازوا بعنایتی وفوضنا الیهم خدمة البقاع خذ ما امرت به وکن من الشاکرین قل سبحانک اللهم یا الهی اسئلک باسمک الاعظم سبحانک اللهم یا الهی اسئلک بالنور الذی به نورت العالم وبامرک الذی به سخرت الامم بان تجعلنی خادما لامرک یا مولی الاسماء و لکلمتک العلیا یا رب الوری وناظرا الی افقک الابهی وممسکا بحبلک یا مالک ممالک التقدیس والتنزیه

والمتقوی والمستوی علی عرش السجن بما اکتسبت ایدی الظالمین

ش جناب هدایة الله علیه بهآء الله

بسمی الذی استوی علی عرش البیان ٧٨

در جمیع احیان قلم اعلی بذکر دوستان مشغول بوده بشأنیکه افسردگی عالم او را نیافسرد و میاه متنهٔ اعراض حرارت تشرا منع ننمود در بحبوحهٔ بلایا و محن بذکر مالک سر و علن ناطق توجهوا الیه یقلب نوراً و لا تکونوا من الغافلین سوف تمضی الایام و ترون قدرة الله المقتدر القدیر قد حضر کتابک و اجابک هذا المظلوم فی حین یسمع حنین المظلومین انه ارتفع من ارض الطآء و دیار اخری بما اکتسبت ایادی الغافلین انک لا تحزن من شیئ و لو توکل فی الامور علی الحق انجبر لبهآء المشرق من افق سمآء رحمتی علی من تمسک بحبل الصبر فیما ورد علیه فی سبیلی المستقیم احمد الله العزیز الحکیم

جناب میرزا هدایت علیه بهآء الله

هو الناطق فی ملکوت البیان ٧٩

کتاب انزله المظلوم لیهدی من علی الارض الی صراط الله المستقیم و یظهر هم من القصص الاولی

و یسمعهم

ویسمعهم ما نزل من ملکوت الله رب العالمین یا ملاء الارض ضعوا الایام والاسماء قد اتی یوم الله بنور به
اشرقت السموات والارضون اقبلوا الی بحر المعانی امراً من لدن مقتدر قدیر انک اذا اخذک جذب
ندائی قل سبحانک اللهم یا الهی اسئلک بسمک الذی به فتحت باب رحمتک علی وجوه عبادک ونصرت
المنقطعین بجنود حکمتک وبیانک ان تؤید عبادک علی عمل یتضوع منه عرف رضائک ای رب انا عبدک
وابن عبدک اقبلت الیک سائلاً بحر عنایتک وسماء عطائک ای رب ایدنی علی خدمتک باستقامة
لا تمنعها الاسماء ولا ما عند المعرضین من الاحزاب انک انت سلطان المبدء والمآب لا اله الا انت
العزیز الوهاب

بش جناب خیر الله علیه بهاء الله

هو الشاهد العلیم

٨٠

ذکر من لدنا لمن حضر کتابه لدی المظلوم او کان من الذین هم فی غفلة یا خیر الله قد سمعنا ندائک اجبناک رحمة
من لدنا لتشکر ربک الکریم هذا یوم فیه فاز کل سامع باصغاء ندا الله رب العرش والثری وکل لبصیر شاهده
انوار وجه ربه المقتدر القدیر قل سبحانک یا الهی وسیدی وسندی ورجائی اشهد انک لم تزل کنت فی

علو القدرة والعزة والجلال وسمو القوة والعظمة والاقتدار ولا تزال تكون بمثل ما كنت في ازل الآزال
الملك بتضوعات قميص رحمتك ونفحات يمانك بان تقربني اليك وتجعلني مستقيماً على
امرك الذي به ترتفع كل بنيان وارتعد كل ركن ثم ايدني يا الهي على الاقرار بما نطق به لسانك
والعمل بما امرت به في كتابك انك انت المقتدر على ما تشاء في قبضتك ملكوت الاسماء

لا اله الا انت العزيز الحكيم

جناب خير الله عليه بهاء الله

بسمي الاعظم ٨١

يا خير الله مظلوم عالم از ملكوت الله ترا اذا ينمايد و ميفرمايد كتابت حاضر و عبد حاضر تمام
تمام ازرا عرض نمود و باصغاء ملك سما فائز شد طوبي لقلم نطق باسمه و لمداد جري علي ذكره و للسان
تكلم بثنائه الجميل مدايرا شنيديم و باين لوح ابدع اقدس جواب عنايت شد تا بيقين مبين بداني
كه حق جل جلاله سامع و مجيب است و عنايتش عالمرا احاطه نموده جميع ثروت و عزت عالم معلله
بكلمه يا عبدي از نزد حق تنمايد طوبي لمن فاز في ايامه و ويل للغافلين تمسك بحبل الاستقامة

علی شأن لایمنعک شیئ من الاشیآء ولا عالم من العلمآء ولا امیر من الامرآء هذا ما وصاک به القلم

الاعلی من لدن علیم حکیم

ش عبد قبل کریم علیه بهآء الله

الاقدس الاعظم الاکرم ٧٢

ان یا عبد قبل کریم ان استمع نداء الکریم اذ توجه الیک وجه القدم من هذا المنظر الکریم بما توجهت

الیه القلوب اشتعل بحرارة حب ربک العزیز الحکیم طوبی لک بما عرفت مقصود العالم ووجدت نفحات

القدم من قمیص بیان ربک العزیز البدیع قد خلق کل شیئ لذکره وثنائه فلما ظهر کفروا الذین اتبعوا

الهوی وآمن من اوتی بصر النور من لدن غفور رحیم فانظر الناس وقلة درایتهم یذکرون الله بالعشی والاشراق

واذا اتی بالحق کفروا واتبعوا کل جاهل بعید تمسکوا بما عندهم ونبذوا من خلق کل شیئ بامره المبرم الحکیم

من الناس من یقرء القرآن وینکر من انزله بالحق الا انه من الصاغرین ومنهم من یقرء البیان ویکفر بالرحمن

کذلک یقص لک ما لک الامکان اذ کان بین ایدی الظالمین ومنهم من قال انه اتی قبل المیقات و

بذلک اعترض علی الذی به ثبت حکم المیقات بین السموات والارضین قد سمعنا ذلک وقبلنا ذکرک

الذی کان مزینا بطراز حب ربک الغفور الرحیم بذلک خذتک نفحات الغفران عن شطر ربک الرحمن و قدر
لک ما تقر به ابصار العارفین ان افرح بذکر مولیک و بما قبل کتابک لدی العرش لانا وجدناه مطهرا عن
ذکر غیره ان ربک لهو الفضال القدیم طوبی لعبد فاز الیوم بذکر اسمی القیوم و کان من الراسخین انی مع
هذه البلیه ارع البریه الی الله المقتدر العلیم الحکیم قد احاطتنا القضایا علی شان لا تذکر بالقلم و لا تتم بالالواح
ان ربک لهو العلیم الخبیر ما منعتنا سیوف الاعتساف عن الذکر و البیان نذکره فی کل الاحیان ولو
احاطتنی جنود بظلم من هولاء الغافلین نسئل الله بان یجعلک خادم نفسه بین خلقه و یؤیدک علی ذکر هذا
الذکر الذی اذا ظهر اضعق من علی الارض الا من شاء الله المقتدر القدیر و ینصرک علی نصرة امره و یظهر
منک ما تنشرح به ذکره بین العالمین انا البهاء علیک و علی الذین طافوا حول الامر بقدرة من عنده
شئونات الشرک و لا سطوات الظالمین

جناب میرزا عبد الکریم

بسمه المقتدر علی من فی الارض و السماء

٨٣

سبحان الذی اظهر نفسه لمن فی العالم و انطقه بما هو المسطور فی لوح حفیظ انه لکتاب الاعظم بین الامم

وصراطه لمن فی السموات والارضین انه لهو اللوح المحفوظ و الکتاب المختوم ولکن اکثر الناس
من الغافلین به ظهر ما هو المکنون وبرز ما هو المقصود فی علم الله العلیم الحکیم وبه ارتفع ریک العرش وعرفت
الورقاء انه لا اله الا انا الغفور الکریم قد ذکرناک لدی المذکور ونزل لک هذا اللوح المبین لتقوم علی
نصرة امر الله علی شأن لا یوهنک قوة الظالمین فاعلم ان الدنیا ستفنی وتتغیر مالها وعلیها دعها عنک
وراک متمسکا بما امرت به من لدن ربک العلیم الخبیر کذلک ذکرناک فی السجن الاعظم اذ کان جمال
القدم بین ایدی الغافلین هذا من فضله علیک ان احمد وقل لک الحمد یا مولی العالمین

ش جناب عبد الکریم علیه بهاء الله خ

بسمی المقدس عن الاسماء

بحر العرفان ینطق فی قطب الامکان ویدع الکل بالروح والریحان الی الرحمن ولکن القوم اکثرهم
لا یشعرون قل انه ظهر بالحق وینطق فیکل شأن انه لا اله الا انا المهیمن القیوم قد جئت لحیوة العالم و
اصلاح الامم یشهد بذلک ما لک القدم فی مقامه المحمود قد حضر کتابک لدی المظلوم فی سجنه الاعظم وجاء بک
بلوح جری منه رحیق المختوم انک اذا فزت به وشربت منه ان احمد الله ربک ما کان وما یکون

لعمر الله لا یعادل بکلمة من عندی ما تراه الیوم ولا ما فی الوجود قم علی الامر علی شأن لا تحجبک سبحات الیهود الذین نقضوا میثاق الله وعهده وکفروا بمن ینطق انه لا اله الا هو العزیز الودود کذلک ذکرناک وارسلناه الیک لتشکر ربک العزیز المحبوب

ش جناب میرزا عبد الکریم

هو الاقدس الاعظم الاعلی الابهی

٨٥

ذکر من لدنا لمن اراد ان یشرب رحیق الحیوان من ایادی عطاء ربه الرحمن ویکون من الفائزین انا سمعنا ذکرک وتوجهک وانزلنا لک الآیات وارسلناها الیک لتکون من الشاکرین ان اشکر الله بما ایدک علی العرفان واسمعک ندائه الاحلی اذ ظهر من الارض وسمآء ونطق بالکلمة العلیا لعل الناس کیوقنن من العارفین من الناس من سمع وما اجاب ومنهم من سرع الی مطلع الوحی بخضوع مبین طوبی لک بما اقبلت الی وجه ربک بعد اعراض من علی الارض الا من انقذه الله بفضل من عنده انه لهو الغفور الکریم

ش جناب میرزا حسین

٨٦ هو الاعلی المقتدر الابهی ان استمع النداء تالله هذا نداء به تحرکت ذرات التراب بما اخذتها

نفحات وحی ربک العلی العظیم اذا تکلم لسان الوحی تتکلم به الاشیاء کلها وتنطق انه لا اله الا هو المتکلم
العلیم الحکیم ان اشکر الله بما توجه الیک وجه القدم من هذا المنظر الکریم تمسک بالعروة الوثقی وتوکل
علی الله رب العالمین انه یذکر من اقبل الیه ویطعم من توجه الی افقه المنیر انه قد نزلت المائدة ولکن الناس
اکثرهم من الغافلین خذها باسم ربک وقل لک الحمد یا الهی من فی السموات والارضین

ش جناب میرزا حسین علیه بهاء الله

بسمه المقتدر علی ما کان ومایکون ٨٧

ح س یذکرک من عنده لوح حفیظ قد حضر العبد الحاضر کتابک وقرئه تلقاء الوجه ان ربک لهو السامع
العلیم قد وجدنا منه عرف حبک محبوب العالم واقبالک الی الله الفرد الخبیر انه یحکی عن خلوصک
وخضوعک وخشوعک لله الملک العزیز الجمیل طوبی للسانک بما نطق بذکر المظلوم الذی اعرض
عنه کل فاجر مریب ان افرح بما تحرک علی ذکرک القلم الاعلی ان هذا الا فضل عظیم انه قدر لک
ما اردته من بدائع فضله ان ربک لهو المشفق الکریم قم علی خدمة الامر ثم انطق بالحکمة والبیان لعل الناس
یجدون لانفسهم سبیلا الی الله رب العالمین البهاء علیک وعلی الذین فازوا بآیات ربهم المتکلم العلیم الحکیم

ش جناب میرزا حسین

۸۸ هوالاقدس الابهی

کتاب من لدی المظلوم الی الذین ما منعتهم الاوهام عن مالک الانام الذی اظهر مطلع امره بسلطان عظیم قل الله
هذا یوم فیه تنوح السماء ویصیح السحاب و یرثی الهواء بما ورد علی الاولیاء من الذین کفروا بالله رب العالمین
قد احاطتنا الاحزان من کل الجهات بما ظهر من معشر الظالمین الذین نبذوا کتاب الله عن ورائهم واخذوا
کتاب انفسهم بما اتبعوا کل شیطان مرید انک اذا وجدت عرف القمیص من لوح ربک قل لک الثناء یا
فاطر السماء بما ذکرتنی فی سجنک العظیم اسئلک بان لا تحجبنی عن بدائع فضلک ولا تجعلنی محروماً عما عندک
انک انت المقتدر علی ما تشاء وانک انت المهیمن العلیم الحکیم کذلک نطق لسان العظمة ودلع دیک
العرش فیهذا المقام الرفیع

ش جناب محمد حسین علیه بهاء الله

۸۹ هوالناطق من افقه الاعلی

ان نقطة ارادت ان تمنع البحر والذرة ان تستر الشمس بطین الظنون والاوهام قد غره اقتداره واقامته

جوزه قل سوف ترى نفسك فى خسران لم ترعين الابداع شبهه كذلك ينبئك العالم الكتاب تالله
لايمنعنا التضوضاء تنطق من ملكوت الاسماء وندعو العباد الى مالك الايجاد من اقبل انه فاز بكل الخير
ومن اعرض انه من اهل النار انك لاتحزن من شئ ان اذكر ربك فى العشى والاشراق قل لك
الحمد يا الهى بما قربتنى اليك وانطقتنى بثنائك فى ايام فيها نطق لسان عظمتك الملك لله الواحد القهار

البهاء من لدنا على آل البهاء الذين ما منعهم مكر كل خادع مكار

جناب میرزا حسین شاه چراغ علیه بهاء الله

هو الناظر من هذا الافق المنير ۹۰

قل لك الحمد يا الهى بما اظهرت باسمى لئالى البيان من صدف بحر رحمتك وذكرتنى بما كان مخزوناً
من قلم فضلك اسئلك يا مالك ملكوت البرهان والمهيمن على جبروت البيان بان تنزل على من سماء
رحمتك وسحاب عنايتك امطار الحكمة والعرفان ايرب ترانى متوجهاً الى انوار وجهك ومترصداً بدائع
فضلك اسئلك ان لاتخيبنى عما قدرته للمخلصين من عبادك الذين ما منعتهم الاسياف عن التمسك
بالانصاف فى امرك وما خوفتهم جنود الاشرار عن الاقبال الى كعبة قربك الهى الهى ترى العبد توجه

الی باب عنایة مولاه وتمسک بحبل فضله فی منقلبه ومثواه اسلک بنور امرک ونار سدرتک
بان تقدر له ما قدرته لاصفیائک فی ایامک الذین بهم ماج بحر البیان امام وجوه الادیان لا اله الا
انت العزیز المنان ایرب ایده وامتک التی آمنت بک وبآیاتک علی ما یرتفع به ذکرک بین عبادک
وامرک بین خلقک ایرب قدر لها ما قدرته لاماءک التی طفن حول عرشک العظیم لا اله الا انت العلیم الحکیم

ام صایح الذی فاز

بنام دانای بینا

91

ای امة الله وای کنیز حق بشنو ندای مظلوم را که از سجن اعظم بتو توجه نموده وترا بحقعالی شأنه
خالصاً لوجهه میخواند بجان دوست که میزان نصب شد وصراط ظاهر گشت ومحبوب عالم بامم
امم مدا میکند وبهان مدا ظهر مرة علی هیئة تصور ودر آن دمیده شد وجمیع من فی الارض منصعق
مشاهده شدند الا من شاء الله رب العالمین انکنیز من در کل احوال شاکر باش الحمد لله غایت
حق ترا تأئید نمود بر عرفان مظهر نفس ومشرق آیاتش وآنچه در سبیلش بر تو وارد شد جمیع در حضورش
مذکور وازقلم اعلی مسطور ان اشکری ربک انه کفر عنک سیئاتک وغفرک فضلاً من عنده

انه

انه لهو الفضال الکریم احمده ابهت در ساحت اقدس مشغول بخدمت از حق بخواه او را تائید فرماید که همیشه

باین طراز امنع مزین باشد البهآء علیک و علی من معک من الذین اقبلوا و امنوا بالله الفرد الخبیر

هو الحافظ

٩٢

فسبحانک اللهم یا الٰهی اسئلک بجمالک المشعشع فی جبروت بقائک و بنورک الظاهر فی ملکوت البقاء و بامضاء

الاعلا بان تحفظ هذا الذی آمن بک و بآیاتک الکبری ثم انصره بنصرتک ثم ثبت یا الٰهی قدمه علی هذا

بقوتک و اجعله بسلطنتک ثم ادخله فی جوار رحمتک فیظل وجهک ثم احفظه یا الٰهی

فی لجج البحار و امواجها و غمراتها و انک انت علی کل شیئ قدیر

هو العزیز

٩٣

شهد الله انه لا اله الا هو له القدرة و البقاء و له العظمة و الثناء و له السلطنة و العلی یحیی و یمیت ثم یمیت و یحیی

و انه هو العلیم الحکیم و انه لهو السلطان لقادر القدیر یفعل فی الملک ما اراد بقدرته و یحکم ما شآء بامره و انه لهو

الحاکم لقادر العزیز الکریم قل اللهم انک انت سلطان البقاء و ملک لبها و النور فی افق الابهی و الظهور فی

جبروت العلا تخلق ما تشآء بقدرتک و تحکم ما تریده بارادتک و انک انت الملک المتعالی العزیز الفرد الغالب القادر

البالغ العالم العلیم ۱۵۲

زرقان جناب ملا قاسم علیه بهاء الله

بسمی العزیز العظیم ۹۴

یا قاسم یذکرک مولی الانام فی ایامه ویبشرک بهذا الظهور الذی فیه ینطق متکلم الطور انه لا اله الا انا المهیمن القیوم انا اردنا الحیوة لمن فی العالم وهم اراد واقتلی واردنا لهم العزة وهم اراد وا ذلتی الا انهم لا یشعرون قد کفروا بنعمة الله وانکروا برهانه وجادلوا بآیاته التی احاطت الملک والملکوت طوبی لکل وجه توجه ولکل لسان نطق بهذا الذکر الاعظم وتقلب اقبل الی مقامی المحمود انک اذا فزت بعرف بیان ربک الرحمن وسمعت ندائه الاحلی قم وقل لک الثناء یا مالک الاسماء ولک البهاء یا من فی قبضتک ملکوت الامر یا فاطر السماء اسئلک بعزتک الغراء وغدایرک السوداء وبیانک الاحلی بان تجعلنی مستقیما علی امرک وتکتب لی من ملکک الاعلی خیر الآخرة والاولی انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت الغفور الکریم

جناب ملا قاسم

بسمه الناظر السمیع ۹۵ طوبی لمن انصف فی امر الله ونطق بالحق اذا تی المقصود بسلطان

غلب

غلب من فی السموات والارض وویل للغافلین ان انظروا الی ما دونکم کما تنظرون الی انفسکم هذا
مذهب الله لو انتم من العارفین هذا دین الله لو انتم من السامعین یا قوم دعوا ما عندکم من الاوهام
وخذوا ما ترونه منیرا بانوار الیقین کذلک اشرقت شمس العلم من افق بیان ربکم الحکیم قل یا قوم اتقوا الله
ولا تعترضوا علی الذی به اتی الله علی السحاب ونطق الکتاب انه لا اله الا هو العلیم الخبیر تمسکوا یا احبائی
بالله وسلطانه ولا تسلکوا سبیل الخائنین الذین یرون انفسهم من اعلی الناس ویتصرفون
فی اموالهم من دون اذن ولا کتاب منیر کذلک ذکرناک لتذکر الناس فی ایام ربک العزیز

الحمد البهآء علیک وعلی من اقبل الی الافق الاعلی

هو تهامع المجیب

٩٦ یا قاسم بذکرک قاصم سوکة المعتدین بذکرا اذا اشرق من افق القلم خضعت له اذکار العالم ولکن الامم
فی حجاب مبین اسمع النداء من السدرة المبارکة العلیا انه یجذبک الی مقام تجد نفسک مقدسة عن
الدنیا وشئونها تهاا ان ربک هو المبین العلیم هذا یوم زین الله بذکره کتب القبل یشهد بذلک ام الکتاب
فی هذا المقام الرفیع ایاک ان تحجبک حجبات العلمآء او تمنعک ضوضاء الفقهآء الذین بدلوا نعمة الله کفرا

واحلوا قومهم فی السعیر هذا ما انزله الرحمن فی الفرقان ولکن القوم فی ریب عظیم قد انکروا الذی یذکرونه فی الایام
والایام وافتوا علیه من دون بینة من الله رب العالمین انظر ثم اذکر ما ارتکبه حزب الشیعه اذ اتی الله بسلطان مبین
زینوا رؤسهم بالبیضاء والخضراء وعلوا اماکن به الروح الامین اذا فرت بلوح الله واثره ووجدت عرف البیان
من قمیص الرحمن قل الهی الهی اسلک بنفحات وحیک وآثار قلمک وبالی بحر علمک وظهورات قدرتک وایاتک الکبری
وحنیف سدرة المنتهی بان تؤیدنی علی الاستقامة علی امرک بحیث لا تمنعنی شئونات العالم وشبهات الامم عن التوجه
الیک یا مالک القدم ایرب ترانی مقبلا الیک ومتوجها الی انوار وجهک ومتشبثا باذیال ردآء رحمتک
اسلک بان تؤیدنی علی ذکرک وثنائک وخدمة اولیائک ثم اکتب لی یا الهی من قلمک الاعلی
خیر الآخرة والاولی انک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الا انت الغفور الرحیم انا نذکر من یتمسک بحبل عفوی وبشره بما
تقر به عینه قلم الله الاعلی من الافق الابهی لیکون من الفرحین ونوصیه بما تفرح به افئدة اهل البهآء الذین ما منعهم شئی من
الاشیآء عن الله رب العالمین البهآء علیکم یا اصحاب السفینة الحمرآء من لدی الله العزیز الحمید

ش جناب بهاء الدین

علیه بهآء الله

بنام

بنام خداوند دانا

۹۷

یابهاءذا اسم ظهر فی العالم واضطرب به الامم وکل ظالم بعید اسمی اختیار نمودی که از هر شطری ربا جیر جلاً وضوضاء علما وقباع اشقیا مرتفع قد ذاب بهذا الاسم کل جبر وکل مدر ولکن الناس فی نوم عجاب تکلمت رسید وندایت بشرف اصغا فائز انشاءالله مؤید باشی وبخدمت امر قیام نمائی وآن اعمال طیبه وآثار پسندیدهٔ انسانیست انه یقول الحق ویهدی السبیل اولیای حقرا تکبیر میرسانیم وبمایحبه الله وصیت مینمائیم وازخق میطلبیم کلرا بکلمه واحده جمع فرماید وانجنابرا ازبحر فضلش محروم نسازد اوست بر

هر شیئ توانا واوست بینا ودانا

هوالناصح المشفق الکریم

۹۸

اشهد یاالهی وسیدی وسندی وغایتی املی ورجائی بوحدانیتک وفردانیتک لیس لک شبیه ولا شریک ولا نظیر ولا وزیر قد خلقت الخلق اظهاراً لفضلک وابرازاً لجودک وعطائک وعلمتهم سبیل رضائک وعرفتهم دلیلک وهدیتهم الی صراطک المستقیم ونبائک العظیم اسئلک بانبیائک واولیائک الذین نصروا امرک باموالهم وانفسهم وبحر علمک وسماء عظمتک بان تقدر لامتک العمل بما انزلته فی کتابک ثم نور قلبها یاالهی

بنور معرفتک ثم اکتب لها ما کتبته لطلعات فردوسک الاعلی انک انت مولی الوری ورب العرش والثری لا آ

الا انت الغفور الرحیم والمقتدر العلیم الحکیم

السبعة الثمینة

بنام محبوب عالم

۹۹

کتابت بملاحظه مالک اسماء فائز ایکه از تحیر نوشته بودی ان التحیر محبوب فی الکتاب بقوله زدنی فیک تحیرا

واعرف ای مکان تصبح وتمسی فی جوار رحمة ربک الغفور الرحیم والشأن آنه تحیر شما در عرفان الله است ان

اشکری ربک بهذا الذکر الذی استملح به کل ذکر بلیغ انما البهاء علیکن من لدی الله رب العالمین

هو الاقدس

۱۰۰ ایکنیز حق نامه ات بمنظر محبوب وارد مطمئن باش نظر عنایتش لازال بضعفا وغربا بوده انشاء الله

در دین الهی قوی باشی در اینصورت لدی الله از اقویا محسوبی از غربت دلتنگ مباش نظر بغربت

مظلوم شدید غربت سهل است نسئل الله ان یوفق احبائه علی حفظک وکونی من الشاکرات

ان ربک لهو العلیم الخبیر ای امة الیوم اقویا واغزا وغنیا در ارض بسیارند وبسبب

غفلت

غفلت محروم وتولدی الوجه مذکوری هذا یکفیک ومولیک القدیم

هو الاقدس الاعظم

۱۰۱ مخاطب معلوم نیست

حمد محبوب عالمیان را که بعرفانش فائز شدید وباقی امرش توجه نمودید قدر این نعمت را بدانید ودر کل حین بذکر وثنای الهی مشغول باشید ندای شما محض فضل شنیده شد وجواب از افق سجن نازل تا رائحه قمیص رحمانی از کلماتش بیابید وبرامرش مستقیم مانید انه لهو الناصح العلیم الخبیر

باسم محبوب امکان

۱۰۲ مخاطب معلوم نیست

ای امة الله ندایت وندای رقم کتابت بشرف اصغای محبوب عالم فائز شد رحمت حق همیشه سبقت داشته وفضلش محیط بوده لم یزل ولایزال قاصدین وقاصدات را از فضل بینهایتش محروم ننموده وآنچه مصلحت دانسته مقرر نموده اگر دنیا را اعتباری بود نفس حق در سجن اعظم مبتلا نمیشد انه قد اختار لنفسه ولکن ما ینبغی فیه الایام انه لهو المختار الحکیم انشاء الله

بکمال تقدیس وتنزیه بذکر الله

مشغول باشید

بنام مقصود امکان

۱۰۳ مخاطب معلوم نیست

کتابت ملاحظه شد و ندایت صغا گشت انه اجاب من ناداه انه لهو السمیع البصیر بعنایت حق مطمئن باش و آزادیش فارغ و آزاد انچه الیوم لازمست استقامت برامر و تمسک باحکام الهیه که ازافق کتاب مشرق و لائحست طوبی لک وللقائمات اللائی آمن بالله المهیمن القیوم

امة الله شیرین

بنام دوست یکتا

۱۰۴

ایکنیز حق الیوم هر نفسی بعرفان مقصود امکان فائز شد باید در جمیع احوال بشکر و ثنا قیام نماید و ناطق شود الحمد لله در ره دوست حمل بلایا نمودید و بشرافت کبری که عرفان الله است فائز گشتید طوبی لک وللتی سمعت و اجابت نداء ربها المقتدر العزیز العلیم

بیگم

بنام محبوب دانا

۱۰۵

یا امتی ندایت بشرف اصغا فائز و لحاظ الله از شطر سجن اعظم بتو متوجه اگر لذت این بیان را که از مطلع فم

فم عنایت رحمن ظاهر شده بیابی تمام عمر بملک محمد یا اله العالمین ناطق شوی قدر این عنایتر را

بدان وچون جان حفظش نما

معصومه

بنام مالک ملکوت

۱۰۶ قلم اعلی یکی از اماء را ذکر مینماید تا بسرور اکبر و فرح اعظم بحمد مالک قدم ناطق شود اکثری از ملکه های عالم که در لیالی و ایام بذکر حق مشغول بودند و منتظر ایام ظهور چون فجر یوم الله طالع شد کل محجوب ومحروم مشاهده شدند وتو بآن فائز شدی قسم بافتاب بیان که از افق سجن طالعست اگر نفسی صد هزار جان در ره دوست نثار نماید هر آینه در جنب این فضل اعظم معدوم ومفقود مشاهده میشود ان افرحی بهذا الفضل ان ربک لهو الفضال الکریم

(نکرم ۱۰۴) و (۱۰۵) و (۱۰۶) در صفحه بعد

اماء الله علیهن بهاء الله

۱۰۷ هو الله تعالی شانه الحکمة والبیان

یا امائی علیکن بهائی و رحمتی قلم اعلی شهادت میدهد برانکه شما رجا لید بلکه از ابطالید چه مقدار

از علما و عرفا و فقها و عبادکه شب و روز از حق جل جلاله موعود را مسئلت مینمودند و چون مبشر بشارت
فرمود و بحر نور ظاهر گشت کل براعراض قیام نمودند حمد کنید مقصود عالمیان را که شما را تائید فرمود
و حفظ نمود و با خود در بلا یا شریک فرمود یا معصومه مشرق نور احدیه تر اند انیماید و ذکر میفرماید جمیع عالم با کلمه
علیا که از مشرق قلم اعلی اشراق نموده معادله نمینماید اشکری رکب بهذا الفضل العظیم یا شیرین مظلوم از فق
سجن بتو متوجه چه که عرف حب الهی از تو متضوع قدر انیقا مرا بدان و باسم محبوب امکان حفظش نما یا بیگم
امروز نفحات وحی متضوع و انوار وجه ظاهر و متکلم طور ناطق طوبی از برای نفسیکه باو فائز گشت و از ماسوی الله
فارغ و آزاد شد یا آمائی طوبی لکن ولمن کتب اسمائکن نسئل الله ان یقربکن الیه فیکل الاحوال انه

هو الغنی المتعال لااله الا هو العزیز الفضال

امة الله معصومه علیها بهاء الله

بسمه الذاکر البصیر ۱۰۸

ان الکتاب استوی علی العرش وانزل الکتاب امرا من عنده وهو الکتاب ان اللوح ینطق یا علی الندا و
یقول یا ملاء الانشاء تالله قد اتی مالک الاسماء بسلطان لاتمنعه شئونات الخلق ولاتحجبه الاشارات طوبی
لنفس

لنفس تحرکت و قامت و سرعت الی مشرق الاذکار وویل للذین تمسکوا بالاوهام معرضین عن الله مالک الانام یا امتی ان استمعی ندائی ثم اشهدی بما شهد الله قبل خلق الارض والسماء انه لا اله الا هو العزیز الوهاب انه الی یحیوة العالم والامم افتوا علیه بظلم ناح به الغمام اف لهم وللذین منعوا عن بحر العلم وکفروا بالله رب الارباب ان اشکری بهذا الذکر الاعظم وقولی لک الحمد یا من ذکرتنی فی افقک الاعلی وادیتنی اذ کنت بین اهل الحجاب

امة الله شیرین علیها بهاء الله

هو الشاهد السمیع ١٠٩

یا امتی انا ذکرناک بذکر لا ینقطع عرفه بدوام الملک والملکوت ان اشهدی بما شهد الله انه لا اله الا هو المهیمن القیوم قد ارسل الرسل وانزل الکتب واظهر ما کان مکنونا فی کنائن العصمة ومستورا عن العیون خذی کاوس الفلاح باسم ربک فالق الاصباح ثم اشربی بذکری العزیز المحبوب فاعلمی ان الکاس هی کلمتی وکوثر الحیوان هو ما کان مکنونا فیها من المعانی التی ما اطلع به الا الله مالک الوجود ستجدی ما سم ربک ثم اذکریه فی الاصیل والبکور کذلک ارتفع خریر کوثر الحیوان من کتاب الرحمن طوبی لمن سمع

و قال لک الحمد یا ایها المقصود

ش مخدرهٔ معظمه حرم جناب آقا سید حسین علیه زیور سلطان

هو الباطن الظاهر ۱۱۰

فسبحان الله من هذا الخط النّاری وهذا الجبل الرّبانی مرّة اشاهد انّه نار لان تهلب یحترق قلوب المخلصین ومرّة اشاهد بانّه ارياح لان به یهتزّ افئدة الموحدین وفی وقت یظهر منه صوت کانّه نغمات تجذب منها قلوب العاشقین فسبحان الله من هذا الرّوح المحرّک اللّمیع

هو القائم امام الوجوه ۱۱۱

سبحانک اللّهم یا الهی اشهد بما شهد لسان عظمتک قبل ظهور خلقک انّک انت الله لا اله الّا انت لم تزل کنت واحداً احداً فرداً صمداً ما اتّخذت لنفسک شبیها ولا شریکاً ولا وزیراً ولا تزال تکون بمثل ما کنت فی ازل الازال لا اله الّا انت الغنیّ المتعال ایرب ایّدا ولیائک وافنائک علی ما ینبغی لهم فی ایّامک ثمّ اکتب لهم اجر من طاف حول ارادتک وشرب رحیق الوحی من ید عطائک ایرب تری الذّباب فترسوا اغنامک الّذین بهم مطل من سحاب جودک امطار رحمتک اسئلک ان تنصر حزبک

مخاطب معلوم نیست

حزبک بجنود الغیب و الشهادة انک انت الله المقتدر المهیمن العزیز المختار

بسمی المهیمن علی الاسماء ١١٢

سبحانک یا فاطر السماء و المهیمن علی الاشیاء اسئلک بسلالی بحر عرفانک و اسرار قدرة اولیائک و الکلمة

التی جعلتها ودیعة فی صدور المخلصین من خلقک و الموحدین من عبادک بان تحفظ امائک من شر اهل البیان الذین

شمروا الذیل لاضلال خلقک انک انت المقتدر العزیز لا تمنعک صفوف العالم و لا تعجزک قدرة الامم لا الٰه

الا انت العزیز الحکیم

هو الظاهر من الافق الابهی ١١٣

الٰهی الٰهی اشهد بهذا الیوم لیوک الذی کان مذکورا فی کتبک و صحفک و زبرک و الواحک و اظهرت فیه ما کان

مکنونا فی علمک و مخزونا فی کنائز عصمتک اسئلک یا مولی العالم باسمک الاعظم الذی به ارتعدت فرائص

الامم بان تؤید عبادک و امائک علی الاستقامة علی امرک و القیام علی خدمتک انک انت المقتدر علی ما تشاء

و فی قبضتک زمام الاشیاء تحفظ من تشاء بقدرتک و سلطانک انک انت القوی الغالب القدیر

ورقه ام افنان میرزا هه الذی حضه و فاز

۱۱۴ یسمی الظاهر من الافق الاعلی

یا ورقتی ان السدرة تنادیک ویا امتی ان المحبوب یذکرک لک ان تفتخری بالفضلین الاعظمین بین الاماء ان ربک احاط فضله العالم وسبقت رحمته الامم انه هو المقتدر المهیمن علی من فی السموات والارضین قولی سبحانک اللهم یا الهی لک الحمد بما انورت قلبی بنور معرفتک وشرفتنی بلقائک وارینی آثارک واستقصی نداک اسئلک بشرق امرک ومطلع ظهورک وبحر علمک ان تقدر لامتک هذه ما یؤیدها علی الاستقامة علی حبک ای رب انا امتک وابنة امتک اسئلک بنورک الساطع واسمک اللامع ان تقدر لی ما یوفقنی علی ذکرک وثنائک وخدمة امرک انک انت الفضال الذی شهدت بفضلک الکائنات وبقدرتک الممکنات تعطی وتمنع وفی قبضتک زمام الوجود وازمة الغیب والشهود لا اله الا انت القوی القدیر کبری من قبلی علی اوراقی وآمائی نسئل الله تعالی ان یقدر لهن کل خیر انزله فی زبره والواحه ویکتب لکل واحدة منهن اجر الحضور والاصغاء انه هو مولی الوری ورب العرش والثری لا اله الا هو الفرد الواحد العزیز الحکیم

هو الظاهر الناطق العلیم

۱۱۵ ضاعف افنانک

سبحانک اللهم یا الهی اسئلک بنور بهائک الذی احاط ملکوتک وجبروتک وانجذبت به افئدة المخلصین من عبادک

من عبادک ان تقدر لافنائک وورقة من اوراقک اجرکل ورقة تمسکت بسدرة بیانک وتنورت

بنور عرفانک ومامنعها ظلم اعدائک الذین نقضوا عهدک ومیثاقک ایرب اسئلک باسمک الاعظم

الذی به احترقت افئدة الذین انکروا حجتک وبرهانک وکفروا بظهورک وآیاتک ان تقدر لاولیائک

مایقربهن الیک انک انت المقتدر علی مانشاء تفعل ماترید باسمک العزیز الحمید

۱۱۶ ش ز یور سلطان

الاقدم الاعظم

سبحانک اللهم یاالهی ایدامانک علی الاستقامة علی امرک والتوجه الی وجهک والنظر الی افق الطافک

ایرب فاجعلهن مقدسات بسلطانک وقائمات لامرک وذاکرات بذکرک وثنائک ثم اجعلهن

من اللائی طفن حول عرش عظمتک وفزن بالعمل بما امرن من عندک لیظهر منهن مایغنی لینبغین لایامک

انک انت المقتدر الذی احاط امرک الکائنات وعلمک الممکنات لم یمنعک شیئ عما اردت ولایعجزک من فی

السموات والارض لااله الا انت المقتدر

العلیم الحکیم

ش زیور سلطان

۱۱۷ بنام خداوند مهربان

انشاءالله در جمیع اوان و احیان بذکر محبوب امکان متذکر باشید و بر حق حیوان فائز کتابت لدی الوجه حاضر و نالهٔ وحشیت در فراق بیراق اصغا شد این بسی واضحست که حق لم یزل و لایزال دوست نداشته که دوستان خود را از فیوضات نامتناهیه منع نماید و از کوثر لقا که علت خلق عالمست محروم فرماید و حکم منع نظر بحکمتی است که در الواح الله نازل شده و کل بعمل آن مأمور شده اند که مبادا امری حادث شود که سبب ضر گردد انه لهو الغفور الکریم انما البهاء علیک

ورقهٔ زیور سلطان علیها بهاءالله

۱۱۸ بنام خداوند دانا

یا ورقی علیک بهائی و عنایتی امروز روز ظهور است و متکلم طور بر عرش بیان مستوی طوبی از برای نفسیکه افسانهای علمای جاهل و اوهامات عباد غافل او را از افق اعلی منع ننمود و از کوثر عرفان که از قلم رحمن جاریست محروم نساخت حمد کن مقصود عالمیان را که ترا تأیید فرمود بر اقبال و ایمان جمیع عالم منتظر

یوم ظهور بودند ولکن در یوم الله احدیرا عملش نفع نبخشید اعمال سبب اضلال عباد شد
اگر بارادهٔ الهی تمسک مینمودند وبما فی الکتاب عامل البته در این یوم بدیع از بحر فضل وآفتاب
عنایت محروم وممنوع مشاهده نمیگشتند اشکری ربک وقولی لک الحمد یا مقصودی ومقصود
العالم ومعبودی ومعبود الامم بما ایدتنی علی الاقبال اذ کان الرجال فی سکر مبین اسئلک بالملأ
الاعلی واهل سرادق مجدک وخباء فضلک بان تقدر لی ما قدرته لاماءک اللائی نبذن ما سواک
واقبلن الی افقک الاعلی اذا ارتفع ندائک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الٰه الا انت
المهیمن الغفور الکریم

۱۱۹ هو العزیز

ان یا علی قد شهدت برجلک الی الله واقبلت بروحک الی شاطی قرب منیع
فجزاک الله بخیر الجزاء الذی ما فاز به الا الذین هم کانوا فی رضی الله لمن الله لکین ثم
کبر من لدنا علی وجوه المقربین والروح علیک وعلی عباد الله المخلصین ثم کبر
اللواتی کن فی البیت وجعلهن الله
من القانتین

هوالابهی ط، ابهی صعد الله هوالابهی جناب آقا حسینعلی علیه بهاء الله الابهی

ای مشتعل بنار موقدهٔ در سدرهٔ ربانیه جناب ابوی چندسال بود که در جوار جمال قدم پناه یافته و در ظل سدرهٔ منتهی آرمیده و از کاس قرب سرمست و مخمور شده و بفیض اعظم مخصوص گشته مدتی مدیده در اکثر اوقات از موائد قربیه الهیه محظوظ بود و از شراب وصل مخمور و باحسن اخلاق و اطوار و احوال و اعمال در بین احباء الرحمن مخمور و مشهور جوهر سکون بود و مزاج محبت جمال قیوم از نفحهٔ قدس عرفان دماغی عطرناک داشت و از عشق جمال ذوالجلال گریبانی چاک در شب و روز بذکر حق مشغول بود و بنائم روح مانوس و مشعوف چشم روشن داشت و جانی چون گلزار و چمن تا آنکه مصیبت کبری و رزیه عظمی رخ داد جمیع کمرها شکست و عظمها رمیم شد دیده ها نابینا شد و لبها گنگ و لال گردید جگرها خون شد و دلها پاره پاره و محزون آن متذکر بذکرالله چنان از حرمان و هجران برآشفت که در اکثر اوقات حیران و سرگردان بود عاقبت حرقت فراق چنان شعله برافروخت که تب دائمی و حمای مطبقهٔ مستمری عارض شد و مدت بیماری در جمیع اوقات بذکرالهی مشغول بود و در شدت حرقت و حرارت تب بیاد حق سیراب و پرمسرت بود در نهایت زیادتی مرض و علت در

بستر

این لوح مبارک حضرت عبدالبهاء ارواح الوجود لرمسه الاطهر فداه در وقت استماع خبر صعود جناب آقا حسینعلی علیه بهاء الله الابهی ضمیمه الواح جمال قدم جل ذکره الاعظم شد با آنکه در محل خود جزء الواح مسطوره ثبت و ضبط شده است

صفحه ۱۰۷ از یک لوح خطی

بسته صحت و راحت آرمیده بود و هر نفسی بعبادت میرفت آثار منتهای مسرت
در بشره و طلعتش مشاهده مینمود تا آنکه خندان و مژده خوان بالکمال بشاشت و بشارت
بافق اعلی و ملکوت ابهی شتافت طوبی له و حسن مآب بشری له و نعم الثواب عزّاً و
و شرفاً و فخراً و سروراً له من هذا الایاب و البهاء علیک یا تذکار ذلک الجناب

عبدالبهاء ع

ت

جناب آقا محمد جواد علیه بهاء الله

هو السمیع البصیر

مکرر ذکرت از قلم اعلی جاری انشاء الله بانوار آفتاب معرفت منوّر باشی و از غیر
حق فارغ و آزاد ذکر الهی بمثابه فرات رحمت از معدن فضل جاری ولکن طالب قلیل
لعمر الله اگر نفسی فی الحقیقه بیک قطره آن فائز شود بکل خیر فائز است جهد نمائید که
شاید بر حفظ لئالی بحر عرفان الهی مؤیّد گردید از جمیع جهات آثار خائنین و سارقین
ظاهر و مشهود امر عظیم است همت بزرگ باید قل الهی قد اقبلت بکلّی الیک
اسئلک بان تحفظنی فی ظلّ قباب فضلک و جناب مجدک انک انت القوی الغالب
القدیر انا نکبّر من هذا المقام علیک و علی ابنک الذی فاز باللقاء و اقبل فی یوم
اعرض فیه العباد الا من شاء الله رب العالمین نسئله تعالی بان یسقیه کوثر الاستقامة

یا بهیا کل القدس فی مدینة الرحمن
وفیها تجلی الله بکل اسم حسن علی کل قلب دری نورانی
استوی علی کل قلب دری نورانی
وانتم فاستبشروا یا ملأ البیان
وفیها توجت بحر الغفران و
نسیم الاحسان اذا فاستبشر
یا اصحاب الرحمن و فیها کل العطف
من اهل ۱۲۱ الاکوان و هذا
شارة علی کل من خلق فی
الامکان قل هذه للیلة قد
مقادیر الجود و الفضل فی
الغفران و الایقان لیرفع بذلک
کل الاحزان

فی هذا النّبأ العظیم الّذی فیه اختلف الامم واخاض کلّ جبّار غوثه الزّخارف الی ان کفر
بالله ربّ العالمین البهآء علی الذین سمعوا واجابوا وکانوا من الرّاسخین

جناب محمّد جواد علیه بهآء الله ص

١٢٢ بسمی المهیمن علی الاسمآء

یا مظلوم ان اذکر من اقبل الی افق العرفان فضلاً من عندک انّک انت الفضّال
الکریم قل هذا افق العرفان واشرقت منه تجلّیات انوار ظهوری العزیز البدیع
قد فاز السّجن الاعظم بالاسم المکنون والسّر المخزون یشهد بذلک
من فاز بعرف الله ربّ العالمین من وجد عرف قمیصی انّه من اعلی الخلق لدی
الحقّ طوبی لمن سمع وشهد بما شهد الله قبل خلق السّموات والارضین قد ذکرک
من ذکرنی واحبّنی ذکرناک بهذا اللّوح المبین ان اشکر بهذا الفضل الاعظم
وقل لک الحمد یا مالک الملوک وراحم المملوک اسئلک بملکوتک وجبروتک
وباسرار کتاب نفسک بان تجعلنی مستقیماً علی هذا الامر الذی به تقلّقم
کلّ عالم واضطرب قلب کلّ عارف وناح کلّ جبّار عنید. البهآء علیک وعلی
الّذین سمعوا واجابوا ربهم العزیز العظیم وذکرابنک ونبشّره بعنایة الله

وزصیه

ونوصيه بما وصينا به الاولياء في لوحي المقدس العزيز العظيم

١٢٣ لا جواد بسمه الاعظم

هذا كتاب من لدنا لقوم يفقهون انه ما من آله الا هو له الخلق والامر كل له عابدون ان الذين آمنوا اليوم اولئك من افضل الخلق والذين اعرضوا انهم قوم منكرون يا عباد الله ان استمعوا النداء من هذه السدرة المرتفعة انه لا آله الا هو المهيمن القيوم ان لا تشركوا بالله كونوا شهداء في الارض ايا كم ان تمنعوا انفسكم عن بحر العلوم كل ما يظهر انه ظهر من الخلج المنشعبة من هذا البحر ان انتم تعلمون كذلك نزلنا الامر بالحق وجعلناه نورا لمن اقبل الى العزيز المحبوب

١٢٤ الاقدس الامنع الاعظم

ذكري عبدي الذي اقبل الى قبلة الوفاء ووفى بميثاق ربه العزيز المنان ليلهمه ذكر ربه ما يستدل به في هذا الامر الذي منه تبلبلت الاجساد ان يا اهل البهاء انتم نسائم الربيع في الآفاق بكم زينا الامكان بطراز غرفان الرحمن وبكم ابتسم ثغر العالم واشرقت الانوار تمسكوا بحبل الاستقامة على شان تنعدم منها الاوهام ان اخرجوا من افق الاقتدار باسم ربكم المختار وبشروا العباد بالحكمة والبيان بهذا الامر الذي

لاح من افق الامکان ایاکم ان یمنعکم شیئ عما امرتم به من القلم الاعلی اذ تحرک علی اللوح
بسلطان العظمة والاقتدار طوبی لمن سمع صریره اذا ارتفع بالحق بین الارضین والسموات
انک یا ایها الناظر الی الوجه ان اقبل بکلک الی الله معرضا عن الذین کفروا بالمعاد
هذا یوم فیه اشرقت شمس الفضل ولاح افق الاحسان نعیما لمن فاز بمراد الله بعد
الذی غفل عنه کل مشرک مرتاب یا اهل البهاء قد جری کوثر الحیوان لانفسکم ان
اشربوا منه باسمی رغما للذین کفروا بالله مالک الادیان قد جعلناکم ایادی الامر
ان انصروا المظلوم انه ابتلی بین ایدی الفجار انه ینصر من نصره ویذکر من ذکره یشهد
بذلک هذا اللوح الذی لاح من افق عنایة ربکم العزیز الجبار ان اذکر عباد الذین آمنوا
بالله وکبر علی وجوههم بالتکبیر الذی به تطیر الارواح کذلک امرناک ونزلنا لک ما تجد منه
عرف المحبوب اذ کان بین ایدی الاشرار جناب نبیل قبل جواد

هو الباقی ببقاء نفسه ١٣٥

تبارک الذی یدع العباد الی شطر عنایته بعد الذی کان غنیا عن العالمین یشهد کل
شیئ بغنائه وخضع کل امر لامره المهیمن علی الاشیا انه لهو العزیز المحیط قد غلبت ارادته
الممکنات وعلت سلطنته من فی السموات والارضین یذکر عباده فی السجن الاعظم بما

اقبلو

اقبلوا الیه تعالی من سبقت رحمته کلّ صغیر وکبیر یا ایّها المذکور من قلم ربّک
مالک القدم قد عرفنا اشتعالک فی حبّ مولاک واقبالک هذا الامر الامنع
البدیع لذا اجری قلم الوحی علی اسمک لیجذبک اثره علی شأن تنقطع عمّن علی الارض
وینقطع بک عباد الذین اماموا فی هیاکل الضلال ومُنعوا عمّا اراد لهم ربّهم العلیم الحکیم
فاعلم انّ الذی آمن بالروح فی اوّل امره کان صیّاداً لیصطاد الحوت فی البحر
فلمّا اشرقت علیه الکلمة من افق الارادة اقبل بکلّه الی العزیز الحکیم لذا اجری من فمه
اسرار الحکمة والبیان انّ ربّک لهو المقتدر القدیر یعطی من یشاء ما یشاء
انّه لهو الحاکم علی ما یرید ایّاک ان یحجبک شئون کلّ مشتعلاً فی ایّامک کلّها بهذا الاسم
الذی به اشتعل العالم کذلک نزلنا لک الآیات وارسلناها الیک لتشکر
ربّک وتکون من الفائزین

جناب آقا محمّد جواد

۵۲

باسم دوست یکتا

۱۲۶

الاقدس الامنع الاعظم

قد ینادی السدرة انّه لا اله الّا انا العزیز الحکیم وتصیح الصخرة انّه لا اله الّا انا
المقتدر العزیز العظیم وینطق لسان الکبریاء فی سرادق الابهی انّه لا اله

الّا انا الواحد الفرد العلیم الخبیر طوبی لاذن سمعت النّداء ولقلب انار بهذا المصباح الّذی به اشرقت السّموات والارض ولوجه انار من انوار وجه ربّه العزیز الحمید یا امتی ان افرحی فی ایّام ربّک ثمّ اذکری هذا الفضل الّذی احاط العالمین انّک فی البیت وربّک یذکرک فیه هذا الحبّ المتین تفکّری فی مواهب مولیک ثمّ اسجدی وارکعی بهذا الذّکر الّذی منه فاحت نفحات الطّاف ربّک الغفور الکریم ضلع ج

الاقدم الاعظم ۱۲۷

ذکرت در ساحت اقدس مذکور شد لذا از قلم اعلی این لوح امنع مخصوص آن امة الله نازل وارسال شد تا بفضلش مطمئن شوی وبر امرش ثابت از حق عزّ اعزازه در کل احیان مسئلت نمائیم که توفیق عنایت فرماید تا بحجاب دنیا وآنچه در اوست از عرفانش محجوب ننمائی بجان وروان بر جبّش مستقیم وبذکرش ذاکر باشی بحر فضل در امواج طوبی للمقبلین کما سر رحمت لبریز نعیماً وهنیئاً للفائزین تجلیات انوار وجه ظاهر وشهود طوبی للفائزین جهد نما تا بالطاف حضرت دوست از آنچه غیر اوست فارغ وآزاد شوی وبتمام نظر بمنظر اکبر ناظر باشی

بهت

بهمّت کامل و عجز نجت از سلطان یفعل ما یشاء نجوا نمید که کلّ را از کوثر غفران خود
محروم نفرماید اوست مقتدر بر هر امری انّه هو المقتدر الغفور الکریم
امة الله ضلع جناب ج علیه بهاء الله

جناب حسن قبل علی علیه بهاء الله

بسمه الباقی الکافی

۱۲۸ قد قدّر لکلّ امر میقات اذا جاء اجله یأتی بالحقّ ولا ردّ له کذلک قدّر
فی لوح حفیظ هل یسبقه احد لا واوره المبرم العزیز الحکیم لا یعزب عن علمه
من شیئ ولا یعجزه سطوة الظالمین یفعل ما یشاء سلطان من عنده ویحکم ما اراد
انّه لهو المقتدر القدیر لا یحدّ اوره بحدود الاوهام ولا بما عندهم من ظنونات
المریبین هل یمنعه عمّا اراد سبحات الاشارات لا وجماله اشرق علی العالمین
قد تقدّس اوره من قوانین القوم وما عندهم طوبی لمن عرف البدع فی هذا
البدیع الّذی به بدع من فی السّموات والارضین لو یعرف احد حکم البدع
فی هذا الظهور لیطیر من الشوق الی الله الواحد الفرد الخبیر قل هذا الذکر الّذی
لا یقترن به الاذکار وهذا البدیع الّذی لا تحویه الافکار کذلک قضی الامر من قلم

ربكم المختار الذى جعلناه مبشرًا لهذا الاسم العظيم والذين اعرضوا عما سواه اولئك
لهم حظ من عرفان هذا المقام الامنع الاعز الاعظم البديع طوبى لمن نظر الى اخرى
بعيني الا انه من العارفين من كان ناظرًا الى دنى او متمسكًا بما عند بريتى انه بعد
عن قربى ومنع عن عرفانى الا انه من الهالكين عليكم يا احبائى بكف الصفر عما فى ايدى الناس
كذلك امرتم فى الالواح من لدن عليم حكيم قد خلقت الاذان لاصغاء ندائى والقلوب
للاقبال الى كعبة عرفانى والعيون للنظر الى افق المشرق المنير هل ينفع الذين
غفلوا عن هذا الامر ما عندهم لا وربك العزيز الكريم وهل يغنيهم اليوم ما تمسكوا
به لا وجمالى الجميل نريهم فى هيماء الضلال ويسرع عن ورائهم العذاب
وانهم من الغافلين ان الذين شربوا الرحيق المختوم من يد عناية ربهم
القيوم اولئك لا يمنعهم شئى الا انهم من الفائزين بهم طرز لوح الابداع
وزين هيكل العرفان بطراز الايقان الا انهم من المخلصين قل يا قوم ان
اغتنموا الايام ايا كم ان يحجبكم ما عندكم عن النظر الى منظر ربكم العزيز الحميد
تفكروا فيما يأتيكم عن ورائكم لعل لا تخزنكم شئونات الدنيا وما فيها وتتوجهون
الى مشرق فضل ربكم العلى العظيم قل انا ننصحكم لوجه الله ولا ينفعنا اقبالكم كما لا
يضرنا

يضرنا اعراضكم انه لغنى عن الخلائق اجمعين انك انت يا ايها الناظر
الى الوجه ان اشكر ربك بما ايدك على العرفان فى هذا الظهور الذى فيه
نطق الطور الملك لله الواحد المقتدر العزيز المنيع انا فى كل الاحيان نذكر
احبآء الرحمن خالصا لوجه الله طوبى لمن وجد عرف الذكر وكان من الراسخين
لاتحزنوا من مكاره العصر ان الفرح الاكبر عن ورائكم عنده علم كل شئ ولكن
الناس اكثرهم من الجاهلين كذلك زينا راس عرفانك باكليل الذكر وهيكله بطراز

اللوح انه ربك لهو الغفور الرحيم

بسم الله الاعظم الاعظم

١٢٩

هذا لوح قد نزل من لدن عزيز حكيم وبشر الناس فى هذا اليوم الذى استوى فيه
الرحمن على عرشه اسمه العظيم اذا وجدت نفحات القميص قم بين العباد بالحكمة و
البيان وذكرهم بما اشرق من افق القدم بسلطان مبين قد تشرف بر الشام
بقدوم ربك العزيز الوهاب هذه ارض فيها ارتفع نداء النبيين والمرسلين انا خاطبنا
طوبى لك بما فزت بلقاء ربك هل الذين سكنوا فيك يقبلون الى الله مالك
الاسماء وينكرونه كما انكروا اول مرة اذ نادت وقالت انك انت العليم الخبير

قد اخذت نفحات الابهی ارض البطحا انها اهتزت وربت وقالت لک الحمد یا الٰه
العالمین انی اجد رائحة وصلک کانک کشفت الجمال بعد الذی سترته عن کل الانام
طوبی لارض التی استقر علیها ملکوتک ولعباد الذین فازوا بانوار وجهک المنیر انا نسمع
نداء کل الاشیاء بانه لا الٰه الا هو الغفور الکریم ومنهم من یعرف ویسبح بحمده ومنهم من
یذکر ویکون من الغافلین انک انت قم بین ملأ البیان باسم ربک الرحمن
قل یا قوم قد اتی البرهان وهذا هو الذی شهد له البیان اتقوا الله ولا تتبعوا
الذی کفر بالله المقتدر القدیر اذا یأتیکم احد بالواح النار وکتاب السجین دعوها عن
ورائکم واقبلوا الی الوجه وقولوا لک الحمد یا الٰهی بما عرفتنا نفسک وکشفت عنا
الغطاء بسلطانک انک انت العزیز الحکیم کذلک نزلنا لک الایات وجعلناها سرج
الهدایه لمن فی السموات والارضین خذ اللوح بقوة مولاک لعمری به لا یضرک شیئ
ولو یجتمع علیک من علی الارض اجمعین والحمد لله رب العالمین جناب حاجی سید حسین علیه بهاء الله

امة الله سلطان بیکم اخت جناب حاجی ۱۳۰

حمد کن خداوندی را که کأس عطا را از ایادی الطاف آشامیدی و بآن فائز
شدی طوبی از برای تو که بذکرش بین اماء ذاکری و بشطر فضلش ناظر امروز روزیست
که نداء

که ندای جان افزای مالک اسماء از یمین بقعهٔ نورآء مرتفعت مقبول نفسیت که بسمع جان
ندای رحمانرا اصغا نمود و بحلاوت آن فائز شد بعد از اتمام خلق بین یمین و یسار در
ساحت اقدس امنع در ظاهر فرقی نبوده بعد از القای کلمهٔ وصلیه فصلیه مخاطبًا الی
الا بادی فرمودیم بگیر هر دستیکه اوّل بلند شد و اقبال نمود بخلعت قبول مفتخر شد
دباسم یمین موسوم در جمیع آفرینش همین قسم ملاحظه کن طوبی از برای دستیکه
الیوم بلوح الله منقطعًا عمّا سواه فائز شد و بقدرت اسم اعظم انرا اخذ نمود و کوثر
حیوان که در کأس کلمات رحمن مستور است نوشید و نوشانید ان اجذبی
امائی بذکرنا ثم اقرئی لهن ما نزّل من قلم امری لیحملهن طائرات فی هوآء حبّ ربهن الغفور

الرحیم

امة الرحمن سلطان

الاقدس الامنع الابهر ۱۳۱

ذکرمن لدنّا الی التی طارت باجنحة الایقان الی هوآء الرحمن الی ان عرفت و آمنت بالله
المهیمن القیّوم تفرح بذکر الله علی شأن لاتکدرها احزان الامکان ولا شئونات الآثار
غفلن عن الاسم الاعظم اذ ظهر بسلطان مشهود طوبی لامة فازت بلوح الله واستقامت

على هذا الامر الذى منه زلّت اقدام الذين كفروا بالله العزيز المحبوب يا امة الرحمن
قد سمعنا ندائك وعرفنا ما انت عليه واجبناك من هذا المقام المحمود ان اشكرى
ربّك بما انزل لك الايات من قبل وتلك مرّة اخرى فضلاً من عنده عليك انّه لهو
العزيز الودود طوبى لك بما وفيت بالعهد وتوجّهت الى المقصود اذا اعرض عنه كلّ
مشرك مردود كم من ملكة انتظرت وما فازت وانت فزت اذ توجّهت الى الله ربّ ما
كان وما يكون ان اشكرى الله بما ايّدك على عرفانه وجعلك من المقبلات فى لوح محفوظ
انت التى شهد الرحمن بحبّك اياه تعالى هذا المقام الذى انقطعت عنه ايادى اكثر الاماء انّ
ربّك لهو الحاكم على ما اراد بقوله كن فيكون ان ابشرى ببشارة الله ثمّ اذكريه فى اللّيالى و
الايام وفى كلّ اصيل وبكور كذلك زيّناك بطراز الذكر من هذا اللسان الذى بكلمة منه
اهتزّ العالم ونسف كلّ جبل مرفوع انّما البهآء عليك وعلى الاماء اللّاتى اقبلن بالقلوب
الى المحبوب وآمنّ بالله اذ ظهر الموعود

هو الاقدس الاطهر الاعزّ الاعلى

١٣٢

سبحان الذى رفع بقدرته راية انّ انا الله على كلّ جبل باذخ منيع ثمّ استوى بحكمته على عرش
يفعل ما يشآء انّه لهو الحاكم على ما يريد قد شهدت الذرّات بما شهد منزل الايات فيجعلنا القصر
الرفيع

الرفيع ان انظر وانى قدرة الله وسلطانه ان الذى جعلنى فى اخرب المكان انه اليوم تحت التراب ومالك الرقاب فى هذا المقام الكريم قد حكم علينا بظلم ما رأت شبهه عين الابداع يشهد بذلك مالك الاسماء ولكن الناس اكثرهم من الغافلين قد اتى الوعد وظهر ما فى الالواح طوبى لعارف بصير قد اخذ الله الذين ظلموا القمر من غنده ويأخذ من بغى على العزيز الحكيم ان يا قلم ان اذكر من توجه الى وجهى وهاجر فى سبيلى الى ان دخل مقر عرشى فى سجن وسيع باذنه ندائى وبيانى ليطير من فرح ذكرى فى هواء حبى ويذكرنى فى ديارى وتقيص لاجائى ناطق بلسانى الناطق العليم طوبى لك يا حسين بما وفيت بميثاق الله وعهده ونعيما لك يا على بما توجهت الى وجه القدم ووجدت نفحات الابجاز بما تضوع من قميص الله رب العالمين انا نكبر من هذا المقام على الذين فازوا بايامى وتشبثوا بذيل اوامرى واحكامى التى نزلت بامرى العزيز البديع ليبلغهم الذكر والبيان الى ذروة العرفان ويقربهم الى مقام ينطق فيه لسان العظمة الملك لله رب العالمين كذلك نطق لسان ربك وتحرك به القلم الاعلى فى مقامه المنير

سمى مقصود عليه بهاء الله

١٣٣ هو المشرق من افق العالم

كتاب نزل بالحق من لدن الله رب العالمين انه يعرف الناس مطلع الالهام وتهبهم

صراطه المستقيم قل انه قد اتى الوعد وظهر الموعود والقوم اكثرهم من الغافلين قد
تزين العالم بانوار الاسم الاعظم والامر اكثرهم من المبائين قد اخذهم سكر الهوى
على شأن منعهم عن مولى الورى الذى ينطق بالحق انه لا اله الا انا الغفور الكريم طوبى
لسامع سمع نداء الله واجاب ربه الظاهر العزيز المنيع قد سمعنا ندائك نادياك
من شطر البقعة النورآء وراينا توجهك توجهنا اليك فرهذا اليوم الذى ينادى مالك
القدر فى المنظر الاكبر انه لا اله الا انا العليم الحكيم قل انه ام الكتاب ينطق بالحق لو انتم من السامعين
قل انه ظهر بعدل تزين به العالم والقوم اكثرهم من النائمين دعوا ما عندكم باسم ربكم مالك
الورى وخذوا ما امرتم به من لدن عليم حكيم كذلك نطق لسان العظمة اذ كان مسجونا فى
هذا المقام المنيع البهآء عليك وعلى من سمع ندائى واقبل الى افقى وطاف حول
ارادتى وعمل بما نزل فى كتابى الذى شهد فى ملكوتى انه لا اله الا انا المبين العليم

مدينهٔ كبيره لمن يسمى باسم المقصود

١٥٢

بسم ربنا العلى الابهى

١٣٢

الهى الهى جبك اشعلنى وقربك سرّنى واجتذبنى وبعدك اهلكنى اسئلك بشاطئ
بحر وصالك المقام الذى ارتفع فيه خباء مجدك وسرادق امرك وتجلّيت فيه

علی من علی الارض بانوار وجهک بان ترفع مقامات الذین ارادوا ارتفاع کلمتک العلیا
ویعرفهم لاعزاز امرک یا مالک الاسماء وفاطر السماء ثم اسئلک یا خالق الامم
ومالک القدم باسمک الاعظم بان تؤیّد احبائک علی الاستقامة علی امرک
بحیث لاتزلهم اعراض فراعنة خلقک وجبابرة بلادک الذین یدّعون العلم من دون
بیّنة من عندک وحجّة من لدنک انک انت الذی لاتمنعک شبهات الذین
کفروا بک وبآیاتک ای ربّ ایّد اصفیائک علی ماتحبّ وترضی انک ربّ
الاخرة والاولی لااله الّا انت العلی الاعلی

۱۳۵ بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

یا الهی وسیّدی ومقصودی وحبیبی یشهد انحی دم بما شهد به قلمک الاعلی قبل خلق الارض والسماء انه لااله الا انت
الفرد الخبیر ویشهد بان ظهر من کان مکنوناً فی ازل الآزال بمشیّتک وارادتک ومخزوناً فی کنز عصمتک و
حفظک فلمّا جاء الوعد اظهرته بکلمتک وانزلت علیه مالاتعادله کتب العالم لاظهار امرک ووجودک وعطائک وابراز ما کان
مکنوناً فی علمک فلمّا ظهر واظهر اعرض عنه العباد وارتکبوا ما ناح به البرّ والبحر وما فیهما وسکّان ملکوت بیانک وجبروت
علمک واقتدارک اسئلک یا مولی الاسماء بان تؤیّد حزبک الذین ما نقضوا عهدک وعیثاقک قاموا بالاستقامة علی امرک یا
مولی الوری وقالوا الله ربنا ورب العرش العظیم اسئلک یا مقصود العارفین ومحبوب افئدة المخلصین لااله الا انت العزیز العلیم

۱۳۶

جناب حسین علیه بهاء الله

بسمه الاقدس الاعظم العلی الابهی

قد اضعق کل شیئ من نداء الله الا من اخذته ید العنایة انه لهو المقتدر علی ما یشاء یشهد بذلک کل الاشیاء ولکن الناس هم لا یفقهون قد زین العالم بطراز العدل ولکن القوم هم لا یشعرون قد شهد کل شیئ بما شهد الله انه لا اله الا هو المبین القیوم طوبی لوجه توجه الی وجه الله ولا بادار تشرفت الی سماء فضله ولعین تشرفت بمنظره العزیز المحبوب اکنت یا ایها الناظر الی الوجه ان اشکر الله بما جعلک فائزا بعرفان مشرق وحیه واشرق علیک من انوار الظهور ما تتحیر به افئدة الذین وجدوا نفحات الوحی الا انهم عباد مکرمون نشهد انک توجهت وتشرفت الیه وسمعت نداء المظلوم فیه ذا السجن الممنوع قد کنت لدی العرش فی ایام متوالیات ان ارجع الی محلک بامر الله العزیز المحبوب ان وجدت من احد عرف حب الله واصفیائه کبر علی وجهه من قبل المظلوم قل یا احبائی ایاکم ان تحزنکم اعمال الذین کفروا بالله مالک الوجود تمسکوا بحبل الاستقامة لعمری سیغنی الکل والملک لله مالک الملوک کذلک هبت نسمات الوحی لیقوم بها اهل القبور البهاء علیک وعلی من اقر بهذا المقام المحمود

ورقه ام جناب ع علیهما بهاء الله الابهی

بنام محبوب عالمیان

۱۳۷

یا ورقتی یا افنانی یا امتی یا ابنتا احضرة امام عرشی نسئل الله تبارک وتعالی ان یحفظک ومن معک انه

هو الفضال الکریم امروز باید افنان سدرهٔ مبارکه از ذکور و اناث بر خدمت امر قیام نمایند از نفاق ناعقین وضوضای ضالین مضطرب نشوند و نترسند قسم بکتاب اعظم که امر الله احاطه نماید و جمیع ارضرا اخذ کند باید منتسبین حق بحکمت و بیان بتبلیغ امر مشغول گردند دنیا اقرب از لمح بصر میگذرد فی الحقیقه قابل اعتنا نبوده و نیست در امر مظلوم تفکر نما از اول ایام الی حین ما بین ایادی غافلین بوده وارد شد آنچه که بر احدی وارد نشده و بر امر قیام نمود بنحیکه ظلم فراعنه وضر جبابره او را از اظهار کلمهٔ مبارکه منع ننمود تا انکه امر بمقامی رسید که ملوک عالم در تغضند که مقصود را بیابند و بمراده الله آگاه شوند افنانرا ذکر نموده و مینمائیم واز

برایش حفظ وعلو وسمو میطلبیم ان الله هو السامع المجیب

۱۵۲

۱۳۸ بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

سبحانک یا من فی قبضتک زمام الاشیاء سبحانک یا من فی یمینک ملکوت البقاء سبحانک یا من بامرک ظهور الاسماء وسبحانک یا من بمشیتک ظهر من فی الارض و السماء اشهد بظهورک وبروزک واستوائک علی عرش یفعل ما یشاء وبقدرتک التی احاطت ملکوت البقاء ایرب تری ورقة من اوراقک قصدت سدرة بیانک وخرجت من وطنها شوقا للحضور امام وجهک وایدتها ایادی عزک وجنود غیبک الی ان وردت فی سجنک الاعظم وفازت بلقائک وسمعت آیاتک ورأت اشراقک ایرب وفقها لسلطانک وایدها لجنودک

وعطائک ثم انزل لها ما یکون باقیاً ببقاء اسمائک وظهورات صفتک انک انت احاکم علی ما تشاء والآمر علی ما ترید ثم اسئلک بجودک الذی احاط الوجود ان تقدر لها کل خیر قدرته لاولیائک وکل فضل کتبته لاودائک ثم اجعل ما ارسلته مزیناً بطراز قبولک وعز رضائک انک انت المقتدر الفضال العزیز الکریم لااله الا انت المهیمن المتعالی العلیم الحکیم واحمدک ذاک انت مقصود العالمین

ش جناب اسد خ ا علیه بهاء الله

هو المشرق من افق العالم ۱۳۹

سبحان الذی انزل الآیات واظهر البینات اذ کان الناس فی مریة وشقاق قل قوموا عن رقد الهوی متعلقین الی الافق الاعلی انه قد ظهر الموعود بسلطان غلب الملک والملکوت یشهد بذلک من عنده ام الکتاب انتقوا الله ولا تعترضوا علی الذی آمنتم به من قبل خذوا الکتاب انه بقدرة من عنده ثم اقرؤه فی العشی والاشراق کم من عبد سمع واجاب وکم من عبد سمع واعرض لانه من اهل الحجاب انک اذا وجدت عرف البیان من لوح ربک الرحمن قم وقل لک الحمد بما عرفتنی وجعلتنی وایدتنی وسمعتنی علی عرفان من اعرض عنه اکثر العباد اسئلک بان لا تمنعنی عما عندک قدر لی یا الهی ما قدرته لاصفیائک ثم انزل لی ما یحفظنی عن دونک انک انت المقتدر العزیز الوهاب بنام خداوند علیم حکیم ۱۴۰

مذابت بسمع قبول اصغا شد ولسان عظمت بجوابت از قبل وبعد ناطق انچه بر مخلصین وموقنین وثابتین

وثابتین وراسخین الیوم وارد میشود سبب آن خطا وعصیان نبوده درآنچه بر محبوب عالم از ظلم امم وارد شده
تفکر نما قسم باسم اعظم اگر دنیا را اشانی بود هرآینه قدرت صمدانیه کل را از انچه حاصل شده اند منع مینمود بلکه جمیعرا
درآنی بسقر راجع میفرمود خلق مشتی رماد ند واراده قاهره حق اعظم از صد هزار ارياح بل مشابهت نبوده ونیست
انه غفرک وطهرک عن العصیان اذ توجهت الیه وقدرلک بالفرح به افئدة العارفین کذلک زینا کتابک
بآیات محکمات لتشهد لک فی عوالمی ان اشکر وقل لک الحمد یا ایها المظلوم الفرید اللهم فسیرک
بسلک بفیضک المصون وسرک المکنون ونورک الذی لایخفی ونارک التی لاتطفی وعلمک المحیط وفیضک
البسیط وبحق کل مستفیض قد اضحت حقیقة ذاته وکل مستنیر قد استقرت عند الظهور شواخ انیته ان
تتفضل علینا بمغفرتک وان تنظر الینا بطرف عنایتک ولاحول ولاقوة الا بالله ایرب وعزتک جنود الهموم
والحیرة قد احاطتنی وبوارق الظنون قد اخذتنی فان کان من کثرة ذنبی فانت الغافر الخفی وان کان
من شدة ضعفی فانت القادر القوی اولیس الحق بقادر علی ان یحیی الموتی ام لیس الرب مقتدرا علی ان
یشفی المرضی بلی وهو القادر الرحمن الرحیم الهی کیف اترک السئوال وهو ردآء کل فقیر وکیف اتجرء
وبکفی علمک وانت المهیمن البصیر الی ربی اشکوبثی وحزنی اقتفآء لیعقوب وایاه اناذی بان یارب قد مسنی
الضر وانت ارحم الراحمین اقترآء لایوب وکل الشکوی من خمود ناری ومانت تعلمه وقلة اصطباری فیمن
بیدک زمام الامر کله وبحکمک قوام الملکوت کلها افرغ علی صبرا او وسع لی بدایتک صدرا اذ انک

ماخلقت خلقاً للاحتراق بنيران الفراق بل كنت مبتدءً بالنعم قبل الاستحقاق ثم كان عدم استقامتي

في منهاجي من سوء مزاجي ثم الحمد لله رب العالمين

لسمي المشرق من افق الفضل ١٤١

كتاب انزله المظلوم من شطر السجن لمن آمن بالله المهيمن القيوم انه يدعو الكل الى الله ويهديهم الى صراط

الممدود قد اتى الوعد وانشقت الجبال وانفطرت السماء وانشقت الارض وينطق على خصن البيان متكلم

الطور يا افنان عليك بهائي اما تمسكوا بالعروة الوثقى ونوصيهم بما ينبغي لهذا الامر الذي كان

مستوراً في علم الله ومسطوراً في لوحه المحفوظ طوبى لك ولمن شرب رحيق العرفان من ايادي عطاء ربه الغفور

قل يا ملاء الارض اتقوا الله ولا تتبعوا اهواء الذين لا يفقهون خذوا ما امرتم به من لدى الله ولا تتبعوا كل جاهل مردود

قل يوصيكم الله بالبر والتقوى ان اعملوا ما امرتم به ولا تكونوا من الذين هم لا يشعرون كن قائماً على الامر على شان لا تحجبك

حجبات الارض ولا تمنعك ضوضاء كل غافل محجوب آثار بنانك نسبتي بها من فضل لا يعادله ما خلق في الارض يشهد

بذلك عباد مخلصون اني اكبر عليك وعلى احبائي هناك الذين توجهوا الى الوجه اذا اشرقت انواره من افق العالم وجاءوا

اذا ارتفع النداء من مقامه المحمود يا حزب الله هناك ان استمعوا من امواج هذا البحر انه لا اله الا انا العزيز الودود

ان انصروا ربكم بسلاح البيان بالحكمة التي امرتم بها في لوحي المسطور لا تحزنوا عن الذين ظلموا ولا تطمئنوا

من الذين يدعون الايمان كم من غافل جعل لله قراراً شركاً لآماله وكم من شقي يعترف ليعرف ما انتم عليه كذلك

وصاكم الله

وصاکم الله من قبل انه لهو الحق علام الغیوب البهآء المشرق من افق سمآء تقضلی علیک وعلی اولیائی وعلی الذین ما نقضوا میثاق الله وعهده وعلی اماءی اللآئی آمن بالله رب ما کان ومایکون

۱۴۲ ش جناب میرزا آقا علیه بهآء الله

بسمی الشاهد الخبیر

قد سمعنا ما ورد علی قبالک الی الافق الاعلی ووجدنا ما کان شاهداً لایاک بالله رب العالمین لعمر الله لو تطلع بهذا الفضل لاتبدله بخزائن الارض کلها یشهد بذلک من فی قبضته ملکوت ملک السموات والارضین لاتلتفت الی الدنیا وما فیها ولاتحزن عما ورد علی الاصفیآء سوف ینوح المشرکون علی انفسهم ویرون المخلصون انفسهم فی مقام لایعادله شیئ فی الارض کلها یشهد بذلک من ینطق فی هذا الحین انه لااله الا انا العلیم الحکیم وتذکر الذاکر مرة اخری لیذکر هذا المظلوم الغریب الذی اراد الخیر لاهل العالم وهم قاموا علی ضره بظلم مبین الحمد لله رب العالمین

۳ ویفجع عن وصفها اقلام الارض

ش جناب خلیل رضا علیه بهآء الله

۱۴۳ بسمی الظاهر المکنون

یا غلام قد حضر کتابک وعرضه العبد الحاضر لقآء وجهه احاطته الاحزان بما اکتسبت ایادی الذین کفروا بالرحمن اذ اتی بقدرة وسلطان ووجدنا منه عرف خلوصک واقبالک لله رب الارباب قد نطقت بما جری من قلمی الاعلی واعترفت بما نطق به لسان العظمة فی اول الایام انه لااله الا هو العزیز الوهاب کن مستقیما علی الامر قائماً

علی خدمة ربک ومقبلاً الی الافق الاعلی فیکل الاحیان هذا یوم فیه ینادی الفجر ویقول تالله قد تنفس صبح الظهور ولکن القوم فی نوم عجاب والشمس تنادی قد اشرقت شمس الحقیقة من افق الارادة ولکن الناس فی غفلة وضلال الا الذین اخذتهم نفحات الوحی والقدتهم ید الاقتدار البهاء علیک وعلی کل موقن صبار

شش جناب رفیع بدیع علیه بهاء الله

هو الاقدس الاعظم المبین الفرید

۱۴۴

جناب رفیع بدیع حق منیع میفرماید فجر معانی طالع وافق عرفان از تشعشعات شمس بیان مشرق ولامع باید در کل احیان بجوهر بیان اهل امکان را متذکر نمود قسم بافتاب افق فضل که رشحات بحر بیان از برای اهل ارض اانفعست از اشراقات شمس وامطار سحاب ربیع ولکن بعضی از بیانات سبب اخماد نار محبت رحمانی شده ومیشود چنانچه از بعضی که دعوی عرفان وتوحید نموده اند اصغا شده ومیشود ارحق میطلبیم ناسرا به اذان واعیه فائزه فرماید تا بیانات شمس حقیقت را از دونش تمیز دهند وبمقصود فائز گردند ای رفیع انشاء الله از فیوضات رحمانی بیاناتی مؤید شوید که سبب اشتعال نفوس مستعده وقلوب مقبله گردد انشاء الله حق جل وعز بیان مبینین را طبیعت لبنی و شفقت پدری عنایت فرماید تا اطفال دهر تربیت شوند ودارای سمع وبصر گردند باید انجناب بحول الله وقوته باکمال استقامت در خدمت امر قیام نمایند چه که نفاق منعقین وضوضاء متوهمین از هر جهتی مرتفع شده ومیشود چنانچه در الواح قبل از سماء مشیت الهی نازل شد ان ربک لهو المهیمن علی من فی الارض والسماء وانه لهو العلیم الخبیر ان اشکر الله بما کنت

کنت مذکوراً لدی العرش وانه توجه الیک من هذا المقام ویذکرک بما کان روح الحیوان لجسد الامکان
ان ربک لهو المبین الکریم قد سمعنا ما اشتهیت به المظلوم فی کتب شتی انه لهو السمیع البصیر وذکرناک و
اجبناک بما یبقی به ذکرک فی ملکوت ربک المقتدر القدیر البهاء علیک وعلی من سمع واجاب ثم استقام علی هذا
الامر الخطیر العظیم

۱۴۵ حیدر خ

بنام محبوب امکان

شمس کلمه از افق مشیت رحمانیه بانوار بدیعهٔ منیعه مشرق وظاهر بعضی از عباد بانوار آن فائز وبنیر
وبرخی بعید وممنوع نیکوست حال نفسیکه مآل اورا از معرفت مآل منع ننمود واو نام ناس را ورا
از عرفان مالک انام محروم نساخت اوست ازشاربان رحیق اطهر در منظر اکبر علیه بهاء الله وبهاء
من فی السموات والارضین انشاء الله باید آثار محبت الهیه بشأنی برافروزید که اثر آن در
امکان ظاهر شود وجمودت وافسردگی اورا اخذ ننماید بسی از عباد دیدند ونشناختند وبسی ندیده شناختند
وبقلب وجان بشطر رحمن توجه نمودند زمام امر در قبضهٔ قدرت اوست عطا میفرماید هر که را اراده
نماید انه لهو العلیم الحکیم نسئل الله بان یجعلک من الساکنین فی ظل رحمته والشاربین من کأس
لا نفاد لها ویقدر لک من الخیر ما اراد

ش جناب میرزا احمد علی علیه بهاء الله

۱۴۶ هو العزیز الحمید

شهد الله انه لا اله الا هو المهیمن القیوم لم یزل کان مقدساً عن الذکر والبیان ولا یزال یکون بمثل ما قد کان وهو الفرد العزیز المنان قد ارسل سفرائه واصفیائه وانزل علیهم الصحف والکتب وایدهم علی اظهار امره علی شأن غلب کل واحد منهم من فی السموات والارض بهم رفعت رایة التوحید علی العلم وتضوع عرف التمیز بین الامم تعالی مقامهم وتعالی شأنهم وتعالی عزهم وشرفهم وعلوهم وسموهم وقیامهم علی امر الله رب العالمین قد وجدنا عرف اقبالک اقبلنا الیک وذکرناک بهذا الذکر المبین الذی به اقبل کل مقبل الی الله العلیم الخبیر تمسک بکتاب ربک شاکراً حامداً من ایدک وهداک الی صراط المستقیم

ش جناب غلامرضا

۱۴۷ هو الاعظم الاقدم الاقدس الابهی

یا غلام کتابت حاضر وعبد حاضر تلقاء وجه ذکر نمود طوبی لک چه که کتابت مطهر بود از شبهات ومقدس بود از اشارات ضجیج وضنینت را در محبت الهی شنیدیم وبا بین لوح امنع اقدس ترا ذکر نمودیم طوبی لعین رأت الآیة الکبری ولاذن سمعت نداء الاعلی وللسان نطق بثنائی بین ملاء الانشاء انشاء الله باستقامت کبری وبجمال روح وریحان بذکر حق ناطق باشی وبر خدمتش قائم بشأنیکه زمام جیر مشرکین وضوضاء منکرین

منکرین ترا از صراط مستقیم منع ننماید ان اعرف مقام هذا الذکر الاعظم و قل لک الحمد یا مظلوم الآفاق
ولک الثناء یا محبوب العارفین

ش جناب غلامرضا علیه بهاء الله

هو الله مع المجیب

۱۴۸ یا غلام قبل رضا ان استمع نداء من ینادیک ویذکرک لوجه الله مالک الانام ان المظلوم
یدعوک من شطر السجن الی الافق الاعلی امراً من لدی الله رب الارباب ایاک ان تمنعک شبهات
العباد او تخوفک سطوة الذین کفروا بالمبدء والمآب ان کفاً من التراب عند الله خیر عن الذین
یدعون العلم من دون بینة ولا کتاب اولئک نبذوا کتاب الله عن ورائهم متمسکین بحبل الاوهام
ضلوا واضلوا العباد یشهد بذلک مالک الآخرة والاولی فیذا المقام الذی استضاء منه الآفاق
ان افرح بذکری ایاک ثم اذکر ربک فی العشی والاشراق ان احمد الله بما توجه الیک من افق
السجن وانزل لک مالا تعادله خزائن الملوک ولا ثروة الانام انا نوصیک والذین آمنوا بما ینفع
به امر الله ومایظهر به مقام الانسان البهاء المشرق من افق سماء ملکوتی علی الذین قاموا
علی خدمته الامر وعملوا بما امروا به من لدی الله
العزیز الوهاب

جناب محمد صادق خان ابن مرحوم میرزا نعیم

۱۴۹

هوالسامع البصیر

قد حضر کتابک وامسکنا القلم الی ان اتی المیقات اطلقنا زمامه وذکرناک بما لاتعادله کنوز الارض کلها

ان اشکر الله بهذا الفضل العظیم وقل الحمد لله رب العالمین

ش جناب علی اصغر خ اعلیه بهآء الله

۱۵۰

هوالابدی بلازوال

این حین از هر نسیم سحری این ذکر مبین هویدا و آشکار ان الله یکفی اولیائه ویجعل معروفهم فیهذا

الامر کنزاً لهم ویحفظه بجنود الوحی وایادی الاقتدار قد سمعنا ذکرک ذکرناک وانزلنا لک ما انقطعت

عن تغییره ایادی القرون والاعصار نسئله تعالی ان یوفقک ویؤیدک علی ما یرتفع به ذکرک بین الاخیار

ستفنی الدنیا ومافیها ویبقی ما نزل من القلم الاعلی یشهد بذلک من عنده علم الکتاب البهآء

اللائح من افق سمآء الفضل علیک وعلی من سمع واجاب

۱۵۱

جناب میرزا عباس قلی علیه بهآء الله

هوالناصر المعین

ایام ایام ظهور وطور در وجد وسرور والاشیآء تنادی فی الصباح والمسآء قد اتی الیوم والقوم فی

حجاب

حجاب عظیم قد کنت مذکور الدی المظلوم و فائزا بما نزل فی کتاب الله رب العرش العظیم انا
کشفنا الحجبات و اظهرنا الامر امراً من لدن آمر قدیم نشهد انک فزت بحضوری و لقائی و سمعت
نداء المظلوم فی سجنه العظیم قل الهی الهی لک الحمد بما شرفتنی بایامک و بعرفان مطلع آیاتک و
مشرق بیناتک اسئلک بحیاتک المختوم و باسمک القیوم ان تجعلنی مستقیما علی حبک و ناطقا بثنائک
و قائما علی خدمة امرک قدر لمن اکون معه من بدائع فضلک و جواهر عطائک ایرب تری انه اقبل الیک
و حضر امام وجهک و ما منعته سطوة الفجار انک انت الغنی المتعال ان الیک ترجع الامور فی المبدء
والمآب

ش میرزا عباس علیه بهاء الله

هوالعلیم الخبیر ۱۵۳

انشاء الله نهالهای جدیده از امطار رحمت الهی باوراق و اثمار بدیعهٔ جنیه فائز شوند امروز پر تواقات
فضل عالم را احاطه نموده طوبی از برای نفسیکه باو فائز شد و ویل لکل غافل مرتاب نعیم از برای اشجاریکه
از ارياح ارادهٔ حق جل جلاله حرکت نمایند در اول ایام بعرفان حق و خدمت دوستانش فائز شدی
انشاء الله در جمیع احوال و ایام حیات باقی اعلی ناظر باشی و بنار حبش مشتعل و از انوار
وحیش منیر الامر بید الله العلیم الخبیر

جناب میرزا زین العابدین علیه بهاء الله

هوالشاهد المخبر ۱۵۳

ذکر من لدی المظلوم الذی سجن فی سبیل الله رب العالمین انه یناذی باعلی النداء من الافق الاعلی
ویدع الکل الی الفرد الخبیر یا ایها المقبل ان استمع النداء من شطر البقعة النورآء من سدرة المنتهی انه
لا اله الا هو الغفور الکریم ان انظر ثم اذکر ما ورد علی رسول الله و من قبله علی الروح و علی النبیین
و المرسلین من الناس من اعرض عنهم و منهم من اعترض علیهم و منهم من افتی علیهم من دون بینة و
لا کتاب مبین ان الذی اتخذ المنهاج القویم انه لا یعوج صراطی المستقیم کذلک نزلنا الایات و
صرفنا ها فضلا من لدنا ان ربک لهو الفضال الکریم انا نوصیک بالاستقامة الکبری فی امر الله مالک
الوری لعمری سیفنی الملک و تبقی القدرة و الاقتدار لله العزیز الحمید البهاء المشرق من افق البقاء
علیک و علی ضلعک و علی کل ثابت مستقیم

ش جناب غلام رضا علیه بهاء الله

هوالمستوی علی العرش ۱۵۴

الحمد لله الذی جعل خلقه حیوة العالم ما جری من قلمه الاعلی و اظهر ما ابیضت به وجوه الاولیاء و اسودت
وجوه الذین اعرضوا عن الافق الابهی و التکبیر و السلام علی احبائه و اصفیائه الذین ما منعتهم
سیوف

سیوف الامر آه وضوضاء العلمآء عن الله مالک الاسمآء وفاطر السمآء اولئک حزب الله فی الارض
وآیاته فی البلاد بهم ظهر صراط الله المستقیم وامره المبرم المتین قد سمعنا ذکرک ذکرناک واقبلنا الیک فضلاً من لدن
علیم حکیم هذا یوم القیام ویوم الذکر ویوم بشر به ام الکتاب وکتب القبل طوبی لمن عرف ویل للغافلین
البهآء المشرق من افق سمآء رحمتی علیک وعلی کل عارف بصیر الحمد لله العلیم الخبیر

ش جناب میرزا زین العابدین علیه بهآء الله

۱۵۵

هو الباقی الدائم المحی العزیز الحکیم

شهد الله انه لا اله الا هو المهیمن القیوم شهد الله انه لا اله الا انا المهیمن القیوم قد نزل البیان لاظهار
شأنی واثبات امری ولکن القوم لا یفقهون انهم تشبثوا باهوائهم وتمسکوا باذیال البغی نشهد انهم لا یعرفون
قد ظهرت حجة الله وهم ینظرون قد انار افق الاقتدار بهذا الاسم الاعظم ولکن القوم لا یشعرون قل تفکروا یا قوم
فی ظهور الله وسلطانه وعظمته واقتداره ثم انصفوا ولا تکونن من الذین کفروا بالله العزیز المحبوب ان افرح بما نزل
لک هذا اللوح ثم اقرئه فی اللیالی والایام لعمری منه تجد رائحة القمیص التی تمر من هذا المقام المرفوع البهآء علیک
وعلی من تمسک بالاحکام وتشبث بذیل الله رب ما کان ومایکون

جناب صلی قبل اکبر علیه بهآء الله

۱۵۶

بسم المهیمن علی الاسمآء کتاب نزل بالحق من لدی الله المهیمن القیوم انه لحجة الکبری بین

الوری والآیة العظمی لمن فی الغیب والشهود نعیما لمن تشبث بذیل الله وفاز بانوار الوجه اذ ظهر من هذا الافق المنیع

ان یا علی ان اشکر الله بما ایدک علی الحضور فی هذا المقام المحمود واسمعک ندائه اذ حضرت لدی العرش وتجلی علیک

فی هذا المقام المرفوع وسقاک الکوثر الطهور بایادی الفضل والعطاء ان ربک لهو المقتدر علی ما کان وما یکون کن ناطقاً

بذکره وقائماً علی خدمته علی شأن لا تمنعک حجبات العالم ولا تحجبک اشارات الذین کفروا بالله العزیز الودود ان اتبع

ما نزل من سماء مشیة ربک الرحمن تالله انه لکوثر الحیوان لمن فی الامکان ونسائم التبیان ولکن الناس اکثرهم لا یفقهون

قل ان اوامری سراج هدایتی بین بریتی طوبی لمن اقبل الیها انه من اهل البهاء فی لوح محفوظ کذلک نزلنا لک الآیات فضلاً

من عندنا لیجذبک الی الله المقتدر المهیمن العزیز المحبوب نسئل الله بان یوفقک علی خدمته ویثبتک علی مره انه لهو

المقتدر علی ما نشاء لا اله الا هو المهیمن القیوم

ش جناب ملا عبد الله الذی سمی بالتر فیع

هو الله

هو الناطق العلیم ۱۵۷

قد انشد عبدا حاضر لدی العرش ما انشأته من النظم فی ذکر هذا النظم بالنظم العالم بعد الذی کان فی تشتت وانقلابات

عظیم طوبی لک بما سمعت وعرفت وفزت علی ذکر مولیک وخدمة امره المهیمن علی العالمین اسئله بان یوفقک

فی کل الاحوال ویجعلک شهاب نوره لکل شیطان رجیم قل اللهم اسئلک بقدرتک واقتدارک وسلطنتک واقتدارک

بان

بان توئیدنی علی خدمة امرک لیظهر منی ما یثبت به ذکری فیملکوتک وجبروتک بدوام اسمائک الحسنی وصفاتک العلیا

انک انت المقتدر علی ما تشاء وانک انت الفضال المختار الکریم

ش جناب میرزا عباس علیه بهاء الله

هو الناظر من افق سماء البیان ۱۵۸

حضرت بیچون از چند وچون مقدس ومبرّست دوئی وصف یکی نداند وارغمدهٔ ذکر برنیاید مگر بتائیدات او همه مرده اند واو زنده همه فانیند واو باقی جهد نما تا بحبل محکم او تمسک نمائی وبذیل مقدس او تشبث کنی قسم بآفتاب بیان که از اعلی افق اشراق نموده هر نفسی الیوم از فیوضات فیاض حقیقی محروم ماند او از کل خیر محروم است کتاب باینفقره شاهد وقلم اعلی گواه اینمظلوم از اول ایام تا حین من غیر ستر وحجاب ناس را بافق ظهور هدایت نمود سبیلش واضح وامرش مشهود ولکن کل غافل ومحجوب ناس عبدهٔ اوهامند وتابع ظنون از کوثر ایقان نیاشامیده اند واز رحیق مختوم قسمت نبرده اند سبحان الله بچه دل خوشند وبچه مسرور از قصر بقبر راجعند واز روشنی بتاریکی طوبی از برای نفسیکه از آیات الهی متذکر شد وخود را از حوادث این دو یوم فانی مقدس ومنزه نمود اوست از اهل بهاء در صحیفهٔ حمرا طوبی للعارفین

جناب ۱۱۱۱ خ ا علیه بهاء الله وعنایته

هو المشرق من افق ملکوت البرهان حمد مقدسی از ذکر وبیان ساحت امنع اقدس حضرت ۱۵۹

مجوبیر الایق و سزاست که بجنود وحی عالم معانی و بیانرا مسخر نمود و بصفوف الهام مطالع
اوامرا در سقر مقرر فرمود امام سطوت ملوک بکلمهٔ مبارکهٔ قدانی المالک ناطق و فوق رؤس علمای ایران
بقدانی الرحمن متکلم اعراض احزاب و را از ظهار اسرار منع نمود و ظلم مشرکین او را از کرنبا عظیم باز
نداشت جلت عظمته و جلت قدرته لا الهٔ غیره یا ایها الشارب رحیقی المختوم اسمع ندائی المظلوم
الذی ارتفع من شطر السجن فی حصن عکاء قدانی المالک والملک لله مولی الوری ورب العرش
والثری نامهٔ دیگر شما بتوسط جناب حیدر قبل علی علیه بهائی وعنایتی بساحت اقدس فائز لله احمد
در جمیع احوال بغنی متعال ناظرید و بر خدمت قائم و بثنای ناطق نسئل الله ان یؤیدک و یحفظک
و یظفرمنک ما یقرب العباد الی الله مالک یوم المعاد ارخی میطلبیم ترا تائید فرماید و مؤید نماید بامضاء
ایقان ظهر او ما مرا بشکنی لعمر الله ان المظلوم فی حزن مبین چه که مشاهده میشود فاسقی چندکه در
عصمت نقطهٔ اولی روح ماسواه فداه خیانت نموده اند حال پیشوای خلقند یا ایها الناظر الی الافق
الاعلی هنگام نوحه و ندبه است بگو ایقوم بشنوید وصیت حق جل جلاله را و بقلب طاهر و بصر
پاک در آثار الله نظر نمائید انها تهدیکم الی صراط المستقیم و نبأه العظیم ان الاسماء لا تنفعکم و ما
ینفعکم انه نزل من ملکوت بیان الله رب العالمین بگو با فق اعلی توجه نمائید و از دونش فارغ
و آزاد شوید نظر را بلند کنید افق امر امام وجوه مشهود بگو ایقوم بحر بنفسه مواج است و آفتاب
حقیقت

حقیقت بذاته مشرق و لائح بعدل و انصاف تکلم نمائید ایاراضی میشوید بمثابهٔ حرب قبل
باوهام مبتلا گردید هزار و دویست سنه وازید بما تشبث نمودند وازتوحید الهی غافل و بعد
ازعجز و ابتهال در لیالی و ایام چون نور ظهور از افق ارادهٔ حق جل جلاله اشراق نمود علما سبقت گرفتند
و بفتوای آن نفوس غافله آنجوهر احدیه را شهید نمودند ذکر و ثنای آنجناب و مواعظ و نصایح
لوجه الله بوده و هست و لابد تأثیر خواهد نمود کلمهٔ که لامر الله لسان بآن تکلم مینماید آن بمثابهٔ نیر اعظم است
اگر حال فی الجمله سحاب و غمام حایل شود عنقریب از خلف سحاب برآید و تجلیاتش عالم را منور
سازد نسئل الله ان یحفظک و یؤیدک و یصلح امورک و ینزل علیک من سماء الفضل ما یجعلک
غنیاً بغنائه و منادیاً باسمه و ناظراً الی افقه و ساعیاً لدی الاحدیة فی الصباح و المساء انه هو المقتدر علی ما شاء
و الفرد المهیمن علی ما کان و ما یکون یا حسین علیک بهائی ذکرت در نامه بوده نفوسیکه الیوم از
نار بغضا مشتعلند و از نور امر بعید از اصل امر آگاه نبوده و نیستند تابع نفسند و مطیع هوی متکلمون
باهوائهم و لایشعرون نسئل الله ان یبعث هناک من یأخذ الکتاب بقوة من عنده و قدرة
من لدنه و ینصر اولیائه بسلطان لاتمنعه الجنود و لاتضعفه الصفوف انه علی کل شیء قدیر و بالاجابة
جدیر مقبلین ذکر الله را در هر مقام و هر محل که موجودند بام الکتاب متمسکند و بذیل رحمت الهی متشبث
نشده انهم من المقربین عند الله مالک هذا الیوم البدیع البهاء المشرق من افق سماء عنایتی علی من قام علی

خدمتی ونطق بثنائی وعلیک وعلی من سمّی بالحسین فی هذا المقام المنیع ۵۴ ش

ش جناب ابوالحسن علیه بهاء الله

هوالذاکر الشاهد الخبیر ۱۹۰

یا ابالحسن مالک سرو علن از شطر سجن بتو توجه نموده وترا ذکر مینماید طوبی لک ونعیماً لک وهنیئاً لک ومریئاً لک چه که آیات شنیدی وبینات مشاهده نمودی واز رحیق مختوم آشامیدی واز کوثر حبّ رحمن من دون تعطیل نوشیدی اگر اماتیت بحجّة الله گذشت قسم بجمال القدم معادله نمینماید باین شهادتیکه در بارهٔ تو از قلم اعلی جاریشد جمیع آنچه در ارض موجود ومشهود است باسم از بحر سرور بیاشام واز کوثر فرح بنوش الحمدلله بآیات الهی در سنین معدودات فائز شدی انها خیرلک عن کنائز الارض کلّها ان احمد وقل لک الحمد یا اله العالمین از فراق محزون مباش چه که اجر لقا در بارهٔ تو از قلم قدم ثبت شد واین از عنایتهای بیمانند الهی بوده وهست جمیع دوستان را تکبیر برسان وبگو این یوم مبارک در جمیع کتب وزبر مذکور است وبیوم الله معروف قدر او را بدانید وانچه سزاوار است عمل نمائید انچه الیوم از اعظم اعمال نزد غنی متعال محسوب است استقامت بر امر است چه که هیاکل ظنون در صدد منع احبّاء الله بوده وهستند امینت که از قبل کلرا آگاه نمودیم نفیق مرتفع میشود وکتاب سجین والواح نار

والواح نار منتشر میگردد باید اهل یقین که در فرقان با صحاب یمین و در قیوم اسما با اهل سفینهٔ حمرا مذکور و مسطور ند بقدرت و قوتی ظاهر شوند که امثال نفوس موهومه قادر بر منع نباشند کذلک نطق المظلوم بما ینفع احبائه فیهذا السجن المتین الحمد لله رب العالمین

ش احبای الهی علیهم بهاء الله ملاحظه فرمایند

بسمه المستوی علی العرش ۱۶۱

هذا کتاب من لدی الله مالک الاسماء لاهل البهاء الذین لا یتکلمون الا بما نطق لسان العظمة والکبریاء ولا یتعقبون کل مدع کذاب اولئک شربوا رحیق الاستقامة من عنایة ربهم العزیز المختار سوف تسمعون نداء ناعق لا تلتفتوا الیه دعوه بنفسه مقبلین الی قبلة الآفاق قد تمت الحجة التی ظهرت بالحق وانتهت الانوار الی هذا الافق الذی منه اشرقت شمس العظمة والاقتدار ۲ بهذه الحجة طوبی لنفس تربی العباد بحدود الله التی نزلت فی الزبر والالواح قل لو یظهر فی کل یوم احد لا یستقر امر الله فی المدن والبلاد هذا الظهور یطهر نفسه فی کل خمسمائة الف سنة مرة واحدة کذلک کشفنا القناع وارفعنا الاحجاب طوبی لمن عرف مراد الله من عرفه یفرح قلبه وتقیم علی الامر علی شان لا یزلقه من فی الابداع قد کشفنا فیهذا اللوح سترا من اسرار هذا الظهور وسترنا ما هو المکنون لئلا ترتفع ضوضاء الفجار تالله ما عرفه احد الا علی قدره لو تجد نفس نفحات

هذا القمیص لتجذب علی شان تطیر فوق الامکان لو نفصل ما نزلناه فی هذا اللوح لاتفنی بالاقلام ولا تکفیه
بحور من المداد مع هذا الشان الذی لا یحظر بالبال تسمع ما یقولون فی حقی اولئک الضلال انا کشفنا لک
سترا من الاسرار فضلا من عندنا علیک لتشکر ربک العزیز العلام انا ترکنا اهل الاوهام فی تیه النفس والهوی
لیشتغلوا بما عندهم من الظنون ان ربک لهو الغنی المتعال قد ارتفعت رایة انه لا اله الا هو ویتکلمون
بما سمعوا من کل هیج رعاع کذلک بشرناک بالکلمة التی ظهرت بقمیص البدع بین الارضین والسموات
قل لک الحمد یا من احاطنی فضلک وذکرتنی بما لا ذکرت به الاخیار ثم اعلم قد نزل لوح الاحکام من مطلع وحی
ربک سوف نرسله بالحق امرا من عندنا ان ربک لهو المهیمن المختار ونزلنا لک لوحا قبل هذا واردنا به
من جهة اخری لتوقن ان ذکره سبق الاذکار نسئل الله بان یؤیدک علی انتشار امره ویوفقک علی ما یحب
ویرضی فی کل الاحیان انما البهاء علیک وعلی الذین تکلموا بالحق لسان البیان فی قطب الامکان

انه لا اله الا هو المقتدر المهیمن الواحد الفرد العزیز الجبار

جناب لطفعلی خ ا علیه بهاء الله

بنام یکتا خداوند توانا

جمیع عالم از برای این یوم مبارک خلق شده وجمیع صحف وکتب وزبر والواح عباد را بظهور
بشارت داده وآنچه خلق شده در عالم از آلاء ونعمتها شکی نبوده ونیست که از برای حق خلق شده و
ازخدم

۱۶۳

معنک ما فکر احد فی عظمته الا من شاء ربک العزیز الوهاب
ان یا اسمی انا نزلنا فی اکثر الالواح ان الامر عظیم عظیم

از عدم بوجود آمده معذلک ورا در اخرب بلاد محل داده اند ودر اول ورود اگرچه اعلی المقام مقر
مظلوم واقع ولکن در بیتیکه متصلا از سقف خاک میریخت وهمچنین ارضش در زیر تراب مستور
ساکن واز جمیع جهات غافلین سخت گرفته بودند بشأنیکه حزن من فی الملکوت را احاطه نموده بود
معذلک صبر نمودیم ان ربک لهو الصبار الستار الغفور الکریم لذا انجناب نباید از اختلافات
دنیا وشئونات غیر مرضیهٔ آن مکدر باشند لعمر الله اگر شانی در او مشاهده میشد هرآینه انبیا واصفیا و
اولیای الهی خود را بدست ظالمین نمیدادند امور را بحق تفویض نما وبر او توکل کن واز او بخواه آنچه
مصلحت آنجناب است ظاهر فرماید قل سبحانک یا من باسمک ماج بحر العرفان فی الامکان
وبحبک اشتعلت النار فی الاکباد اسئلک بهاء هویتک وبابدیتک وبحر ارادتک وشمس مشیتک
وبصریخ المخلصین فی ایامک وبصیحج المقربین فی سجن اعدائک بان تجعلنی راضیاً بما قدرت
لی من قلمک الاعلی فی ملکوت الانشاء ثم انزل لی من سماء رحمتک ما ینفعنی بجودک وکرمک
ایرب قد فوضت امری الیک وتوکلت علیک اسئلک بان تثبت قدمی ثم ارزقنی ما یقربنی
الیک فی کل الاحوال انک انت الغنی المتعال ایرب اسئلک بانوار وجهک وظهورات عظمتک
بان تؤیدنی علی ذکرک وثنائک وخدمة امرک انک انت الذی تعلم ما فی نفسی ولا اعلم ما عندک
وانک انت المقتدر الغفور الکریم یا من فی قبضتک زمام من فی السموات والارضین

۱۹۳

هو الله تعالی شانه الحکمة والبیان

جناب امین علیه بهائی وارد و دفتری از اسمآء حزب الله و اولیائه از جناب غلام علیه بهائی آورد از جمله ذکر جناب اف ن ارض ش وصین وها و با علیهم بهآء الله الابهی بوده وهمچنین احبای ش وتوابع آن رجالاً ونساءً علیهم بهآء الله و اولیای ارض طا علیهم بهآء الله وارض ک وارض الف وبا ء وارض ق وهمچنین زد بادکوبه علیهم بهآء الله و اولیای مدینه کبیره واس وم ص علیهم بهآء الله در آنورقه مذکور وهمچنین ذکر جناب حاجی میرزا حیدرعلی وحاجی میرزا حسین علیهما بهآء الله الابهی واقا علی حیدر علیه بهائی وذکر جناب آقا میرزا سید علی واقا میرزا محمد باقر علیهما بهآء الله را نموده وارادهٔ کرده از قبل نفوس مذکوره مرة بعد مرة امام وجه حاضر وبزیارت فائز گردند لله الحمد حزب الله که در مدن ودیار حق جل جلاله ساکنند باشراقات انوار آفتاب عنایت فائز گشتند وباثار قلم اعلی مزین طوبی لهم ونعیما لهم وجناب علی ومحمد قبل باقر را در اعمال خود از ریا وضیافت وتوجه وحضور شریک نمودند وحال هم اذن خواسته اند مجدداً بنیابت مشرف شوند وچند مجلس ضیافت ارچای وغیره بنیابت اولیای مذکوره نمایند بطراز قبول فائز گشت وامر شد ایشان بضیافت وجناب امین بخدمت مشغول گردند باید حزب الله شکر نمایند چه که در ایامیکه رایات نفاق در آفاق مرتفع ونار بغضا در صدور اکثر وری مشتعل وحق در سجن اعظم مظلوم ومسجون

ومسجون بید اقتدار ظاهر و نعمت لقا مشهود و جناب مذکور را قبول ولیا بضیافت وخدمت قائم
اینست آن اعمالیکه ثانی از برای آن نبوده ونیست یا امین بشره بقبول ما اراد ان ربک هو المشفق
الکریم الحمد لله العزیز الحکیم البهاء علیکم وعلیهم وعلی الذین اعترفوا بالحق بلسان العظمة انه لا اله الا
هو المهیمن القیوم مجدد اذکر میشود از برای خود ودو نفس مذکور علیهما بهاء الله اذن طلب نموده اند
اینفقره بطراز قبول فائز وشمس اذن از افق سماء ارادهٔ الهی مشرق ولائح ولکن باید در جمیع احوال
بحکمت ناظر باشند که خلاف مقتضیات آن واقع نشود اگر موافق شد توجه محبوب والا یکتب
لهم اجر لقائه انه هو المقتدر القدیر یا امین بشر الغلام بان الله غفر اباه وامه وذکر هما بما تبقی به نفحات
الفضل والرحمه بدوام اسمائه الحسنی انه هو المشفق الغفور الرحیم

ش من ستی بالرفیع علیه بهاء الله

بنام مبین دانا

۱۹۴

انشاء الله لم یزل ولا یزال از زلال سلسال معارف محبوب لایزال بنوشی وبنوشانی کتابت لدی
العرش حاضر وعین عنایت بآن ناظر طوبی لک بما ذکرت لدی العرش مرة بعد مرة ونزل لک ما تقوح
به رائحة الالطاف بدوام الملک والملکوت انچه الیوم لازم وبر آنجناب واجبست اینست که
بخدمت حق قیام نمائی ومنقطعا عن کل ما کان بتبلیغ امر مالک امکان مشغول شوی ورحیق مختوم

که باصبع قیوم مفتوح شده براهل عالم مبذول دارید رشحات وحی متتابعاً مترادفاً از اوراق سدرهٔ
منتهی ترشح میفرماید وبصورت کلمات در الواح الهیه ظاهر و باهر است طوبی لمن فاز بها و وجد عرفها
ونطق بثنائه موجدها و قام علی خدمة خالقها و بارئها ایکه از حجیه کتاب سؤال نموده بودید حجة منزل
فیهذا الظهور اظهر از آنست که بدلیل محتاج باشد دلیله نفسه و برهانه ذاته هر ذی شمی منصفی عرفش را
استنشاق نموده و مینماید ملاحظه نمائید در این ظهور کل عالمند که بمدارس نرفته و تحصیل علم ننموده و از بیت اهل
علم هم ظاهر نشده و اکثر ایام عمرش مبتلا و در سجنهای متعدده مسجون بوده معذلک قلمش معین فرات علوم
نامتناهی ربانی گشته و اگر بدیده منزه از رمدهوی مشاهده شود در هر قطرهٔ آن بحر علم و حکمت امواج بیند و همین
قسم که علم حق محیط است همین قسم در سایر اسما و صفات حق ملاحظه نمائید و این آیات یک ظهور از ظهورات
حق است اگر بتفصیل این مقامات ذکر شود این الواح کفایت ننماید اگر جمیع علمای ارض در حین نزول
آیات حاضر باشند یقین بدانید که کل تصدیق مینمایند چه که مفر و مهربی مشاهده نمینمایند الا الله المتکلم
الناطق السمیع البصیر زود است که نفوذ کلمهٔ الهیه و احاطهٔ قدرتش را ملاحظه مینمائید اگر چه حال هم
مشهود و واضحست مع انکه در سجن بین ایدی غافلین بوده ظاهراً باهراً تصریحاً من غیر تأویل از ملوک و
مملوک کلرا بکمال اقتدار بسطر مختار دعوت فرموده و نظر بضعف عباد شأن این ظهور ذکر نشده الا علی
قدر مقدور ما قدروا الله حق قدره و بعضی از ضعفا چون بمقام بلند عرفان بتمامه فائز نشده اند و بر
عظمت

عظمت آیات الهیه مطلع نگشته اند اینست که بعضی کلمات ترکیب نموده و ادعاهای باطله
نموده اند و شان حقرا منحصر بان دانسته اند چنانچه نازل شده ومنهم من ظن ان الآیة تطلق علی کلمات
تنتهی بالعلیم او بالحکیم او باتصال الف فی اخرهما او بزیادة نون علی امثالهما وظن انها کلمات انزلها الرحمن
فی صدره لا والله بل وحی الشیطان فی قلبه قد خسر الذین کفروا بالبرهان وتجاهروا بالعصیان انتهی
واگر فی الحقیقه ناس طالب حق بودند وبحق عارف میشدند از جمیع عالم وعالمیان میگذشتند وبشطر
رحمن توجه مینمودند انشاء الله انجناب باید در کل حین بخدمت امر مشغول باشند وناسرا متذکر دارند
تأییدات الهیه بوده وهست چنانچه مشاهده مینمائید برحسب ظاهر مع انکه در سجن ساکنست بذکر شما مشغول
واین لوجه الله بوده وهست که شاید بخدمت امر قیام نمائید وگمگشتگان بادیهٔ ضلالت را بافق
هدایت دلالت کنید وهمین قسم تأییدات باطنیه را مشاهده نمائید که در کل حین متوجه اولیاء بوده
وخواهد بود اکثری از ناس رضیعند باید ایشانرا اولاً ببلبن حکمت وباغذیهٔ لطیفه تربیت نمود و بعد
باغذیهٔ قویه کذلک تقتضی الحکمة ان ربک لهو المربی العلیم از قبل لوح امنع اقدس مخصوص آنجناب
نازل وباین لوح ارسال میشود ان اطمئن بفضل مولیک انه یذکرک کما ذکرک من قبل ان اجهد لاحیاء
الاموات بهذا الماء الذی جعله الله علة حیوة العالمین قل ان الحمد لله رب العالمین نفوسیکه
در کتاب انجناب مذکور بود کل بذکر الله فائزند بشرهم بذکرنا ایاهم وکبر علی وجوههم لیفرحن بتکبیر

ربهم العلی الغالب المقتدر القدیر انما البهاء علیک وعلیهم وعلی الذین فازوا بهذا النبأ العظیم

۱۶۵ هو الله تعالی شأنه العظمة والالطاف

یابائی علیک بهائی عمل فنان علیه بهائی وعنایتی ورحمتی مشاهده شد وباشراقات انوار نیر قبول فائز گشت طوبی له ثم طوبی له چه که خ ارا نجات داد اوست ایه نصرت یکی ازدوستان حقرا اعانت نمود نسئل الله ان ینزل علی الناصر برکة من عنده وفضلاً من لدنه ونعمة من جانبه یجعل عمله کتراً لله فیکل عالم من عوالمه دوستان الهی باید اعانت کنند وبقدر مقدور خدمت نمایند چه که این خدمت مقبول واقع وبحق راجع از منتسبین وغیر ایشان از اولیا باید همت نمایند اجر نفوس عامله عند الله ضایع نشده ونمیشود وایمظلوم کفیل است نسئل الله ان یؤیدا ولیائه علی مایحب ویرضی البهاء من لدنا علی الذین ما منعهم حب الدنیا من العمل فی سبیله تعالی

این لوح مبارک کنز الحیات

۱۶۶ هوالله تعالی شأنه الحکمة والبیان

یابائی علیک بهائی لیل گذشته جناب اسد علیه بهائی بوکالت انجناب بضیافت مشغول جمعی از اولیا از مسافرین ومهاجرین وطائفین حاضر لدی الحمد بعد از فوز بحضور واصغاء ندا بنعمت الهی فائز گشتند وشکر حق جل جلاله را بعمل آوردند طوبی از برای نفوسیکه این ایام بخدمت مشغولند یک عمل در سبیل الهی در این ایام از اعمال قرون واعصار اقدم واسبق واحب نشمد انک

انها نزد ربک

نشهد انک فزت بخدمة المظلوم وشربت رحیق البیان من کأس عطاء ربک الرحمن بارے
در مجلس ضیافت از قبیل الآء ونعماء از حلویات وغیره حاضر ومشهود وجناب اسد با
کمال روح وریحان وکالت را بعمل آورد نعیما لک وله ولمن فاز بنعمة الله رب العالمین البهاء

علیک وعلی عباد الله المخلصین

ش جناب محمد اسمٰعیل علیه بهاء الله م ر

هو المقتدر علی ما کان ومایکون ۱۶۷

شهد الله انه لااله الاهو والذی اتی بالحق انه لسماء الکرم للامم والایة الکبری لمن فی ملکوت
الانشاء والاسم الاعظم بین العالم طوبی لمن اقبل الیه ووجد عرف بیانه وویل للغافلین
نعیما لمن نبذ الاوهام واستنور بانوار اشرقت ولاحت من افق الیقین کم من عالم قام
علی الاعراض ومنع العباد عن التوجه الی الله الفرد الخبیر وکم من جاهل سمع وفاز بما نزل
فی کتاب الله الملک الحق العزیز الحکیم قد حضر العبد الحاضر کتابک وعرضه لدی المظلوم
ونزل لک هذا اللوح المبین الذی یجد منه المقربون عرف بیان الرحمن نعیما لمن فاز به
انه من اعلی الخلق فی کتاب الله مقصود العارفین تمسک بحبل عنایة ربک وتشبث بذیله
المنیر انه مع من اقبل الیه وعمل بما امر به فی کتابه البدیع

۱۶۸ هوالحاضر الرقیب

قد سمعنا ندائک وحنینک ورأینا توجهک واقبالک نسئل الله بان یجعلک من حروفات کتابه ومطهراً اعمالا ینبغی لایامه ومقدساً من شئونات خلقه الذین خلب علیهم الهوی واعرضوا عن مولی الوری وکتب لک من قلمه الاعلی ما ینبغی لعلوه وسموه بجوده وکرمه والطافه ویغفرک بفضله ویؤیدک علی ما یتمر به عرف رضائه ویقربک الیه ویرزقک خیر الدنیا والآخرة وبذکر المظلوم من سمی بالحسین وبشره باقبالی الیه وذکری ایاه لیفرح ویشکر ربه الذی لا اله الا هو وبه ظهر ما کان مکنوناً فی العلم ومسطوراً فی الزبر والصحف والکتب انه لهو الصراط المستقیم وانبأ العظیم الذی به اطمئنت افئدة الابرار واضطربت قلوب المنکرین الحمد لله العلیم الحکیم

جناب حیدر قبل علی علیه بهاء الله الابهی

هوالکریم ذوالفضل العظیم

۱۶۹ جذب وولهی در مدینهٔ عشاق ظاهر چه که جوهری از جواهر ثمینهٔ قصد کان خود نموده وعاشقی از عشاق سبقت گرفته وخود را در سبیل مقصود عالمیان فدا کرده ان الذئب افترس والظالم عقر الشبان سبحان الله اعمالیکه سبب حیرت ملأ اعلی است در عباد جاهل تأثیر ننموده فاعتبروا یا اولی الابصار حدب امام وظهور انوار وبروز اسرار او وجوه مشهود ولکن بی اثر مشاهده میشود وبیثمر ملاحظه میگردد

میگردد چه که عصیان سدرهٔ استحقاق را قطع نموده و رجاء را از قلوب محو کرده الی حین در وجود
عباد نور امر و لطافت ان و جوهریت آن ظاهر نه از حق بطلب تبدیل فرماید تغییر دهد انه هو الجواد
الکریم حی حلیک نور الله و رحمته و عز الله و عنایته واقعهٔ ارض صاد را سبب عدم فساد بوده
ارادهٔ ظالمین و قصد شان چون مقبول نیفتاد بر ظلم قیام نمودند انجناب شاهد و مقربین و مخلصین
گواه که این مظلوم بجنود مواعظ و نصایح و حکمت و بیان آن نفوس را حفظ نمود ولکن نظر
بعدم ذکر این عنایت کبری مستور مانده و ستر ش عند الله اولی از جهر انهم بریئون مما
وانا بریئ مما یعملون ولکن اولیا طرًا را بالصبر و اصطبار وصیت مینمائم باید کل باقی اعلی
ناظر باشند امور را بحق جل جلاله تفویض کنند طوبی للمتوکلین الذین توکلوا فی الامور
علی الله مالک یوم النشور بیقین مبین بدان این ظلمهای وارده عظیمه تدارک عدل
اعظم مینماید ظلم فرعون عدل موسی را تدارک نمود و بدا اقتدار از بیت او ظاهر کرد آنچه
را که بتمام جد و جهد از آن احتراز مینمود و در رفش میکوشید شوکة الله فوق شوکتهم و امر الله
فوق اوامرهم و ارادة الله فوق ارادا تهم نامهٔ انجناب که باسم جود ارسال نمودید در ساحت
مظلوم حاضر و آنچه مذکور با صغا فائز طلب شهادت نمودید و مقامش را از حق جل جلاله از
قبل و بعد سائل شده اید و قلم اعلی شهادت میدهد شهادت شما اشکر ربک بهذا الفضل

المبین دربارهٔ سلطان الشهدا قبل از شهادت ظاهره قلم اعلی بر شهادتش شهادت داده
وبانکلمهٔ علیا ناطق آن الشهید یمشی ویتکلم ویخدم امر مولاه چند سنه قبل از صعود در
دفتر شهدا اسمش از قلم اعلی مذکور ومسطور امروز خدمت شما ونصرت امر اعظم است از هر عملی
سبحان الله کورهای عالم از مشاهده محرومند وکرها از اصغا ممنوع یا ایها الناطق باسمی والذی
بیمانی اغنام الهی بین ذئاب محصورند حارس وحافظی جز حق نداشته ومندارند وآن
جناب باید بکمال حکمت حرکت نماید وبانچه الیوم لازمست تمسک جوید اول انکه در
قری ومدائنیکه نار فتنه مشتعل توجه بآنشطر جائز نه عدل وانصاف در ایران بمثابهٔ عنقا
شده مدتی بود که حضرت سلطان در حفظ اغنام الهی همت گماشته بود در هر صورت
از سایر عباد رجحان داشته ودارند شفقت ورحمت وعنایتش نسبتی بسایرین نداشته
ومندارد از ارض صاد مقرباتی ذکر نموده وارسال داشته اند انا لانحب ان نظهر ما هو المستور
خلف سرادق العلم وثانی اولیائیکه در بأساء وضرآء مشاهده میشوند بأسی بر آن نفوس
نه چگونه است حال مرغیکه عقاب بیند وحال غنمیکه ذئاب مشاهده کند کمال مرّا
باید دربارهٔ آن نفوس مبذول داشت واگر هم امر خلافی وکلمهٔ نالایقی از ایشان ظاهر
شود باید بصبر جمیل تمسک جست وبستر اکبر که از نتائج اسم ستار الهی است تشبث نمود
چه اگر

مضطرب وخائف
۳ از اطراف

چه اگر ترک اولی از بعضی ذکر شود سبب حزن آن بیچاره وانفعال او شود واین لدی الله
محبوب نه حالت این مظلوم بر کل معلوم است واراده اش واضح وهرگز ملاحظه جغظ خود
ننموده ونمینماید درلوح حضرت سلطان اینکلمهٔ علیا از قلم اعلی نازل که مغنی آن بفارسی اینست
ایمظلوم جالس است در تحت سیفیکه بخیطی یا بسعری معلق معلوم نیست حال وارد
شود دیا ساعت دیگر ویا یوم دیگر بکرات در حبس رفتیم ودر کوچه ها و بازارها مثل اسرا
ما را گردانیدند وجمیع آنچه وارد شد وحمل نمودیم مقصود انکه عموم اهل عالم از ضغینه ولغضا مقدس
شده بنور محبت ومودت واتفاق منور گردند باری این ایام توجه بارض شین وصاد جایز
نه نفوس مقبله علیه السلام علیهم بهاء الله راد وست ودشمن هردو موجود شیاطین ارض وذئاب
آن در صدد بوده وهستند لذا ورود آنجناب در آن ارض مصلحت نه در ارض صاد حال یا دل
نفسی از اهل ان ارض بر خدمت قیام نماید وبحکمت تمسک جوید وبنور بیان افئده وقلوبرا
منور نماید نسئل الله ان یبعث فیهم من یذکرنی وینصرنی ولا یمنعه التظلم عن العدل ولا التضوع
عن الاستقامة علی شأن الله رب العرش العظیم واین ایام ذکر اسامی اولیا بر رؤس الواح
مقدر جایز نه ولکن من غیر اسم عدد اسم اعظم الواح مرقوم بخط غضنین وخادم وعددها بخط غصن
اکبر ارسال شد باسم خود امر نمودیم تفصیل اعطاء الواحرا مذکور دارد ذکر جناب میرزا مهدی

این لوح مبارک خط نزدیک است

خ اعلیه بهاء الله را مؤید انه معه یشهد و یری و هو السمیع البصیر بعنایت حق مطمئن باشد و بفضلش موقن لله الحمد از اول ایام از کوثر بیان آشامیدند و از رحیق مختوم قسمت عظیم بردند او و اولیای آن ارض را سلام و تکبیر میرسانیم و بانوار تجلیات آفتاب حقیقت بشارت میدهیم در این ایام مجدد ذکرشان از قلم اعلی نازل لونشاء نرسله فضلاً من عندنا ان ربک هو الفضال الکریم اولیای ان اطراف طرّاً را از قبل مظلوم ذکر نما بگو از ظلم ظالمین محزون مباشید نسئل الله تبارک و تعالی ان یعرفکم مقامات الذین اقبلوا و اجابوا اذ ارتفع النداء بین الارض و السماء و شربوا رحیق الاستقامة من هذه الکاس التی تفتخر علی الجور یا حیدر قبل علی علیک بهائی قل الهی الهی عندک کنوز الاصبار و الاذان اسئلک بعینک التی لا تنام و باسمک الذی به حرکت الانام و بحبر آیاتک و ملکوت بیانک بان لا تحرم عبادک عن المشاهدة و الاصغاء انک انت مولی الوری لا اله الا انت الفضال البصار صل اللهم یا الهی علی اصفیائک و امنائک الذین خوفتهم اسیاف العالم و مانعتهم سجات الذین کفروا بیومهم الذین انک انت المقتدر العلیم الحکیم

جناب خ اوبائی و ابن ذبیح و حاجی علی و ضلع او اذن توجه دارند ولکن هر هنگام که حکمت اقتضا نماید محزون نباشند از انچه وارد شده اجرهم علی الله رب العالمین سوف یرون الظالمون جزاء اعمالهم عدلاً من الله المقتدر القدیر

هو الله

۱۷۰ هو الله تعالی شأنه العظمة والالطاف

یا حیدر قبل علی علیک بهائی اگر شما بارض ش توجه نمودید باید در محل حبائی معروفه منزل قرار دهید اقامت در محل دیگر مقبول ومحبوب نیست این از مقتضیات حکمت است که از قلم اعلی جاری شده حروفات معلومه مذکوره در ساحت اقدس مذکورند وبعنایت فائز چندی قبل هریک بورقی از اوراق سدره که حامل کلمات الهی بوده فائز گشته اند یا حیدر قبل علی دوستان را تکبیر برسان بجناب علی علیه بهائی بگو حق ستر اعانت نمود انرا که باهانت مشغول عالم تغییر نموده جبل راه میرود افتاب تکلم مینماید اهتزاز ظهور طور را بحرکت آورده سبحان الله کویا قیامت برپاست وساعت هویدا مضمحل هادی شده بگو تراچه باین غلطها رحم الله امرءً عرف شأنه ومقامه حینیکه اسما بعالم عطا شده تو نبودی بترس از خداوند غالب قادر باندازهٔ خود تکلم نما لو نشاء نأخذ کفاً من التراب ونظهر منه اسماً بعد اسم الی ان تنتهی الاسماء وملکوتها قد اذا نصعقت من هذه الکلمة المطاعة لا بأس چه که بنا بر کلمهٔ که از مطلع نقطهٔ اولی علیه بهاء الله مولی الوری ظاهر شده طور لن هم منصعق میشوند ودون آن معلوم وواضح از حق بطلب ظاهر فرماید از عباد آنچه را که سبب حفظ وعلت نجات است یا حیدر حقیقت سدره مرتفع وتجلیات انوار

آفتاب حقیقت مشرق و ظاهر و نور مستور در کنز الهی باهر و ساطع ولکن قوم ممنوع آیا
سبب منع چه بوده لعمر الله مضل و امثالش ذره و من معه فی حوضه و توکل علی الله
المقتدر القدیر انه مع عباده المخلصین و اصفیائه المقربین لا اله الا هو الفرد الواحد
العزیز الحمید

ش جناب سید ع ل علیه بهاء الله

هو المعزی المسلی المشفق الغفور الرحیم

ع آل غبار نفاق نیر آفاق را احاطه نموده و احزان عالم سرور را منقلب کرده این
ایام برحسب ظاهر اخبار حزن آمیز از هر جهتی رسیده چه که هیکل ظلم بباریکهٔ اعتساف
مستوی و عدل گوشهٔ منزوی سبحان الله در مدینهٔ کبیره باب حرص و طمعی باز شده
که غیر حق از احصاء آن عاجز و قاصر در ظاهر خاضع و در باطن نعوذ بالله و
لکن حزن این مظلوم این ایام خارج از بیان معدلک بر سریر قدرت متکئیم و بر نمارق عزت
جالس شوکت ظالمین اقتدار الهیرا ضعیف ننماید و مفتریات مفترین و جبر صد قراستر
نکند صاحبان سمع و بصر در عالم موجود ایشانند صرافان حقیقی مابین احزاب عالم طوبی لهم
و نعیما لهم این ایام بعضی اخبار که در ظاهر سبب حزن است رسیده از جمله صعود آم انجناب
و ارتفاعها

وارتفاعها الی الرفیق الاعلی امروز بحر رحمت مواج و آفتاب فضل مشرق و لائح دراول ظهور
اینکلمهٔ مبارکه ازقلم مشیت الهی اشراق نمود منتسبین نفوس مطمئنهٔ مقبله که دراول ایام کوثر بقا
ازید عطا آشامیده اند بخلع مبارکهٔ غفران مزینند نخبتان نذکرها فیهذا الحین امراً من لدی الله العلی
الکریم یا ورقتی یا امتی علی فرحی بما تحرک علی ذکرک قلم الله الاعلی فی سجن عکاء و بحرکته ماج بحر الغفران
و لاح عرف رحمة ربک التی سبقت الامکان النور الساطع اللائح من افق سماء فضلی علیک
یا امتی و یا ورقتی نسئل الله تبارک و تعالی ان تنزل علیک فی کل الاحیان نعمه الباقیه و آلائه السنیه
و یقدر لک فی کل یوم ما تفرح به قلبک و یقر به عینک انه هو المقتدر المهیمن العزیز الفضال لا اله
الا هو الفرد الواحد العزیز المختار

جناب ملا محمد علی علیه بهاء الله

هو الناطق المبین الخبیر

ذکر من لدنا لمن اقبل الی الله رب العالمین و حضر کتابه فی السجن الاعظم و فاز باصغاء المظلوم
اذ کان بین ایدی الغافلین یا محمد قبل علی ان اتکلم بما یستمع النداء من شطر الکبریاء عن یمین البقعة النورا
من سدرة المنتهی انه لا اله الا انا العلیم الحکیم قد سمعنا ندائک و وجدنا منه عرف حبک اقبلنا
الیک و اجبناک بهذا الکتاب الذی یجد منه المخلصون عرف عنایة ربهم الکریم کم من عالم

احتجب بالعلوم عن سلطان المعلوم وكم من امّی كسر اصنام الهوی باسم مالک الوری واقبل
الی الافق الاعلی بوجه منير كم من عارف صار العرفان سلاسل لعنقه ومنعته عن شاطی بحر
يسمع من امواجه قد تنوّر العالم بانوار الظهور واتی متكلّم الطور بسلطان مبين وكم من فقيه منعه
الحجاب الاكبر عن مالک القدر وكم من جاهل خرقه باسم ربّه القوی القدير يا محمد قبل علی قم
علی خدمة مولیک بالحكمة والبيان كذلک نزّل الامر من لدی الرحمن والناس اكثرهم
من الغافلين من الناس من اعرض عن امّ الكتاب متمسّكا بما عنده من الاوهام والتماثيل
هذا يوم نسب الی الله فی كتب النبيين والمرسلين هذا يوم يسمع من كلّ شیء من الاشياء
قد اتی مالک الاسماء وفاطر السماء بامر لا تقوم معه جنود السموات والارضين ضع القوم بقوة
ربک وما عندهم من القصص الاولی لعمر الله انها منعتهم عن الافق الاعلی ان ربک لهو المبين
العزيز الحكيم قل يا قوم ان اضعفوا بالله فيه ذا الامر الذی ظهر بالحق ولا تتبعوا اوهام الذين
نبذوا ميثاق الله وعهده بما اتبعوا كلّ جاهل بعيد كسّروا اصنام الظنون باسمه القيوم ثمّ
اقبلوا بوجوه بيضاء الی مشرق وحی ربكم مالک الوری هذا ما ينفعكم فی الآخرة والاولی ان انتم
من العارفين هذا يوم لا ينفعكم ما عندكم من اشارات الذين غرّتهم العلوم علی شأن منعتهم
عن سلطان المعلوم الذی ينادی باعلی النداء بين الارض والسماء انه لا اله الا انا المقتدر
العليم

العلیم الحکیم قل یا معشر العلمآء ان انظروا ثم اذکروا اذ افتیتم علی رسل الله من قبل وانکرتم حتی آیته وسلطانه وجادلتم بآیاته وکفرتم بامره المحکم المتین دعوا ما منعکم عن صراط الله وخذوا ما امرتم به فی کتابه العزیز ان افتحوا الابصار لعمر الله قد ماج بحر الحیوان امام وجوهکم وهاج عرف الرحمن فی دیارکم اتقوا الله ولا تکونوا من الظالمین مثلکم کمثل الذی تمسک بحرف من الحروف معرضاً عن الکتاب الاعظم الذی نزل فیه اسرار ما کان وما یکون قل تعالوا تعالوا انزل لکم ما عندکم من کتب الله وصحفه وما نزل علی اصفیائی من الاول الذی لا اول له کذلک یدرطیر البیان علی الاغصان ولسان الرحمن فی ملکوت العرفان لو انتم تعرفون قل قد اخذتم القطره ونبذتم البحر عن ورائکم مالکم یا معشر المشرکین ان استمعوا نداء المظلوم من شطر اسمه القیوم وقوموا علی نصرة امر ربکم مالک الغیب والشهود قل تالله ان المظلوم یدعوکم لوجه الله بشهد بذلک ما ورد علیه فی ایامه من الذین بظلمهم ناح الملاء الاعلی وبکت عیون الذین تمسکوا بالعروة الوثقی فیهذا الیوم المشهود کذلک انزلنا الآیات وصرفناها بالحق لتشکر ربک العزیز الودود البهاء المشرق من افق عنایة مالک الاسماء علیک وعلی الذین انصفوا فی امر الله سلطان الوجود الحمد لله الجناب باصغا ندا مالک اسماء فائز شدند وبافق اعلی توجه نمودند نامه ات رسید وعبد حاضر لدی المظلوم ذکر نمود وباصغا فائز گشت طوبی لکل مقبل اقبل ولکل سامع سمع ولکل بصیر رای الافق الاعلی والذروة العلیا

جمیع کتب وزبر بر عظمت این امر گواهی داده وحق جل جلاله مابین ایام این یوم را بخود نسبت داده
معذلک کل از عظمتش غافل ومحجوب عجب انکه تا حال بعضی از علمای ارض که محجوبند تفکر ننمودند
که سبب وعلت اعراض واعتراض علمای عصار قبل وقرون اولی بر مظاهر احدیه چه بوده
لعمری ایشانند حجابهای بزرگ وسبحات مجلله که سبب منع ابصار خلق وهستند بسیار حیف است
نفسی الیوم خود را از فیوضات حضرت فیاض محروم نماید چه که انچه الیوم فوت شود مدار
آن از قوهٔ بشر خارجست نه بالیست ولله بکوهر کلمهٔ که خالصاً لوجه الله از لسان ظاهر شود
موثر است عمل امروز از سلطان اعمال در کتب الهی مذکور ومسطور جهد نما تا از اشجار خلد برین
در کتاب الهی محسوب شوی وذکرت در دفتر عالم مخلد بماند اینکه از حقیقت نفس سئوال نمودید
انها آیة الهیه وجوهرة ملکوتیه التی عجز کل ذی علم عن عرفان حقیقتها وکل ذی عرفان عن معرفتها انها اول
شئی حکی عن الله موجده واقبل الیه وتمسک به وسجد له در اینصورت بحق منسوب وباو راجع
ومن غیر آن بهوی منسوب وباو راجع الیوم هر نفسی شبهات خلق اورا از حق منع ننمود
وضوضاء علما وسطوة امرا اورا محجوب نساخت واز آیات کبری لدی الله مالک الوری محجوب
ودر کتاب الهی از قلم اعلی مسطور طوبی لمن فاز بها وعرف شانها ومقامها در مراتب نفس
از اماره ولوامه وملهمه ومطمئنه وراضیه ومرضیه وامثال آن از قبل ذکر شده وکتب قوم
مشحونست

مشحونست ازاین اذکار قلم اعلی قبال بذکر ایشان تاب نداشته ومندارد نفسیکه الیوم لله خاضع است وباو متمسک کل الاسمآء اسمائها وکل المقامات مقاماتها ودرحین نوم تعلق بشئی خارج نداشته ومندارد درمقام خود ساکن ومستریح جمیع امور باسباب ظاهر وباهر وباسباب مقامات سیر وادراک ومشاهده مختلف میشود دربصر ملاحظه نمائید جمیع اشیآء موجوده ازارض وسما واشجار وانهار وجبال کل رامشاهده مینماید وبیک سبب جزئی از جمیع محروم تعالی من خلق الاسباب وتعالی من علق الامور بها کلشئی من الاشیآء باب لمعرفته وآیة لسلطانه وظهور من اسمائه ودلیل لعظمته واقتداره وسبیل الی صراطه المستقیم یا محمد قبل علی ان اشکر الله بما اقبلنا الیک من شطر السجن وذکرناک بذکر یذکرک به عباد مکرمون وان النفس علی ما هی علیه آیة من آیات الله وستر من اسرار الله اوست آیة کبری ومخبریکه خبر میدهد ازعوالم الهی دراو مستور است آنچه که عالم حال استعداد ذکر ازاندا شته ومندارد ان انظر الی نفس الله القائمة علی الکل من دون الکل والنفس الامارة التی قامت علی الاعراض وتمنی الناس عن مالک الاسمآء وتامرهم بالبغی والفحشآء الا انها فی خسران مبین ملاحظه درجهل ونادانی قوم نما که جمیع عالمند بانکه احدی از مطلع اعراض اطلاع ندا شته مع ذلک قالوا ما لا قاله الاولون ان استقم علی الامر بقیام یجد منه کل ذی درایة عرف الاستقامة

فی امرالله ربّ العالمین قل یا معشر الجملا تعالوا النظر فی الآثار انها تهدینا الی سواء الصراط
وتعرّفنا ما کان مستورا وتقرّبنا الی الله الواحد المقتدر العزیز الوهّاب قل ضعوا ما عندکم وخذوا ما
امرتم به فی الکتاب انّه اتی بسلطان لا ینکره الّا الّذین نبذوا الانصاف عن ورائهم
وقاموا بالاعتساف قل تعالوا تعالوا لأنیرکم الشمس فی وسط الزوال اتقوا الله یا قوم ولا تکونوا
من اصحاب الضلال انه قد اتی لنجاتکم وانزل لکم ما یقرّبکم الی الله مالک الرقاب ضعوا الغدیر
انّه قد هاج البحر الاعظم امام وجوه الامم ان اقبلوا الیه ولا تکونوا من الّذین رأوا البرهان
وانکروه بما اتبعوا کلّ غافل مرتاب کذلک استنّ القلم الاعلی فی مضمار الحجّة والبرهان طوبی لمن
فاز بصیره وویل لمن اعرض عن الله مالک الرقاب وامّا سؤال نمودید روح بعد
از خراب بدن بکجا راجع میشود اگر بحق منسوبست برفیق اعلی راجع لعمرالله بمقامی راجع میشود که
جمیع السن واقلام از ذکرش عاجزاست هر نفسیکه در امرالله ثابت وراسخست او بعد از
صعود جمیع عوالم از او کسب فیض مینماید اوست مایهٔ ظهور عالم وصنایع او واشیاء طاهره
در او وامر سلطان حقیقی ومربّی حقیقی در خمیر ملاحظه نمائید که محتاج است بمایه واروح
مجرده مایهٔ عالمند تفکّر کن من آثار کرین اینمقامات وهمچنین مقامات نفس در الواح شتّی
ذکر شده اوست آنچه از دخول وخروج مقدّس است واوست ساکن طائر وسائر
قاعد

قاعد شهادت میدهد بر عالمیکه از برای او اول و آخر است و همچنین بر عالمیکه متقدّس
از اول و آخر است در این لیل امری مشاهده مینمائی و بعد از بیست سنه او را زیدا و اقل بعینه
او را مشاهده میسنمانی حال ملاحظه کن این چه عالمیست تفکّر فی حکمة الله وظهوراته
وقل لک الحمد یا الهی وسیّدی ومقصودی بما ایّدتنی علی عرفان بحر فضلک وسماء ظهورک
وستقینی کوثر الاقبال بایادی عطائک اسلک بانوار شمس وجهک ونار سدرة امرک بان
تؤیّدنی فی کلّ الاحوال علی خدمتک وتبلیغ امرک ایرب انت الکریم ذو الفضل العظیم لا
تمنعک شئونات العالم ولا تعجزک اشارات الامم ایرب اسلک بنفسک بان تفتح باصبع
قدرتک علی وجهی باب معرفتک ثمّ اکتب لی من قلمک الاعلی خیر الآخرة والاولی انک
انت مالک الوری لا اله الّا انت القوی المقتدر القدیر وما ذکرت الله تصدیق بک وبمظاهر
له مراتب بحسب تفاوت الادراکات امر له حقیقة واحده در این مسئله از قبل ما بین فرق
مختلفه فرقان کفتکوهای لا تسمن لا تغنی بمیان آمده وامثال این کفتکو فی الحقیقه
وجه لیست از برای ابصار حدیده و للّذین اوتوا ابصائر من الله العزیز الحمید البتّه مقامات
مختلف است وادراکات متفاوت در آثار صنع ملاحظه نما وتفکّر کن خاتم انبیا
زدنی فیک تحیّرا وما ذکرت فی انتهاء عالم الاجسام عرفان این مقام معلّق است بابصار

ناظرین در مقامی متناهی و در مقامی مقدس ازان حق لم یزل بوده و خواهد بود و همچنین خلق الآن
الثانی مسبوق بالعلّه در اینصورت حکم توحید ثابت و محقق و اینکه از افلاک سؤال نموده
اولاً باید معلوم شود که مقصود از ذکر افلاک و سماکه در کتب قبل و بعد مذکور چیست و همچنین
ربط و اثر آن بعالم ظاهر بچه نحو جمیع عقول وافده در اینمقام متحیر و مبهوت ما اطلع بها الا الله
وحده حکماکه عمر دنیا را بچندین هزار سال تعبیر نموده اند در اینمدت سیارات را احصا ننموده اند چه مقدار
اختلاف در اقوال قبل و بعد ظاهر و مشهود ولکل ثوابت سیارات ولکل سیارة خلق عجز عن
احصائه المحصون یا ایها الناظر الی وجهی امروز افق اعلی مشرق و مضیء الله مرتفع قد انزلنا
فی الالواح لیس الیوم یوم السؤال ینبغی لمن سمع النداء من الافق الاعلی یقوم و یقول
لبیک لبیک یا اله الاسماء لبیک لبیک یا فاطر السماء اشهد ان بظهورک ظهر ما کان مکنونا فی کتبک
و مسطورا فی صحف المرسلین هر نفسی فی الحقیقه عرف بیانرا بیابد بتمام همت بر خدمت امر بحکمت و بیان
قیام کند بشأنیکه ضوضاء مشرکین و نعاق غافلین او را باز ندارد از قبل از قلم اعلی شئونات علمیه
ظاهر شده آنچه از ادراک اهل ارض عاجز مذا من شأن الله نقطهٔ اولی میفرماید انه هو الذی یخلق کل
شأن انی انا الله لا اله الا انا و سدره هم باین کلمه علیا ناطق بوده و هست طوبی لمن وجد عرف
الرحمن منقطعا عما کان انه من اهل البهاء فی الصحیفه الحمراء طوبی للفائزین نعیما لک بما اقبلت و آمنت
فی یوم

فی یوم فیه ناحت الارض و صاحت السمآء و ارتعدت فرائص الاسمآء و زلّت اقدام العلمآء الذین نقضوا میثاق الله و عهده بما اتبعوا الظنون و الاوهام ان اشکر الله بما ایدک و عرفک و لطفک و علمک ما هداک الی سواء الصراط انا وجدنا عرف حبک و اقبالک و اشتعال قلبک نزلنا لک هذا الکتاب و صرفنا فیه الایات امراً من عندنا ان ربک لهو العزیز الوهاب قد رایناما انت علیه و سمعنا ما ناجیت به انه یشهد و یری و هو السمیع البصار ان انظر ثم اذکر ما سمعت من قبل و ما ظهر فهذا الظهور و قم علی الامر باستقامة تستقیم به الاقدام کذلک وصاک المظلوم من شطر السجن و ذکرک بآیات لایأخذها النفاد البهآء المشرق من افق عنایة ربک علیک و علی من تشبث بذیل الله مالک الایجاد

بسمی الناطق فی السجن الاعظم

قل سبحانک اللهم یا اله الکائنات و سبحانک اللهم یا مقصود الممکنات اسئلک باسمک المهیمن علی من فی ملکوت الاسمآء و الصفات و بمشرق آیاتک و مظهر بیناتک ان تؤیدنی علی خدمة امرک ثم اجعلنی یا الهی مستقیماً علی حبک و ناطقاً بثنائک ثم ارفعنی یا الهی باسمک بین خلقک و بخدمتک بین عبادک انک انت المقتدر العزیز الوهاب

ش جناب میرزا عباس علیه بهآء الله

بسمی المفرد علی الاغصان کتاب انزله الرحمن لمن فی الامکان و فیه هدی الکل الی صراطه المستقیم

انه لکوثر الحیوان للظمان وشفاء لکل عبد سقیم انه لمائدة السماء لاهل الانشاء وسراج الامر لاهل الارض طوبی لعبد عرف وقام علی خدمة امر الله وویل للمتوقفین قل هذا یوم البیان لو انتم من السامعین وهذا یوم فیه ینادی المناد من کل الجهات قد ظهر ما کان مکنونا فی علم الله ان افرحوا یا قوم ولا تکونوا من المعرضین کذلک نزل من قلم البیان ما یجد منه کل ذی شم عرف الله العزیز الحکیم انا نتمسک بلوحی ثم اقرنه بربوات المقربین الحمد لله رب العالمین

ش جناب غلام حسین علیه بهاء الله

بسمی العزیز العظیم

یا غلام حسین اسمت بسیار محبوبست انشاء الله بآنچه سزاوار این اسم مبارکست عمل نمائی از غلامی در هیچ احوال نگذری وبخدمت مولی که ظاهر ومشهود است قیام کنی چه مقدار از نفوس مدعی محبت بودند وبافق اعلی ناظر ومتوجه وبعد بانذک رحیی از هبوب ارياح حدیقهٔ معانی محروم ماندند قسم بسلطان ملک وملکوت که برایحهٔ دفراء مشغول گشتند واز تضوعات قمیص منیر ممنوع شدند انشاء الله تو باستقامت کبری ظاهر شوی بشأنیکه احزاب مشرکین ترا از ملک یوم دین باز ندارند مکتوبت لدی العرش عرض شد ولحاظ عنایت از شطر سجن بتو متوجه این نعمت کبری را قدر وانداز نبوده ونیست ان اشکر ربک بهذا الفضل العظیم جمیع دوستانرا تکبیر

تکبیر میرسانیم و باستقامت کبری امر مینمائیم تا از بیانات هیاکل ظنون واوهام از مالک
انام محروم نشوند انه یعلم احتیاجهم فیکل عالم من عوالمه انه لهو الفرد الواحد العزیز الکریم

جناب محمد علی

هو المقتدر علی من الملک والملکوت

سبحان من استوی علی العرش ودعا الکل الی الافق الاعلی المقام الذی منه اشرق
نیر الظهور من لدی الله العزیز الغفور فدار تفع النداء وظهرت الایة الکبری طوبی لاذن سمعت
ولعین رات ولرجل قام علی خدمة امر ربه العزیز الودود انک اذا شربت الرحیق المختوم من
اسمی القیوم قل لک الثناء یا ایها المظلوم ولک البهاء یا ایها المذکور فی لوح مسطور

ش جناب آقا میرزا سید علی علیه بهاء الله

هو الناظر السامع العلیم الحکیم

یا علی علیک بهائی وعنایتی اصبحنا الیوم فی مقام کریم وذکرناک بذکر لا یعادله ذکر من
فی السموات والارضین وبه تضوعت نفحات الوحی وعرف القمیص طوبی لک ولمن
وجد فی ایام الله رب العالمین قد احاطتنا البلایا من کل الجهات بما اکتسبت ایادی الظالمین
ان المظلوم ینادی ویقول لک الحمد یا مالک الوجود ولک الکرم یا مولی العالم ولک البهاء

یا مقصود الاسماء بما جعلت عبدک مقبلاً الیک وناطقاً بثنائک انک انت الفضال
الکریم افرح بما اراد لسان العظمة ان یذکر الورقة التی رجعت الی السدرة لعمری بذکرک یهتاج
بحر الغفران ویموج عرف العفو والاحسان انّ ربک هو المشفق الکریم نسئل الله ان ینزل
علیها فی کلّ الاحیان نعمة من عنده ورحمة من لدنه انه هو ارحم الراحمین واکرم الاکرمین

ش جناب محمد باقر

بنام گوینده دانا

یا محمد قبل باقر ضجیج وصریخ وحنینت درفراق محبوب آفاق اصغا شد حق جلّ جلاله این خلق را
از عدم بوجود آورد واز برای ادراک این روز مبارک وعرفان من ظهر فیه باسمه المهیمن علی العالمین
وشکی نبوده ونیست که کل از برای لقا خلق شده اند ودوست یکتا قرب دوستانرا
دوست داشته ودارد شهادت میدهد بآنچه ذکر شد الواح الهی وکتب ربانی ولکن نفوس طاغیهٔ
غافلهٔ باغیه سبب وعلت منع شدند محزون مباش از این منع چه که اراده اش مهیمن است
ومشیتش نافذ ثبت مینماید از قلم اعلی اجر لقا از برای هرکه را اراده فرماید انّ ربک لهو المقتدر
القدیر قل سبحانک یا الهی تراانی مقبلاً الی ملکوتک وسائلاً من بحر جودک یا ینبغی لسماء کرمک فضلک
ایرب لا تمنعنی عما عندک قدّر لی اجر من فاز بزیارة طلعتک وطاف حول عرشک انک انت
المقتدر

المقتدر الذی لا تعجزک شئونات الخلق ولا تمنعک جنود الظالمین الحمد لله رب العالمین

ش جناب میرزا محمد باقر علیه بهاء الله

هو الشاهد من افقه الاعلی

کتاب انزله مالک الاسماء اذکان بین ایدی الاحداء الذین نقضوا عهد الله وميثاقه وانکروا حجته وبرهانه وکفروا اذاتی بسلطان مبین انا دعونا الکل من غیر ستر وحجاب الی الله رب العالمین وکنا قائماً امام الوجوه وناطقاً بما یقربهم الی البحر الاعظم الذی ماج باسمی المهیمن علی من فی السموات والارضین انک اذا فزت بنفحات الوحی قل الهی الهی لم ادر ما قدرت لی وما تحرک علیه قلمک الاعلی اقدرنی علی التوجه الی انوار وجهک والقیام لدی بابک واصغاء ندائک الاحلی والنظر الی افقک الاعلی ومنعنی عن ذلک قضائک المبرم ومقتضیات علمک وحکمتک اسئلک یا بحر النور بانوار وجهک وشئونات عظمتک وقدرتک وظهورات قوتک واقتدارک بان تکتب لی اجر لقائک ثم اجعلنی ناصر امرک وقائماً علی خدمتک انک انت الذی لا تعجزک قوة العالم ولا تضعفک سطوة الامم ثم قدر لی یا الهی ما یقربنی الیک فی کل حال من الاحوال انک انت الغنی المتعال لا اله الا انت الکریم الفضال

ش جناب میرزا محمد ع ل علیه بهاء الله

بسمی المهیمن علی ملکوت الاسماء

یا محمد قبل علی یذکرک المظلوم فی یوم فیه نعب الغراب وارتفع نباح الکلاب واراد وا ان یسفکوا دماء الذین اجابوا اذا رتفع النداء وسمعوا اذ ظهر حفیف سدرة المنتهی وشاهدوا اذا اشرق النور من الافق الاعلی وتوجهوا الی الوجه بعد فناء الاشیاء کذلک ترنم لک قلمی الاعلی ان استمع وقل لک الحمد یا من ذکرتنی فی بحبک العظیم کن قائماً علی خدمته مولاک وناطقاً بثنائه الجمیل ایاک ان تحزنک سطوة ابجابره او تمنعک شبهات الفراعنة الذین یدعون العلم من دون بینة من الله رب العالمین یسرعون الی المساجد باسمی ویفتون علی نفسی ان هذا الا عجیب قل یا معشر العلماء کم من حالم اراد ان یطفئ نور الله بظنونه وکم من حاکم قام علی الاعراض بجنوده ولکن الله اطردهم بقدرته واظهر ما اراد رغماً لانفهم انه لهو المقتدر الذی لا تعجزه کثرة العباد ولا تمنعه ضوضاء البلاد انه لهو الفرد الواحد العلیم الحکیم کذلک ماج بحر البیان اذا حاطنا الاحزان من الذین کفروا بالرحمن فهذا الیوم المقدس المنیر طوبی لمن اقبل الی الوجه وویل لکل معرض بعید البهاء المشرق من افق ملکوت عنایتی علی الذین فازوا بذکری وطاروا فی هوائی حتی تمسکوا

بحبلی المتین

ش جناب

ش جناب میرزا باقر علیه بهاء الله

بسمی المقدس عن الاسماء

قل یا ملاء الانشاء تالله قد اتی مالک الاسماء بامر لا تقوم معه جنود الارض کلها ولا تمنعه سطوة الذین کفروا بالله المهیمن القیوم قل یا ملاء الغافلین تعالوا ریکم افق الله الاعلی و اسمعکم ما ینطق به لسان العظمة انه لا اله الا انا العزیز الودود قد حضر کتابکم فی ورقة واحدة بذلک یظهر اتحادکم وتوجهکم واتفاقکم فی امر الله رب ما کان وما یکون لعمر الله وجدناه مبارکا باسم ربکم مالک الوجود ونسئل الله بان یقدر لکم خیر الآخرة والاولی انه هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون

ش جناب آقا سید علی علیه بهاء الله

هو الشاهد العلیم الخبیر

یا علی یا ایها الناظر الی وجهی قد عرض العبد الحاضر کتابک فی حین احاطتنی الاحزان من کل الجهات وما ورد علی اولیائی من جنود المعتدین یا علی ان المشرکین اراد وا ان یخمدوا نار الله ویطفئوا نوره قل تبا لکم یا ملاء الخاسرین هل الفرعون بلغ ما اراد او النمرود ربح فیما عمل لا ونفس الله المهیمنة علی من فی السموات والارضین ان افرح بما وجدنا کتابک مقدسا من اشارات الغافلین انا نری المشرکین کالصبیان یلعبون بالطین قل خافوا الله یا ملاء الارض ولا تتبعوا کل غافل مریب

قد اتی من یدعوکم الی ما لا ینفی بدوام اسمائی الحسنی ان اقبلوا ولا تکونوا من المعرضین انا
ذکرناک من قبل بما لا یعادله شیئ فی الملک یشهد بذلک من ینطق فی ملکوت البیان انه لا اله
الا انا الغفور الکریم لا تنظر الی الظالم واقتداره سوف یرون المخلصون نیر الامر مشرقاً من افق ارادة
ربک القوی الغالب القدیر البهآء المشرق من افق سمآء ملکوتی علیک وعلی الذین نبذوا ما
فی الارض مقبلین الی الفرد الخبیر

ش جناب سید ع ل علیه بهآء الله

هو الله تعالی شانه الحکمة والبیان

یا علی علیک بهآئی لله الحمد بعنایت فائزی ان الذی کان معک منعه الهوی عن مولی
الوری حق عنایت فرمود وقضای ظاهر تبدیل شد وکان الیوم فی غفلة یشهد بذلک المظلوم
فی سجنه العظیم ارحق میطلبیم اورا تائید فرماید که شاید بقضای محتوم آخر مبتلی نشود لعمر الله لو یعرف
یقوم علی خدمته الامر بعینه ولکن منعته الاوهام من مشرق الاوامر والاحکام البهآء من لدنا
علیک وعلی من معک

ش جناب غلام قبل حسین الذی حضر وفاز

لبهی المهیمن علی الاسمآء یا غلام علیک بهآء الله العزیز العلام قد فزت بما نزل فی کتب الله
حضرت

حضرت وسمعت وکنت من القائمین لدی باب فتح علی من السموات والارضین قد اقبلنا
الیک من شطر السجن وذکرناک بما فاح به عرف الرحمن فی الامکان ان ربک هو المشفق الکریم
البهآء علیک وعلی من یعک من لدن علیم حکیم

ش جناب میرزا نبیل قبل یا علیه بهآء الله

بسمی الذی به ماج البحر وحاج العرف

یا یا علیک بهآء الله مالک ملکوت الاسما جناب حیدر مکرر ذکر اولیا را نموده قد احمد بلئالی بحر
بیان مقصود عالمیان فائز گشتید قل الهی الهی لک الحمد بما سقیتنی رحیق حبک من ید عطائک سبحانک
برحمتک التی سبقت الوجود من الغیب والشهود بان تقدر لی یا منفعنی فی کل عالم من عوالمک
انک انت السامع المجیب لااله الا انت الغفور الرحیم

ش جناب حاجی ابوالحسن علیه بهآء الله

هو الاقدس الاعظم العلی الابهی

قد کنت مذکورا لدی العرش فی کل سنة الی ان بلغت السنون الی هذه السنة التی فیها
حبسوا اولیائی الذین نطقوا بثنائی واعترفوا بجهرة بما انزله الله فی ام الکتاب بذلک نحت کتب الله
وذرفت عیون الذین بهم قرت الابصار ان المظلوم یذکرک اذا احاطته الاحزان من کل الجهات

قل ان حزنه اظهاراً لعنایته وابرازاً لفضله لعمرالله لوارادلیأخذ الکل بکلمة من عنده انه لهو
المقتدرالعزیزالمختار انک شربت رحیق الوحی کوباً بعدکوب وکاساً بعدکاس کل ذلک من
فضلنا علیک ان ربک لهوالعزیزالفضال طوبی لمن شرب قدح ثنائی وکوثر عرفانی انه من اعلی
الخلق فی الزبر والالواح البهآء علیک وعلی الذین تمسکوا بحبل الیقین معرضین عن الظنون والاوهام

ش جناب غ علیه بهآء الله

هوالسرمدی بلا انتقال

۱۸۷

سبحانک اللهم یاالهی ومالکی وسلطانی وسیدی وسندی ورجائی اسئلک بامواج بحرالحمد
التی تسمع منها ذکرک وثنائک ان تفتح علی وجوه قاصدیک ابواب لقائک ثم ارزقهم یاالهی کوثر وصالک
امام وجهک انک انت الفیاض الکریم وفی قبضتک زمام من فی السموات والارضین

جناب محمد علی علیه بهآء الله کا

بنام مقصود عالمیان

۱۸۸

یا محمد قبل علی کتابت رسید وندایت بشرف اصغا فائز امروز هر نفسی حق جل جلاله را شناخت وبه

اعلی

اعلی اقبال نمود او از نفوسیست که فیوضات و عنایات طالب اوست انشاء الله اهل عالم به
حلاوت این برسند و آنچه سزاوار است فائز شوند آفتاب حقیقت بکمال ظهور و اشراق
ظاهر و بحر عنایت موّاج مقدّس کل محروم و محجوب الا من شاء الله ربک انک تمسک بحبل الامر
و توکّل علی الله فی الامور از حق بخواه تا بامریکه لایق ایام الهیست فائز شوی طوبی از برای نفسیکه
ندایش بساحت اقدس فائز شد و از قلم اعلی بجواب منقطر گشت او از اعلی الخلق لدی الحق مذکور
و در کتاب مسطور ان اشکر الله بهذا الفضل المشهود

ش جناب سید علی

۱۸۹ بسمی الشاهد و المشهود

کتاب انزله المقصود من مقامه المحمود الی الذی اقبل الی الله مالک العرش و الثری اذا اعرض عنه الوری
بما اتبعوا کل غافل مریب لیجذبه الکتاب الی مقام لا تحجبه جنود الارض و لا تضعفه سطوة الخلق الذین
اعرضوا عن الله رب العالمین یا علی قد قرء کتابک لدی المظلوم و وجدناه مزینا بلئالی محبة الله و
اجتباک بهذه الآیات التی لا تعادلها خزائن الارض کلها یشهد بذلک ربک الناطق البصیر ان افرح بهذا

الذکر الاعظم و قل لک الحمد یا من فی قبضتک ملکوت الاسماء و فی یمینک ازمة الاشیاء انک انت
الذی ایدتنی و علمتنی و عرفتنی مشرق آیاتک و مطلع بیناتک الذی اعرض عنه اکثر الخلق الذین اتبعوا اهواءهم
ونبذوا اما امروا به فی کتابک المبین انک اذا فزت بلوح الله و وجدت عرف العنایة قل یا محکمة
والبیان یا ملاء الامکان تالله قد اشرق الظهور و ظهر متکلم الطور الذی به قامت القبور و نفخ
فی الصور ان اعرفوا الیوم ثم اقبلوا الیه بخضوع تخضع به امراء الارض و عن ورائهم کل عالم بصیر ان احفظ
لوح الله ثم اقرأه لعمر انه یجذبک الی مقام رفیع و ینزل لک ما قدر فی سماء رحمة ربک انه لهو المعطی الکریم
تمسک بحبل الاستقامة لئلا تزلک اشارات کل ناعق ولا تمنعک شبهات کل شیطان رجیم کذلک
علمک شدید القوی و انطق فی سجن عکاء انه لهو المبین الغفور الرحیم

جناب غلام قبل حسین علیه بهاء الله

هو الناطق فی ملکوت البیان ۱۹۰

قد احمد فائز شدی بآنچه اهل عالم از آن محروم و ممنوع عند مکر معدودی سجاتر احرق نمودند و حجابرا
شق ایشانند عبادیکه باستقامت تمام بر امر قیام نمودند اولئک رجال وصفهم الله من قبل فی کتابه العزیز
بقوله

بقوله لا تمنعهم ولا بیع عن ذکر الله آیات نازل و بیّنات ظاهر مکلّم طور بر عرش ظهور مستوی ولکن خلق
غافل حمد کن حق جلّ جلاله را که ترا تأیید فرمود و باین فوز اعظم فائز نمود کرسی عالم را احاطه نموده
وجودش عرصهٔ وجود را طوبی از برای نفسیکه شبهات اهل ضلالا او را از غنی متعال منع ننمود
و محروم نساخت البهآء علیک و علی الّذین اقبلوا الی الله الفرد الواحد العزیز العظیم

ش جناب غلام حسین علیه بهآء الله

هو الرّقیب القریب ۱۹۱

قل سبحانک یا من باسمک ظهر السّر المکنون و الرّمز المخزون اسئلک باسرار اسمک الاعظم
و بانوار وجهک یا مالک القدم و بالعلوم الّتی ما احاطها الّا علی مشاعر الممکنات بان تجعلنی
من ایادی امرک بین خلقک و لاقوم علی خدمة امرک و اذکرک بالحکمة و البیان فی مملکتک
انّک انت المقتدر علی ما تشآء و فی قبضتک زمام الاشیآء لا الٰه الّا انت مالک
الاسمآء و فاطر
السّمآء

جناب میرزا محمد باقر علیه بهاء الله

۱۹۲ هو السامع المجیب

قد ذکرک لدی المظلوم فی سجنه الاعظم واجابک بما تضوع منه مسک المعانی بین الامم طوبی لمن وجد وشکر وویل لمن غفل واعرض قل یا قوم هذا کتاب الله قد نزل بالحق لو انتم تقرؤن وهذا ذا آیات الرحمن قد ارتفع بالفضل لو انتم تسمعون وهذا وجه ربکم الرحمن لو انتم تنظرون تالله قد ارتفع صریر قلمی وهزیز اریاح رحمتی وخریر ماء عنایتی التی احاطت الوجود قل یا ملاء الارض الی م تتبعون الظنون والاوهام ان افتحوا الابصار تالله قد اشرقت شمس الامر من افق ارادة ربکم العزیز الودود ضعوا اعلامکم الجهلاء مقبلین الی الله الفرد الواحد المهیمن علی ما کان ومایکون لا ینفعکم الیوم ما عندکم یشهد بذلک من عنده لوح مسطور کذلک غردت حمامة العرفان علی غصن البیان امراً من لدن مالک الغیب والشهود وذکر احبائی هناک وبشرهم برحمة الله وفضله فیهذا الیوم المبارک وفیهذا المقام المحمود

رزقان جناب مشهدی اسمعیل علیه بهاء الله

۱۹۳ بسمی الظاهر الباهر العلیم الحکیم یا معشر العلماء اتقوا الله ثم انصفوا فی امر هذا الامی

الامی الذی شهدت له کتب الله المهیمن القیوم لسان بیان در ملکوت عرفان میفرماید ای معشر علما بر سید از خداوند
یکتا ایمظلوم با شما و امثال شما معاشر نموده و کتب شما را دیده و در مجلس تدریس وارد نشده شهادت میدهد بآنچه
گفته شد کلاه او و زلف او و لباس او و آخر انصاف کجا رفته هیکل عدل در کجا آرمیده چشم بگشائید و
بدیدهٔ بصیرت نظر نمائید و تفکر کنید شاید از انوار آفتاب بیان محروم نمانید و از امواج بحر عرفان ممنوع
نشوید بعضی از امرا و آحاد ناس اعتراض نموده اند که این مظلوم از علما و سادات نبوده بگوای اهل انصاف
اگر فی الجمله تفکر مینمائید صد هزار برابر اینمقام را اعظم شمرید و اکبر دانید قد اظهر الله امره من بیت ما کان فیه
فیه ما عند العلمآء و الفقهآء و العرفآء و الادبآء و نسمة الله او را بیدار نمود و بندا امر فرمود فلما انتبه قام
و نادی الکل الی الله رب العالمین این بیان نظر بضعف اهل امکانست والا امرش مقدس
از ادکار و منزه از افکار یشهد بذلک من عنده ام الکتاب

ط جناب میرزا زین العابدین علیه بهآء الله ش

بنام خداوند بیمانند ۱۹۳

آنچه در رتبهٔ اولیه سبب نظام عالم و ترقی امم است صلح اکبر بوده و خواهد بود و تفصیل آن در
زبر و الواح ذکر شده انشآء الله در مدینهٔ انصاف مؤتمری از ملوک بمفاوضهٔ این صلح اکبر جمع شوند
و آنچه از قلم اعلی نازل شده مجری دارند در اینصورت عالم ساکن و خود مستریح گردند آنچه که سبب و علت

ترقی دولت و ملت است اینست که ذکر شد ولکن آذان واعیه باید و ابصار حدیده شاید تا ببینند و بشنوند امید هست که حق جل جلاله از توجه و استقامت امنا و اصفیای خود بر گنجهای خلق را که ملتفت شوند و باصلاح عالم قیام نمایند عجب در آنکه قلم اعلی در جمیع احوال بنصایح مشفقانه مشغول بوده و هست در ایامیکه سهام بلا از سحاب بغضا بمثابهٔ باران در حرکت و نزول بود کلمهٔ حقرا ذکر نمودیم و ناس را بصراط مستقیم هدایت فرمودیم مع ذلک اثری از او ظاهر نه و جذابهم صرعی کانهم اعجاز نخل منقعر انشاء الله بنور بیان رحمن منور باشید و بخدمتش قائم طوبی لمن فاز بکلمة الله المهیمن القیوم و قام علی نصرة الامر و هو التبلیغ فی لوحی المحفوظ امای اهل بهاء الی آخر کاهی را از غیر خود منع نمائید بحکمت و بیان این درثمینه را بر ابصار خلق عرضه دارید شاید بصری فائز شود و بمنظر اکبر توجه نماید الامر بید الله رب العالمین

ش جناب میرزا محمد بیگ علیه بهاء الله

۱۹۵ هو الناطق بالحق

نامهٔ شما رسید و در سجن اعظم جواب آن از مالک قدم نازل طوبی لعین رأت و لاذن سمعت وللسان نطق بما نزل من سماء مشیة الله رب العالمین از حق میطلبیم تائیدش مدد فرماید و توفیقش همراهی کند تا در این ایام فانیه تحصیل مقامات باقیه نماید و در لیالی و ایام بذکرش مشغول باشید انه مع

انه مع عباده الذاکرین قدلک احمد یاالهی باسقیتنی کأس عرفانک وعرفتنی صراطک المبین
وامرک المحکم المتین اسئلک بان تکتب لی من قلمک الاعلی مایقربنی الیک انک انت المقتدر
القدیر

ش جناب آقا سیّد علی علیه بهاء الله

هوالله تعالی شانه الحکمة والبیان ۱۹۶

امروز دیباج کتاب وجود باین کلمهٔ مبارکهٔ علیا مزیّن یاملاء الارض یوم الله آمد جهد نمائید شاید بآثار
قلم اعلی از اثمار سدرهٔ منتهی قسمت برید ونصیب بردارید یا علی علیک بهائی اگر آذان اهل عالم باصغاء
یک کلمه از کلمات مشرقهٔ از افق ملکوت الهی فائز شوند کل از ماعندهم باعندالله توجه نمایند ولکن
آذانرا حجبات ظنون واوهام از اصغاء بیان رحمن محروم ساخته سبحان الله الی حین حزب شیعه
آگاه نشده اند لعمرالله اخسر احزاب عالم مشاهده میشوند حال مجدد حزب بیان یعنی ناعقین در صدد
تربیت حزبی بمثابهٔ حزب قبل بوده وهستند ازحق میطلبیم انجنابرا مؤید فرماید برانچه عرفش بدوام ملک
وملکوت باقی وپاینده ماند اولیای ان ارضرا تکبیر برسان ازحق میطلبیم کلرا بانوار سدرهٔ مبارکه مشتعل
فرماید تا باتفاق آفاق را بنور امر الهی منور سازند امینت وصیت مظلوم اولیارا البهاء المشرق
من افق سمآء رحمتی علیک وعلی من فاز بالاستقامة الکبری بحیث مامنعته الجنود وتصفوف

عن الله رب العالمین

ش ۸ جناب آقا سید علی

۱۹۷ بسمی الناطق بالحق

هذا کتاب من لدی الحق الی الذین اقبلوا وامنوا بالله الفرد الخبیر هذه سنة فیها فدی الحسن نفسه فی سبیل الله رب العالمین ومن بعده الحسین الذی فاز بالشهادة الکبری لعمر الله نحت الاشیاء علیهما وعلی من سبقهما ولکن القوم فی فرح مبین قد انکروا حق الله وصفیائه بما اتبعوا کل جاهل اعرض عن الله العلی العظیم من یتفکر فیما ورد علی آل الرسول لینوح نوح الثکلی او لکن قد اباه والله وابنه یشهد بذلک هذا الکتاب الناطق البصیر هنیئاً لک بما شربت رحیق البقاء من ید ربک الابهی اذا اعرض عنه اکثر الخلق الذین منعهم الهوی عن الافق الاعلی وکانوا فی ایام الترجح من الخاسرین

ش جناب میرزا محمد علی علیه بهاء الله

۱۹۸ بسمی الحکیم

یا حکیم طوبی لوجهک بما توجه الی الوجه ولاذنک بما سمعت النداء اذا ارتفع من الافق الاعلی وللسانک بما نطق بهذا الذکر الحکیم قد فاض بحر العرفان بین الامکان وارتفع خفیف سدرة الرحمن ولکن القوم فی خسران مبین قم علی خدمته الامر ثم وحث العباد بالحکمة والبیان هذا ما انزله

ما انزله الرحمن فیکتابه العظیم طوبی لعبد وجد عرف التظهور وسمع ما نطق به متکلم الطور وویل لمن اعرض
واعترض علی الله رب العالمین کن مشتعلا بنار حب ربک لیشتعل بها العالم هذا ینبغی لک
فیهذا الیوم العزیز البدیع کن منادیا لامر الحق بین الخلق ومبشرا بهذا النبا العظیم الذی به تقشعرت
الجلود وتزلزل کل بنیان متین قل یا ملاء الارض اتقوا الله ولا تتبعوا خطوات علمائکم لعمر الله انهم
یسوقونکم الی النار ویبدیکم الی السعیر تالله الحق اشرق نیر الایقان من افق سماء ارادة ربکم الرحمن اتقوا یا
معشر البهلاء ولا تکونوا من المعرضین سوف یفنی ما عندکم وما ترونه الیوم ویبقی الملک لله المقتدر
القدیر طوبی لنفس فازت بکلمة الله وشربت رحیق البیان من ایادی العطاء الا انه من المقربین
فی لوح کریم قل تالله فاحت نفحة الرحمن بین الامکان ایاکم ان تمنعوا انفسکم عن هذا الفضل الاعظم
اتقوا الله یا قوم ولا تکونوا من الصاغرین کذلک انزلنا الآیات وصرفناها بالحق فضلا من لدنا
وانا الفضال القدیم البهاء المشرق من افق سماء فضلی علیک وعلی الذین امنوا بالله الفرد الخبیر

ش جناب ابو الحسن علیه ۹ ۶۶

بنام یکتا خداوند دانا ۱۹۹

عریضه ات بساحت اقدس فائز حمد کن پروردگار عالم را که شما را روزی نمود آنچه را که در روزهای
لایتناهی عباد او طالب وآمل بوده اند هریک از علما وعرفا وفقها وادبا وحکما ظهور مظهر امر را

پیش خود تصوری نموده بودند و منتظر که آن ذات قدم بان حدوداث خیالیه ایشان ظاهر شود
واو برخلاف کل ظاهر شد فباطل ما ظنوا ویظنون الیوم ودر جمیع اعصار انفقره سبب محرومی
جمیع گشت چنانچه مشاهده مینمائید الیوم بحر حیوان امام هر عینی در امواج واحدی شاعر نبوده و نیست
مگر معدودی بعنایت حق باو فائز گشتند حال مقام خود را بدان واین عنایت را از حق دان قل لک

الحمد یا اله العالمین

جناب باقر

بنام دوست یکتا

۲۰۰ هدایت با صفای مالک اسما فائز نظم و نثر هر دو مشاهده شد طوبی از برای لسانیکه سطوت ظالم او را
از ذکر حق منع ننمود و همچنین از برای قلبیکه بثنای سلطان حقیقی ناطق شد طوبی لک ولایک الذی
آمن بالله فی یوم فیه اخذ الاضطراب سکان الارض الا من شاء الله ربک المقتدر الکریم ان افرح
بذکری ایاک انه ینفعک ویکون معک ان ربک لهو العلیم الخبیر

جناب محمد قبل علی

اوست شنونده وبیننده

۲۰۱ مکتوبت در سجن اعظم بلحاظ عنایت فائز وحنین قلبت در حب و فراق ازان اصغا گشت
حمد کن

حمد کن محبوب عالم را که ترا مؤید فرمود بر امریکه اکثر ناس از آن محروم و محجوبند مع انکه کل از برای عرفان او و یوم او خلق شده اند قدر اینمقام بلند را بدان و باسم حق حفظش نما چه که دزدان و خائنان مترصد بوده و هستند قد ظهر من الظلم ما ناح به العدل ولکن الله یأخذ من یشاء بسلطانه انه لهو المقتدر علی ما یشاء لا اله الا هو المقتدر القدیر

ش جناب باقر علیه بهاء الله

بسمی المقتدر علی الاغصان ۲۰۲

الحمد لله الذی ظهر ما کان مکنوناً بقدرة من عنده جنود العالم ولا صفوف الامم الذین نبذوا کتاب الله ورائهم متمسکین بما عندهم الاوهام والظنون اشهد بما شهد الله قبل خلق الارض والسماء انه لا الا الا هو المهیمن القیوم قد نطق وانطق الاشیاء بذکره وثنائه ولکن القوم اکثرهم لا یسمعون قد طلع النور ونادت النار فی سدرة الطور الملک لله مالک ما کان ومایکون انا سمعنا ندائک اجبناک و انزلنا لک ما لا تعادله خزائن الارض والکنوز طوبی لک بما اقبلت الی الحق اذا اعرض عنه الخلق الذین نقضوا المیثاق والعهود ایاک ان تحزنک شئونات البشر او تمنعک عن المنظر الاکبر هذا المقام المقدس العزیز المرفوع اذا شربت رحیق الوحی من ید العطاء قل سبحانک یا فاطر السماء ومالک ملکوت الاسماء اسئلک بقیام ایادی امرک علی خدمتک والاسرار المکنونة فی افئدة المقربین

من اولیائک بان تجعلنی قائماً ناطقاً علی خدمتک وثنائک ثم اسئلک بارادتک التی غلبت من
فی الارض والسمآء بان تؤیدنی فیکل الاحوال لایاتک انک انت المقتدر علی ماتشآء وفی قبضتک
زمام الامور

جناب میرزا محمد تقی علیه بهآء الله م

۲۰۳ هوالعظیم العزیز

قد احرقنی نار فراقک این نور وصالک یا محبوب العالم ومقصوده قد اهلکنی عذاب هجرک
این عذب قربک یا سلطان الارض والسمآء ومالک الثری وبحرها ایرب عبودیتی اقامتنی علی خدمتک
وحبی انطقنی ثنائک مع علمی وایقانی بان ماینطق به القلم الاعلی لاینبغی لسمآء عزک ولایلیق لبساط
بل لفنآء بابک فکیف ذکری الذی کان علی قدری ومسکنتی ایرب اتوب الیک واسئلک
بنفسک بان تجعلنی من الذین فازوا بما انزلته فیکتابک العظیم انک انت ارحم الراحمین
ش جناب محمد علی

۲۰۴ هوالمنادی بین الارض والسمآء

کتاب نزل بالحق انه شهد بانزل من قبل من لدی الله علی النبیین والمرسلین قد فازت الکتب
بشهادت الله فیهذا الظهور الذی کان موعوداً من لدی الله رب العالمین قد حضر کتابک وقرئه العبد الحاضر
لدی

لدی الوجه وجد نامه عرف الاقبال نزلناک هذا اللوح المبین ان اقرء کتاب ربک انه یجذبک الی
مقام لاتری فیه الا انوار الوجه یشهد بذلک کل صادق بصیر کن ناطقاً بذکر ربک وقائماً مستقیماً علی
هذا الامر الذی اذا ظهر زلت اقدام الذین اعرضوا عن الوجه مقبلین الی کل مشرک رجیم کذلک نزلنا لک
الآیات لتشکر ربک الکریم البهاء علیک وعلی الذین ما منعتهم اشارات المشرکین عن هذا النبأ
العظیم

ش جناب حاجی ابو الحسن علیه بهاء الله

بسمی المهیمن علی الاسماء ۲۰۵

ای مقبل باین کلمهٔ علیا که بمثابهٔ نیر اعظم است از برای افق سماء معانی ناظر باش قوله تبارک وتعالی
وقد کتبت جوهرة فی ذکره انه لایستشار بالبشارتی ولا بما ذکر فی البیان قسم بافتاب حقیقت که از افق سجن
طالع ومشرق اگر اهل بیان عرف اینکلمهٔ مبارکه را استشمام مینمودند بعیون وقلوب وصدور بشطر الله
توجه میکردند ولکن غلبت علیهم غفلتهم بل شقوتهم یشهد بذلک من انجذب ببیانه ملکوت البیان
وخضع عند ظهور برهانه حجج الله من قبل ومن بعد طوبی لعارف عرف ولسمیع سمع وللبصیر رأی
رای ما ظهر فی ایام الله رب العالمین کذلک نطق ام الکتاب فضلاً من لدنا لنشکر ربک الناطق
العلیم البهاء الظاهر اللائح المشرق من افق سماء الفضل علیک وعلی الذین اخذوا کتاب الله

بقدرة من عنده الا انهم من اهل البهآء و اصحاب السفينة الحمراء التی ذکرها الله فی کتابه المبین

ش جناب غلام حسین علیه بهآء الله

۲۰۶ هو السامع المجیب

قد کنا ننظر الی شطر السجن فی الطاء و نری اولیآء الذین یحبونا من دون بنیة و لا کتاب قد سمعنا حنینهم فی فراق الله و رأینا عبراتهم جنا لله العلی العظیم ان الظالم غرته الاموال الی ان قام علی الغنی المتعال قل یحقّ لک یا ایها الظالم البعید سوف تری الامر فوق رأسک و نفسک فی خسران مبین دع ما عندک و خذ ما اتی من لدی الله لعل یغفرک و یکفر عنک سیئاتک یا ایها الغافل البشیر انا سمعنا ذکرک ذکرناک و ارسلنا لک هذا الکتاب المبین ایاک ان تحزنک شئونات الخلق قم بالاستقامة الکبری علی امر الله مالک الوری و قل لک الحمد یا مقصود العالمین السلام الظاهر من دار السلام علیک و علی الذین تمسکوا بحبل الله المتین

ش جناب غ علیه بهآء الله

۲۰۷ هو الناطق فی ملکوت البیان

قد کنت مذکور الدی المظلوم فی هذا الیوم الذی فیه فکّ الرحیق المختوم باسم الله المهیمن القیوم یا ایها المقبل الی افق اسمع ندائی من شطر السجن انه هو الله الفرد الواحد المهیمن علی ما کان و یکون قد ذکرک

قد ذکرک من اجتنی ذکرناک مرة اخری بلوح شهدا امام الوری قد فتح باب السماء واتی مالک ملکوت
الاسماء بسلطان مشهود انک اذا قرئت بکتابی قل سبحانک اللهم یا الهی اسئلک باسمائک التی
وبا سمک الفضال بان تقدر لی ما ینفعنی ویکون معی فینکل عالم من عوالمک واسئلک اللهم یا الهی بحضوری
امام وجهک فی سجنک وبندائک الذی ارتفع فینکل الاحیان بین عبادک بان تجعلنی من الذین نصروا امرک بجنود الغیب
والشهادة عن الذین کفروا بک وبآیاتک وانکروا حجتک وبرهانک انک انت المقتدر العزیز المختار

جناب غلام حسین الذی حضر وفاز

بنام خداوند یکتا ۲۰۸

حمد مالک وجود وسلطان غیب وشهود را لایق وسزا که ترا مزین فرمود باسمیکه نسبتش بنفس اوست
فکر فیما ظهر من قلمی الاعلی وکن من الشاکرین یا ایها الحاضر لدی الوجه والقائم لدی الباب بگو
یا ملاء الارض در آنچه ظاهر شده تفکر نمائید حجبات ظنون واوهام را باسم مالک انام شق کنید شاید
بانوار نیر الیقین که از افق سماء ارادهٔ رحمن اشراق نموده فائز شوید از اول امر اینمظلوم ظاهراً باهراً
امام وجوه اهل عالم از ملوک ومملوک قائم وکل را بعنایة قصوی وذروهٔ علیا دعوت نمود انچه از بعد ظاهر
از قبل از قلم اعلی بکمال تصریح نازل آیات عالم را احاطه نموده وبینات فراگرفته معذلک علمای
جاهل عباد غافل را از شریعهٔ رحمت الهی منع نموده اند طوبی لک ولغیما با توجهت واقبلت وحضرت

وفرت باکان مسطوراً فی کتب الله ومذکوراً فی افئدة انبیائه واصفیائه نشهد انک حضرت وشربت
الرحیق المختوم من ید عطاء ربک المهیمن القیوم وانکلمة علیا کنز لیست از برای تو عند الله نسئله
ان یوفقک من بعد کما وفقک من قبل ویظهرمنک مالایتغیر فی القرون والاعصار ویجعله مخلداً
فیکتابه العظیم دوستان البهاء الکبیر ببیان وبذکرش مشتعل نما شاید حرارت محبت الهی کلرا
متحد نماید لازال اتحاد واتفاق سبب اعلاء کلمة الله بوده وهست نسئل الله ان یوفقهم علی عرفان
ماخلقوا له ویجعلهم من الذین فازوا بالاستقامة الکبری چه که ناعقین درهر بلدی ظاهر شده
ومیشوند واین از اخبار یست که قلم اعلی در زبور آء وارض سر واول ورود سجن اعظم کلرا بان کتاب
نموده البهاء المشرق من افق سماء رحمتی وعنایتی علیک وعلی الذین ماخوفتهم سطوة العالم وما
منعتهم ضوضاء الامم عن صراط الله المستقیم

ش جناب غلام حسین

۲۰۹ هو العزیز الحکیم

شهد الله انه لااله الاهو والذی ینطق انه لهو الفرد الخبیر انه مظهر امره ومطلع وحیه ومشرق ایته
لمن فی السموات والارض ولکن القوم فی وهم مبین قد خسر الذین بآیات الله وبرهانه الظاهر
المنیر قد انزلنا الکتاب واظهرنا الامر علی شأن لم ینکره الا کل معتد مریب طوبی لمن
الوهم

الوهم مقبلاً الى حصن الحصين انه من اهل البهآء فى الصحيفة الحمرآء كذلك شهد سلطان الاسمآء فيكتابه العزيز قل هذا يوم فيه ينادى كل الاشياء ونشهد لمالك الاسمآء ولكن الناس اكثرهم من الغافلين انك اذا فزت بلوحى ان اشكر الله ربك ورب من فى السموات والارضين

البهآء عليك وعلى من اقبل الى العزيز العظيم

هو الشاهد الخبير ٢١٠

ذكر من لدنا لمن آمن بالله المهيمن القيوم وللتى آمنت انه لهو الغفور الكريم يا امتى ان استمعى ندآء الله انه ارتفع بالحق ولكن القوم اكثرهم من الغافلين وانكروا النعمة الله بعد اذ اقبلوا وفازوا ونقضوا ميثاقه بما اتبعوا كل غافل مريب انا نذكر امائنا اللائى سمعن واقبلن الى العزيز الحكيم وشربن رحيق الحيوان من كأس عناية ربهن الرحيم كذلك هطلت امطار الفضل واشرقت شمس العدل من افق هذه السماء التى ارتفعت بالحق بهذا الاسم القوى الامين ضعى ما عند الناس وخذى ما امرت به فى كتاب الله رب العالمين

هو الحاكم الكافى المعين الغفور الكريم ٢١١

اسئلك اللهم يا اله الاسمآء وفاطر السمآء باسمك الذى به سخرت الاشياء بان تحفظ عبادك وامائك الذين اقبلوا اليك عن مكر كل ماكر وظلم كل ظالم وانار كل مشرك ثم قدر لهم من

فلمک الاعلی ما یقربهم الیک فی کل عالم من عوالمک انک انت المقتدر الذی لا تعجزک
شئونات الخلق انک انت القوی القدیر والحمد لله العلیم الخبیر

جناب آقا میرزا هاشم علیه بهاء الله

هو المبین علی الاسماء ٢١٣

یا قلمی اسمع ندائی مالی اسمع حنینک وصریرک مرة اریک متحیرًا فی الذکر والبیان واخری اشاهدک کالمولة البائهة فیما ورد علی مولیک من کل جاهل وکل ظالم غشید دع ما عند القوم وما تراه الیوم بشر الناس بما اشرق ولاح من افق الله رب العالمین قل تالله قد فتح باب السماء واتی من کان موعودًا فی کتب الله العزیز الحمید لا ینفعکم ما عندکم یشهد بذلک من عنده کتاب مبین یا اصحاب الآذان اسمعوا نداء الله مالک الاسماء وفاطر السماء انه یدعوکم بما یقربکم الیه یشهد بذلک لسان العظمة فیهذا المقام المنیع انا ما اردنا الا نجاة الامم واصلاح العالم ولکن القوم اعرضوا عنا وارتکبوا ما تفرقت به ارکان الکلمة الاولی کذلک سولت لهم انفسهم الا اشهم من الاخرین فی کتاب الله مالک یوم الدین قل یا ملأ الارض ضعوا کتب القوم وخذوا کتاب الله المقتدر العلیم الحکیم هذا یوم لا ینفعکم شیئ من الاشیاء الا بهذا الکتاب المبین قد مئت الافاق من برهان ربک والقوم فی سکر عجیب رفعوا اصنام اهوائهم و وضعوا

وضعوا لهم الا انهم من الاخرين البهآء عليك وعلى كل ناطق اقبل وقال لك

الحمد يا اله العالم ويا مقصود العارفين

هو الباطن ۲۱۳

يا ميرزا هاشم افرح بما ذكرك القلم الاعلى في المنظر الابهى وانزل لك ما لا ينقطع عرفه

بدوام ملكوت الله واسمائه الحسنى وصفاته العليا كذلك قضى الامر من لدى الله مولى الانام

جناب ميرزا محمد حسن عليه بهآء الله

بسمي المهيمن على الاسماء

ذكر من لدنا عبادي الذين نبذوا ما عند القوم متمسكين بما عند الله المهيمن القيوم قل هذا يوم اخرجت

الارض كنوزها واظهرت ما كان مكنونا فيها فضلا من لدى الله مالك الوجود طوبى لقوى اقبل الى

الافق الاعلى بحيث ما منعه ظلم كل ظالم ولا اعراض كل معرض اقبل بوجه منير الى الله رب ما كان

وما يكون يا محمد قبل حسن عليك بهآء الله مالك السر والعلن انا ذكرناك في هذا السجن الاعظم

بما يجد منه المقربون عرف الله العزيز الودود ضع ما عند القوم وخذ ما اوتيت من لدى الله مالك

اليوم الموعود قل الهي الهي لك الحمد بما هديتني الى صراطك المستقيم وعرفتني نبأك العظيم اسئلك

بانوار عرشك وبا سمك الذي به نصبت رايات عدلك في مملكتك وعلم توحيدك في بلادك بان تقدر

لی بما ینبغی فی کل عالم من عوالمک ایرب انا عبدک واین عبدک معترفا بفردانیتک ووحدانیتک وبما
انزلته فی کتبک والهمت به رسلک اسئلک بجودک وبرایات آیاتک بان تکتب لی خیر الآخرة
والاولی انک انت مولی الوری لااله الا انت المشفق الکریم

ش جناب عبد الحسین علیه بهاء الله

۲۱۵ بسمی الذی به ماج عرف الرحمن فی البلدان

امروز از هزیز ارياح رياض بيان اين كلمه استماع ميشود يا اهل البهاء لاتنظروا الی الخلق وظلمهم
وضوضائهم بل الی الحق وعدله وسلطانه كذلك نطقت سدرة المنتهی فی سجنه العظيم قد حضر كتابك
وعرضه العبد الحاضر انزلنا لك هذا الكتاب الذی كل حرف من كلماته يشهد انه لااله الا انا الناطق الحكيم
طوبی لمن فاز بذكری وبلوحی العزيز البديع انه لايعادله كنوز العالم يشهد بذلك من استوی علی عرشه العظيم
يا اهل البهاء ان انصروا الرحمن بالاعمال والاخلاق هذا ما امرناكم به من قبل وفيه اللوح المنيع
البهاء المشرق من افق ملكوتی علیك وعلی الذين نصروا الرحمن بالمعروف الا انهم من الفائزين

ش جناب عبد الحسين عليه بهاء الله

۲۱۶ هو المهيمن علی من فی الارض والسماء

قل سبحانك يا الهی ومالك روحی ومحبوب فؤادی اسئلك بعرف عذارك وتضوعات
قميصك

قمیصک بان تقربنی الیک وتحفظنی من شر طغاة خلقک ایرب تری عبادک المخلصین دخلوا فی حصن ولایتک وتشبثوا بذیل عطائک اسئلک بان تکفر عنهم شرور عبادک وظلم بریتک ثم اکتب لهذا الفقیر من قلم فضلک ما یجعله متوجهاً الیک وناطقاً بثنائک ثم قدر له من قلمک الاعلی خیر الآخرة والاولی لااله الا انت الغفور الکریم قد حضر کتابک واجبناک بما تناجی به الله رب العالمین ان افرح بذلک شاکراً ربک الرحمن المجیب

قد استقر جمال القدم علی العرش الاعظم اذا نطق لسان العظمة والکبریاء عند سدرة المنتهی مخاطباً لمن فی الارض والسماء قد عظمتی وجمالی قد ظهر من کان مختفیاً فی کنائز العز والاجلال انه لهو المحبوب قد اتی بحیوة العالمین

ش جناب عبد الحسین ن ق علیه بهاء الله

هوالناطق المجیب ۲۱۷

ای اهل بها قسم بمالک ملکوت اسماء که معرضین از علما وامرا که امروز بنار بغضا مشتعلند لدی الله مذکور نبوده ونیستند هر بصری امثال آن نفوس را بمثابهٔ سارق وقاتل مشاهده مینماید چه که شئونات انسانیه از ایشان ظاهر نه لازال در صدد جان ومال ناس بوده وهستند چنانچه مشاهده نموده ومینماید

ازمال ناس جمع نموده و ثروت یافته اند و برایشان تکبر مینمایند درحقیقت ذلیل ترین نفوس عالمند ولکن درظاهر خود را بالوان مختلفه می آرایند والعزة لی میگویند لعمری نفسیکه اقل از خردل صاحب امتیاز و ادراک باشد امثال آن نفوس را معدوم میشمرد نعیما لک بما سمعت ندائی واقبلت الی افقی ونطقت بثنائی وفزت بعرفانی الذی خلق الکل له البهاء علیک وعلی من قام علی خدمته الامر بقیام ثابت مستقیم

جناب عبدالحسین علیه بهاء الله

۲۱۸ بسمی الشرق من افق الاطاف

کتاب انزله الرحمن من ملکوت البیان ویدع العباد الی قمة الاعلی والذروة العلیا المقام الذی منه ارتفع النداء ونفخ فی الصور وتکلم مکلم الطور وظهر ما کان مسطوراً فی الزبر والالواح یا عبد الحسین ان المظلوم یدعوک الی صراط الله ویهدیک الی مقام یطوف الملاء الاعلی فی اللیالی والایام طوبی لقوی نبذ الاوهام وتشبث بذیل الله مالک الانام انا ذکرناک والذین اقبلوا الی افق الامر واجابوا ربهم العزیز الوهاب طوبی لبصیر فاز بلقاء الله ولقاصد قصد بیت الله الحرام قل تالله قد اتی الوعد والموعود یدعوکم الی اعلی المقام ایاکم ان تمنعکم شئونات الوری عن مالک العرش والثری ضعوا ما عند القوم متمسکین بحبل الله رب الارباب کذلک نطقت سدره المنتهی فی سجن

فی سجن عکّاء و نادت الذرّات الملک لله مالک الایجاد البهاء المشرق من افق عنایتی علی
الذین اقبلوا بوجوه نوراء و عملوا بما امروا به فی الکتاب

جناب میرزا عبد الحسین ثابت علیه بهاء الله

هو الناطق بالعدل فی ملکوت البیان ۲۱۹

کتاب انزله الرحمن لتجذب افئدة العباد الی افق منه اشرقت شمس العرفان امراً من لدی آله
مالک الانام ان البهاء یبشر الوری و یقول افرحوا یا ملاء الارض بما ارتفع نداء المجد علی اعلی الاعلام
و قباب العظمة علی مقام عجزت عن ذکره الانام قد کنت ماثیاً فی البیت حضر ثنائک و ما ظهر من فؤادک
فیهذا الذکر الاعظم الذی به انصعق الامم الا من شاء الله رب الارباب قد سمعنا ما انشأته
فی ثناء الله و انشدته امام وجوه العباد طوبی لک بما اقبلت اذ ارتفع النداء و نطقت بثناء
مولیک فی العشی و الاشراق طوبی للسان نطق بذکر الحق ولیداً خذت کتاب الله
بقدرة و سلطان قل یا ملاء الارض خافوا الله و لا تتبعوا مطالع الظنون و الاوهام انا نبشرکم
بعنایة الله و فضله و نذکرکم بآیات اذا نزلت تعطرت الآفاق قل یا ملاء الغافلین اما ترون
ما ظهر بارادتی و نطق بلسانی و ظهر ما کان مستوراً فی ازل الآزال اسمعوا النداء و ضعوا ما عندکم
تالله قد انفطرت السماء و اتی مالک الاسماء بقدرة و سلطان کذلک تحرک القلم الاعلی

علی ذکر اصفیائه الذین ما خوفتهم ضوضاء العالم ولا صفوف الامم اولئک اهل البهاء فی الصحیفة
الحمراء کذلک نطق لسان العظمة فی سجن عکاء امراً من لدن آمر قدیر یا اولیائی اسمعوا ندائی ثم اعملوا
ما ینفع به مقاماتکم فی العالم بین الامم ایاکم ان تمنعکم شئونات الدنیا وزخرفها وآلائها ونعمائها
والوانها عن الاقبال الی مشرق وحی الله مالک الرقاب فی آخر القول نسئل الله تبارک وتعالی
ان یسقیکم رحیقه المختوم بهذا الاسم الذی اذا ظهر انجذبت حقایق الاشیاء ونادی المناد من الشطر
الایمن الفردوس الاعلی الملک لله مالک هذا الیوم المنیر البهاء المشرق من افق هذا السماء

علیکم یا حزب الله وعلی الذین عملوا بما امروا به فی الکتاب

هو الله تعالی شأنه الرحمة والافضال ٢٢٠

یا اسمی علیک بهائی نامهٔ شما رسید ودر قصر تلقاء وجه مالک قدر عرض شد چون ذکر جناب
میرزا الذی صعد الی الرفیق الاعلی رامنمودند قلم اعلی دوست داشته که اورا ذکر نماید یا زین العابدین
یذکرک رب العالمین فی المنظر الاکبر لیکون الذکر انیساً لک ونوراً لک وعزاً لک وشرفاً لک وذخراً
لک فیکل عالم من عوالم ربک نسئل الله ان ینزل علیک فیکل یوم ما تنجذب به افئدة
هو المشفق الکریم البهاء الذی ظهر من مطلع عنایة ربک مولی الوری علیک وعلی الذین
اقبلوا الی الافق الاعلی بخضوع مبین انا وجدنا عرف حبه حین ارتفاعه وانزلناله
ما یجد

مایجد منه کل ذی شم عرف قمیصی المنیر یا اسمی ضلع ایشانرا کبیر میرسانیم وارقبل ورا
ذکر نموده ایم وارحق میطلبیم او را مؤید فرماید براستقامت وعلی مایرتفع به امر ربها
وموجدها وخالقها یا امتی لاتحزنی انظری ثم اذکری ما ورد علینا من جنود الظالمین
قد حضر ما ارسلته وفاز بالقبول اشکری ربک بهذا الفضل العظیم ریحان ارقبل قبول
نشد ومرسلهٔ تولدی الرحمن مقبول افتاد هنیئاً لک نساء آن ارضرا کبیر میرسانیم وتقدیس
وتنزیه وعفت کبری وعصمت عظمی امر مینمائیم یا امائی ستفنی الدنیا ویبقی ما قدر لکن
من القلم الاعلی فی هذا المقام الرفیع البهاء علیکن من لدی المظلوم الغریب

ک ر جناب زین العابدین

بسمه الباقی الابدی

ذکر من لدنا لمن اراد ان یتخذ الی ذی العرش سبیلاً تجد به نفحات الذکر الی مقام الاستقامة
والایقان ویبلغه الی مقر کان بانوار العرش مضیئاً قد عرفنا اقبالک الی الله وعرفانک
هذا المعروف الذی کان اکثر الخلق عنه محجوباً ونزلنا لک هذا اللوح لتجد منه عرف الروح
وتکون علی الامر مستقیماً کم من عبد ناح فی الفراق واذا فاح عرف الوصال اعرض
وکان عن الحق محروماً طوبی لک بما توجهت الی الوجه وشربت رحیق العرفان فی ایام کانت

فی الالواح مسطورا ان اذکر ربک بالحکمة والبیان لعل ینتبهن الذین رقدوا علی
فراش الغفلة والاوهام کذلک کان الامر مقضیا انا البهآء علیک وعلی الذین اقبلوا
الی امر کان عن اعین المنکرین مستورا

ش جناب یوسف خ ا

هوالظاهر من افق الغیب ٢٢٢

سبحان الذی اظهر ما اراد بسلطان من عنده انه لهو الحق علام الغیوب یفعل فی الملک
ما یشآء علی شان لایمنعه صلیل سیوف العالم ولا دمدمة مدافع الامم قد قام علی الامر
بقوة بها قامت القیامة واتت الساعة وظهرت الحاقة وبرزت القارعة کذلک قضی الامر
امرا من عنده وهو المقتدر علی ما اراد بقوله کن فیکون یا یوسف قد حضر کتابک لدی
المسجون ونزل لک ما قرت به العیون ان استقم علی الامر وقل سبحانک یا الهی ولک
الحمد ومربی الغیب والشهود اسئلک بالصحیفة الحمرآء والنقطة التی فصلت بها
الاشیآء واظهرت بها ما کان مکنونا فی ملکوت الاسمآء بان تؤیدنی علی هذا الامر الذی
به اضطرب قلب العالم وناح الامم الا من تمسک بحبل فضلک وتشبث بذیل کرمک
اسئلک بزفرات المقربین فی هجرک وعبرات المخلصین فی فراقک بان تکتب لی من
القلم

القلم الاعلی ما ینفعنی فی الآخرة والاولی انک انت مولی الوری ورب العرش والثری لا الٰه
الا انت المهیمن علی ما کان وما یکون لک الحمد یا الٰهی بما علمتنی سبیلک وهدیتنی الی مشرق
وحیک ومطلع غیبک ومظهر امرک وذکرتنی بما لا یعادله ما یشهد ویری اشهد انک انت
الذی احاط فضلک وسبقت رحمتک وتمت حجتک وکملت نعمتک واشرق برهانک
علی شان لا ینکره الا کل مبغض مردود

ش جناب یوسف خ ا علیه بهاء الله

هو المشرق من افق العالم ٢٢٣

یا معشر الامم قد اتی الاسم الاعظم ویدعوکم الی الافق الاعلی اتقوا مولی الوری ولا تکونوا
من الغافلین هذا یوم فیه ینادی الماء والبأ بین الارض والسماء وتغرد حمامة العرفان علی غصن
البیان والقوم اکثرهم من الراقدین ایاک ان تحزنک وعید الفجار دعهم بانفسهم منتظراً
ما وعد به الله فی کتابه المبین قد اخذت الغفلة سکان الارض کلها الا من شاء الله العلیم الخبیر
یا یوسف انا ذکرناک من قبل بلوح یشهد بذلک لک امام الوجوه بدوام ملکوت الله العزیز الحمید
وفیه انا الحزین بهذا اللوح المشرق المبین لا تحزن من شیئ انه مع من قبل الله سوف یظهر الله فی الارض
مقامات الراسخین ان افرح بما جری من القلم الاعلی ایاک ان تشغلک شئونات العالم وتمنعک

اولئک المریبین ان الذین اعرضوا سوف یرون انفسهم فی خسران عظیم البهآء اللائح من افق سمآء فضلی علیک وعلی الذین آمنوا بالفرد الخبیر

بسم الناسمع المجیب ۲۲۴

یا یوسف علیک بهائی قد احمد از صریر قلم اعلی به اثمار سدرهٔ منتهی فائز گشتی و آن اقرار و اعتراف بر ظهور متکلم طور و بما اتی به من لدی الله المهیمن القیوم باید آنجناب در جمیع احوال باسم حق جل جلاله بذکر و ثنا و خدمت امر قیام نمایند قیامیکه سطوت ظالمین و اعراض معرضین اورا منع بعنایت حق جل جلاله نثانی از نار سدرهٔ مبارکه مشتعل شوی که آثارش در عالم ظاهر شود امنت آن نبأ عظیمیکه جمیع کتب الهی بذکرش مزین گشته و جمیع نبیین و مرسلین عباد را ضرا آن بشارت داده اند دوستان آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان که شاید ذکر قلم اعلی اهل بهار ا تأئید فرماید بر آنچه سزاوار این یوم مبارکست بگو امروز نصرت و خدمت باخلاق و اعمال طیبه بوده و هست باین جنود باید نصرت نمود انا نوصی الکل بتقوی الله و بالحکمة والبیان ونسئل الله بان یؤیدک ویوفقک والذین آمنوا علی الاستقامة علی امره والعمل بما یرتفع به ذکره فی بلاده بین عباده انک اذا وجدت عرف العنایة والالطاف من لوح ربک مالک الاسمآء والصفات قل الهی الهی لک الحمد بما اسمعتنی وعرفتنی وعلمتنی وهدیتنی فی یوم فیه کان مقر العرش السجن الاعظم بما اکتسبت ایدی طغاة خلقک وبغاة بریتک

اشتعلت

اسئلک یا مالک الملکوت و المهیمن علی الجبروت باسمک الذی به انجذبت افئدة المقربین وطارت
قلوب العارفین وضجیج المخلصین فی فراقک وصریخهم فی بعدهم عن ساحة قربک بان تؤیدنی
علی ما تحب وترضی ثم اکتب لی من قلمک الاعلی اجر لقائک یا مولی الوری ورب العرش والثری
لا اله الا انت الغفور الرحیم ثم قدر لی من بدایع جودک وسمائ فضلک ما تقر به اولیائک واصفیائک
انک انت الفضال الکریم

جناب قاسخان علیه بهاء الله

بسمی المشرق من افق ملکوت البیان ۲۲۵

هذا یوم فیه ینطق ام الکتاب الملک لله مالک الرقاب وام البیان انه لحکم لله رب الارباب
وام الالواح ینادی ویقول یا قوم تالله قد اتی الیوم الملک والملکوت والعزة والجبروت لله مالک
یوم المآب طوبی لمن سمع النداء ووجد نفحات الوحی اذ تضوع من الافق الاعلی فی سجن عکاء ویل
لکل غافل مرتاب سبحان الذی انزل الآیات واظهر البینات ودعا الکل الی هذا الافق الذی
منه اشرقت الانوار یا ایها الناظر الی الوجه اسمع نداء المظلوم انه ایدک الی ان اقبلت الی افق
اعرض عنه الاحزاب الا من شاء الله المقتدر العزیز الوهاب بلغت نور ندائ الله را اصغانا جمیع عالم از
برای اقبال وخدمت خلق شده اند ولکن کل محروم الا معدودی در تأیید حق جل جلاله وعطایش تفکر

نما آنجناب را بصد هزار اسباب ظاهر و باطن بافق اعلی راه نمود و هدایت فرمود این فضل بزرگست تعالی شانرا
بدان و باسم حق جل جلاله حفظش نما قلم اعلی شهادت میدهد بر توجه و اقبال آنجناب بمشرق آیات
و مالک اسماء و صفات در موارد قضایا و بلایا با شما بوده لایغرب عن علمه من شیئ قل لک الحمد یا الهی بما هدیتنی الی
نبائک العظیم و صراطک المستقیم و نورت قلبی بنور معرفتک و انزلت لی مرة بعد اخری ما یبقی به ذکری و اسمی فیکتابک
المبین مکرر ذکرت از قلم اعلی نازل هذه بشارة لاتعادلها بشارات الامم ولا فرح العالم اشکر
و قل لک الحمد یا محبوب افئدة المقربین مکرر جناب افنان علیه بهائی و عنایتی ذکر شما را نموده و ان ایام هم
لوح امنع اقدس باسم شما نازل و ارسال شد ان ربک یحب اولیائه و یذکرهم بما یبقی به اسمائهم فیکتابه
انه هو المشفق الکریم اولیا را کثیر برسان و بتجلیات انوار نیر بیان مقصود عالمیان منور دار

شش جناب محمدی و خ اعلیه بهاء الله

هو الناطق من الافق الا علی ۲۲۶

یا یوسف انا ذکرناک مرة بعد مرة و نذکرک فیهذا الحین الذی ارتفع فیه النعیق من کل ظالم بعید و نوصیک
بما ترتفع به امر الله ربک العلیم الحکیم سبحان الله انسان متحیر است از اعمال عباد غافل گویا خود را
باقی و عالم را باقی دانسته اند چه اگر بر فنای آن موقن بودند ارتکاب نمینمودند اعمالیرا که سبب نوحه
ملأ اعلی و اصحاب جنت علیا گردد چه مقدار از قصرها که در لیالی تعز آیات عادل و تغنیات ذات جمیل
از آن

از آن مرتفع و در اصباح نالہ وحنین ظاہر معذلک خلق غافل پند نگرفتند ومتذکر نشدند حق جل جلالہ
در جمیع کتب وصحف کلرا باین یوم امنع اقدس بشارت داده ووعده فرموده وچون فجر یوم ظهور از افق
سماء اعظم روشن کل باوهات خود مشغول واز اوامر ض نعمتهای فانیه از مائده الهیه گذشتند قسم بانوار آفتاب
حقیقت اگر اقل از نمل ابره بر خسارت خود مطلع شوند از عالم وآنچه در اوست بگذرند وبابادی خود خود را ملک
نمایند زهی خسارت از برای نفوسیکه قدر یوم الله را ندانستند واز فیوضات آن خود را محروم نمودند
کل خیر از برای نفسیکه زخارف والوان عالم او را از مالک قدم محروم نساخت وبکمال استقامت بر امر
قیام نمود انه یری نفسه فی مقام اعترف القلم واللسان بالعجز عن ذکره ازحق میطلبیم انجمنرا موفق فرماید
بر نصرت امرش بحکمت وبیان لااله الا هو المقتدر المهیمن العزیز المنان

ش جناب میرزا ق اخ ا علیه بهاء الله

هو الذاکر وهو المذکور ۲۲۷

نه الحمد تجلیات انوار شمس بیان مقصود عالمیان کل را احاطه نموده ظلم ظالمین وسطوت غافلین وهوای
علما ارادة الله را منع ننمود واز ظهور باز نداشت وامر بمقامی رسیده که ملوک عالم اراده نموده اند که بمقصود
آگاه شوند وازحق میطلبیم کل را تأیید فرماید بر اعمالیکه از قلم اعلی در زبر والواح نازل گشته بیقین مبین دانند
اقتدار کلمهٔ علیا ونفوذ قلم اعلی را ضوضای ارباب عمائم که نزد بحر علم از جهال محجوب منع ننماید وحائل نشود

طوبی لک بما اقبلت واسمعت وآمنت بالله رب العالمین آنچه بر شما وارد شد کل در ساحت اقدس مذکور و در کتاب الهی ثبت گشت انا سمعنا ذاک من قبل ومن بعد اجبناک بهذا اللوح المبین عنقریب آنچه مشاهده میشود بعدم راجع گردد وآنچه از قلم علی در شأن اولیا نازل باقی و پاینده است محو نشود و تغییر نپذیرد باید اولیاء در آن ارض متحد شوند و بحکمت و بیان در تبلیغ امر الهی مشغول گردند اینست خدعتیکه در الواح ذکر شده طوبی للعاملین قد صعدت الی الافق الاعلی ورقة من اوراقی نسئل الله ان ینزل علیها رحمة من عنده ویغفر بالجوده وکرمه وینزل علیها ما ینبغی لفضله وکرمه انه هو العزیز الفضال البهاء علیک وعلی کل

عبد آمن بالله المقتدر العزیز الوهاب

ش جناب یوسف خ ۱ علیه بهاء الله

۲۲۸ بسمی السامع المجیب

یا یوسف قد حضر کتابک و قرئ بین العبد امام عرش ربک المهیمن القیوم سمعنا ندائک واجبناک واقبلنا الیک من هذا المقام المنیع الرفیع قد وجدنا کتابک مقدسا عن اشارات الذین کفروا بالله العلی العظیم طوبی لک بما اقبلت الی الذی اعرض عنه العالم بعد ما خلق لظهوره یشهد بذلک کتب الله العزیز الحمید ذکرناک من قبل بذکر وجدت منه الملاء الاعلی عرف قمیصی الابهی ان افرح وکن من الشاکرین ایاک ان یمنعک شیئ عن هذا الذکر الذی نادت الاشیاء ومالک الاسماء قد اتی الله بذکره البدیع انا نذکرک احیانا ونوصیهم

ونوصیهم بالاستقامة فیهذا الیوم الذی فیه ارتفع نعیق کل ظالم بعید کذلک ذکرناک من شطر السجن

ان ربک لهو الغفور الکریم

ش محمد قبل حسین علیه بهاء الله

۲۲۹ بسمی الاقدس

قل یا مالک الوجود وسلطان الموجود ترانی ناظرًا الی افق فضلک نظرة من لیس بحر غفرانک وشمس عفوک هل تجعلنی محرومًا بعد ما اعترف بکرمک وهل تجعلنی ممنوعًا بعد ما اقررت بالطافک ایرتب قدام الفقیر لدی بابک والمسکین لدی مدین فضلک اسلک باسمک الذی به ناحت القبائل الا من شاء مشیتک النافذة وارادتک المهیمنة بان ترزقنی کوثر رضائک وتقدر لی ما قدرته لسفرائک الذین انطقوا الاباذنک وامرک وما تحرکوا الا بارادتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المهیمن القیوم

بهاء الله

۱۲۹۲

جناب غلام آلذ ے حضر وفاز

هو الناطق فی ملکوت البیان

۲۳۰ نشهد انه لا اله الا هو له العظمة والجلال والرفعة والقدرة والافضال یعطی من یشاء ما یشاء وهو الفرد

الواحد المهيمن القيوم لک الحمد یا الهی بما هديت عبدک الی صراطک المستقيم و قدرت له ما قربه
اليک فی ايام فيها ارتعدت فرائص المشرکين قد فتحت له باب اللقاء و شرفته بما کان مستورا فی کتبک
و زبرک و الواحک انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام من فی السموات و الارضين اسئلک
يا مالک القدم و موجد الامم باسمک الاعظم بان تجعلنی موفقا علی ذکرک و ثنائک و خدمة امرک ثم قدرلی خير الآخرة
و الاولی انک انت رب العرش و الثری لا اله
الا انت القوی القدير

دليل نفسی و برهانی
امری و حجتی المنير
١٢٨٤
جناب حاجی احمد عليه بهاء الله

هو الله تعالی شانه العظمة و الاقتدار ٢٣١

يا احمد ايذک الله و وفقک الی ان احضرک فی السجن الاعظم و رايت المظلوم و سمعت ما نطق به لسانه فی ذکر ربک
رب العالمين نشهد بما شهد به انبيائه و اصفيائه علی انه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الخبير انا
نوصيک و الذين آمنوا بتقوی الله و بما يرتفع به امره العزيز البديع و نسئله تعالی بان يوفق احبائه
و يقربهم اليه فی کل حين الحمد لله رب العالمين

محمد اسمعيل

محمد اسمعیل بورنجانی

بنام یکتا خداوند مهربان

کتابت لدی الوجه حاضر و بلحاظ عنایات مالک اسماء مشرف طوبی لنفس حضر لدی العرش کتابها بعد الذی نهیت عن التوجه الیه بما اکتسبت ایدی الظالمین کلمهٔ در کتاب مشاهده شد که فی الحقیقه کلمهٔ تامه بوده و هست اگر نفسی موفق بر عمل باو شود کل خیر را ادراک نماید و آن امنیست یا مولای یا مقصدی مقاصدی رضاک ازخدا بخواه بر اینکلمه ثابت باشی طوبی لمن شرب من هذه الکاس و کان من العارفین کرم حق لایحصی و فضلش بی منتهی ابداً تعطیل در فیض فیاض نبوده و نیست حوائج کلرا اجابت فرموده و خواهد فرمود اینکه در بعضی احیان تأخیر شده لاجل مصلحت آن نفس بوده البته باحسن از آنچه خواسته فائز شود ولکن ارببر آنفوسیکه فی الحقیقه برضایش متمسکند مقام دیگر مقدر است طوبی لهم ثم طوبی لهم وکان فیکتابک اری السماء والارض والبحر الی آخرها کلها آثار قدرتک کخط جری من قلمک فلا حاجة ان استدعی بک لارسال خطک انتهی بلی در یکمقام اطلاق این شأن بر کل اشیاء شده و میشود یعنی در کل حرکت قلم صنعیه الهیه ظاهر و مشهود و اولوا الابصار بدیدهٔ ظاهر و باطن مشاهده مینمایند ولکن وجود کل بحرکت قلم اعلی معلق و شرافت کل بنسبته الیه بوده لذا کل محتاج بوده و خواهند بود موحد آنست که کل را مظاهر آیهٔ اولیهٔ حق داند و در کل ظهورات اسمائیه و صفاتیه او را مشاهده نماید تا چه رسد بنفس حقتعالی

تعالی من ان او یعرف بما سواه اگر نسبت را از وجود بردارد معدوم صرف

خواهد بود چه جای انکه مظهریت بر او اطلاق شود کل با و موجود و قائم و او از کل مقدس و منزه لا اله

الا هو الغنی المتعال ذکر مقام ابوین در دار آخرت نموده بودید یکی از فضلهای مخصوصهٔ این ظهور است

که هر نفسیکه بمطلع امر اقبال نمود ابوین او اگر چه بایمان بظهور فائز نشده باشند پرتو آفتاب عنایت

الهیه ایشانرا اخذ فرماید هذا من فضله علی احبائه ان اشکروه کن من الحامدین اوصیکم یا احبائی الله

بالامانة الکبری بین عبادی وخلقی لان بها یرفع امر الله فیما سواه و بظهر تقدیس امره بین العالمین کونوا امناء

بین العباد کذلک وصیناهم فی الالواح ان ربک لهو العلیم الحکیم قل توکلوا فیکل الامور علی المحتی

الغفور انه یعطی من یشاء ما یشاء و یمنع عمن یشاء ما اراد انه لهو المقتدر القدیر لا تحزنکم شئونات الدنیا قد

قدر لکم ما لا یعادله علی مافی الابداع ان انتم من العارفین ان استقیموا علی الامر علی شان لا یزلکم ریاح

المضلین

ش امة الله بی بی علیها بهاء الله

بسمی المهیمن علی الاسماء ٢٣٣

یا امتی علیک بهائی وعنایتی قد ذکرک احد افانی الذی طاف حولی وطار فی هوائی حتی و اتخذ لنفسه

مقاما تحت قباب عظمتی ذکرناک بهذا اللوح المشرق المنیر طوبی لامة فازت بایامی و شقیت رحیق

من کأس

من کأس عطائی ولورقة تمسکت بسدرة امری وتشبثت بذیل اللہ المنیر انک اذا سمعت ندائی
وفرت بلوحی قولی الہی الہی لک الحمد بما اسمعتنی ندائک الاحلی واریتنی آثار قلمک الاعلی اسئلک
بامواج بحر عطائک بین الوری ان تؤیدنی علی الاستقامة علی امرک والتمسک بما یرفعهم
الیک ایرب انا امتک وابنة امتک قد اقبلت الیک راجیة بدائع فضلک ایرب لاتمنع امتک
عن التوجه الی انوار وجهک والقیام لدی باب عظمتک انک انت الذی فتحت باب الرجاء علی من فی الارض
والسماء وقدرت لعبادک وآمائک ما قربهم الیک انک انت الفضال بفضلک الکائنات وبقدرتک
الممکنات لااله الا انت المقتدر العلیم الحکیم

ورقه احبت جناب آقا غلامحسین علیها بهاء الله

هوالمشرق من افق الظهور ٢٣٤

یا امتی یا ورقتی حمد کن محبوب عالمیان راکه باین فیض اعظم فائز شدی در ایامیکه اکثر علما ورجال
ارض از آن محرومند ترا باسم ورقه ذکر نمودیم تا بمثابهٔ اوراق ازاریاح ارادهٔ حق جل جلاله متحرک باشی
چنانچه اوراق اشجار ارض از هبوب اریاح ان اشکری ربک بهذا الذکر المبین اگر حلاوت
کلمهٔ یا امتی را بیابی از عالمیان خود را فارغ مشاهده ودر لیالی وایام بذکر مقصود یکتا مشغول شوی اوراق
وامائکه از فرات رحمت رحمانی آشامیده ند وبشطر الله ناظرند هریکرا بابدع بیان ذکر نمودیم طوبی لمن فاز

لهن سوف يظهر الله مقامهن فيقام لايذكر بالاذكار ولايوصف بالاوصاف وترا وصيت بنمايم بآنچه
سبب ارتفاع امر الله است مابين عباد وآماء مذاى دوستانرا ميشنود واعمالرا مشاهده ميفرمايد
انه هوالسميع البصير البهاء عليك وعليهن من لدى الله المقتدر العليم الحكيم

ش جناب ميرزا اسمعيل عليه بهاء الله

هوالسامع ٢٣٥

اسمع النداء من شطر السجن الاعظم الذى ينطق فيه مالك القدم انه لااله الا هوالفرد الواحد
العليم الحكيم قد اتى من يمشى على مشارف الارض وينطق امام الوجوه بما يقرب العباد الى الله العزيز
قد جرى من قلمى فرات البيان واحى الله به كل عظم رميم انا كنا مستويا على المقام حضر كتابك قرائه
اجبناك بآيات بها انجذبت افئدة المقربين مامنعنا جنود العالم عن ذكر الله موجد الامم انه اتى من افق
الاقتدار بسلطان غلب من فى السموات والارضين طوبى لك بما سمعت واقبلت الى هذا الافق
المنير فى يوم فيه اعرض اكثر اهل الارض يشهد بذلك كل موقن بصير قد تضوع عرف الآيات
وظهرت البينات وارتفع صرير القلم ولكن الامم فى حجاب غليظ قد منعتهم اوهامهم عن الله رب العالمين
طوبى لك بما اعترفت بما نزل من سماء عناية ربك المقتدر القدير انا وجدنا من كتابك عرف الاستقامة
فبهذا الامر الذى به زلت اقدام العلماء الذين نقضوا عهد الله وميثاقه واقفوا عليه بظلم مبين اياك
ان تحزنك

ان تحرّک مقالات المریبین الذین کفروا بآیات الله اذ نزلت بالحق و قالوا اما ناح بها اهل الفردوس
الاعلی فی البکور والاصیل اشکر الله بما ذکرک فی السجن الاعظم مرة بعد مرة و فیهذا الحین الذی نطق
بذکرک و یحرّر امام وجه غصنه الاکبر ان ربک هو الفضّال الکریم کن ناطقا بذکره و اخذ الکتاب به و ناصرا امره
البدیع بالحکمة والبیان انه هو المؤید العلیم بلسان پارسی بشنو مکرر بآیات الهی فائز شدی و از رحیق
مختوم آشامیدی و در اینحینیکه ظلمت عالم را احاطه نموده تجلیات انوار نیّر ظهور که در این صبح نورانی
اشراق نمود منور گشتی له الحمد وله الشکر وله العطاء وله العظمة والثناء شکی نبوده و نیست
که حق جلّ جلاله عالم و مهیمن و محیط و قادر بوده و هست جمیع امور در قبضهٔ اقتدار اوست لا یغرب
عن علمه من شیء یسمع و یری و هو السمیع البصیر ولکن این مظلوم این ایام جامه از پوشیده
مع انکه انوار ظهور عالم را احاطه کرده خود را ستر فرموده انچه در کتب الهی از قبل و بعد خبر داده اند این ایام
سید ایامست و در اینمقام جز ذکر الوهیت ذکر نموده اند چنانچه خاتم انبیا میفرماید یوم یقوم الناس
لرب العالمین نقطهٔ اولی در اوّل بیان پارسی میفرماید انه ینطق فیکل شأن انّنی انا الله الی آخر الایه و همچنین
در مقام دیگر در ذکر ظهور این امر میفرماید انّنی انا اوّل العابدین امروز آیات عالم را احاطه نموده و بیّنات
کلرا فرا گرفته بحر بیان در قطب امکان مواج و آفتاب ظهور تجلیاتش از آفاق عالم هویدا
ولکن بصر وسیع کمیاب از حق بطلب عباد شرا از اشراقات انوار نیّر اعظم محروم نفرماید اکثر

اهل ایران عارف و میدانند که این مظلوم باستقامت تمام امام وجوه عالم قیام فرمود و کلرا بمطلع علم الهی و مشرق وحی صمدانی دعوت نمود بیک قلم بر اسیاف عالم زد طوبی از برای نفوسیکه بعنایتش فائز گشتند و عارف شدند آنچه را که از برای او از کتم عدم بوجود آمدند یا ایها الناظر الی الوجه امر این مظلوم بمثابهٔ آفتاب روشن و واضحست معذلک عباد غافل باسما مشغول و از مالک آن غافل چنانچه مشاهده میشود و در اکثری از امور بظاهر حکم مینمائیم و باسباب ظاهره متمسک چه که این فقره از مقتضیات حکمت بالغهٔ الهی بوده و هست و همچنین مقتضیات ظهور در هیکل بشر اذا اخذک سکر رحیق بیانی واصعدک الی ملکوت عرفانی قل الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی الی بحر عنایتک و ایدتنی علی الاقبال الی افق ظهورک الذی به اضائت آفاق مدائن علمک و حکمتک اسئلک بایاتک الکبری و ظهورات عظمتک فی ناسوت الانشاء بان تکتب لی من قلمک الاعلی ما یجعلنی معاشرا و لیاتک فیکل عالم من عوالمک ایرتب ترای العطشان قصد بحر رحمتک و القاصد شطر فضلک و الصامت ملکوت بیانک اسئلک ان لا تجعلنی محروما عما عندک ثم اکتب لی یا الهی خیر الآخرة و الاولی ثم اغفر لی و لابای و امی و الذین اردت لهم بدائع فضلک و عنایتک انت الذی باسمک ماج بحر الغفران و هاج عرف سماء رحمن لا اله الا انت المقتدر العلیم الحکیم

۴۳۶ ش جناب میرزا اسس علیه بهاء الله

هو الاقدس الاعظم ذکر من لدنا لمن شرب الرحیق من ید عطاء ربه الکریم انا انزلنا الآیات

الآيات واظهرنا البينات امراً من لدى الله رب العالمين سمعنا ذاكك اقبلنا اليك اجنباك
بلوح لاتعادله كنوز السلاطين قدامرنا العباد بالمعروف وبما يرتفع به شأن الانسان تبارك الذى خلقه وزانه
وجعله من المكرمين اياك ان تحجبك شئونات الخلق خذ كتاب الله بقوة من عنده انه معين
من اقبل اليه وهو القوى القدير كذلك نبجاذرع البيان بانامل ارادة ربك المهيمن على من فى السموات
والارضين من فاز بهذا الذرع لاتؤثر فيه سيوف المشركين ولامدافع الملحدين ولا سهام المعتدين
كن مستقيماً على الامر ومشتعلاً بنار الحب وناطقاً بثنائى الجميل البهاء المشرق من افق سماء
عنايتى عليك وعلى كل عبد ثابت راسخ مستقيم

١٥٢

بسم ربنا الاعظم الاقدم العلى الابهى

٣٣٧

يا الهى ومقصودى ترى اصفيائك فى شدة لايقاس بها دونها فدقام العباد من دون بينة ولاكتاب
قداخذوهم وحبسوهم وارتكبوا ماتزلزلت به الارض ايرب اسئلك بحر جودك وسماء قدرتك بان تحفظ
اصفيائك من ظلم الذين نبذوا عن وراءهم كتابك وعملوا بما امروا من اهوائهم فى ديارك ومملكتك انك
انت الذى شهدت الكائنات بقدرتك وسلطانك والممكنات بعظمتك واقتدارك لااله الا انت الغفار
القادر المهيمن العليم الحكيم

٢٣٨ ای عبد آله سباق میدان معانی و بیان و صباغ من فی الامکان میفرماید در آنچه از قبل نازل فرمودیم
تفکر کن صبغة آلله و من احسن من آلله صبغة و مقصود از این صبغ صبغ فلزات نبوده و نیست بلکه
تزیین قلوب صافیه است بصبغة آلله و آن تقدیس و تنزیه نفوس بحت از الوان مختلفهٔ دنیا جمد نما تا در این صنعت
اکبر کامل شوی و ناسرا بصبغ الهی مزین داری الیوم این امر اعظم بر شما و سایر احباب حق لازم بحت از حق
بخواهید که مؤید شوید و ناسرا باخلاق الهیه و اعمال مرضیه مطرز دارید بگیر از جوهر حب و ببار کی اسم اعظم بر معادن
قلوب عباد مبذول دار تا کل ذهب ابریز شوند یعنی بعرفان آلله که منتهی مقام عالم وجود است فائز گردند تو
بخدمت دوست مشغول شو انه یقدر لک ما اراد انه لهو الغفور الکریم ان اذکر المصائب بین الناس قد

اذناه لک ولکن فاجعل نیتک هذا المظلوم الغریب

جناب ذبیح

٢٣٩ هو المقدس الامنع الاسبحی

هذا لوح القدس یذکر فیه ما یشتعل به فی قلوب العباد ناراً لعل یحترق بها کل الحجبات والاشارات
ویجعل انفسهم خالصاً لله المقتدر العزیز الجمیل تالله الحق من یقرء آیات آلله علی شأن الذی یجری من لسانه
لینقطع عن کل من فی السموات والارض ویتقرب الی مقر القدس هذا المنظر المشرق المنیر ولیطلعن
العباد بحب الذی یجری منه الکلمات لیفدین انفسهم بهذا المظلوم الذی ابتلی
بین

بين يا جوج النفاق ولن تجد لنفسه ناصرا الا الله الملك العزيز الكريم وانك انت يا ذبيح ان
ان استمع لما يوحى عن جنة الكبريا مقر الذى استوى عليه عرش ربك العلى الاعلى بانني انا حى فى
الافق الابهى اسمع وارى ما فعلوا المشركون بجمالى الاخرى بعد ظهورى الاولى وانا الشاهد على كل شئ
وانا المقتدر المهيمن العزيز القدير ان يا ذبيح لا توقف فى امر الله ثم اشهد بما شهد الله قبل خلق
الارض والسما ثم انقطع عن مظاهر الاسما ثم انظر الى الذى خلقهم بامر من عنده ولا تكن من الممترين
طهر نفسك عن كل الاشارات ثم بصرك عن رمد الكلمات ثم انظر بطرفى الى جمالى ثم انطق بكلماتى
فى ثنائى ثم عرف يعنى هذا الجمال الظاهر المشرق المقدس البديع ان يا عبد قم باقتدارى ثم كسر
سلاسل التقليد باسمى القدير ثم اغلال الوهم بسلطانى المقتدر العزيز المحيط فو الذى نطق الفجر ثنائى
لو تريد ان تعرفنى بغيرى لن يعرف ابدا وبذلك امرت فى الواح الله المقدس العزيز المنيع ان يا ذبيح
انا تحيرنا من هولاء العباد تالله الحق نزلنا عليهم ايانا لو تقرها على الجبال ليذك وعلى السما لتنفطر و
الارض لتنفطر وعلى الارض لتنشق ومع ذلك ما تحركوا هولاء فى انفسهم وما صعدوا الى الله فى قلل
من الحين قست قلوبهم بما اتبعوا انفسهم وهويهم واعرضوا عن الذى بامره خلقت السموات
والارضين فوعمرك لو يامرهم من احد ليعبد العجل يعبدوه فيها الليالى والايام ويتخذوه
لانفسهم ربا من دون الله وما يتفحصون ليعرفوه ويسجدوه من غير شعور وكذلك كان الامر

ان انت من العارفين وان يأتيهم الله بسلطان ويشهدون ملئكة السموات في حوله ويظهر
لهم كل الآيات لن يؤمنوا به ابدا ويعبدون الوهم في انفسهم من دون بينة ولا كتاب مبين فانظر
حين الذي جاء على بسلطنة الله وآياته ثم برهانه اعرضوا عنه اكثر العباد بما اتبعوا الاوهام في انفسهم
وكانوا من الغافلين وكل استدلوا بما عندهم من كلمات الله وكلمات الذين خلقوا بحرفي
ثم اعترضوا عن الذي خلق منزل الآيات بامره المحكم المتعالي العزيز المنيع وانهم لو ينظروا اليه
بالله واراد وا عرفانه بنفسه ما احتجبوا عن الله ولقائه وما ضلوا السبيل كذلك فاشهد فكل
من اول الذي لا اول له الى آخر الذي لا آخر له لتكون من العارفين مع ان ظهور قبلي قد
خرق بقوة الله كل الاوهام ووصيتهم في كل شطر بان لا تعترضوا على الذي يظهر بالحق و
سياق ظهوره كل من في الملاء الاعلى وما خلق بين السموات والارضين فلما ظهر بالحجة
اعترضوا واحتجبوا بحجبات انفسهم وكانوا من المعرضين واذا قيل لهم باي حجة انتم بغلبي من
قبل يقولون الآيات واذا ايتي عليهم آيات ربك العزيز العليم يسود وجوههم وينهزمون عنه
عنه ويجعلون اصابع الاعتراض في آذانهم لئلا تسمعوا كلمات الله كذلك غشيتهم حجبات الغفلة
وكانوا من الخاسرين وانك لو تتوجه بسمع الفطرة الى ما يخرج من افواههم لتسمع منهم ما
سمعت من ملة الفرقان حين الذي اتى الله على بساط القدس وقضى الامر من لدن مقتدر قدير
وانك

وانك لو تسمع منى دعهم وذكرهم وما عندهم عن ورائك ثم اقبل بوجهك الى جمال ربك ولا تخف
من احد ولا تكن من الصابرين ثم خذ كأس البقا بيدك اليمنى ثم اشربها باسمى الابهى فتوكل على الله
وانه ينطقك بالحق ويعرفك مالا عرفه احد من العالمين وانا لو نذكر يك ماورد علينا لا يتم
بالقلم والمداد ولا تكفيه الالواح وكان الله على ذلك شهيد وعليم ولكن نسئل الله بان
يحضرك لتقاء العرش لتشهد وتطلع باسرار التى سترناها عن العباد وما اذكره حرفا منها
بين الخلائق اجمعين قم على نصرة الله وامره ان الذى اتخذوه الناس من دون الله محجوبا
لانفسهم فيالیت كان كاحد مثلهم ولكن كانوا من عبدة الاوهام والاصنام وكذلك نذكر
اسمائهم عند ربك فى تلك الايام التى لصبا بين الانام من غير ناصر ومعين ولقد ارسلنا
اليك من قبل لوحا ثم من قبله لوحا ثم من قبله لوحا ونسئل الله بان يرزقك بها ويظهر لك
ماكنز فيها وانه لهو الغفور الرحيم وقد حضر فيه السجن بين يدينا كتابك وقرئناه ووجدنا منه نفحات
حبك فى الله ربك ورب آبائك الاولين وعرفنا شوقك فى الله واشتياقك
بلقائه وما اردت الورود على مقر ربك المتعالى العزيز المنيع انا ما خالفنا فى الوعد ونوفى ما
وعدناه كذلك كتبنا على نفسنا الحق قبل خلق السموات والارضين واردنا ان نحضرك
لتقاء الوجه ولكن المشركين حالوا بيننا وبينك واخرجونا عن الديار الى ان جعلونا مسجونا

فی هذه الارض البعید وانک لو تریدان تسافر الی الله وتهاجر الیه اذاً اشرقت
شمس الاذن من افق الامر لتفعل ما تراید واذنک لیحضر بین یدینا وتشهد ما لا شهده احد
من العباد وتطلع بما هو المستور عن انظر العالمین ای ذبیح قلم الله اراده نموده که بلسان
بدیع پارسی با تو تکلم فرماید چه که جنش با تو بوده وانشاء الله خواهد بود پس بشنو نغمات
قدس الهی را که بحر فی از آن افئدهٔ منقطعین مجذوب شده وخواهد شد لم یزل فراموش
نشده وانشاء الله نخواهی شد سه لوح منیع باخوی داده شد که ارسال دارد شاید
لاجل مصلحتی که در سر او مستور است تأخیر نموده ولکن کل ابداع را لوحی مشاهده
کن وبر صدر آن بخط ابهی از قلم قدس اعلی باین کلمات اعلی مکتوب که ای عباد
ظهور حق لم یزل بدونش مشتبه نشده ولا یزال با عمال وافعال وصفات مقدس از کل
ممکنات بوده وخواهد بود چه که او بنفسش معروف بوده و باو معروف اید کم
یا قوم بدونش توجه ننمائید چه که دونش مخلوق قدر بامر او بارادهٔ او ای عباد بصر
بمنظر اکبر ناظر شوید لم یزل بنفس خود متکلف بوده اید وآیهٔ عرفان جمال رحمن موجود وانه لا یامر
العباد بما لم یکن عندهم ولا تستطیعن الیه اگر این رتبه در انسان موجود پس خود بنفس خود
متکلف است در عرفان الهی ومحتاج باحدی نه واگر این آیه مفقود لا بأس علیه ولن
یجری

یجری علیه قلم الامر والنهی باری بشنو ندای این طیر مغنی در کلشنی را و بهیچ حجابی ممنوع نه
ببصر شهود در امر الله مشاهده کن و در ظهور این عبد بین عباد و ستر خویش و اعلاء امر تفکر کن که شاید
بلطیفهٔ امر یکه نفسی از او مطلع نیست مطلع شوی و بکوثر بقا و تسنیم ارق اصفی فائز گردد فوالذی
انطقنی بین السموات والارض که اگر از قضایای وارده و رزایای نازله این ارض ذکر نمایم البته
محزون شوی و سر بصحرا گذاری و لذا حفظاً لنفسک اظهار نشده که شاید بالمواجه ذکر شود و بین هذا
علی الله بعزیز و آنجناب مطلعند که در اقل از آن اینعبد بحفظ جان خود نپرداخت لیلاً و نهاراً
در دست مشرکین مبتلا بوده تا انکه امر الله مرتفع شد و اسم قدیر بر عرش خود مستوی گشت تفکر
که والله الذی لا اله الا هو مثل آنکه اهل هند طیور خود را که بطوطی مینامند تعلیم میدهند همان قسم تعلیم نمودم
وحفظش فرمودم وچون مشاهده نمود که اینعبد در کمال ظهور بین عباد بوده وضری باو راجع نشده و در این
ارض هم احدی متعرض نه از خلف ستر بیرون آمده بر قتلم قیام نمود وچون خود را خاسر فهمید
با فرا اقلم برداشت و نوشت آنچه نوشت اگر آنجناب ببصر حدید در آن نسبتهائی باین عبد
داده ملاحظه نمایند که بشر امثل آفتاب مشاهده کنند و ادراک نمایند که مقصودی از این وسائط
نداشته جز انکه ناس را از منبع امر منع نماید حال معلوم است که بر این غلام مسجون چه گذشته
نفسی که قادر براو نبوده و جمیع شهادت میدهند که آنچه اراده میشد قادر بود و معذلک با علم باو

وبمافی صدره بایادی قدرت حفظش فرمودم حال بیرون آمده ومفتریاتی باینعبد نسبت داده

که قلم حیا میکند از ذکرش وایکاش که از اصل امر مطلع میشدید اگر حال بصری فایت

شود ودر کلماتش نظر کند بماهو علیه واقف شود الواح بدیعی از سماء قدم نازل درجواب اعتراضاتی

که بحق وارد آورده اند انشاء الله انجناب میرسد درست تامل فرمائید وتفکر کنید انشاء الله

بلئالی مودعه در آن فائز میشوید بشنو دراین آخر قول ندا میرا جمیع این خلق را مفقود شمرو

معدوم دان مگر نفوسیکه الیوم برامر الله ثابت وراسخند اینست کلمهٔ حق ومابعد

الحق الا الضلال انشاء الله امیدواریم که از سحاب رحمت الهی ممنوع نشوید واز غمام

مکرمتش محروم نگردید ای ذبیح در بدایع حکمتم ملاحظه نما که در کل اشیا از آنچه خلق شده مابین ارض

وسما آیات حکمتیه وظهورات صنعتیه ظاهر ومشهود است اشارات وهمیه لم یزل ناهرا

از مزاج غرا احدیه وفطرت اصلیه الهیه محروم نموده واز تغییرات وتبدیلات ملکیه مضطرب

مشو چه که در کل شیئی این تبدیل بوده وخواهد بود ولکن آنچه ظاهر شود وهویدا گردد لابسته

در او حکمی مستور است که جز افئدهٔ صافیه آن لطیفهٔ دقیقه را ادراک ننماید مثلاً در شمس

ظاهره ملاحظه فرما که جمیع من علی الارض را تربیت مینماید واعطاء کل ذی حق حقه در این مقام

از آن مشهود ولکن سراجرا اضرتمام حاصل وکذلک قمر ونجم را که کل در نفس خود از نورا و

بلاضیاء

بلاضیاء خواهند ماند چنانچه ابداً در یوم مقبلی از این اسما ظاهر نه حال باسی بر شمس نبوده
ظهور او سبب اطفای ضیاء دون او شده حال ملاحظه نمائید که قمر و نجوم و سراجها که
نیرند و از اعظم مخلوقات محسوب از ظهور شمس و تربیت او در اینمقام محروم و اشیاء
بتربیت شمس در کمال جلو و ظهور اذاً تفکر فی نفسک لتکون من الفائزین لعل
الی مراد الله ولا تحتجب عن اشارات المعرضین وهمچنین در شمس سماء معانی مشاهده
کن و در اسرار خفیهٔ الهیه و رموزات مستورهٔ ربانیه تفکر نما که شاید از فیوضات این بحر
اعظم که جمیع انجر اولیه و آخریه از او ظاهر و باو راجعند محروم نمانی لسان الله میفرماید که باصل امر
ناظر شو در این ظهور و بآنچه از قدرت محضه ظاهر شده چه از آیات محکمه و چه از ظهورات آفاقیه
و انفسیه تا در امرش مستقیم مانی و کلمهٔ حقرا چون کلمات دونش قیاس منما چه که از ماسوایش
ممتاز بوده و خواهد بود و هر نفسی بعد از استماع مطمئن میشود بان هذا الهوالحق ملاحظه در ظهور
اولم فرماکه ناسراجرا اشارات کلماتی که در مابینشان مذکور بوده از یمن رحمن محروم ساخته و چون
اذان غیر مطهره کلمات قبلیه مانوس بود لذا از استماع و ادراک نغمات رحمانیه و کلمات
غرصمدانیه در یوم قیام محروم گشته اینست که در کل کتب و صحف و زبر و الواح
بلسان قدرت و غلبه نازل فرمودم که در حین ظهور احدی جز بنفس ظهور تمسک نجوید

چه که سالک سبیل هدی بوطن اصلی خود که مقام مسجد اقصای نفس انسانیست فائز
نخواهد شد مگر انکه قلب وبصر وسمعرا از کل آنچه شنیده مقدس نماید واین امر بر کل ملل در
احیان ظهور صعب ومستصعب بوده چه که هر ملتی باشارات کلمات قبلیه بحجبات
غلیظه محتجب شده واین بسی واضحست احتیاج بتفصیل نبوده ونخواهد بود ودر ظهور سنهٔ
ستین آنجناب بچشم خود ملاحظه نموده وبگوش خود شنیده ولکن ملت بیان را
لایق وسزاوار نه که از جمال قدم که در قطب زوال بسلطان عظمت واجلال واقف
ومشرق ومضیئ است محتجب مانند چه که جمیع حجبات قبلیه اظهور قبلم مرتفع فرموده وبا صریح
بیان وابدع تبیان جمیعرا اوصیت فرموده ودر کل الواح عرفان نفس قدمرا معلق باری
نفرموده فواحسرتا علی هؤلاء الذین علقوا عرفان الله ونفسه بما خلق بقوله المبرم المحکم
الحکیم باری لا زال شأن ناس این بوده که در ایام الله که شمس مشرق ومضیئ وطالع
وظاهر ووهویداست اعتنائی نداشته وبحجبات نفس وهوی محتجب بوده اند وبعد از
غیبت گروهی مجدداً بوهم صرف اظهار ایمان نموده ولکن غافل از اینکه ارياح امتحان
در کل احیان در هبوبست وقواصف افتتان در کل آن از شطر رحمن مرسول ذره را
از ذرهٔ وشعر را از شعر تفصیل میفرماید ان یا قلم القدم غیر اللحن ثم غنّ علی لحن عربی مبین
لعل

لعل يجذب افئدة الممكنات الى ساحة قدسك ويقربهم الى وجهك المقدس الطاهر
الاطهر المنير وينقطعهم عن الذين اعتكفوا على اصنام النفس والهوى واعرضوا عن الذي
يشهد له كل الكائنات بانه لهو الله المقتدر العلي العظيم قل يا قوم ان ادخلوا هذا الارض
البيضا الذي ظهر على لون كثيب الحمرا في شاطئ قلزم الكبريا، تالله الحق لو تشهدنه ببصري
لتشهدن فيه كل الالوان بعد الذي جعله الله مقدسا عن كل لون وعن كل ما خلق بين
السموات والارضين قل اتكفرون بنفسي ثم تقرؤن عما خرج من قلمي فواحسرتا
عليكم يا ملاء الغافلين ان يا ذبيح تفكر في الذي جعلنا ظاهره عبرة لعبادنا المتبصرين
لو يشهد احد مشيه ليوقن بانه لم يزل كان كافرا بالله ثم مشركا بنفسه
ومعرضا عن لقائه ومسورا في امره وممتكئا بدونه ومتشبثا بذيل كل مشرك عنيد
وانه بعد الذي طهر الله وختم الله النبوة بمحمد رسول الله اذا يستدل بالامامة ثم
بما قال حسين ابن روح بعد الذي هو احتجب الناس من كلمات التي يروى عنه بان
القائم كان في جابلقا وامثاله كما سمعت باذنك وكنت من السامعين وانك لو
تنظر اليوم لتعرف بان ملأ الفرقان ما احتجبوا عن الله ومظهر نفسه الا بما رواه هذا الرجل
وكان الله على ما اقول شهيد وعليم وانك ان رايته قل يا ايها الكافر بالله والمعرض

عن حضرته والمشرک بجماله والمنکر بآیاته التی احاطت العالمین لو اردنا الیوم بان تجعل کل
الاشیاء ولیا لنقدر بکلمته التی یخرج من قلمی الذی بحرکة اصابع قدرتی المتعالی العلی الحکیم
مُت بغیضک یا ایها المعرض عن الله فی ازل الآزال لانک لو کنت موقنا بالله فی عهد
ما کفرت بنفسه فی تلک الایام التی ظهر فیها سلطان الذی احاط کل الخلایق اجمعین قل
یا ایها المردود ومظهر التمرود بای حجة آمنت بعلی من قبل ثم من قبله بمحمد رسول الله ثم من قبله
بالنبی الذی سمی بالروح ثم من قبله بالکلیم الذی نادیناه من بحره التی توجهت الیها لحاظ الله
مرة ونطقت فیکل الاحیان بانی انا الله لا اله الا انا المقتدر العزیز الکریم قل ان کنت
التراب لم اعرضت عن رب الارباب بعد الذی سبقت سحاب الامر واتی علی
سماء القدس وقضی الامر من لدی الله الواحد المقتدر العزیز الحکیم قل تالله اذا بلغتک
کل الذرات ثم علی فی الرفیق الاعلی ولکن احتجب فی نفسک واشتغلت بما سمیت
باسم الذی به تفتخر بین امثالک وکنت من المحجبین ایاک ان یاذیج لاتحجب بحجبات
نفسه تالله الحق الیوم یفتر الابلیس من تلبیسه والدجال من اضلاله وانک
فاحفظ نفسک عن نفحاته تالله انها تهب من اصل الجحیم وجعله الله عبرة عبرة للذینهم کانوا
علی الارض بحیث لن یقدر ان یمشی علی ربوة ذات قرار فکیف علی صراط الله الذی کان
ادق

ادق من الشعر واحد من سيف القاطع حديد وانك انت فاعرف مراد الله فی الذی نطقت
لسان الصدق علیه لتکون من العارفین فوعمرک یا ذبیح لم یکن فی قلبی بغض احد من الممکنات لان الله
طهره عن کل دلاله وعن کل ما یقع علیه وکان الله علی ما اقول شهید ولکن لما عرفوا هؤلا
نعمة الله بابصارهم و قلوبهم ثم انکروها اوحی عن شطر الامین مقر عرش ربک الرحمن ما یتنبه به
عباده لیکونن من المتنبهین ولئلا یقربهم المقربون وتأخذهم نفحات العذاب منه ومن الذین هم
کفروا واشرکوا بالله بعد الذی ینزل عن سماء الامر وفی حوله من الملائکة قبیل وانک انت
فکر فیما جرت من قلم الله ثم تفکر فی کلماته لعل یصیل ما کنز فیها من لئالی التی لا مثل لها
فی الابداع وتستغنی بها عن العالمین کذلک اطلعناک واخبرناک مرة اخری فضلا من
لدن ربک العلی الاعلی علی نفسک وعلی الذین هم معک لتکون مطلعا به وبما خرج من
قلمه ثم من فمه وتکون علی بصیرة منیر وتقول فی کل حین ان الحمد لله الذی هدانا لنفسه
المتعالی العلیم المحیط

١٥٢

هو الله تعالی شانه العظمة والاقتدار

٣٤٠ تبارک الذی بامره تحرک القلم الاعلی ونفخ فی الصور وانصعق من فی ملکوت الاسماء انه لهو الذی

به نصب الصراط ونطق الميزان فی قطب الامکان بانی انا المیزان من لدی الرحمن سبحانک
یامن باسمک خرقت الاحجاب وفصل امّ الکتاب اسئلک باللوح المحفوظ واسمک القیوم
بان توفق احبائک علی الاستقامة علی امرک وقدّر لهم الرحیق المختوم بفضلک وعنایتک
ایرب لا تمنعهم عما کتبته لاصفیائک فی ایامک ثمّ اکتب لهم خیر الآخرة والاولی بجودک
وکرمک انک انت المقتدر المتعالی العلیم الحکیم

٢٤١ جناب میرزا ع ل علیه بهاء الله

هو الناظر من افقه الاعلی

ش ٢

یا علی انّ المظلوم یرید ان یذکرک فی یوم فیه غاض الانصاف وفاض الاعتساف وفیه
نکست رایة العدل ونصب علم الجهل لا تدر نفس من الذی یأمرها بالبغی والفحشاء ومن
الذی یدعوها الی الله مالک الاسماء کذلک انزلنا الآیات وصرّفناها فضلاً من عندنا انّ ربّک
لهو الفضّال المهیمن القیوم قل یا قوم اتقوا الله ولا تمنعوا انفسکم عن النبأ الاعظم الذی بشّرکم الله
به فی کتبه وصحفه وفی لوح نزل فیه اسرار ما کان وما یکون ضعوا ما عندکم وما عند علمائکم متمسّکین
بما امرتم به من لدی الله العزیز الودود هذا یوم الله لو انتم تعرفون وهذا الیوم الموعود الذی اذا ظهر
اشرقت الارض بنوره ونفخ فی الصور وانصعق من علی الارض الا من شاء الله مالک الوجود

قم

قم علی الامر ثم اذکر ربک الذی خلقک واظهرک لهذا الیوم المشهود انا ظهرنا واظهرنا الامر رغماً لکل عالم محجوب طوبی لمقبل اقبل الی الله فی ایامه وویل لمن اعرض متمسکاً بالاوهام والظنون کذلک نطق القلم اذ کان المظلوم فی السجن الاعظم وتذکر الذین اقبلوا الی الافق الاعلی وسمعوا نداء الله مالک الغیب والشهود

هو المبین العلیم

۲۴۲ الحمد لله آنچه در کتب الهی مذکور و در صحفش مسطور بود فائز شدی وآن عرفان غیب مکنونست که عالم را بانوار ظهور خود منور فرموده یا علی هدایت را شنیدیم واقبالترا مشاهده نمودیم وازشطر سجن اعظم بتو متوجه شدیم تفکر فی عنایة ربک وکن من الساجدین کل از برای او خلق شده اند وازبرای او خلق شده اند وازبرای احدمثل بطراز وجود مزین گشته اند ولکن آفتاب فضلش بشأنی مشرق که در لیالی وایام دوستان خود را ذکر مینماید وآنچه سبب ارتقاء وارتفاع است متذکر میدارد انه لهو الفضال الکریم طوبی لک که بعرفانش مؤید شدی وبذکرش موفق گشتی ان اعرف قدر هذا المقام الاعلی وقل لک الحمد یا اله العالمین

ش جناب میرزا علی علیه بهاء الله

هو الآمر الحکیم

۲۴۳ یا علی علیک بهائی امروز چشم انصاف کور و دست اعتساف بلند بنور هدایت نموده ایم

بنار دلالت مینمایند وما دعائهم الا فی ضلال با انکه عرف ربیع از خریف ممتاز ورائحهٔ گل از
دونش واضح ومبرهن آیاتش از صاحبان بصر ومنظر اکبر مستورنه ونفحات ایامش بادونش مشتبه
نه معذلک قوم یومرا فراموش نمودند وبما عندهم از ما عندالله اعراض کردند حق جلّ جلاله باقدرت
صابر وبانطق صامت طوبی لک بما وفیت بمیثاق الله ربّ العالمین البهآء علیک بما
وجدت عرف قمیصی وسمعت ندآئی وشهدت بما شهد به لسان عظمتی فی سجنی المتین

هو المبین العلیم الحکیم

۲۴۴ کتاب انزله الرحمن لمن اقبل الیه فی یوم فیه اعرض کل غافل بعید لتجذبه نفحات بیانی الی ملکوت عیانی
وانا الغفور الکریم قد ظهر ما لا ظهر من قبل واتی ما کان مستوراً فی کتب الله ربّ العالمین قد فرّت
عین العالم بظهوره ولکن القوم فی حجاب مبین قد اهتزّ الحجاز شوقاً للقائه وکوم الله شغفاً لقدومه
وبرّ الشام قد تعطر بقمیصه المنیر ان الذین اعرضوا اولئک لیس لهم نصیب یذکرون الله بألسنهم
وقلوبهم تحکی عن التصور والتماثیل کذلک نطق القلم الاعلی طوبی للسامعین انک اذا وجدت نفحاتی من
کلماتی قل لک الحمد یا مولی العارفین

جناب میرزا محمد علیه بهآء الله

۲۴۵ هو المنادی بین الارض والسمآء کتاب انزله مولی الاسمآء وفاطر السمآء لمن اقبل الی الله
ربّ الارباب

رب الارباب ایاک ان تحرمک حوادث العالم او تمنعک سجات الذین کفروا بانه مولی الانام
قل سبحانک اللهم بالیی اسئلک باسمک المهیمن علی الاسماء وبحرکة قلمک الاعلی الذی به تحرکت الاشیاء
بان تکتب لی من قلم التقدیر ما یقربنی الیک ویحفظنی من شر اعدائک الذین نقضوا عهدک ومیثاقک
وکفروا بحجتک وانکروا برهانک ایرب قد اهلکنی ظلم الفراق این سلسبیل وصالک یا من فی
قبضتک زمام من فی ارضک وسمائک وعزتک وعظمتک وقدرتک واقتدارک ان عبدک
هذا یخاف من سطوة النفس واهوائها اریدان اودع ذاتی بین ایادی فضلک وعطائک
لتحفظها من شرها وبغیها وغفلتها ایرب تری عبدک انقطع عن دونک متمسکا بحبل جودک وسئلک
ان لا تخیبنی عما کتبته لامنائک واصفیائک وقدر لی ما تقر به عینی ویستریح به فؤادی انک انت

مولی العباد والحاکم فی المبدء والمعاد

ش جناب میرزا محمد علیه بهاء الله درخش

هو المفرد علی الاغصان

کتاب نزل بالحق وینطق امام الوجوه انی انا المظلوم الغریب قد کنت قائما امام وجوه العالم ۲۴۶
ودعوت الکل الی الفرد الخبیر منهم من انکر ومنهم اعرض ومنهم من افتری علی سفک دمی المنیر
ومنهم من نطق بما ناح به الملاء الاعلی واهل هذا المقام الرفیع یا محمد انصاف مفقود وعدل غیر

موجود ای مظلوم من غیر ستر و حجاب جمیع احزاب را بحق دعوت نمود در آیاتیکه افئده و ارکان از خشیة
فزاعه و جبابره مضطرب و متزلزل چون فی الجمله امر ظاهر معرضین بیان از حجاب بیرون آمده قصد
مالک الرقاب نمودند و عمل کردند انچه را که هیچ حزبی از احزاب عمل ننمود از حق بطلب حزب خود را حفظ
فرماید که شاید از ظنون و اوهام حزب قبل یعنی شیعه محفوظ مانند و بانوار توحید حقیقی فائز شوند البهاء
من لدنا علیک و علی من سمع النداء و اجاب انه من اهل البهاء فی کتاب الله رب العالمین

جناب علی ابن حسین علیه بهاء الله

نسبی الا بهی

۲۴۷ ای دوست لقا طلب نمودی و حق داری چه که کل از برای لقا خلق شده اند ولکن معتدین و ظالمین
بر مراصد بکمال قوت و قدرت بر صدّ و منع قیام نموده اند و در اطفاء نور الهی و نار سدره جهد بلیغ مبذول داشته
و دارند با حسین غزالهای بر معانیر اصیاد کین در کمین ولئالی بحر احدیه را سارقین در صدد حق از برای
حفظ عالم و اصلاح و حیوة آن خود را اظاهر فرموده ولکن اهل بغی و فحشا بر ضرّش ساعی و بر قتلش قوی
دادند تبا لهم و سحقا لهم و مع قدرت و اقتدار نفوس غافله را خائب و خاسر مشاهده نمائید لا تحزن
عن البعد کن متمسکا بالصبر فی سبیل الله رب العالمین کتابت حاضر و عرض گردید آگاهی داد بر اقبال و توجه
و تمسک تو طوبی لک و نعیما لک از حق بطلب کل را بصراط آگاه فرماید و باقی اعلی هدایت نماید
تا از برای

تا از برای هر نفسی سبیل واضحی باقی ظهور دهید اگر در یعنی کل فائز شوند وارد دریای غایت حق جل جلاله

محروم نمانند البهآء منی علیک

جناب میرزا بزرگ علیه بهآء الله

نسبی المهیمن علی من فی الارض والسمآء

۲۴۸ هذا یوم فیه اتی القیوم وقام علی الامر علی شأن ماخوفته سطوة العالم وما منعته ضوضآء الامم الذین نقضوا

المیثاق فی یوم الطلاق وکفروا بالله مالک یوم الدین تالله قد ارتفع نوح الاصفیآء فی الفردوس الاعلی

بما ورد علی اولیآء الله من الذین اعرضوا عن الوجه اذا اشرقت انواره من افق ارادة ربهم المقتدر القدیر

من الناس من اعرض ومنهم من کفر ومنهم من افتی علی سفک دمی ومنهم من نطق بما احترق به اکباد المخلصین

قد ذابت قلوب الملا الاعلی بما ورد علی اهل البهآء ولکن القوم فی حجاب مبین سوف یرون جزآء ما عملوا

کمارات الرقشآء من قبل ومن بعد ها الذئب ومن قبله الکاذب الذی افتی علی اسمی من دون بینة

ولا کتاب من الله العزیز العظیم قل یا قوم ان اقرؤا الوح النفیس وما نزل فی الالواح لعل ترجعون

الی الله وتجدون عرف القمیص سوف یاخذ الله الذین ظلموا کما اخذ الظالمین من قبل انه لا تعجزه صفوف

العالم ولا سطوة الامم یفعل ما یشآء وهو الفرد الواحد المقتدر العلیم الحکیم انک لا تحزن من شیئ ان افرح

فی ایام ربک تالله قد ماج بحر الفرح امام الوجه طوبی لمن شهد ورآ وویل لکل غافل بعید انک اذا

جذبتک نفحات الوحی وسمعت حفیف السدره قم وقل لک الحمد یا الٰهی بما اسمعتنی ندائک وعرفتنی
ظهورک وایدتنی علی الاقبال الی افقک وعلمتنی سبیلک المستقیم اسئلک بامن فی قبضتک زمام
الکائنات وازمّة الموجودات بایمک الذی به سخرت الملک والملکوت بان تجعلنی قائماً علی خدمتک
وناطقاً بذکرک ومتحرکاً بارادتک ومنجذباً بآیاتک ومنادیاً بایمک بحکمتک والبیان لااله الا انت الغفور الکریم
ایرب لاتحرمنی من لئالی بحر فضلک ولا تمنعنی من اشراقات شمس عنایتک انک انت الذی لایعجزک
شیئ ولایمنعک امر قد شهد کل شیئ لعظمتک وقدرتک لااله الا انت القوی الغالب العلیم الحکیم

ش جناب علی علیه بهاء الله

هو العلیم الخبیر

٢٤٩ قد حضر کتابک وعرضه العبد الحاضر لدی الوجه اجبناک بهذا اللوح المبین نسئل الله ان یوفقک
علی الاستقامة علی هذا النبأ العظیم بلسان پارسی بشنو اینکه سؤال از آیهٔ مبارکه نمودی قطب جنت
فردوس مقامیست که الیوم مقر عرش عظمت الٰهی واقع وسدرهٔ قدس در مقامی ظهور حق جل جلاله
وآن سدرهٔ مبارکه در ارض زعفران یعنی ارضیکه منبت ومبارک ومقدس ومعطر است غرس شده
جمیع اسماء وحسنی که در بیان ودر اینظهور در الواح از قلم اعلی جاری شده مقصود نفس ظهور است
در مقامی بقلم اعلی مذکور ودر مقامی باتم الکتاب مسطور وهنگامی بافق اعلی ولوح محفوظ ومکتاب
مسطور

مسطور و بام لبیان نامیده شده و فی الحقیقه از جمیع آنچه ذکر شد در مقامی مقدس و منزه
و مبرا است طوبی از برای تو عریضه ات بشرف اصغا فائز شد و تو باثر قلم اعلی فائز گشتی
هنیالک و مریالک قدر اینمقام اعلی را بدان و حق جل جلاله را شکر نما امروز ارض جدیده مکتاب
طوبی از برای کسیکه او را یافت و تخم امانت را در او کاشت انه من الفائزین فی کتاب الله رب
العالمین البهاء من لدنا علیک و علی الذین ما منعهم نعاق الناعقین عن الله العزیز الحمید

جناب آقا کوچک الذی حضر و فاز

هو الشاهد الخبیر

شهد الله انه لا اله الا هو له القدرة و العظمة و له الکبریاء و السلطنة قد ارسل الرسل و انزل الکتب ۲۵۰
فضلا من عنده و هو الفیاض الکریم قد شرع الشرائع و انزل الاوامر لحفظ
عباده و ارتقاء خلقه من تمسک بها نجا و سلم و من اعرض هلک نسئل الله ان یؤید عباده
بما یقربهم الیه انه هو الغفور الکریم شهد قلمی الاعلی بانک اقبلت الی السجن و وردت فیه
و حضرت امام وجه المظلوم و سمعت ندائه و رایت افقه اعرف هذا المقام الاعلی و کن
من الشاکرین نسئل الله ان یؤیدک و یوفقک علی ما یحب و یرضی و علی العمل بما انزله فی
کتابه المبین و الحمد لله رب العالمین

جناب میرزا علی خادم حرم علیه ۹۹۹

بنام خداوند یکتا

۲۵۱ یا علی علیک بهائی عریضهات لدی المظلوم مذکور ونفحات ایقان وعرفان ومحبت از آن متضوع لازال در این بساط مذکور بوده انا ذکرناک من قبل بآیات لاتتغیر من ظلم الفراعنه و لامن تعدی السجابرة ولا ینقطع عرفها بدوام اسمائنا الحسنی اشکره وقل لک الحمد یا مولی العالم ولک العطاء یا من فی قبضتک زمام من فی السموات والارضین اولیا را از قبل مظلوم تکبیر برسان وبنور بیان مقصود عالمیان کل را منور دار آنچه در ارض یا ظاهر سبب ارتفاع کلمه وارتقای امر است ودر کتاب اقدس نازل شده آنچه که منقطعین ومتبصرین را بر خدمت امر ترغیب نماید بگو یا حزب الله امروز روز نصرت امر است بحکمت تمسک نمائید وبآنچه سزاوار است مشغول گردید ایاکم ان تمنعکم ضوضاء الغافلین او تحجبکم شبهات المریبین در جمیع احوال از غنی متعال بیطلبیم انچه را که سبب ظهور عزت ونعمت وثروت اولیاست براستی میگویم آنچه از قلم اعلی جاری شده البته ظاهر خواهد شد واگر نظر بمقتضیات حکمت بالغه تاخیر شود باسی نه سوف یظهر الله ما وعد به فی الواحه انه هو الصادق الامین البهاء من لدنا علیک وعلی الذین نبذوا الوری مقبلین الی الافق الاعلی وعلی کل ثابت مستقیم وکل راسخ امین

جناب علی

جناب علی علیه بهاء الله

قد ماج بحر العرفان باسمه الرحمن

٢٥٢ شهد الله انه لا اله الا هو له العظمة والاقتدار والعزة والاختيار يحيي ويميت وهو المقتدر المهيمن العزيز المنان شهد الله انه لا اله الا هو والذي اتى بالحق انه لسلطان الظهور والمكلم في الطور وبه نفخ في الصور وقام اهل القبور ونادى المناد من مكان قريب الملك لله المقتدر العزيز الوهاب قد حضر كتابك لدى المظلوم اجبناك بلوح جعله الله مطلع الالواح اذا وجدت عرفه وقرئت آياته قل سبحانك اللهم يا الهي لك الغناية والالطاف اسئلك باسمك الاعظم به فرقت بين الامم واظهرت ما كان كمنونا في علمك ومخزونا في كنز حكمتك بان تجعلني

٢ الذي مؤيدا في كل الاحوال على ذكرك وثنائك انك انت المقتدر العزيز الفضال اي رب اسئلك بانوار وجهك واسرار كتابك بان تقدر لي ما ينفعني في حيوتي وبعد مماتي انك انت ربي ومالكي وخالقي لا اله الا انت المقتدر على ما تشاء بامرك الذي به سخرت الآفاق

جناب بزرگ عليه بهاء الله

هو الناظر من افقه الاعلى

٢٥٣ ام الكتاب در ملكوت بيان دوستان الهيرا ذكر مينمايد ليجذبهم الذكر والبيان الى جبروت العرفان

یا بزرگ از اول ایام الی حین اولیای هر ارض را ذکر نمودیم بذکریکه آذان عالم شبهانرا
نشنیده ومقصود انکه ضغینه وبغضای اهل عالم بمحبت وودادتبدیل شود اگری پذیرفتند
بندوا نصح الله ورائهم متمسکین بما عندهم من الاوهام والظنون آنچه بر تو وارد شد
لدی الوجه مذکور وعملت بطراز قبول فائز قل لک الحمد یا مقصود العالم ومولی الامم بما عرفتنی
صراطک المستقیم ووفقتنی علی الاقرار فی یوم فیه انکر اکثر العباد وجعلتنی مقبلا اذا اعرض عنک
من فی البلاد اسئلک یا سلطان الوجود ومالک الغیب والشهود بان تؤیدنی علی خدمة امرک
بین خلقک ثم اجعلنی ناظرا الیک فی کل الاحوال انک انت المقتدر العزیز الفضال ایرب
تری الفقیر اقبل الی افق غنائک اسئلک ان لاتخیبه عما قدرته لعبادک المقربین انک انت المقتدر
العلیم الحکیم

ش جناب میرزا علی علیه بهاء الله

اوست دانا و بینا

۲۵۴ یا علی علیک بهائی اینمظلوم درحالتیکه احزان از جمیع جهات احاطه نموده اولیا را ذکر
مینماید وبعطای مولی الوری بشارت میدهد طوبی لک قد فزت بذکری الذی احی الله به خلقا عجزت
اقلام العالم وادراک الامم عن احصائهم قل لک الحمد بما من ذکرتنی فی سجنک الاعظم ولک الثنا
بما من قبلت

یا من اقبلت الی اذ کنت بین الامم اسئلک ان توفقنی علی ذکرک وثنائک وخدمة امرک
بحیث لاتمنعنی ضوضاء القوم الذین نقضوا عهدک ومیثاقک قد حضر محمد امام وجه المظلوم
وذکرک ذکرناک بهذا اللوح المبین لتوقن بانک تکون مذکورا امام کرسی من ظهر وظهر ما
کان مخزونا فی علم الله العزیز الحمید البهاء من لدنا علیک وعلی الذین قاموا وقالوا الله
المالک والملک لله رب العرش العظیم

ش جناب میرزا برزگ علیه بهاء الله

هو الظاهر من افقه الاعلی

امروز جمیع عالم از تجلیات انوار ظهور منور ولکن اهل آن اکثری غافل اهل ارض کل بر مرده ۲۵۵
بل مرده باید بما جاء حکمت وبیان وکوثر حیوان زنده شوند طوبی از برای نفسیکه بآن فائز شد
واز برای بصریکه مشاهده نمود واز برای سمعیکه شنید اصغاء یک ندا افضل است عند الله از
اعمال من علی الارض صد هزار حیف که از این نعمت بیزوال محروم واز این عنایت بی منتهی محجوبند
محزون مباشید از انچه وارد شده هر نفسی بقدر ومقام خود مشغول قد نبذوا مقام الله عن وراءهم
واتبعوا کل غافل بعید سوف یرون انفسهم فی خسران مبین ان افرح بذکری ایاک وبشر
احبائی بعنایتی ورحمتی التی سبقت من فی السموات والارضین کذلک نورنا افق سماء البرهان بنیر لسان

طوبی لعارف فاز و قام علی خدمته الامر وویل للصاغرین

ش خ جناب میرزا علی خادم ح ر علیه بهاء الله

بنام خداوند یکتا

۲۵۶ یا علی اسماء عباد را از مالک وخالق آن منع ننموده درخدیر هم غرق شده اند سبحان الله بحر اعظم امام وجوه موّاج ومقصود عالم ازاق اسم اعظم ظاهر وهویدا معذلک ممنوع ومحرومند درقرون واعصار باسم وصایت وولایت وامثال آن بر جمیع احزاب وملل فخر مینمودند ودرروز جزاء حقیقیه هزار ولی ووصی بقولش خلق میشد شهیدش کردند وحال بعضی ازاهل بیان بهمان اسماء متشبثند وبهمان اشیاء متمسک لعمرالله اگر قلم اعلی باحزاب عالم توجه مینمود بمثل آنچه باهل ایران نمود هرآینه اکثری وارد بحر اعظم میشدند چنانچه دراین ارض جمعی قبل از تبلیغ داخل شدند بمثابه امطار آیات برایران ناطق ونازل مع ذلک میت مشاهده میشوند الامن شاء الله رب العالمین ازحق میطلبیم ترا ادارای قلب مقدس نماید تا کنزی باشد از برای لؤلؤ منیر توحید الامر بید الله یفعل ما یشاء

ویحکم ما یرید

نصرآباد

نصرآباد جناب حاجی ملا کاظم علیه بهاء الله

هوالناطق فی ملکوت البیان

۲۵۷ یا اهل البهاء اسمعوا النداء من السدرة النور آء انه لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العلیم الحکیم امّ الکتاب ینطق ویقول قد اتی الوهاب فی المآب اتقوا الله ولا تکونوا من الغافلین امّ البیان ینادی یا ملا، الامکان قد اتی الرحمن بقبیل من الملا، الاعلی اقبلوا الیه ولا تکونوا من الخاسرین امّ الالواح یتکلم ویقول یا ملا، الارض قد استوی متکلم الطور علی عرش الظهور لا تمنعوا انفسکم عن التقرب الیه هذا ما امرتم به فی کتب الله وفی هذا اللوح المبین یا کاظم علیک بهائی وعنایتی انت الذی اقبلت الی افقی وتمسکت بحبل عنایتی وقمت علی خدمة امری وذکری وثنائی بین عبادی نسئل الله ان یوفقک وینصرک ویمدک بقبیل من الملائکة المقربین طوبی للسان اقر بما نطق به لسان العظمة ولعین فازت بالنظر الی شطره المنیر قد انزلنا لک من قبل ما لا تعادله ثروة العباد یشهد بذلک الایجاد فی بحبوحة العظیم قد ذکرناک فی الواح شتی وقربناک الی شاطی البحر الاعظم وهدیناک الی صراطی المستقیم طوبی لعبد وضع ما عنده وسمع ما تکلمت به فی ذکر الله العزیز الحمید قل یا ملا، الفرقان اما سمعتم نداء ربکم الرحمن بقوله یوم یقوم الناس لرب العالمین هذا یوم فیه انار افق الفضل وظهر القیوم وبیده رحیقه المختوم

ویقول تعالوا تعالوا ولا تکونوا من المتوقفین هذا یوم بشّرت به کتب الله مالک یوم الدین قل یا
ملا البیان لعمر الله ینوح منکم نقطة الفرقان ونقطة البیان فی الفردوس الاعلی اتقوا الله ولا تکونوا
من الظالمین لو تنکرون هذا الفضل الاعظم باتی برهان ثبتت عندکم انصفوا یا قوم ولا تکونوا من الصاغرین
قد فتح باب السمآء واتی مالک الاسمآء بروایات الآیات اشکروا ربکم بهذا الفضل الاعظم الذی احاط من
فی السموات والارضین قل قد جری فرات البیان من قلم ربکم الرحمن اقبلوا ثم اشربوا منه باسم ربکم
العزیز البدیع الذی قام امام الوجوه ودعا الکل الی الفرد الخبیر کذلک نطق البحر الاعظم بین الامم وارتعدت
به فرائص الذین کفروا بالله المقتدر القدیر یا کاظم ان قلمی الاعلی اراد ان یذکر اخاک الذی صعد الی الله
المهیمن القیوم وفی حین صعوده وجد منه الملاء الاعلی عرف حبی العزیز المحبوب وادخله بیده الفضل الی مقام
عجزت عن ذکره اقلام العالم یشهد بذلک من عنده لوح محفوظ النور الذی اشرق من افق عنایة الظهور
واول عرف تضوع من قمیص رحمة ربک مالک الوجود علیک یا من اقبلت الی الافق الاعلی اذا اعرض عنه
من علی الارض نشهد انک سمعت النداء واقبلت وآمنت بالله مالک الغیب والشهود وکنت مستقیما
علی الامر بحیث ما منعتک شبهات الذین انکروا حکم النشور قد فزت بعرفان الله وآیاته وسمعت نداه
الاحلی اذا ارتفع بین الارض والسمآء وشربت رحیقه المختوم باسمه القیوم کذلک نطق القلم الاعلی فی هذا المقام
المحمود سبحانک یا اله الوجود والمهیمن علی ما کان وما یکون اسئلک باسرار علمک ونفحات آیاتک

وامواج بحر البيان فی الامکان بان تنزل علی من صعد الیک فیکل حین رحمة من عندک وعنایة من لدنک انک انت المقتدر علی ما تشآء شهدت بکبریاء الممکنات وبعنایتک الکائنات لا اله الا انت الغفور الرحیم یا کاظم اشکر الله بما انزل لک ولاخیک ما لا ینقطع عرفه بدوام الملک والملکوت قد حضر کتاب من سلمان علیه بهائی وکان فیه ذکر من صعد الی الرفیق بذلک اخذت الاحزان الذین طافوا العرش فی العشی والاشراق انا نعزیک ونسلیک بآیات لا یعادلها ما فی الارضین والسموات ان ربک هو الصبار یأمرک بالصبر الجمیل انه هو المقتدر علی ما یشآء لا اله الا هو العزیز الوهاب کبر من قبلی علی وجوه احبائی قل یا حزب الله ایاکم ان تخوفکم قدرة العالم او تضعفکم قوة الامم او تمنعکم ضوضآء اهل الجدال او تحزنکم مظاهر الاضلال کونوا کالجبال فی امر ربکم المقتدر العزیز المختار کذلک انزلنا من سحاب الفضل امطار الحکمة والبیان طوبی لمن شهد وری وقال لک الحمد یا منزل الآیات ولک الثنآء یا مظهر البینات اشهد انک ظهرت واظهرت ما کان مکنونا فی ازل الازال من قبل الیک قد اقبل الی الله من الاول الذی لا اول له ومن اعرض انه اعرض عن الله فی المبدء والمآل البهآء المشرق من افق سمآء رحمتی علیک وعلی من یسمع قولک فیهذا الامر الذی به ارتعدت فرائص الرجال وعلی اولیائی هناک الذین ما نقضوا المیثاق

ع الا ع

ش حرم علیها بهآء الله

هو المغرد علی الافنان

٢٥٨

٢ و یقول قد فاز کتابک فی المنظر الاکبر و یخاطبک، لک القدر قولی سبحانک اللهم یاالهی انا الورقة التی ابتلیتها مشیتک و ارادتک الی ان ظهرت من غصنک اسئلک یامالک الامم وسلطان القدم بان تجعلنی من الطائفات فی حولک فیکل عالم من عوالمک ایرب قد تحرکت بارادتک و فوضت امرها الیک انک انت المقتدر علی ماتشآء وانک انت القریب الشاهد الامین

ش حرم علیها بهآء الله والطافه

هو الشاهد الذاکر العلیم

٢٥٩

یاایتها الورقة العلیا ان افرحی بما تذکرک سدرة المنتهی عن یمین مقعد النور آء والفردوس الاعلی انه لااله الا انا الفرد الخبیر قد ذکرناک من قبل و فیهذا الحین بما لاتعادله السموات والارض یشهد بذلک القلم الاعلی و عن ورآئه لسان الله الناطق العزیز البدیع طوبی لاما، سمعن ندآئک و یحدن منک فی ایام الله رب العالمین البهآء المشرق من افق عنایتی والنور اللائح من افق سمآء فضلی علیک و علی الذین عملوا بما امروا به فی کتاب الله

کتاب الله العلی العظیم

حرم علیها بهآء الله مالک القدم

۲۹۰ بسمه المقدس عن الاذکار

ایورقهٔ سدره انشآء الله بعنایت رحمت رحمانی ونیسان مکرمت سبحانی متمسک
بسدره باشی لازال باو متحرک وساکن دلتنگ مباش ظهور هر امری را نظر بمصلحت
وقتی مقرر است کذلک قدر من لدن مقتدر قدیر همیشه در نظر بوده وخواهد بود ابواب
فیض فیاض مفتوحست وارياح رحمت رحمن در هبوب ومرور الحمدلله از او محسوبید
وباو منسوب این دولتیست پاینده وجنتیست باقیه یدوم ولا یزول یبقی ولا یفنی قسم
باسم اعظم جمیع مقامات عالیهٔ نامتناهیه در این رتبه مکنون ومستور است چنانچه اثمار و ظهورات متعفنه آن در حجب نظر به عدم
استعداد از حرص ارتفاع
وظهورات آن پوشیده وپنهانست والبته این ستر را در عوالم قدریه وعوالم اخری
ظهوری خواهد بود اگر انوار شمس از سحاب مترا کمه ممنوع شود مفقود نخواهد بود ودر

مقام خود موجود و مشهود از بعضی مقالات نالایقه محزون نباشید قبول
حق معلق بشروط نبوده علت و سبب آن فضل او بوده تو باین فضل اعظم فائزی
قولی مالی لفضلک الفداء یا محبوب العالمین

ورقهٔ علیا حرم علیها من کل بهآء ابهاه

بنام یکتا خداوند بینا

۲۹۱

یا ورقی و ورقهٔ سدرتی قد هبّت روائح النفاق و سقطت من سدرة الامر اوراق
بهناح العجیب و صاح الخلیل و نطق جبریل قد تهیّأ لکم العذاب یا اهل النفاق انشاء الله
بعنایت مخصوصهٔ الهی فائز باشید و بذکرش مؤانس اگرچه این مصیبت کبری
فوق مصائب بوده ولکن بهترین عالم در راه مالک قدم سرداد و جان باخت این
امور اگرچه برحسب ظاهر قلبرا میگدازد ولکن سبب و علت نفوسدرهٔ الهیه بوده
و خواهد بود قسم بآفتاب حقیقت که الیوم از افق ظهور مشرقست اگر این مقام تمام
ذکر شود جمیع دوستان بمقر شهادت توجه نمایند و فدا قبول نکنند مکتوبت رسید و مشاهده
شد تحت لحاظ عنایت حق بوده و خواهی بود و آنچه حکمت اقتضا نماید از سماء امر
الهی جاری خواهد شد ان افرحی بظهوری و استوائی و ندائی و ذکری و ثنائی

آن

ان ربک لهو الناظر السامع العلیم جناب افنان علیه من کل بهآء ابهآه امام وجه حاضرند وینزل الیه من سمآء عطائه ماقدّر له انه لهو الفضال الکریم بهیچوجه محزون مباشید وحسب الامر بجمل صبر متمسک انه یظهر مایفرح به افئدة الذین احتهم الاحزان بما اکتسبت ایادی الطغیان انه لهو المقتدر القدیر والبهآء علیک وعلی اللآئی آمن بالفرد الخبیر

ورقة العلیا حرم

۲۶۲ بسم الله الاقدس العلی الاعلی

هذه ورقة من لدنا الی التی اقبلت بالله وسمعت نداءه وعرفت نفسه واقبلت الیه وحضر لدی العرش کتابها لتجدنها مرة اخری الی الله العزیز الحکیم ان یاورقة العلیا ان استمعی نداء ربک الاعلی من سدرة المنتهی علی البقعة النورآء انه لااله الا انا العزیز الکریم ان یاورقة الفردوس ان استمع النداء تارة اخری من الشجرة القصوی علی الکثیب الاحمر من هذه المنظر الاکبر انه لااله الا انا الغفور الرحیم قد حضر لدی العرش کتابک وتوجه الیه بحاظ ربک العلی العظیم طوبی لک بما وجدنا منه عرف جنک ربک الرحمن الرحیم قد کنت مذکورا لدی الوجه فی اکثر الاحیان هذا من فضله

علیک انه لهو الحاکم علی ما یرید طوبی لک بما وفیت میثاق الله وعهده واعرضت عن
الخائنین انا وجدنا منک رائحة الوفا ان افتخری بشهادة الله بین العالمین لا تحزنی
من شیئ لعمری انه معک فی کل الاحیان ینبغی لکل ان یوقروک ویعظموک ویراعوا فیک
حق الله وامره کذلک نزل الامر من لدن مقتدر قدیر ان اشکری الله ثم اذکریه بالروح
والریحان بما انزل لک من قلم الوحی فی هذا اللوح المبین یا الهی ومحبوبی انا التی اقبلت الیک
وآمنت بمشرق امرک ومطلع الهامک وفرت بما لا فزن بها آیاتک اسئلک یا سهمک
الاعظم الذی ابتلی بین طغاة خلقک وعصاة بریتک وصار کبده مشبکا من سهام اعدائک
وقمیصه محمرا بدم البغضا بما ورد علیه فی حبک بان تجعلنی مستقیما علی امرک وحبک وناطقا بذکرک
وثنائک ولا ذا بحضرتک فی کل عالم من عوالمک ایرب لا تمنعنی من نفحات قمیص وحیک وفوحات
ثوب رحمتک وآیاتک التی تمر منها ارباح فضلک ایرب انت الذی احاط فضلک
الاشیاء وسبقت رحمتک من فی الارض والسما قد نزل علی فی کل الاحوال ما ینبغی لبحر عطائک
ولیلیق لسلطانک انا التی یا محبوبی کنت مقرا بفردانیتک ومعترفا بوحدانیتک ومؤانسا
بمظهر نفسک ترانی یا الهی مستجیرا بذیلک ومتشبثا بفضلک والطافک فاشهدنی یا محبوب العالمین
بید الطافک خمر مکرمتک لیا خذنی سکر کوثر عنایتک علی شان یجعلنی منقطعا عما سواک ومتجلی مقبلا
الیک

الیک انک انت المقتدر المتعالی الغفور الرحیم

الورقة الفرد وسیّد

بسم الله الملک المتعالی المقدس السبحان ٢٦٣

ان هذا الکتاب من شجرة العدل الی التی اصطفاها الله ونسبها الی نفسه ان اشهدی انه لا الٰه الا هو رب العالمین وانه لا له واحد فی ملکوت السموات والارض وما من الٰه الا هو وانه لعزیز حکیم وانما الرسل قد اظهر وا من عنده ودعوا کل الخلق الیه واتبعوا ما اوحی الیهم ربهم وسبحوا الله فی کل شأن وکانوا من الصالحین وان نقطة الاولی لهو الحق من ربک فلا یحجبک عن الناس فاشکری الله بما فزت من الحق واحمدی الله فی کل شأن ان ذلک من امر الله فی لوح حفیظ وان الله لهو الحق وما دونه لهو الباطل اتقی الله فی کل حین واعبدیه حق العبادة واصلحی مالک وعلیک واحفظی نفسک فی کل شأن لئلا یضرک من شیء وکنت من المحرسین کذلک نلقیک من آیات الکتاب واللوائی آمن وصدق الله واتبعن النور وکن من القانتین الا یحجبک عن امر ربک من شیء ولا یضعفک الذین کفروا انهم اصحاب النار ولهم من مجیص وان الله رب الکل قد اظهر نوره بالهدی والحق ویبین لکل امره ومن الناس من آمن واقبل ومنهم من اعرض وادبر ولکل جعل الله

قدرًا من الامر انه قوی عزیز لا یعزب عنه علم شیئ مما فی السموات والارض وعنده
ملکوت الغیب والاشهاد وکان الله ربک لهو الرحمن الرحیم وسع نوره السموات
والارض وما من شیئ الا یضیئ به ذلک من ذکر رحمة الله فلا تؤمن بآیات الله الا المتقین
ومن صبر فی الله علی ما اوذی فی الامر اولئک الذین هدوا الی الطیب من القول
واللواتی صبرن اولئک اللائی قرن مغفرة کریمة وکن من المفرحین فقد وقع اجرک علی الله
وسوف یفرج الله عنک اذا شاء اصبری فی الامر واسئلی الله من فضله انه
خبیر بصیر

ش ح م علیها من کل بهاء ابهاه

٢٦٤ هو الاقدس الاعظم العلی الابهی

طوبی لک یا ورقتی وطوبی لک بما فزت بجمالی وشربت کوثر لقائی وتجرعت من تسنیم وصالی
وطرت فی هواء حبی وسمعت نغماتی وتغنیاتی ورایت استوائی علی عرش بیانی ونطقی
بین عبادی واشراقی فی ملکوت امری ان احمدی بما فزت به من بحر جودی وسماء عطائی
ثم اعلمی انا سمعنا ندائک وعرفنا ما انت علیه فیحب مولیک واجبناک بهذا البیان الذی
به سطع نور الاحدیة وانار افق الفضل بین البریة وتعززت حمامة الذکر علی اغصان السدرة
الالهیة

الالهيه انه لااله الا انا المبين العليم ان افرحي بما قدر الله لك فيكل عالم من عوالمه لعمر الله انه خير عما خلق في السموات والارض ولكن اكثر الناس لا يفقهون انك كنت مذكورة لدى العرش يشهد بذلك ما نزل من القلم الاعلى وما نطق به لسان العظمة فيما قامه المحمود اياك ان تحزنك شئونات الارض ان افرحي بذكري اياك وتوجهي اليك من هذا المقر المنوع ان اذكري ربك المظلوم الذي كان في ايامه كلها بين ايادي الذين غفلوا عن الشاهد والمشهود كذلك ذكرناك اذ كنا خارجا عن السجن بسلطان ربك المقتدر العزيز الودود البهاء عليك وعلى اللائي توجهن بقلوبهن الى الافق الاعلى الابهى واستقمن على الامر على شان ما منعتهن نفاق كل كاذب مردود يا ورقتي كبرى من قبلي على وجوه امائي اللائي فزن بهذا اليوم الموعود وشهدن بما شهدنا من قبل الملك يومئذ له ملك الغيب والشهود

حرم في الشين

بسم الله الامنع الاقدس العلي الابهى ٢٦٥

ذكر الله ورقة الفردوس لتسمع اطيار ورقة البقا من هذا الغصن الذي ارتفع باسمه الابهى لتكون من نفحات الله مجذوبا ان يا ورقة المباركة اسمعي نداء ربك مرة اخرى من هذا الهيكل الاطف الاحلى تالله لو يسمعن نغمة من نغماته كل الاشياء بسمع الفطرة لتجذبنها الى ساحة عز محمودا فطوبى

لک بما قدست نفسک عما سوی الله ربک واتخذت فی ظل عصمت ربک مقاماً کان علی الحق
منیعا اتقی الله ثم اذکریه بلسانک وقلبک ولا تتقفی الی الذین کفروا واعرضوا بعدما آمنوا وکانوا عن
شاطی الفضل بعیدا ان احفظی قلبک عن الاشارات ثم ذوقی من اثمار هذه الشجرة المبارکة المطهرة
المرتفعة التی ظهرت بالحق فی قطب الآفاق بانوار استضآء منها کل مقبل زکیا ان اطمئنی فی نفسک
بما کان الله معک وبک وانه کان بعباده قریبا وانه لن یحرمک عن نفحات قدسه ویذکرک
بالحق وانه کان علیک رقیبا ولا تحزنی عما متتک من الباساء والضراء فسوف یبدلها الله
برحمة من عنده وانه کان علی کل شیئ قدیرا قولی ایرب اسئلک بجمالک الذی اظهرته وبعثته بالحق
وارسلته علی العالمین جمیعا وسمیته فی الملأ الاعلی بالنبأ العظیم وبین ملاء الانشآء باسم علیا
ثم بظهوره الاخری فی قمیص الاهی بان لا تحرمنی عن نفحات عز رحمتک ولا تجعلنی بعیدا عن شاطی فضل
قربک واحسانک وانک قد کنت علی کل شیئ حکیما ایرب فاسقنی کوثر غنائک ثم تسنیم
فضلک والطافک لیطهرنی عما یکرهه رضائی ویخلصنی عن هذا الدآء الذی اخذنی وانک قد کنت
بعبادک غفورا رحیما ایرب فاخرق حجبات التی حالت بینی وبینک ثم اشفنی بکوثر الشفا من انامل
رحمتک التی سبقت کل الاشیآء واحاطت من فی الملک جمیعا ایرب لا تیأسنی عن بدیع موائبک
وجمیل احسانک ثم ارزقنی ما عندک من کاوس البقا ثم اثبتنی علی امرک وانک بکل شیئ قدیرا
هو الله

هوالله

ش انشاءالله انورقة البیه باین ذکر که مذکور شد در کل ایام متذکر باشید وببدایع رحمت الهی مطمئن
که لم یزل فضل حق شامل انورقه بوده وانشاءالله خواهد بود وانکه مذکور نموده بودید که والدهٔ
حضرت اعلی روح ماسواه فداه میل دارند که بآن شطر توجه نمایند بسیار محبوبست اگر تشریف ببرید
لابأس علیک انشاءالله لازال در ظل شجرهٔ البیه مستریح باشید ودر سرادق عصمه امر سکن
ازمصائب وارده مکدر مباشید چه که لازال بلایا مخصوص اصفیای حق بوده وخواهد بود
پس نیکوست حال نفسیکه بما ورد علیه راضی وشاکر باشد چه که وارد نمیشود بر نفسی من عندالله
الا آنچه از برای آن نفس بهتر است از آنچه خلق شده مابین سموات وارض وچون ناس
مابین سر وستر آن آگاه نیستند لذا در موارد بلایا خود را محزون مشاهده مینمایند انشاءالله
لم یزل ولایزال برمقر اطمینان ساکن باشید واز اثمار عرفان مرزوق وانه لهو خیر
الرازقین وخیر الحافظین والروح والبهاء علیک وعلی من معک وعلی کل عبد منیب

والحمدلله رب العالمین

ش امة الله خدیجه بیگم

الاعظم الاقدس الاقدم کتاب من لدنا لقوم اتبعوا ما نزل من لدی الله المقتدر ۲۶۶

القدیر نذکر فیه آیات اللائی آمن بالله اذا تلی بالحق یامر فزع عنه من فی السموات
والارض الا من شاء ربک العلیم الخبیر ینبغی الیوم لکل نفس ان ینصر ربه کذلک
قضی الامر فی کتاب ما اطلع به احد الا الله المقتدر الحکیم یا امائی ان استمعن ندآء الله
العلی الابهی مرة اخری من السدرة المرتفعة علی الکثیب الاحمر انه لا اله الا انا العزیز الکریم
ان اتبعن ندآء الله وحدوده ثم انطقن بهذا الاسم الذی به اسودت الوجوه وانارت
وجوه المقربین لا تعقبن الذین یتکلمون باهوائهم ویعملون ما نهوا عنه فی الکتاب انهم
من الظالمین ان اذکرن الله فی ایام المحبوب الذی به ظهر کل امر حکیم طوبی لمن سمع الیوم
ندآئی واعرض عن سوائی واستقام علی امری الذی احاط العالمین کذلک جری القلم
الاعلی علی ذکر عباده وامائه لیفرحن الکل ویکونن من الشاکرین

شهد الله لنفسه بانی انا حی مرمبارک ٢٦٧
فی الافق الابهی وانطق من هذا الافق
فی کل شیء بانی انا الله لا اله الا انا المقتدر
المتعالی المهیمن العزیز البدیع

هو

نشهد ان الافنان شهدوا بما شهدت السدرة انه لا اله الا هو المهیمن القیوم

افنان جناب میرزا علی علیه منکل بهآء ابهاه

٢٤٨ شهد الله لنفسه بانني انا حيّ
في الافق الابهى و اداطلع من هذا
الافق في كل شئ بانى انا الله لا اله
الا انا المقتدر المتعالى العزيز البديع

بسمى العلى الابهى

شهد قلمى الاعلى بانك اقبلت الى الله مالك الورى و فزت بانوار اللقآء و شربت من
يد العطآء كوثر الوصال طوبى لك بما اقبلت و سرعت الى ان دخلت المنظر الاكبر
وسمعت نداء الله المهيمن القيوم انا كنبّر على وجهك وعلى افنانى الذين اخذوا من ايادى
الفضل رحيقى المختوم

ورقه والدهٔ جناب افنان حاجى ميرزا على فروغيه

هو الظاهر الناطق العليم

٢٤٩ سبحانك اللهم يا الهى اسئلك بنور بهآئك الذى احاط ملكوتك وجبروتك و انجذبت
به افئدة المخلصين من عبادك ان تقدّر لافنانك و ورقة من اوراقك اجر كلّ

ورقه تمسکت بسدرة بیانک وتنورت بنور عرفانک وما منعها ظلم اعدائک الذین
نقضوا عهدک ومیثاقک ایرب اسئلک باسمک الاعظم الذی به احترقت افئدة الذین
انکروا حجتک وبرهانک وکفروا بظهورک وآیاتک ان تقدر لاورائک ما یقربهم الیک
انک انت المقتدر علی ما تشاء تفعل ما تشاء باسمک العزیز الحمید

بسمی الذی به ماج بحر العرفان فی الامکان ۲۷۰

عریضهات بلسان عربی حاضر وعین عنایت بآن ناظر وجواب ازام الکتاب بلسان پارسی
نازل تا کل از عمان بیان حضرت رحمن قسمت ونصیب اخذ نمایند وبآنچه بصر وسمع وروح
از برای او خلق شده اگاه گردند امروز جذب کلمهٔ الهی عالم را اخذ نموده جمیع اشیا بکمال فرح
وانبساط بذکر وثنا مشغول آب میگوید ای خاک بیا ذکرهای عالم را بگذاریم وبثنای مالک قدم مشغول
شویم جبال میگویدای اشجار امروز روز تقنی وترنم است چه که مقصود غیب وشهود بر کرسی
ظهور مستوی نیکوست وقت ما ونیکوست روز ما ونیکوست حال ما فضل محبوب عالمیان احاطه
نموده انوار آفتاب شفقت تابیده دریای رحمت مواج ونور بخشش مشرق یک آن این یوم
عندالله افضل است از قرون واعصار طوبی از برای نفسیکه آگاه شد وبر عنایت حق گواهی داد
وویل از برای نفسیکه خود را از فرات رحمت محروم نمود واز فضل فضال حقیقی باز داشت یا کاظم
در این یوم

در این یوم احد غصن اکبر امام وجه مالک قدر حاضر انا ننطق و هو یحرر مقام این فضل را بدان تیاحی
سمعنا ذکرک ذکرناک و رأینا اسمک انزلناک مالا تعادله اذکار الامم لیشهد بذلک ام الکتاب
اذکان مستویاً علی عرش الخطاب یا یحیی خذ کتاب الله بقوة من عنده و قدرة من لدنه آنه
یؤید من اقبل الیه و اراد ان یشرب رحیقه المختوم باسمه العزیز البدیع در لیالی و ایام قلم اعلی متحرک
ارحق بطلب مبعوث فرماید نفوسیرا که لایق این ایام و قابل این امر اعظم باشند قسم به نیر معانی که از
افق سماء بیان مشرق و لائح است فضل این ایام احصا نشده و نمیشود نیکوست حال نفسیکه از فیوضات
محروم نشد و از عنایاتش ممنوع نگشت امروز آفتاب به لک الحمد یا سید العالم ناطق و آسمان
بلک الثناء یا مالک الاسماء متکلم سدره طور بقدراتی مالک الظهور مترنم ولکن اهل عالم غافل و محجوب
مگر معدودی یا کاظم ارحق میطلبیم کلرا تأیید فرماید بر آنچه سبب اعزاز امر و ارتقاء وجود است طلب
غفران نمودی از برای والدین لله الحمد باجابت مقرون بفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و لا یسئل عما یفعل
البهاء من لدنا علیک و علی من معک من کل ذکر و انثی و من کل صغیر و کبیر
الذین وفوا بعهد الله و میثاقه و اعترفوا بانطق به لسان
العظمة قبل خلق السموات
والارضین

ش جناب کاظم ن ص علیه بهاء الله

هو السامع المجیب ۲۷۱

یا کاظم علیک بهاء الله مع ندای سدرهٔ منتهی و ارتفاع صیحه مابین ارض و سما و اشراقات انوار آفتاب ظهور از کل جهات عباد ارض غافل و بیخبر مانده اند ابصار ممنوع آذان محروم چه که اکثر عبدهٔ اسما مشاهده میشوند بآن عاکفند و از حق جل جلاله بی نصیب حزب قبل سالها عاکف اسما و عابد اصنام بودند من غیر شعور حزب بیان هم بآن مرض مبتلا الا من شاء الله مع انکه اهل بیان سب ور دولعن حزب قبل را من غیر ستر و حجاب بر روی منابر شنیده و میشنوند معذلک بر ترتیب چنین حزبی مشغولند لعمر الله اگر مقام توحید حقیقی ذکر شود کل مضعوق مشاهده شوند الا معدودی ان ربک هو الستار الغفار العلیم الخبیر

یا کاظم چندی قبل لوح امنع اقدس مخصوص آنجناب نازل و ارسال شد در جمیع احوال از حق میطلبیم انجناب را مؤید فرماید بر آنچه سبب ارتفاع کلمهٔ اوست که شاید مردگان از نفحات وحی مقصود عالمیان بحیوهٔ جدیده فائز شوند و از قبور غفلت برآیند و آگاه گردند نفوس مذکوره در نامهٔ انجناب هریک فائز شد بآنچه که شبه نداشته اولیا را از قبل مظلوم تکبیر برسان و بشارت ده از حق میطلبیم کلرا مؤید فرماید بر آنچه سبب تذکر امم و اصلاح عالمست انه علی کل شیئ قدیر قل الهی الهی ارحم عبادک برحمتک التی سبقت الوجود من الغیب و الشهود و انقذهم بایادی قوتک و ذراعی قدرتک ثم احفظهم

احفظهم بجنود الوحی و الالهام ایرب نور قلوبهم بنور معرفتک ثم اجعلهم من الذین ذکرتهم فی صحفک وزبرک و الواحک لیستطیع علی افئدتهم نفث انا لله الواحد الفرد المقتدر القدیر یا کاظم علیک بهائی ارجو بطلب افئده را از ما سوایش فارغ نماید بشأنیکه اسماء ایشانرا محجب نسازد و قصص اولی محروم نکند سبحان الله در قرون و اعصار با سماء متمسک بودند در ثمر آن ملاحظه کنید که چه بوده و چه شد نسئل الله ان یعرفنهم ما هو المقصود فی ایامه و یقدر لهم خیر الآخرة و الاولی انه هو الفضال الکریم البهاء الظاهر اللائح من افق سماء رحمتی علیک و علی من معک و یسمع قولک فیذا الامر المحکم المبین

جناب حاجی ملا کاظم علیه بهاء الله

۲۷۲ بسمه الابهی الابهی

در این فجر روحانی از هر یزه ارياح حدیقهٔ معانی این کلمهٔ علیا اصغا شد قد اتی المکنون بامر لایقوم معه شیئی انه لاتضعضعه قوة الاقویاء و لاتخوفه سطوة الامراء نطق و ینطق امام وجه العالم لا اله الا انا الفرد العلیم الحکیم قدر لنا الیک لوحا تتضوع منه عرف عنایة ربک الکریم و الآخر امر النبأ الاعظم بذکر هذا الامر العظیم طوبی لمن سمع قولک فیذا الامر و ویل للغافلین الحمد لله رب العالمین النور المشرق من افق سماء فضلی علیک و علی کل عبد قام علی خدمته امر مولی القدیم

نصر جناب حاجی کاظم

۲۷۳ هو الاقدس الاعظم الابهی

ذکر من لدنا لمن سمّی بکاظم الذی اقبل الی افق الایمان و آمن بالرحمن اذا اعرض عنه کل غافل بعید یا کاظم تفکر فی الذی سمّی باسمک و انفق روحه فی سبیل الله رب العالمین انه قد فاز بالاستقامة الکبری و الذی روحه و ماله فی سبیل الله علی شأن تحیرت افئدة العرفاء و عقول العلماء الذین نبذوا احکام الله عن ورآئهم و اتبعوا اهوائهم الا انهم فی ضلال مبین قد اشتعلت نار الظلم فی ارض التصاد بما اکتسبت ایادی الذین کفروا بالله العلی العظیم ان الرقشاء لدغت آل الرسول و نهبت اموالهم ان ربک لهو العلیم الخبیر قد اخذناها بسلطان من عندنا و جعلناها عبرة للناظرین ایاک ان تمنعک الدنیا عن الله مالک الاسماء توجه الیه و قل لک الحمد یا الهی فی السموات و الارضین

جناب حاجی ملا کاظم علیه بهآء الله

۲۷۴ بنان مبین حقیقی

ای اهل عالم خرجال قدم و اسم اعظم از ظلم امرا و وزرا نبوده و نیست چه که آنچه ایشان مرتکب شده اند از عدم اطلاع بوده قسم بآفتاب حقیقت که از افق سجن مشرقست اگر اقل از خردل بطراز آگاهی مزین شوند

شوند از ما عندهم فارغ و آزاد شوند و بما عندالله توجه و اقبال نمایند ضرّ محجوب امکان از اهل بیان بوده که بکمال جهد و اجتهاد در تضییع امر قیام نموده اند آیات الهی جمیع آفاق را احاطه فرموده و ظهورات کلمة البطراز آکاهی مزین نموده بیناتش از حدّ احصا خارج اگر جمیع کتاب عالم جمع شوند از ذکر آنچه ظاهر شده و نازل گشته خود را عاجز مشاهده نمایند کلّ در این ظهور مأمورند که بچشم او را ببینند لله الحمد وجه مشرق و ظاهر و بحر مواج و قوم غافل و محجب از حق بطلبید کلمة البطراز انصاف مزین فرماید و بنور عدل هدایت نماید طوبی لک بما ذکرت لدی المظلوم و نزّل لک ما ینادی باعلی النداء امام وجه العالم قد اتی مالک القدم بسلطان مبین البهاء علیک و علی کلّ موقن بصیر

نصرآباد جناب کاظم علیه بهاء الله

۲۷۵ هو القائم علی الامر باسمه الاعظم

شهد الله انّه لا اله الّا هو و انّه اتی علی السحاب انّه لهو الموعود فی الکتب و المسطور فی صحف الله ربّ العالمین قد قام باسمه القیوم و خرق باصبع الیقین حجبات الظنون و الاوهام و دعا الکلّ الی الفرد الخبیر به فتح باب السّماء و هدر العندلیب علی اغصان سدرة المنتهی انّه لا اله الّا هو العلیم الحکیم لعمر الله قد اخذ المقبلین رحیق الوحی علی شأن نبذوا الوری عن ورائهم مسرعین الی البحر

الاعظم الذی ماج بین العالم بهذا الاسم العظیم قد حضر کتابک وقرئه العبد الحاضر لدی المظلوم انّ ربّک لهو السّامع المجیب نشهد انّ کتابک کان ناطقاً بثناء المحبوب ومعترفاً بما اعترف به الله قبل خلق السّموات والارضین طوبی للسانک بما نطق بالحق ولعینک بما رات ولقلبک بما اقبل الی المحبوب الفرید قد وجدناه مزیّناً بطراز الایقان ومنزّهاً عن اشارات الغافلین الّذین نبذوا الحق عن ورآءهم واتبعوا الخلق رجآءَ ما عندهم انّ ربّک لهو المبین العلیم طوبی لک بما وجدناک قائماً علی خدمة امر ربّک وناطقاً بثنآئه الجمیل انذر فهک بالحق وسیقیک کوثر الحیوان مرّة باسمه القیّوم واخری باسمه الکریم انّه یؤیّدک فی کلّ الاحوال انّ ربّک لهو السّامع البصیر البهآء علیک وعلی الّذین کبّروا

الاضنام باسم ربّهم المقتدر القدیر

نصرآباد جناب محمّد قبل کاظم علیه بهآء الله

بنام دانای بینا

۲۷۶

الحمد لله از فضل ورحمت وعنایت نامتناهیهٔ الهی بافق اعلی توجّه نمودی وازایادی الطاف محبوب امکان کوثر حیوان آشامیدی ولسان رحمن بثنایت ناطق قدر اینمقام اعلی وغایة تصوی ودرّهٔ اولی رابدان واین جوهر ثمین را از بصر سارقین وخائنین باسم حق جلّ جلاله حفظ نما یا کاظم ای دوست من ای بندهٔ من در ایّامیکه جمیع نفوس از سطوت ظالمین ومشرکین مضطرب وخائف

وخائف بودند وخلف حجبات وسجات ساکن این مظلوم بکمال همت وقدرت
وعظمت برامر قیام نمود قیامیکه قعود اورا اخذ ننمود و باعلی النداء اهل ملکوت انشارا
بمالک اسماء دعوت نمود وچون عالم امکان بانوار بیان رحمن روشن ومنیر گشت
ورایهٔ حمرا بعنایت کلمهٔ علیا بر اعلی المقام منصوب نفوس مستورهٔ متحجبهٔ خائفه
ازخلف حجاب ظاهر وبصد هزار مکر وخدعه در اضلال نفوس منیرهٔ مطمئنه برآمدند وبهر
مملکت ودیار توجه نموده ومینمایند که شاید بالواح نازله وکتاب مبین اهل یمین راازّ
آء معین منع نمایند وبمصدر ظنون ومطلع اوهام کشانند انشاء الله باید انجناب بشأنی
مستقیم باشند که ازاثران اهل آن دیار بل سایر اشطار واقطار باستقامت کبری فائز شوند
لیس هذا علی الله بعزیز جهد نما تا در حیات جان عزیز را بفدای رب عزیز نمائی ودر رمدگی
بمقام بلند شهادت فائز باشی هر نفسی الیوم در مشیت وارادهٔ حق جل جلاله فانی
نمود یعنی ازارادهٔ خود گذشت وبهاراده الله تمسک جست او در زندگی حیات
بشهادت کبری فائز است طوبی لنفس فازت بهذا المقام الاسمی الاسنی والافق
الاعلی الابهی یا کاظم ان افرح بهذا الفرح الاعظم بدرستیکه حق جل جلاله ذکر ترا قبول
نمود وقربانیت لدی المظلوم مقبول افتاد ان احمد الله بهذا الفضل الذی سبق والرحمة

التی احاطت من فی السموات والارضین انشاء الله ساقی رحیق عرفان باشی وبر آن دیار
وناس پژمرده را از سلسبیل بیان الهی تازه وزنده نمائی تا کل از دریای دانائی محروم نمانند ایکاش
بنیر اعظم که از افق عالم اشراق نموده آگاه میشدند قسم بآفتاب علم الهی که از افق سجن طالع است
اگر بذرهٔ از عنایات لاتحصای او عارف شوند هر آینه کل را طائف حول مشاهده نمائی این است
کلمهٔ علیا که از مطلع علم مالک اسما ظاهر شده طوبی للسامعین طوبی للعارفین طوبی للعاملین

الحمد لله رب العالمین

هو الاقدس الاعظم العلی الابهی ۲۷۷

قد سمع المظلوم شهادتک ویراک فیما انت علیه انه لهو السمیع البصیر طوبی لک بما اعترفت بالله
وآیاته ونطقت بما شهد الله قبل خلقه انه لا اله الا هو المهیمن العزیز الحکیم قل الهی اسئلک بالاسم
الذی اذا کشف الحجاب طار الموحدون فیه الی سماء قربک وسرع المخلصون الی شاطی بحر عطائک
بان تجعلنی فی کل الاحوال ناظراً الی افق وحیک وناطقاً بثنائک بین خلقک علی شأن لا یمنعنی اعراض
المعرضین ولا اوهام المریبین ثم اسئلک یا الهی بان ترزقنی کوثر الاستقامة بجودک وفضلک
لاکون مستقیماً علی امرک ومعرضاً عن دونک الذین یدعون اهوائهم مالا اذنت لهم بل منعتهم
عنه فی کتابک المحکم المبین ثم اسئلک یا الهی بان تحفظنی من شر اعدائی نفسک وترزقنی ما ینفعنی فی
کل

کل عالم من عوالمک انک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الا انت العزیز الحکیم

جناب محمد قبل کاظم علیه بهآء الله نظر

هو المقتدر المختار

۲۷۸

کتاب الله ینطق بالحق امام وجوه العباد الله لا اله الا هو لفرد الواحد العلیم الحکیم اصبحنا الیوم

فیمقام تنطق ذراتها الملک والملکوت والعظمة والجبروت لله الفرد الواحد المقتدر العزیز الحمید

قد احاطتنا الاحزان من کل الجهات بما اکتسبت ایدی الظالمین قد اتی الیوم والقوم فی نوم

عجیب قد اشرق النور من افق ارادة الله وظهر ما کان مستوراً وبرز من کان موعوداً فیکتاب الله

رب العالمین قد اتی السلمان علیه عنایتی بکتاب رسلته الی محمد علیه بهائی انه فاز بالحضور والاصغاء

اجبناک بلوح لاح من افق کلمة منه نیر عنایة الله مقصود العارفین طوبی لک بما وجدت

عرف البیان فی اول الایام وفزت بذکر لا یأخذه المحو ولا یعقبه التغییر امراً من لدن آمر

حکیم قم علی ذکر مولیک بیان تجذب به حقایق الاشیآء ان ربک هو العزیز المنیر هذا یوم

بشرت به کتب الله من قبل ومن بعد طوبی لمن عرف مقامه وفاز بما ظهر فیه من لدن مقتدر

قدیر قل یا قوم انصروا ربکم بالحکمة والبیان وباعمال تفرح بها افئدة الموحدین بلسان پارسی بشنو

وخلعتا آگاه نما که شاید سبیل حقرا بیابند وبشتابند امروز آنچه لازم است اعمالیست که سبب

تقرب عباد است و اخلاقیست که سبب محبت من فی البلاد جمالقدم در ایام محرم بذکر
وثنای ذبیح حقیقی ناطق قد انفق نفسه وروحه وابنائه وذوی قرابته وحرمه فی سبیل الله رب
العرش العظیم یا کاظم یا نصرآبادی اینکلمهٔ مبارکست چه که متکل باکلیل نصراست باید بشأنی
ظاهر شوی که کل از حرکت وسکون وذکر وثنای ذبیح حقیقی ناطق قد انفق نفسه وروحه وابنائه
شما ببدء توجه نمایند کل ذلک من فضل الله علیک قل الهی الهی اسئلک بمشیتک التی احاطت
الاشیاء وبارادتک التی غلبت من فی الارض والسماء وبتجلیات نیر اسمک الاعظم وبامرک
الذی به سخرت العالم ان تجعلنی قائما علی خدمتک وناطقا بثنائک ایرب انا عبدک وابن
عبدک اسئلک ان تؤیدنی فی کل الاحوال علی ذکرک وثنائک بین عبادک ایرب ترانی منقطعا
عن دونک ومتمسکا بک وبآیاتک ایرب اسئلک باسمک القیوم الذی به فتحت رحیقک
المختوم ان تجعلنی علما باسمک فی بلادک انک انت المقتدر العزیز الفضال وتذکر فیها الحسین
ابنک الذی سمی بمحمد قبل حسن نسئل الله تبارک وتعالی ان یکتب له من قلمه الاعلی خیر کل عالم
من عوالمه انه هو العزیز الفیاض البهاء المشرق من افق سمائی فضلی علیک وعلی اولیائی وعلی
ابنک ومن معک وعلی الذین ما خوفتهم سطوة الظالمین عن التوجه الی الله رب العالمین قد بمضا
ما انشأته وانشدته نسئل الله تبارک وتعالی ان یؤیدک علی ما یقرب العباد الیه ویوفقهم علی ما یحب ویرضی
انه

انّهٗ هو المشفق الغفور الرّحیم

جناب محمّد حسن علیه بهاء الله

هو المهیمن علی الاسماء ۲۷۹

الحمد لله الّذی انزل الآیات واظهر البیّنات وهدی الکلّ الی سواء الصّراط من النّاس من اقبل ومنهم من اعرض ومنهم من توقّف ومنهم من سرع ومنهم من اجاب ومنهم من اختار لنفسه الصّمت و منهم من اتّخذ الوهم لنفسه من دون الله نشهد انّه من الاخسرین فی کتاب الله مالک المبدء والمآل یا ابن کاظم علیه وعلیک بهائی وعنایتی انّا ذکرنا اباک من قبل بذکر منه اهتزّت کینونة الاذکار وبیان طار به الملکوت الی العزیز المستعان نسئل الله تبارک وتعالی ان یوفّقک علی استقامته لاتحرکها ضوضاء العباد ولا یمنعها ظلم الفراعنة فی البلاد انک اذا اخذت کأس بیانی باسمی قل الهی الهی اسئلک باسمک الّذی به سخّرت العالم ونوّرت افئدة الامم بان تجعلنی فی کلّ الاحوال متمسّکاً بک وناطقاً بذکرک ومقبلاً الی افقک وقائماً علی خدمة امرک ایرتب تری المظلوم قصد بحر عدلک والکلیل ملکوت بیانک اسئلک بان تؤیّدنی علی ما ینبغی لایّامک انّک انت المقتدر

العزیز المختار

٢٨٠ يا كاظم اسمع النداء من شطر البقاء من القلم الاعلى

انه ذكرك بما لا يعادله ما في العالم يشهد بذلك من عنده ام الكتاب قد فزت باثر قلمي وبعنايتي التي احاطت الاشطار يا محمد قبل حسن ذكرك من طار فيهوائي ذكرناك بما يقربك الى افقي وتشهد بما شهد قلمي انه لا اله الا انا الفرد الواحد العليم الحكيم قد فزت بذكري ونطق به لساني العزيز البديع لا ينفعك اليوم ما في العالم الا بهذا الامر الذي لما ظهر خضع له كل عارف بصير انا اظهرنا الامر وانزلنا الآيات ولكن القوم في ريب مبين انكروا حق الله وآياته واتبعوا كل معرض اثيم اشكر الله بهذا الفضل الاعظم وقل لك الحمد يا مقصود العارفين يا سيف الله قد منع حكم السيف ونزل حكم البيان انه احد من السيف يشهد بذلك لسان عظمتي في هذا المقام المنيع قد قدرنا النصر والظفر بتقوى الله وبالاعمال والاخلاق يشهد بذلك من حضر امام الوجه وسمع نداء الله رب العالمين اياكم ان تفسدوا في الارض بعد اصلاحها واياكم ان تعترضوا على الذين اعترضوا عليكم وهو هم بانفسهم مقبلين الى الله ربكم الآمر الحكيم انا امرناكم بالمحبة والاتحاد طوبى لمن عمل بما امر به في كتابه الله العزيز العليم يا حيدر قبل علي عليك بهائي وعنايتي قد اتينا في كتابك ذكر من يتمنى بكاظم في كتاب الاسماء ذكرناه بما طارت به ايجال فضلا عن الارواح وانا المقتدر القدير يا كاظم اسمع نداء المظلوم ثم اذكر اذا تأتي القائم

القائم بكتاب مبين انكره القوم واعرضوا عنه وجادلوا آياته وحجته وبرهانه الى ان افتوا عليه
بظلم الصعق به القلم الاعلى وناح به مالك الورى كذلك قضى الامر وانا الشاهد العليم يا كاظم قم
على خدمة امرى بالحكمة والبيان وذكر عبادى بما نزل من جبروت بيانى وبشرهم بعنايتى ورحمتى
ان ربك هو الفضال الكريم قل لا تمنعوا انفسكم عن فضل ايامى ولا آذانكم عن اصغاء آياتى وقلوبكم
عن حبى العزيز البديع قل هذا يوم البرهان لو انتم تعلمون وهذا يوم ينطق فيه لسان العظمة لو انتم
تسمعون تالله قد ظهر المكنون وأتى الموعود بسلطان مشهود قل يا ملاء البيان تعالوا تعالوا اباى
حجة انتم بنقطة البيان فأتوا بها ثم اقرؤا ما نزل من لدى الحق علام الغيوب ان تنكروا ظهوره
وامره وآثار قلم الاعلى ولفوذه بأمره شبهت ما عندكم انصفوا ولا تكونوا من الظالمين كذلك اظهرنا
لك بحر البيان ومواجه وشمس الحجة وانوارها لتكون من الشاكرين ان شربت رحيق الوحى من
كأس عطائى وفزت بانوار بيانى قل الهى الهى من ندائك الاحلى طار فؤادى ومن صرير قلمك الاعلى
اهتزت اركانى ومن انوار عرشك الاعظم ونبأك العظيم انقلبت حواسى وذرفت عيون ظاهرى
وباطنى اسئلك بدماء عاشقيك وحنين مشتاقيك وبصريخ الذين قصدوا الذروة العليا وغاية
القصوى وما بلغوا بان تؤيد عبادك على الاقبال اليك والنظر الى ما اظهرته بقدرتك وقوتك ثم
اكتب لهم يا اله العالم وموجد الامم ما ينفعهم فى كل عالم من عوالمك انك انت المقتدر القدير

۲۸۱ هو الله تعالی شأنه العظمة والاقتدار

یا سلمان علیک عنایة الرحمن لازال بعنایت قلم اعلی فائز بوده این حین مکتوبی از جناب
بتوسط جناب میرزا محمد علیه بهائی نزد مظلوم حاضر ولحاظ عنایت بآن ناظر از حق میطلبیم ترا تائید
فرماید وموفق دارد بر خدمت امر واولیایش سفر شما این کره بعهدهٔ تعویق بوده ولکن آنچه بمقتضیات
حکمت بالغهٔ الهی واقع شود محبوب بوده وهست در جمیع احوال باقی اعلی ناظر باش منقطعاً
عن الآفاق دوستان حقرا در هر مدینه ودیار ملاقات نمائی ایشانرا ابشارت ده بعنایت محبوب
عالمیان کل مذکور بوده وهستند باید بر اتحاد واتفاق همت نمایند وبآیام فانیه زیاده از انچه
لازمست مشغول نشوند وکاهی در تدارک عوالم لاتحصی ایامرا صرف نمایند جناب کاظم
نصرابادی علیه بهائی را تکبیر برسان انا ذکرناه من قبل بما لا یعادله شئی من الاشیاء ان ربک
هو المقتدر القدیر قل الهی الهی قد ذاب کبدی من حبک وتقطعت مفاصلی فیفراقک وتزت
عبراتی فیهجرک وصعدت زفراتی فی بعدی عن ساحة عزک اسئلک یا مالک ملکوت البقاء
والمستوی علی عرش یفعل ما یشاء بانوار وجهک وظهورات جودک وکرمک وامواج بحر عطائک
بان تجعلنی قائماً علی خدمتک وناطقاً بذکرک وثنائک انک انت المقتدر علی ما تشاء وانک
انت الذی سمیت نفسک بالغفور وبالرحیم وبالکریم وانک انت الله مع المجیب لا الله الا
انت

شش

انت العزیز الحمید

هوالابهی

جناب میرزا ابوالقاسم علیه بهاءالله الابهی ملاحظه نمایند

۲۸۲ بنام خداوند مهربان

نفحات محبت آنجناب متضوع انشاءالله لم یزل ولایزال باین نعمت رحمانی وعطیهٔ ربانی فائز باشید انا سمعنا ذاک وقربنا کتابک اذاً تحرک القلم الاعلی بما یفرح به قلبک ان هذا لفضل عظیم باید در جمیع احیان بروح وریحان بذکر حق مشغول باشید انه یؤید من اقبل الیه کما ایدک علی الاقبال الی افقه المنیر ان اشکر الله بذلک ثم اسئله بان یحفظک والذین آمنوا من نعیق کل ناعق وظلم کل ظالم انه لهو الفضال الحافظ العزیز الحکیم

جناب میرزا ابوالقاسم علیه ۹ ،،

۲۸۳ بنام خداوند یکتا

الحمدلله بانوار آفتاب حقیقت که از افق اعلی بامر مالک وری مشرقست فائز شوید واز رحیق مختوم که محبت حضرت مقصود است آشامید قسم بآفتاب افق امر که خرابی ارض باین مقام معادله ننماید انشاءالله لازال باین فضل فائز باشید ودرین مقام قائم

کتابت حاضر وآنچه در او مذکور مشاهده شد طوبی لک بما توجهت و اقبلت الی افق اعز عنه اکثر العباد الا من شاء الله مالک هذا الامر العظیم جمیع ناس در قرون و اعصار منتظر یوم آن بودند وبنوحه و زاری مظهر الهی را طالب و آمل ولکن چون فجر یوم ظهور دمید وعالم بانوار وجه منور گشت کل غافل بل معرض مشاهده شدند قل لک الحمد یا اله الاسماء و فاطر السماء بما ایدتنی وعرفتنی ووفقتنی علی عرفان شمس ظهورک وبحر عرفانک ایرب اسئلک بنفسک بان تجعلنی ثابتاً راسخاً علی هذا الامر الذی به اخذ الزلازل قبائل الارض انک انت المقتدر علی ما تشاء وفی قبضتک ملکوت الاشیاء لا اله الا انت المقتدر القدیر

جناب میرزا ابو القاسم علیه بهاء الله

بسمه المهیمن علی الاسماء ۲۸۴

حضرت خاتم انبیا روحی لاسواه فداه از مشرق امر الهی ظاهر وبا غایت کبری وفضل نهایتی ناس را بکلمهٔ مبارکهٔ توحید دعوت نمودند ومقصود انکه نفوس غافله را آگاه فرمایند واز ظلمات شرک نجات بخشند ولکن قوم بر اعراض واعتراض قیام کردند واز آنچه را که معشر انبیا در جنت علیا نوحه نمودند در انبیای قبل تفکر نما هریک باعراض قوم مبتلا گشتند بعضی را بجنون نسبت دادند وبرخی را اسحار گفتند وخبر آکذاب بمثابهٔ علمی ایران سالها از حق جل جلاله ظهور این ایام را میطلبیدند وچون

وچون افق عالم منیر و روشن گشت کل اعراض نمودند و بر سنگ دم اطهرش فتوی دادند انک اذا
سمعت نقرات حمامة بیانی علی اغصان دوحة عرفانی قل الهی الهی اشهد بوحدانیتک و فردانیتک
و بانه لیس لک شریک فی ملکک ولا شبیه فی مملکتک اسئلک بامواج بحر قدرتک و اشراقات
انوار شمس احدیتک بان تحفظنی من شر اعدائک وتقربنی الیک ایرب ترانی مقبلا الی افقک معرضا
عن دونک اسئلک بنار سدرتک ونور امرک ان تکتب لی ما کتبته لاصفیائک انک انت
المقتدر الغفور الکریم لا اله الا انت العلیم الحکیم

جناب ابو القاسم علیه بهاء الله

۲۸۵ بسمی الذی به ناح عرف الرحمن فی الامکان

امروز کتاب ما بین احزاب بقدای الوهاب ناطق یوم یوم غایت ورحمت وکرمت ولکن
اهل عالم محجوب بل معرض الا من شاء الله نداهای عالم از یک سدره ظاهر وقطرها از یک
بحر وجمیع وجود از یک نفس موجود معذلک تمسک جستند بآنچه که سبب اختلاف وتفریق
وتشتت است یا ایها المذکور لدی المظلوم طهر قلبک من آثار بیان ربک المظلوم الغریب قل
اسئلک یا من فی قبضتک زمام الکائنات وفی یمینک ازمة الموجودات واسئلک بمشارق اسمائک
ومطالع صفاتک وبنور کلمتک التی اشرقت من آفاق سماء الواحک ان تکتب لی ما یقربنی الیک

ویکون معی فی کل عالم من عوالمک انک انت الفضال الکریم وفی قبضتک زمام من فی السموات والارضین

جناب میرزا ابوالقاسم علیه بهاء الله

بسی الذی به اشرق نیر التوحید ۲۸۶

یا ابا القاسم ندای مظلوم را بگوش جان بشنو این ایام فی الجمله اوهاماتی بیان آمده از حق بطلب حزب خود را حفظ نماید حزب قبل هر یوم بایادی ظنون هیکلی از وهم ترتیب میدادند ورکن رابعش مینامیدند ویا اسمای اخری سبحان الله انسان متحیر است از اقوال واعمال آنحزب هر یوم اجتهادی مینمودند وعرفانی ذکر میکردند بالاخره عرفان فسخی شد بانکه یومی از ایام ایمظلوم قبل از بلوغ در مجلسی وارد مشاهده شد دو نفس با عمامهای بسیار کبیر از برای یکی از مخدرات خلف حجاب معارف ومراتب علوم خود را ذکر مینمودند تا انکه یکی از ان دو ذکر نمود باید بدانیم جبرئیل بالاتر است یا قنبر عباس بالاتر است یا سلمان ایمظلوم متحیر بعد از چند دقیقه ذکر شد یا ملا اگر جبرئیل آنست که نمیرد ونزل به الروح الامین علی قلبک انجا آقای قنبر هم تشریف نداشت باری آن ایام این مظلوم بر مظلومیت خاتم انبیا نوحه نمود براستی میگویم از ضرب قبل ظلمی بر آنحضرت وارد شده که لوح نوحه نمود و قلم گریست گریستنیکه ملأ اعلی گریستند واصحاب جنت علیا صیحه زدند از حق میطلبیم انحزب را از امثال این ظنون واوهام حفظ فرماید وبر صراط مستقیم

مستقیم

مستقیم دارد انه هو القوی الغالب القدیر یا ابا القاسم امروز ام الکتاب از شطر سجن بتوجه
نموده طوبی لمن ذکرک و ارسل اسمک الی مقام حتی بسماء هذه السماء ذکرناک و اجبناک بآیات لالهاء
کتب العالم و ما عند الامم یشهد بذلک من نطق امام الوجوه الملک و الملکوت لله المقتدر المهیمن القیوم

جناب میرزا ابو القاسم علیه بهاء الله

یسمی المظلوم الغریب ۲۸۷

یا ابا القاسم شاهدنا کتابک و سمعنا حنین قلبک فی فراق مولاک و عرفنا ما ارد ته من القرب و اللقاء
و لکن الاعداء حالوا بیننا و بینک و منعوا العباد عما خلقوا له طوبی لقوی خرق الاحجاب باسم ربه
الوهاب و نطق بثنائه بین الامکان بالروح و الریحان و الحکمة و البیان انه من اهل البهاء
فی قیوم الاسماء و الراکب علی السفینة الحمراء باسم الله مالک الاشیاء و فاطر السماء ان
افرح بما وجدنا کتابک مزینا بذکر الله و مقدسا عن ذکر دونه و رأینا توجهک و اقبالک و خلوصک
لله وحده انه مع ما ورد علیه من الاحزان یذکرک فی السجن الاعظم بما لا یحاط له العالم انک
اذا رایت و وجدت قم باسمه تعالی و قل لک الثناء یا بهاء
العالم و لک الشکر یا مجیب المقبلین و انیس
المقربین و مولی العارفین و محبوب المخلصین

ش جناب اختر علیه بهاءالله

۲۸۸ هو الاقدس الاعظم الابهی

یا اختر هدایت در منظر اکبر باصفای مالک قدر فائز نفحات محبت از او استشمام شد قسم بآفتاب افق سماء بیان که امروز روز ذکر و ثناست و روز استقامت و وفا لسان از برای امروز خلق شده و آذان از برای شنیدن ندا طوبی از برای چشمیکه بافق اعلی توجه نمود و از برای یدی که بسماء عنایت او مرتفع گشت و بلند شد آنچه در مدح و ثنای مظلوم از لسان محبت جاری شد و ظاهر گشت عبد حاضر عرض نمود مکافات آن با حق جل جلاله است ان افرح وکن من الشاکرین آنچه الیوم از اعظم اعمال لدی العرش مذکور استقامت بر این امر عظیمست لعمری هذا نبأ عظیم بشر به الله فی کتبه وصحفه طوبی از برای نفسیکه بآن فائز شد انا ذکرناک بما لا یأخذه لفناء بدوام اسمائی وصفاتی ان احمد وقل لک الحمد یا اله العالمین البهاء علیک وعلی الذین سمعوا النداء وعملوا بما امروا به من لدی الله مالک الاسماء فبهذا الظهور الاعظم البدیع

۲۸۹ بسم المهیمن علی الآفاق

ش ان یا قلمی الاعلی لک ان تنوح فیهذه الایام بما حبس الغافلون اولیائی وظلموا علیهم علی شأن ناح به سکان ملکوتی وجبروتی واهل هذا المقام المنیع لعمری قد سمعنا ضجیج اهل الفردوس وبکاء

و بكاء المقربين فيهذا اليوم المشهود ان الظالم يفرح ويستهزء كانه يبقى فى الارض
لا ولنفس الله المهيمنة على ما كان و ما يكون سوف يرى جزاء اعماله و ينوح على نفسه ولن
يجد لها ناصراً يشهد بذلك من عنده لوح محفوظ قد حضر كتابك وسمعنا ما نزل من قبل من
قلمى الاعلى طوبى للسان تكلم بآياتى ولنفس طارت فيهوائى ولبصر فاز بمنظرى العزيز المحبوب
انا نوصى العباد بما ينبغى لايام الله مالك الوجود ان انصروا الرحمن بالاعمال كذلك وصينا
العباد من قبل و فى هذا اللوح الذى شهد بما شهد الله انه لا اله الا انا المهيمن القيوم

۱۵۲

بسم ربنا الاقدس الاعظم الاعلی الابهی

الهی الهی لک الحمد بما اخبرت عبادک واظهرت لهم من قبل ما ظهر من بعد اذ کان نور وجهک مشرقا من افق آلزورا، وفی ارض السر الورود فی سجنک الاعظم قلت وقولک الحق سیرتفع نعاق المعتدین وتحرک طیور القلیل فی المدن والدیار یشهد الخادم بان قولک حق وامرک حتم ویشهد بانک اخبرت بکل ما ظهر ویظهر الی الیوم الذی لا اخر له اسئلک یا خالق الاصباح ومرسل الارياح باسمک الاعظم الذی سخرت به الامم بان تؤیدنی من قبل الیک علی الاستقامة الکبری ثم انزل لی من سمآء عطائک برکة من عندک یا مولی الاسمآء وخالق الارض والسمآء انک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الا انت العلیم الحکیم

۹

هو المؤید

مرسلهٔ جناب آقا محمد حسن خیاط علیه بهآء الله

مبلغ نوزده تومان بتوسط جناب شیخ سلمان علیه بهآء الله در سجن بنجادم

رسید فیشهر ذی القعدة الحرام سنه ۱۳۰۳

بسم الله

بسم الله الاقدس الاعظم العلی الابهی

الهی مقصودا محبوبا کریما رحیما توئی آن علیمیکه هیچ امری از تو مستور نبوده و نخواهد بود و توئی ان خبیریکه از اسرار قلوب و نفوس و صدور اگاه بوده و خواهی بود هر عمل پاکی بمثابهٔ نور بتو راجع ارادهات خاکرا از افلاک بگذراند و سطوت صخرهٔ صمّا را آب نماید ایخدا و ندانا عبدت ضیافت تورا اراده نموده از او بپذیر و قبولش فرما توئی کریمیکه احدی از اولین و آخرین از سماء فضلت محروم برنگشت ایخدا مترا از عبدت محمد قبل حسن بطراز قبول مزین فرما توئی مهیمن بر همه اشیا و محیط بر ارض و سما لااله الا انت المقتدر العلیم

۹

هو المؤید

وجه میهمانی مرسلهٔ جناب اقا محمد حسن خیاط علیه بهاء الله

مبلغ پنج تومان بتوسط جناب شیخ

س ل علیه بهاء الله در

سجن بخادم رسید فی شهر

ذی القعدهٔ سنه ۱۳۰۳

۱۵۲

۳ بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

الٰهی الٰهی اعترف بعجزی وضعفی وقصوری وتقصیری وانکساری بسلطانک

وبارک المحتوم ورحیقک المختوم بان تؤیدنی علی التمسک بحبل امرک التی اقبلت الی افقک وآمنت

بک وبآیاتک فی یوم اعرض فیه جلالک وارضک وسمآءک

بلادک ایرتب قدر لها ما ینبغی لجودک وقدرک

انک انت المقتدر العلیم الحکیم

۹

هو المؤید

مرسلهٔ امة الله جدهٔ جناب آقا محمد حسن علیها بهآء الله

مبلغ نه تومان بتوسط جناب شیخ سلمان علیه بهآء الله

در سجن بغداد رسید غیشهر ذی القعدة الحرام

سنه ۱۳۰۳

۱۵۲

۴ بسم ربنا الاقدس الاعظم الاعلی الابهی

سبحانک اللهم یا الهی اشهد ان حجتک غلبت بحج القبل وبرهانک ظهر بالعدل وایاتک

احاطت الملک والملکوت وبیناتک برزت امام الوجوه اسئلک

بنور امرک وناسوت بان تؤیدنی من قبل الیک وتمسک

بحبل عطائک وقدر له ما تقر به عینه ویفرح به قلبه

ثم انزل علیه من سماء کرمک برکة من عندک انک

انت الفضال الکریم

هو المؤید

مرسلهٔ جناب علی اقا علیه بهاء الله

مبلغ نوزده تومان با طلاع اقای مکرم حضرت افنان علیه بهاء الله الابهی

و توسط جیب روحانی جناب اقا میرزا جلال علیه بهاء الله

بخادم رسید فی شهر صفر سنه ۱۳۰۷

۱۵۲

۵

بسم ربنا الاقدس الاعظم الاعلی الابهی

سبحانک یا الهی لم ادر بای شیئ وبای امر وبای اسم وبای عمل وبای بیان اتوسل بک واقصدک به فلما اری فی مصنوعاتک آثار صنعک وآیات قدرتک اقصدک بالسماء وانجمها وضیائها والقمر ونوره والارض ومیاهها وآلائها واشجارها وما کنز فیها والبحار ولئالیها المکنونة فی جوفها وبما فی خلقک وخزائن قدرتک ان تحفظ اولیائک من شر اعدائک ثم ارضهم یا الهی باسمک رغماً للطالمین من خلقک الذین رؤسهم بالعمائم وبها منعوا الناس عن الورود فی شاطی بحر احدیتک ایرتب خذهم بقدرتک ثم انصر احبائک بقدرتک واماتک بفضلک اشهد فی هذا الحین بان النصر هو تائیدهم علی عرفانک وتوفیقهم علی ذکرک وثنائک اسئلک ان تؤیدهم فی کل الاحوال انک انت القوی المتعال ایرتب تری امة من اماتک وامتک الاخری اقبلت الیک وارادت ان تعمل بامرتها به فی کتابک قدر لها ما یجعلها مستقیمة علی حبک ثم اقبل منها عملها انک انت المقتدر العزیز الوهاب

هو المؤید

مرسله امة الله ام جناب آقا محمد حسن ولله الله سکینه علیه وعلیها بهاء الله مبلغ نوزده تومان وفقره انگشتری نوزده قران بتوسط جناب آقا میرزا جلال علیه بهاء الله بخادم رسید فی شوال سنه ۱۳۰۷

۱۵۲
بسم

۱۵۲

۶ بسم ربنا الاقدس الاعظم الاعلی الابهی

اشهد یا الهی بانک انت الله لااله الا انت قد خلقت الخلق بقدرتک واریتهم مناهج عدلک وفضلک وعطائک منهم من نقض عهدک وعصاک ومنهم من عترف بما نزل فی کتابک وقبل الی افقک الاعلی وفاز بآثارک العلیا وسمع ندائک الاحلی ایرب قدر لهم ما یجعلهم من الذین ما خوفتهم ضوضآء الرجال وما منعتهم سجات الجلال عن التقرب الیک یا منزل الآیات ومظهر البینات ایرب ایّد الغافلین علی التوجه الیک والقیام لدی باب عظمتک انک انت المقتدر العلیم الحکیم ایرب انزل من سحاب کرمک علی من اقبل الیک وعمل ما امرته به فی کتابک عنایة من عندک ورحمة من لدنک ثم افتح علی وجهه باب الجود یا مالک الوجود وسلطان الغیب والشهود لااله الا انت الغفور العطوف

هو المؤیّد

مرسلهٔ جناب مشهدی حیدر علیه بهآء الله

بمبلغ نه تومان بتوسط جناب آقا میرزا جلال علیه بهآء الله

بخادم رسید فی شوال سنه ۱۳۰۷

١٥٢

٧ بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

شهد الله انه لا اله الا هو له الفضل والعطاء وله الجود والسخاء وله العظمة والاباء وهو الذی یبدل العسر بالیسر والفقر بالغناء والذلة بالعزة والظلمة بالنور اسئله بان یقدر لمن اقبل الیه نفحة من سماء عطائه ورحمة من سحاب کرمه انه هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون الامر بیده ربنا الهمین القیوم لا اله الا هو العزیز المحبوب

٩

هو المؤید

مرسلهٔ جناب مشهدی ابو القاسم علیه بهاء الله

مبلغ ده تومان بتوسط جناب آقا میرزا جلال علیه بهاء الله بخادم رسید غیره شوال سنه ١٣٠٧